

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ὕπ' Ἀρ. 1518 τῆς 12ης ΜΑΪΟΥ 1979
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ὁ περί τοῦ Προσθέτου Πρωτοκόλλου (Πρωτόκολλον Ι) τῶν Συμβάσεων τῆς Γενεύης (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1979 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμός 43 τοῦ 1979

**ΝΟΜΟΣ ΚΥΡΩΝ ΤΟ ΠΡΟΣΘΕΤΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΤΩΝ ΣΥΜ-
ΒΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ ΤΗΣ 12ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, 1949
(ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ Ι) ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΩΝ ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΩΝ ΣΥΝΑ-
ΦΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ**

Ἡ Βουλή τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολουθῶς :

1. Ὁ παρῶν Νόμος δύναται νά ἀναφέρηται ὡς ὁ περί τοῦ Προσθέ- Συνοπτικός
του Πρωτοκόλλου (Πρωτόκολλον Ι) τῶν Συμβάσεων τῆς Γενεύης τίτλος.
(Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1979.
2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτός ἐάν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ Ἑρμηνεία.
διάφορος ἔννοια—
«Δημοκρατία» σημαίνει τὴν Κυπριακὴν Δημοκρατίαν.

ναξ.

«Πρωτόκολλον» σημαίνει τὸ Πρόσθετον Πρωτόκολλον (Πρωτόκολλον 1) τῶν Συμβάσεων τῆς Γενεύης τῆς 12ης Αὐγούστου, 1949, τοῦ ὁποῖου τὸ κείμενον ἐν τῷ Ἀγγλικῷ πρωτοτύπῳ ἐκτίθεται εἰς τὸ Πρῶτον Μέρος τοῦ Πίνακος καὶ ἐν μεταφράσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν εἰς τὸ Δεύτερον Μέρος τοῦ Πίνακος :

Νοεῖται ὅτι ἐν περιπτώσει ἀντιθέσεως μεταξύ τῶν δύο κειμένων ὑπερισχῆει τὸ εἰς τὸ Πρῶτον Μέρος τοῦ Πίνακος ἐκτιθέμενον κείμενον

«Υπουργικὸν Συμβούλιον» σημαίνει τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τῆς Δημοκρατίας

«Υπουργός» σημαίνει τὸν Ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν τῆς Δημοκρατίας.

ἴρως
ιστοκόλλου.

3. Τὸ Πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ἡ Δημοκρατία ὑπέγραψε τὴν 12ην Ἰουλίου, 1978 δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 17.006 καὶ ἡμερομηνίαν 20ὴν Ἰουνίου, 1978 Ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ τοῦ παρόντος Νόμου κυροῦται.

ἴσθαι
ραθιάσει
ἢ Πρωτο-
λλου.

4.—(1) Πᾶς ὄστις, ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος, διαπράττει ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Δημοκρατίας σοβαρὰν τινα παραθιάσειν τῶν διατάξεων τοῦ Πρωτοκόλλου ἢ συνεργεῖ, συντρέχει ἢ προάγει ἕτερον εἰς τὴν διάπραξιν τοιαύτης παραθιάσεως, εἶναι ἔνοχος ἀδικήματος καὶ ἐν περιπτώσει καταδίκης αὐτοῦ—

(i) ἐὰν μὲν ἡ ὡς εἴρηται σοβαρὰ παραθιάσεις συνίσταται εἰς τὴν ἐκ προθέσεως ἀνθρωποκτονίαν προσώπου προστατευομένου ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Πρωτοκόλλου, ὑπόκειται εἰς τὴν ποινὴν τῆς ἰσοθίου καθείρξεως

(ii) ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ ἑτέρας ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀνεφέρθη σοβαρᾶς παραθιάσεως, ὑπόκειται εἰς τὴν ποινὴν τῆς φυλακίσεως διὰ χρονικὸν διάστημα μὴ ὑπερβαῖνον τὰ δεκάτεσσαρα ἔτη.

(2) Ἐὰν ἀδικημά τι προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀρθρου ἤθελε διαπραχθῆ ἐκτὸς τῆς Δημοκρατίας, διὰ τὸ ἀδίκημα τοῦτο δύναται νὰ διωχθῆ ποινικῶς, κατηγορηθῆ, δικασθῆ καὶ τιμωρηθῆ πρόσωπόν τι ἐν οἰαδήποτε τόπῳ ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ὡς ἐὰν τὸ ἀδίκημα εἶχε διαπραχθῆ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· τὸ ἀδίκημα δὲ δι' ἅπαντας τοὺς συναφεῖς πρὸς τὴν ἐκδίκασιν ἢ τιμωρίαν αὐτοῦ σκοποὺς λογίζεται διαπραχθὲν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

(3) Ἐὰν εἰς δικαστικὴν διαδικασίαν διεξαγομένην δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφυῆ ἐρώτημά τι ἐν σχέσει πρὸς τὰς περιστάσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας κατὰ τὸ Ἄρθρον 1, παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ Πρωτοκόλλου τοῦτο τυγχάνει ἐφαρμογῆς, ἐπ' αὐτοῦ ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργός· πιστοποιητικὸν δὲ περιέχον οἰανδήποτε τοιαύτην ἀπόφασιν καὶ φέρον τὴν ὑπογραφήν τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ ἑτέρου τινὸς ἐκ μέρους αὐτοῦ ἐνεργοῦντος γίνεται δεκτὸν ὡς ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον, λογίζεται δὲ οὕτω ὑπογραφὴν μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου.

5. Ἐν οἰαδήποτε δικαστικῇ διαδικασίᾳ διεξαγομένη δυνάμει τοῦ άρθρου 4 θὰ τυγχάνουν ἐφαρμογῆς αἱ ἐκάστοτε ἐν ἰσχύϊ δικονομικαὶ διατάξεις διὰ τὴν ἐκδίκασιν ἀδικημάτων ὑπὸ κακουργιοδικείων. Δικονομία.

6.-(1) Ἀπαγορεύεται ἡ δι' οἰονδήποτε σκοπὸν ἀνευ τῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου χρῆσις διακριτικοῦ ἐμβλήματος ἢ σήματος τὸ ὁποῖον δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ Πρωτοκόλλου χρησιμοποιεῖται ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ. Διακριτικὰ ἐμβλήματα καὶ σήματα.

(2) Ἡ τοιαύτη ἀδεια παρέχεται εἴτε γενικῶς εἴτε δι' εἰδικόν τινα σκοπὸν, δημοσιεύεται δὲ ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι τῆς Δημοκρατίας.

(3) Πᾶς ὅστις παραβιάζει τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου (1) εἶναι ἔνοχος ἀδικήματος καὶ ἐν περιπτώσει καταδίκης ὑπόκειται εἰς χρηματικὴν ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς πενήκοντα λίρας.

Π Ι Ν Α Ξ
(Άρθρον 2)
ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΡΟΣ

PROTOCOL ADDITIONAL TO THE GENEVA CONVENTIONS OF
12 AUGUST 1949, AND RELATING TO THE PROTECTION OF VICTIMS
OF INTERNATIONAL ARMED CONFLICTS (PROTOCOL I)

PREAMBLE

The High Contracting Parties,

Proclaiming their earnest wish to see peace prevail among peoples,

Recalling that every State has the duty, in conformity with the Charter of the United Nations, to refrain in its international relations from the threat or use of force against the sovereignty, territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the purposes of the United Nations,

Believing it necessary nevertheless to reaffirm and develop the provisions protecting the victims of armed conflicts and to supplement measures intended to reinforce their application,

Expressing their conviction that nothing in this Protocol or in the Geneva Conventions of 12 August 1949 can be construed as legitimizing or authorizing any act of aggression or any other use of force inconsistent with the Charter of the United Nations,

Reaffirming further that the provisions of the Geneva Conventions of 12 August 1949 and of this Protocol must be fully applied in all circumstances to all persons who are protected by those instruments, without any adverse distinction based on the nature or origin of the armed conflict or on the causes espoused by or attributed to the Parties to the conflict,

Have agreed on the following:

PART I

GENERAL PROVISIONS

Article 1 – General principles and scope of application

1. The High Contracting Parties undertake to respect and to ensure respect for this Protocol in all circumstances.
2. In cases not covered by this Protocol or by other international agreements, civilians and combatants remain under the protection and authority of the principles of international law derived from established custom, from the principles of humanity and from the dictates of public conscience.
3. This Protocol, which supplements the Geneva Conventions of 12 August 1949 for the protection of war victims, shall apply in the situations referred to in Article 2 common to those Conventions.
4. The situations referred to in the preceding paragraph include armed conflicts in which peoples are fighting against colonial domination and alien occupation and against racist régimes in the exercise of their right of self-determination, as enshrined in the Charter of the United Nations and the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations.

Article 2 – Definitions

For the purposes of this Protocol:

- (a) "First Convention", "Second Convention", "Third Convention" and "Fourth Convention" mean, respectively, the Geneva Convention for the Amelioration of the Condition of the Wounded and Sick in Armed Forces in the Field of 12 August 1949; the Geneva Convention for the Amelioration of the Condition of Wounded, Sick and Shipwrecked Members of Armed Forces at Sea of 12 August 1949; the Geneva

Convention relative to the Treatment of Prisoners of War of 12 August 1949; the Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War of 12 August 1949; "the Conventions" means the four Geneva Conventions of 12 August 1949 for the protection of war victims;

- (b) "rules of international law applicable in armed conflict" means the rules applicable in armed conflict set forth in international agreements to which the Parties to the conflict are Parties and the generally recognized principles and rules of international law which are applicable to armed conflict;
- (c) "Protecting Power" means a neutral or other State not a Party to the conflict which has been designated by a Party to the conflict and accepted by the adverse Party and has agreed to carry out the functions assigned to a Protecting Power under the Conventions and this Protocol;
- (d) "substitute" means an organization acting in place of a Protecting Power in accordance with Article 5.

Article 3 — Beginning and end of application

Without prejudice to the provisions which are applicable at all times:

- (a) the Conventions and this Protocol shall apply from the beginning of any situation referred to in Article 1 of this Protocol;
- (b) the application of the Conventions and of this Protocol shall cease, in the territory of Parties to the conflict, on the general close of military operations and, in the case of occupied territories, on the termination of the occupation, except, in either circumstance, for those persons whose final release, repatriation or re-establishment takes place thereafter. These persons shall continue to benefit from the relevant provisions of the Conventions and of this Protocol until their final release, repatriation or re-establishment.

Article 4 — Legal status of the Parties to the conflict

The application of the Conventions and of this Protocol, as well as the conclusion of the agreements provided for therein, shall not

affect the legal status of the Parties to the conflict. Neither the occupation of a territory nor the application of the Conventions and this Protocol shall affect the legal status of the territory in question.

Article 5 — Appointment of Protecting Powers and of their substitute

1. It is the duty of the Parties to a conflict from the beginning of that conflict to secure the supervision and implementation of the Conventions and of this Protocol by the application of the system of Protecting Powers, including *inter alia* the designation and acceptance of those Powers, in accordance with the following paragraphs. Protecting Powers shall have the duty of safeguarding the interests of the Parties to the conflict.
2. From the beginning of a situation referred to in Article 1, each Party to the conflict shall without delay designate a Protecting Power for the purpose of applying the Conventions and this Protocol and shall, likewise without delay and for the same purpose, permit the activities of a Protecting Power which has been accepted by it as such after designation by the adverse Party.
3. If a Protecting Power has not been designated or accepted from the beginning of a situation referred to in Article 1, the International Committee of the Red Cross, without prejudice to the right of any other impartial humanitarian organization to do likewise, shall offer its good offices to the Parties to the conflict with a view to the designation without delay of a Protecting Power to which the Parties to the conflict consent. For that purpose it may, *inter alia*, ask each Party to provide it with a list of at least five States which that Party considers acceptable to act as Protecting Power on its behalf in relation to an adverse Party, and ask each adverse Party to provide a list of at least five States which it would accept as the Protecting Power of the first Party; these lists shall be communicated to the Committee within two weeks after the receipt of the request; it shall compare them and seek the agreement of any proposed State named on both lists.
4. If, despite the foregoing, there is no Protecting Power, the Parties to the conflict shall accept without delay an offer which may be made by the International Committee of the Red Cross or by

any other organization which offers all guarantees of impartiality and efficacy, after due consultations with the said Parties and taking into account the result of these consultations, to act as a substitute. The functioning of such a substitute is subject to the consent of the Parties to the conflict; every effort shall be made by the Parties to the conflict to facilitate the operations of the substitute in the performance of its tasks under the Conventions and this Protocol.

5. In accordance with Article 4, the designation and acceptance of Protecting Powers for the purpose of applying the Conventions and this Protocol shall not affect the legal status of the Parties to the conflict or of any territory, including occupied territory.
6. The maintenance of diplomatic relations between Parties to the conflict or the entrusting of the protection of a Party's interests and those of its nationals to a third State in accordance with the rules of international law relating to diplomatic relations is no obstacle to the designation of Protecting Powers for the purpose of applying the Conventions and this Protocol.
7. Any subsequent mention in this Protocol of a Protecting Power includes also a substitute.

Article 6 — Qualified persons

1. The High Contracting Parties shall, also in peacetime, endeavour, with the assistance of the national Red Cross (Red Crescent, Red Lion and Sun) Societies, to train qualified personnel to facilitate the application of the Conventions and of this Protocol, and in particular the activities of the Protecting Powers.
2. The recruitment and training of such personnel are within domestic jurisdiction.
3. The International Committee of the Red Cross shall hold at the disposal of the High Contracting Parties the lists of persons so trained which the High Contracting Parties may have established and may have transmitted to it for that purpose.
4. The conditions governing the employment of such personnel outside the national territory shall, in each case, be the subject of special agreements between the Parties concerned.

Article 7 — Meetings

The depositary of this Protocol shall convene a meeting of the High Contracting Parties, at the request of one or more of the said Parties and upon the approval of the majority of the said Parties, to consider general problems concerning the application of the Conventions and of the Protocol.

PART II**WOUNDED, SICK AND SHIPWRECKED*****SECTION I — GENERAL PROTECTION****Article 8 — Terminology*

For the purposes of this Protocol:

- (a) "wounded" and "sick" mean persons, whether military or civilian, who, because of trauma, disease or other physical or mental disorder or disability, are in need of medical assistance or care and who refrain from any act of hostility. These terms also cover maternity cases, new-born babies and other persons who may be in need of immediate medical assistance or care, such as the infirm or expectant mothers, and who refrain from any act of hostility;
- (b) "shipwrecked" means persons, whether military or civilian, who are in peril at sea or in other waters as a result of misfortune affecting them or the vessel or aircraft carrying them and who refrain from any act of hostility. These persons, provided that they continue to refrain from any act of hostility, shall continue to be considered shipwrecked during their rescue until they acquire another status under the Conventions or this Protocol;
- (c) "medical personnel" means those persons assigned, by a Party to the conflict, exclusively to the medical purposes enumerated under sub-paragraph (e) or to the administration

of medical units or to the operation or administration of medical transports. Such assignments may be either permanent or temporary. The term includes:

- (i) medical personnel of a Party to the conflict, whether military or civilian, including those described in the First and Second Conventions, and those assigned to civil defence organizations;
 - (ii) medical personnel of national Red Cross (Red Crescent, Red Lion and Sun) Societies and other national voluntary aid societies duly recognized and authorized by a Party to the conflict;
 - (iii) medical personnel of medical units or medical transports described in Article 9, paragraph 2;
- (d) "religious personnel" means military or civilian persons, such as chaplains, who are exclusively engaged in the work of their ministry and attached:
- (i) to the armed forces of a Party to the conflict;
 - (ii) to medical units or medical transports of a Party to the conflict;
 - (iii) to medical units or medical transports described in Article 9, paragraph 2; or
 - (iv) to civil defence organizations of a Party to the conflict.

The attachment of religious personnel may be either permanent or temporary, and the relevant provisions mentioned under subparagraph (k) apply to them;

- (e) "medical units" means establishments and other units, whether military or civilian, organized for medical purposes, namely the search for, collection, transportation, diagnosis or treatment—including first-aid treatment—of the wounded, sick and shipwrecked, or for the prevention of disease. The term includes, for example, hospitals and other similar units, blood transfusion centres, preventive medicine centres and institutes, medical depots and the medical and pharmaceutical stores of such units. Medical units may be fixed or mobile, permanent or temporary;

- (f) "medical transportation" means the conveyance by land, water or air of the wounded, sick, shipwrecked, medical personnel, religious personnel, medical equipment or medical supplies protected by the Conventions and by this Protocol;
- (g) "medical transports" means any means of transportation, whether military or civilian, permanent or temporary, assigned exclusively to medical transportation and under the control of a competent authority of a Party to the conflict;
- (h) "medical vehicles" means any medical transports by land;
- (i) "medical ships and craft" means any medical transports by water;
- (j) "medical aircraft" means any medical transports by air;
- (k) "permanent medical personnel", "permanent medical units" and "permanent medical transports" mean those assigned exclusively to medical purposes for an indeterminate period. "Temporary medical personnel", "temporary medical units" and "temporary medical transports" mean those devoted exclusively to medical purposes for limited periods during the whole of such periods. Unless otherwise specified, the terms "medical personnel", "medical units" and "medical transports" cover both permanent and temporary categories;
- (l) "distinctive emblem" means the distinctive emblem of the red cross, red crescent or red lion and sun on a white ground when used for the protection of medical units and transports, or medical and religious personnel, equipment or supplies;
- (m) "distinctive signal" means any signal or message specified for the identification exclusively of medical units or transports in Chapter III of Annex I to this Protocol.

Article 9 — Field of application

1. This Part, the provisions of which are intended to ameliorate the condition of the wounded, sick and shipwrecked, shall apply to all those affected by a situation referred to in Article 1, without any adverse distinction founded on race, colour, sex, language, religion or belief, political or other opinion, national or social origin, wealth, birth or other status, or on any other similar criteria.

2. The relevant provisions of Articles 27 and 32 of the First Convention shall apply to permanent medical units and transports (other than hospital ships, to which Article 25 of the Second Convention applies) and their personnel made available to a Party to the conflict for humanitarian purposes:
 - (a) by a neutral or other State which is not a Party to that conflict;
 - (b) by a recognized and authorized aid society of such a State;
 - (c) by an impartial international humanitarian organization.

Article 10 — Protection and care

1. All the wounded, sick and shipwrecked, to whichever Party they belong, shall be respected and protected.
2. In all circumstances they shall be treated humanely and shall receive, to the fullest extent practicable and with the least possible delay, the medical care and attention required by their condition. There shall be no distinction among them founded on any grounds other than medical ones.

Article 11 — Protection of persons

1. The physical or mental health and integrity of persons who are in the power of the adverse Party or who are interned, detained or otherwise deprived of liberty as a result of a situation referred to in Article 1 shall not be endangered by any unjustified act or omission. Accordingly, it is prohibited to subject the persons described in this Article to any medical procedure which is not indicated by the state of health of the person concerned and which is not consistent with generally accepted medical standards which would be applied under similar medical circumstances to persons who are nationals of the Party conducting the procedure and who are in no way deprived of liberty.
2. It is, in particular, prohibited to carry out on such persons, even with their consent:
 - (a) physical mutilations;
 - (b) medical or scientific experiments;

(c) removal of tissue or organs for transplantation,

except where these acts are justified in conformity with the conditions provided for in paragraph 1.

3. Exceptions to the prohibition in paragraph 2 (c) may be made only in the case of donations of blood for transfusion or of skin for grafting, provided that they are given voluntarily and without any coercion or inducement, and then only for therapeutic purposes, under conditions consistent with generally accepted medical standards and controls designed for the benefit of both the donor and the recipient.
4. Any wilful act or omission which seriously endangers the physical or mental health or integrity of any person who is in the power of a Party other than the one on which he depends and which either violates any of the prohibitions in paragraphs 1 and 2 or fails to comply with the requirements of paragraph 3 shall be a grave breach of this Protocol.
5. The persons described in paragraph 1 have the right to refuse any surgical operation. In case of refusal, medical personnel shall endeavour to obtain a written statement to that effect, signed or acknowledged by the patient.
6. Each Party to the conflict shall keep a medical record for every donation of blood for transfusion or skin for grafting by persons referred to in paragraph 1, if that donation is made under the responsibility of that Party. In addition, each Party to the conflict shall endeavour to keep a record of all medical procedures undertaken with respect to any person who is interned, detained or otherwise deprived of liberty as a result of a situation referred to in Article 1. These records shall be available at all times for inspection by the Protecting Power.

Article 12 — Protection of medical units

1. Medical units shall be respected and protected at all times and shall not be the object of attack.
2. Paragraph 1 shall apply to civilian medical units, provided that they:

- (a) belong to one of the Parties to the conflict;
 - (b) are recognized and authorized by the competent authority of one of the Parties to the conflict; or
 - (c) are authorized in conformity with Article 9, paragraph 2, of this Protocol or Article 27 of the First Convention.
3. The Parties to the conflict are invited to notify each other of the location of their fixed medical units. The absence of such notification shall not exempt any of the Parties from the obligation to comply with the provisions of paragraph 1.
 4. Under no circumstances shall medical units be used in an attempt to shield military objectives from attack. Whenever possible, the Parties to the conflict shall ensure that medical units are so sited that attacks against military objectives do not imperil their safety.

Article 13 — Discontinuance of protection of civilian medical units

1. The protection to which civilian medical units are entitled shall not cease unless they are used to commit, outside their humanitarian function, acts harmful to the enemy. Protection may, however, cease only after a warning has been given setting, whenever appropriate, a reasonable time-limit, and after such warning has remained unheeded.
2. The following shall not be considered as acts harmful to the enemy:
 - (a) that the personnel of the unit are equipped with light individual weapons for their own defence or for that of the wounded and sick in their charge;
 - (b) that the unit is guarded by a picket or by sentries or by an escort;
 - (c) that small arms and ammunition taken from the wounded and sick, and not yet handed to the proper service, are found in the units;
 - (d) that members of the armed forces or other combatants are in the unit for medical reasons.

Article 14 — Limitations on requisition of civilian medical units

1. The Occupying Power has the duty to ensure that the medical needs of the civilian population in occupied territory continue to be satisfied.
2. The Occupying Power shall not, therefore, requisition civilian medical units, their equipment, their *matériel* or the services of their personnel, so long as these resources are necessary for the provision of adequate medical services for the civilian population and for the continuing medical care of any wounded and sick already under treatment.
3. Provided that the general rule in paragraph 2 continues to be observed, the Occupying Power may requisition the said resources, subject to the following particular conditions:
 - (a) that the resources are necessary for the adequate and immediate medical treatment of the wounded and sick members of the armed forces of the Occupying Power or of prisoners of war;
 - (b) that the requisition continues only while such necessity exists; and
 - (c) that immediate arrangements are made to ensure that the medical needs of the civilian population, as well as those of any wounded and sick under treatment who are affected by the requisition, continue to be satisfied.

Article 15 — Protection of civilian medical and religious personnel

1. Civilian medical personnel shall be respected and protected.
2. If needed, all available help shall be afforded to civilian medical personnel in an area where civilian medical services are disrupted by reason of combat activity.
3. The Occupying Power shall afford civilian medical personnel in occupied territories every assistance to enable them to perform, to the best of their ability, their humanitarian functions. The Occupying Power may not require that, in the performance of those functions, such personnel shall give priority to the treatment of any person except on medical grounds. They shall not be

compelled to carry out tasks which are not compatible with their humanitarian mission.

4. Civilian medical personnel shall have access to any place where their services are essential, subject to such supervisory and safety measures as the relevant Party to the conflict may deem necessary.
5. Civilian religious personnel shall be respected and protected. The provisions of the Conventions and of this Protocol concerning the protection and identification of medical personnel shall apply equally to such persons.

Article 16 — General protection of medical duties

1. Under no circumstances shall any person be punished for carrying out medical activities compatible with medical ethics, regardless of the person benefiting therefrom.
2. Persons engaged in medical activities shall not be compelled to perform acts or to carry out work contrary to the rules of medical ethics or to other medical rules designed for the benefit of the wounded and sick or to the provisions of the Conventions or of this Protocol, or to refrain from performing acts or from carrying out work required by those rules and provisions.
3. No person engaged in medical activities shall be compelled to give to anyone belonging either to an adverse Party, or to his own Party except as required by the law of the latter Party, any information concerning the wounded and sick who are, or who have been, under his care, if such information would, in his opinion, prove harmful to the patients concerned or to their families. Regulations for the compulsory notification of communicable diseases shall, however, be respected.

Article 17 — Role of the civilian population and of aid societies

1. The civilian population shall respect the wounded, sick and shipwrecked, even if they belong to the adverse Party, and shall commit no act of violence against them. The civilian population and aid societies, such as national Red Cross (Red Crescent, Red Lion and Sun) Societies, shall be permitted, even on their

own initiative, to collect and care for the wounded, sick and shipwrecked, even in invaded or occupied areas. No one shall be harmed, prosecuted, convicted or punished for such humanitarian acts.

2. The Parties to the conflict may appeal to the civilian population and the aid societies referred to in paragraph 1 to collect and care for the wounded, sick and shipwrecked, and to search for the dead and report their location; they shall grant both protection and the necessary facilities to those who respond to this appeal. If the adverse Party gains or regains control of the area, that Party also shall afford the same protection and facilities for so long as they are needed.

Article 18 — Identification

1. Each Party to the conflict shall endeavour to ensure that medical and religious personnel and medical units and transports are identifiable.
2. Each Party to the conflict shall also endeavour to adopt and to implement methods and procedures which will make it possible to recognize medical units and transports which use the distinctive emblem and distinctive signals.
3. In occupied territory and in areas where fighting is taking place or is likely to take place, civilian medical personnel and civilian religious personnel should be recognizable by the distinctive emblem and an identity card certifying their status.
4. With the consent of the competent authority, medical units and transports shall be marked by the distinctive emblem. The ships and craft referred to in Article 22 of this Protocol shall be marked in accordance with the provisions of the Second Convention.
5. In addition to the distinctive emblem, a Party to the conflict may, as provided in Chapter III of Annex I to this Protocol, authorize the use of distinctive signals to identify medical units and transports. Exceptionally, in the special cases covered in that Chapter, medical transports may use distinctive signals without displaying the distinctive emblem.
6. The application of the provisions of paragraphs 1 to 5 of this Article is governed by Chapters I to III of Annex I to this Protocol.

Signals designated in Chapter III of the Annex for the exclusive use of medical units and transports shall not, except as provided therein, be used for any purpose other than to identify the medical units and transports specified in that Chapter.

7. This Article does not authorize any wider use of the distinctive emblem in peacetime than is prescribed in Article 44 of the First Convention.
8. The provisions of the Conventions and of this Protocol relating to supervision of the use of the distinctive emblem and to the prevention and repression of any misuse thereof shall be applicable to distinctive signals.

Article 19 — Neutral and other States not Parties to the conflict

Neutral and other States not Parties to the conflict shall apply the relevant provisions of this Protocol to persons protected by this Part who may be received or interned within their territory, and to any dead of the Parties to that conflict whom they may find.

Article 20 — Prohibition of reprisals

Reprisals against the persons and objects protected by this Part are prohibited.

SECTION II — MEDICAL TRANSPORTATION

Article 21 — Medical vehicles

Medical vehicles shall be respected and protected in the same way as mobile medical units under the Conventions and this Protocol.

Article 22 — Hospitals ships and coastal rescue craft

1. The provisions of the Conventions relating to:
 - (a) vessels described in Articles 22, 24, 25 and 27 of the Second Convention,
 - (b) their lifeboats and small craft,

(c) their personnel and crews, and

(d) the wounded, sick and shipwrecked on board,

shall also apply where these vessels carry civilian wounded, sick and shipwrecked who do not belong to any of the categories mentioned in Article 13 of the Second Convention. Such civilians shall not, however, be subject to surrender to any Party which is not their own, or to capture at sea. If they find themselves in the power of a Party to the conflict other than their own they shall be covered by the Fourth Convention and by this Protocol.

2. The protection provided by the Conventions to vessels described in Article 25 of the Second Convention shall extend to hospital ships made available for humanitarian purposes to a Party to the conflict:

(a) by a neutral or other State which is not a Party to that conflict;
or

(b) by an impartial international humanitarian organization,

provided that, in either case, the requirements set out in that Article are complied with.

3. Small craft described in Article 27 of the Second Convention shall be protected even if the notification envisaged by that Article has not been made. The Parties to the conflict are, nevertheless, invited to inform each other of any details of such craft which will facilitate their identification and recognition.

Article 23 -- Other medical ships and craft

1. Medical ships and craft other than those referred to in Article 22 of this Protocol and Article 38 of the Second Convention shall, whether at sea or in other waters, be respected and protected in the same way as mobile medical units under the Conventions and this Protocol. Since this protection can only be effective if they can be identified and recognized as medical ships or craft, such vessels should be marked with the distinctive emblem and as far as possible comply with the second paragraph of Article 43 of the Second Convention.

2. The ships and craft referred to in paragraph 1 shall remain subject to the laws of war. Any warship on the surface able immediately to enforce its command may order them to stop, order them off, or make them take a certain course, and they shall obey every such command. Such ships and craft may not in any other way be diverted from their medical mission so long as they are needed for the wounded, sick and shipwrecked on board.
3. The protection provided in paragraph 1 shall cease only under the conditions set out in Articles 34 and 35 of the Second Convention. A clear refusal to obey a command given in accordance with paragraph 2 shall be an act harmful to the enemy under Article 34 of the Second Convention.
4. A Party to the conflict may notify any adverse Party as far in advance of sailing as possible of the name, description, expected time of sailing, course and estimated speed of the medical ship or craft, particularly in the case of ships of over 2,000 gross tons, and may provide any other information which would facilitate identification and recognition. The adverse Party shall acknowledge receipt of such information.
5. The provisions of Article 37 of the Second Convention shall apply to medical and religious personnel in such ships and craft.
6. The provisions of the Second Convention shall apply to the wounded, sick and shipwrecked belonging to the categories referred to in Article 13 of the Second Convention and in Article 44 of this Protocol who may be on board such medical ships and craft. Wounded, sick and shipwrecked civilians who do not belong to any of the categories mentioned in Article 13 of the Second Convention shall not be subject, at sea, either to surrender to any Party which is not their own, or to removal from such ships or craft; if they find themselves in the power of a Party to the conflict other than their own, they shall be covered by the Fourth Convention and by this Protocol.

Article 24 — Protection of medical aircraft

Medical aircraft shall be respected and protected, subject to the provisions of this Part.

Article 25 Medical aircraft in areas not controlled by an adverse Party

In and over land areas physically controlled by friendly forces, or in and over sea areas not physically controlled by an adverse Party, the respect and protection of medical aircraft of a Party to the conflict is not dependent on any agreement with an adverse Party. For greater safety, however, a Party to the conflict operating its medical aircraft in these areas may notify the adverse Party, as provided in Article 29, in particular when such aircraft are making flights bringing them within range of surface-to-air weapons systems of the adverse Party.

Article 26 — Medical aircraft in contact or similar zones

1. In and over those parts of the contact zone which are physically controlled by friendly forces and in and over those areas the physical control of which is not clearly established, protection for medical aircraft can be fully effective only by prior agreement between the competent military authorities of the Parties to the conflict, as provided for in Article 29. Although, in the absence of such an agreement, medical aircraft operate at their own risk, they shall nevertheless be respected after they have been recognized as such.
2. "Contact zone" means any area on land where the forward elements of opposing forces are in contact with each other, especially where they are exposed to direct fire from the ground.

Article 27 — Medical aircraft in areas controlled by an adverse Party

1. The medical aircraft of a Party to the conflict shall continue to be protected while flying over land or sea areas physically controlled by an adverse Party, provided that prior agreement to such flights has been obtained from the competent authority of that adverse Party.
2. A medical aircraft which flies over an area physically controlled by an adverse Party without, or in deviation from the terms of, an agreement provided for in paragraph 1, either through navigational error or because of an emergency affecting the safety of the flight, shall make every effort to identify itself and to inform the adverse Party of the circumstances. As soon as such medical

aircraft has been recognized by the adverse Party, that Party shall make all reasonable efforts to give the order to land or to alight on water, referred to in Article 30, paragraph 1, or to take other measures to safeguard its own interests, and, in either case, to allow the aircraft time for compliance, before resorting to an attack against the aircraft.

Article 28 — Restrictions on operations of medical aircraft

1. The Parties to the conflict are prohibited from using their medical aircraft to attempt to acquire any military advantage over an adverse Party. The presence of medical aircraft shall not be used in an attempt to render military objectives immune from attack.
2. Medical aircraft shall not be used to collect or transmit intelligence data and shall not carry any equipment intended for such purposes. They are prohibited from carrying any persons or cargo not included within the definition in Article 8, subparagraph (f). The carrying on board of the personal effects of the occupants or of equipment intended solely to facilitate navigation, communication or identification shall not be considered as prohibited.
3. Medical aircraft shall not carry any armament except small arms and ammunition taken from the wounded, sick and shipwrecked on board and not yet handed to the proper service, and such light individual weapons as may be necessary to enable the medical personnel on board to defend themselves and the wounded, sick and shipwrecked in their charge.
4. While carrying out the flights referred to in Articles 26 and 27, medical aircraft shall not, except by prior agreement with the adverse Party, be used to search for the wounded, sick and shipwrecked.

Article 29 — Notifications and agreements concerning medical aircraft

1. Notifications under Article 25, or requests for prior agreement under Articles 26, 27, 28 (paragraph 4), or 31 shall state the proposed number of medical aircraft, their flight plans and means

- of identification, and shall be understood to mean that every flight will be carried out in compliance with Article 28.
2. A Party which receives a notification given under Article 25 shall at once acknowledge receipt of such notification.
 3. A Party which receives a request for prior agreement under Articles 26, 27, 28 (paragraph 4), or 31 shall, as rapidly as possible, notify the requesting Party:
 - (a) that the request is agreed to;
 - (b) that the request is denied; or
 - (c) of reasonable alternative proposals to the request. It may also propose a prohibition or restriction of other flights in the area during the time involved. If the Party which submitted the request accepts the alternative proposals, it shall notify the other Party of such acceptance.
 4. The Parties shall take the necessary measures to ensure that notifications and agreements can be made rapidly.
 5. The Parties shall also take the necessary measures to disseminate rapidly the substance of any such notifications and agreements to the military units concerned and shall instruct those units regarding the means of identification that will be used by the medical aircraft in question.

Article 30 — Landing and inspection of medical aircraft

1. Medical aircraft flying over areas which are physically controlled by an adverse Party, or over areas the physical control of which is not clearly established, may be ordered to land or to alight on water, as appropriate, to permit inspection in accordance with the following paragraphs. Medical aircraft shall obey any such order.
2. If such an aircraft lands or alights on water, whether ordered to do so or for other reasons, it may be subjected to inspection solely to determine the matters referred to in paragraphs 3 and 4. Any such inspection shall be commenced without delay and shall be conducted expeditiously. The inspecting Party shall not require the wounded and sick to be removed from the aircraft

unless their removal is essential for the inspection. That Party shall in any event ensure that the condition of the wounded and sick is not adversely affected by the inspection or by the removal.

3. If the inspection discloses that the aircraft:
 - (a) is a medical aircraft within the meaning of Article 8, sub-paragraph (j),
 - (b) is not in violation of the conditions prescribed in Article 28, and
 - (c) has not flown without or in breach of a prior agreement where such agreement is required,the aircraft and those of its occupants who belong to the adverse Party or to a neutral or other State not a Party to the conflict shall be authorized to continue the flight without delay.

4. If the inspection discloses that the aircraft:
 - (a) is not a medical aircraft within the meaning of Article 8, sub-paragraph (f),
 - (b) is in violation of the conditions prescribed in Article 28, or
 - (c) has flown without or in breach of a prior agreement where such agreement is required,

the aircraft may be seized. Its occupants shall be treated in conformity with the relevant provisions of the Conventions and of this Protocol. Any aircraft seized which had been assigned as a permanent medical aircraft may be used thereafter only as a medical aircraft.

Article 31 — Neutral or other States not Parties to the conflict

1. Except by prior agreement, medical aircraft shall not fly over or land in the territory of a neutral or other State not a Party to the conflict. However, with such an agreement, they shall be respected throughout their flight and also for the duration of any calls in the territory. Nevertheless they shall obey any summons to land or to alight on water, as appropriate.
2. Should a medical aircraft, in the absence of an agreement or in deviation from the terms of an agreement, fly over the territory of a neutral or other State not a Party to the conflict, either

through navigational error or because of an emergency affecting the safety of the flight, it shall make every effort to give notice of the flight and to identify itself. As soon as such medical aircraft is recognized, that State shall make all reasonable efforts to give the order to land or to alight on water referred to in Article 30, paragraph 1, or to take other measures to safeguard its own interests, and, in either case, to allow the aircraft time for compliance, before resorting to an attack against the aircraft.

- 3 If a medical aircraft, either by agreement or in the circumstances mentioned in paragraph 2, lands or alights on water in the territory of a neutral or other State not Party to the conflict, whether ordered to do so or for other reasons, the aircraft shall be subject to inspection for the purposes of determining whether it is in fact a medical aircraft. The inspection shall be commenced without delay and shall be conducted expeditiously. The inspecting Party shall not require the wounded and sick of the Party operating the aircraft to be removed from it unless their removal is essential for the inspection. The inspecting Party shall in any event ensure that the condition of the wounded and sick is not adversely affected by the inspection or the removal. If the inspection discloses that the aircraft is in fact a medical aircraft, the aircraft with its occupants, other than those who must be detained in accordance with the rules of international law applicable in armed conflict, shall be allowed to resume its flight, and reasonable facilities shall be given for the continuation of the flight. If the inspection discloses that the aircraft is not a medical aircraft, it shall be seized and the occupants treated in accordance with paragraph 4.
4. The wounded, sick and shipwrecked disembarked, otherwise than temporarily, from a medical aircraft with the consent of the local authorities in the territory of a neutral or other State not a Party to the conflict shall, unless agreed otherwise between that State and the Parties to the conflict, be detained by that State where so required by the rules of international law applicable in armed conflict, in such a manner that they cannot again take part in the hostilities. The cost of hospital treatment and internment shall be borne by the State to which those persons belong.
5. Neutral or other States not Parties to the conflict shall apply any conditions and restrictions on the passage of medical aircraft

over, or on the landing of medical aircraft in, their territory equally to all Parties to the conflict.

SECTION III — MISSING AND DEAD PERSONS

Article 32 — General principle

In the implementation of this Section, the activities of the High Contracting Parties, of the Parties to the conflict and of the international humanitarian organizations mentioned in the Conventions and in this Protocol shall be prompted mainly by the right of families to know the fate of their relatives.

Article 33 — Missing persons

1. As soon as circumstances permit, and at the latest from the end of active hostilities, each Party to the conflict shall search for the persons who have been reported missing by an adverse Party. Such adverse Party shall transmit all relevant information concerning such persons in order to facilitate such searches.
2. In order to facilitate the gathering of information pursuant to the preceding paragraph, each Party to the conflict shall, with respect to persons who would not receive more favourable consideration under the Conventions and this Protocol:
 - (a) record the information specified in Article 138 of the Fourth Convention in respect of such persons who have been detained, imprisoned or otherwise held in captivity for more than two weeks as a result of hostilities or occupation, or who have died during any period of detention ;
 - (b) to the fullest extent possible, facilitate and, if need be, carry out the search for and the recording of information concerning such persons if they have died in other circumstances as a result of hostilities or occupation.
3. Information concerning persons reported missing pursuant to paragraph 1 and requests for such information shall be transmitted either directly or through the Protecting Power or the Central Tracing Agency of the International Committee of the Red Cross or national Red Cross (Red Crescent, Red Lion and

Sun) Societies. Where the information is not transmitted through the International Committee of the Red Cross and its Central Tracing Agency, each Party to the conflict shall ensure that such information is also supplied to the Central Tracing Agency.

4. The Parties to the conflict shall endeavour to agree on arrangements for teams to search for, identify and recover the dead from battlefied areas, including arrangements, if appropriate, for such teams to be accompanied by personnel of the adverse Party while carrying out these missions in areas controlled by the adverse Party. Personnel of such teams shall be respected and protected while exclusively carrying out these duties.

Article 34 — Remains of deceased

1. The remains of persons who have died for reasons related to occupation or in detention resulting from occupation or hostilities and those of persons not nationals of the country in which they have died as a result of hostilities shall be respected, and the gravesites of all such persons shall be respected, maintained and marked as provided for in Article 130 of the Fourth Convention, where their remains or gravesites would not receive more favourable consideration under the Conventions and this Protocol.
2. As soon as circumstances and the relations between the adverse Parties permit, the High Contracting Parties in whose territories graves and, as the case may be, other locations of the remains of persons who have died as a result of hostilities or during occupation or in detention are situated, shall conclude agreements in order:
 - (a) to facilitate access to the gravesites by relatives of the deceased and by representatives of official graves registration services and to regulate the practical arrangements for such access;
 - (b) to protect and maintain such gravesites permanently;
 - (c) to facilitate the return of the remains of the deceased and of personal effects to the home country upon its request or, unless that country objects, upon the request of the next of kin.
3. In the absence of the agreements provided for in paragraph 2 (b) or (c) and if the home country of such deceased is not willing to arrange at its expense for the maintenance of such gravesites, the

High Contracting Party in whose territory the gravesites are situated may offer to facilitate the return of the remains of the deceased to the home country. Where such an offer has not been accepted the High Contracting Party may, after the expiry of five years from the date of the offer and upon due notice to the home country, adopt the arrangements laid down in its own laws relating to cemeteries and graves.

4. A High Contracting Party in whose territory the gravesites referred to in this Article are situated shall be permitted to exhume the remains only:

(a) in accordance with paragraphs 2 (c) and 3, or

(b) where exhumation is a matter of overriding public necessity, including cases of medical and investigative necessity, in which case the High Contracting Party shall at all times respect the remains, and shall give notice to the home country of its intention to exhume the remains together with details of the intended place of reinternment.

PART III

METHODS AND MEANS OF WARFARE COMBATANT AND PRISONER-OF-WAR STATUS

SECTION I — METHODS AND MEANS OF WARFARE

Article 35 — Basic rules

1. In any armed conflict, the right of the Parties to the conflict to choose methods or means of warfare is not unlimited.
2. It is prohibited to employ weapons, projectiles and material and methods of warfare of a nature to cause superfluous injury or unnecessary suffering.
3. It is prohibited to employ methods or means of warfare which are intended, or may be expected, to cause widespread, long-term and severe damage to the natural environment.

Article 36 — New weapons

In the study, development, acquisition or adoption of a new weapon, means or method of warfare, a High Contracting Party is under an obligation to determine whether its employment would, in some or all circumstances, be prohibited by this Protocol or by any other rule of international law applicable to the High Contracting Party.

Article 37 — Prohibition of perfidy

1. It is prohibited to kill, injure or capture an adversary by resort to perfidy. Acts inviting the confidence of an adversary to lead him to believe that he is entitled to, or is obliged to accord, protection under the rules of international law applicable in armed conflict, with intent to betray that confidence, shall constitute perfidy. The following acts are examples of perfidy:
 - (a) the feigning of an intent to negotiate under a flag of truce or of a surrender;
 - (b) the feigning of an incapacitation by wounds or sickness;
 - (c) the feigning of civilian, non-combatant status; and
 - (d) the feigning of protected status by the use of signs, emblems or uniforms of the United Nations or of neutral or other States not Parties to the conflict.
2. Ruses of war are not prohibited. Such ruses are acts which are intended to mislead an adversary or to induce him to act recklessly but which infringe no rule of international law applicable in armed conflict and which are not perfidious because they do not invite the confidence of an adversary with respect to protection under that law. The following are examples of such ruses: the use of camouflage, decoys, mock operations and misinformation.

Article 38 — Recognized emblems

1. It is prohibited to make improper use of the distinctive emblem of the red cross, red crescent or red lion and sun or of other emblems, signs or signals provided for by the Conventions or by this Protocol. It is also prohibited to misuse deliberately in an

armed conflict other internationally recognized protective emblems, signs or signals, including the flag of truce, and the protective emblem of cultural property.

2. It is prohibited to make use of the distinctive emblem of the United Nations, except as authorized by that Organization.

Article 39 -- Emblems of nationality

1. It is prohibited to make use in an armed conflict of the flags or military emblems, insignia or uniforms of neutral or other States not Parties to the conflict.
2. It is prohibited to make use of the flags or military emblems, insignia or uniforms of adverse Parties while engaging in attacks or in order to shield, favour, protect or impede military operations.
3. Nothing in this Article or in Article 37, paragraph 1 (d), shall affect the existing generally recognized rules of international law applicable to espionage or to the use of flags in the conduct of armed conflict at sea.

Article 40 — Quarter

It is prohibited to order that there shall be no survivors, to threaten an adversary therewith or to conduct hostilities on this basis.

Article 41 — Safeguard of an enemy hors de combat

1. A person who is recognized or who, in the circumstances, should be recognized to be *hors de combat* shall not be made the object of attack.
2. A person is *hors de combat* if:
 - (a) he is in the power of an adverse Party;
 - (b) he clearly expresses an intention to surrender; or
 - (c) he has been rendered unconscious or is otherwise incapacitated by wounds or sickness, and therefore is incapable of defending himself;provided that in any of these cases he abstains from any hostile act and does not attempt to escape.

3. When persons entitled to protection as prisoners of war have fallen into the power of an adverse Party under unusual conditions of combat which prevent their evacuation as provided for in Part III, Section I, of the Third Convention, they shall be released and all feasible precautions shall be taken to ensure their safety.

Article 42 — Occupants of aircraft

1. No person parachuting from an aircraft in distress shall be made the object of attack during his descent.
2. Upon reaching the ground in territory controlled by an adverse Party, a person who has parachuted from an aircraft in distress shall be given an opportunity to surrender before being made the object of attack, unless it is apparent that he is engaging in a hostile act.
3. Airborne troops are not protected by this Article.

SECTION II — COMBATANT AND PRISONER-OF-WAR STATUS

Article 43 — Armed forces

1. The armed forces of a Party to a conflict consist of all organized armed forces, groups and units which are under a command responsible to that Party for the conduct of its subordinates, even if that Party is represented by a government or an authority not recognized by an adverse Party. Such armed forces shall be subject to an internal disciplinary system which, *inter alia*, shall enforce compliance with the rules of international law applicable in armed conflict.
2. Members of the armed forces of a Party to a conflict (other than medical personnel and chaplains covered by Article 33 of the Third Convention) are combatants, that is to say, they have the right to participate directly in hostilities.
3. Whenever a Party to a conflict incorporates a paramilitary or armed law enforcement agency into its armed forces it shall so notify the other Parties to the conflict.

Article 44 Combatants and prisoners of war

1. Any combatant, as defined in Article 43, who falls into the power of an adverse Party shall be a prisoner of war.
2. While all combatants are obliged to comply with the rules of international law applicable in armed conflict, violations of these rules shall not deprive a combatant of his right to be a combatant or, if he falls into the power of an adverse Party, of his right to be a prisoner of war, except as provided in paragraphs 3 and 4.
3. In order to promote the protection of the civilian population from the effects of hostilities, combatants are obliged to distinguish themselves from the civilian population while they are engaged in an attack or in a military operation preparatory to an attack. Recognizing, however, that there are situations in armed conflicts where, owing to the nature of the hostilities an armed combatant cannot so distinguish himself, he shall retain his status as a combatant, provided that, in such situations, he carries his arms openly:
 - (a) during each military engagement, and
 - (b) during such time as he is visible to the adversary while he is engaged in a military deployment preceding the launching of an attack in which he is to participate.

Acts which comply with the requirements of this paragraph shall not be considered as perfidious within the meaning of Article 37, paragraph 1 (c).

4. A combatant who falls into the power of an adverse Party while failing to meet the requirements set forth in the second sentence of paragraph 3 shall forfeit his right to be a prisoner of war, but he shall, nevertheless, be given protections equivalent in all respects to those accorded to prisoners of war by the Third Convention and by this Protocol. This protection includes protections equivalent to those accorded to prisoners of war by the Third Convention in the case where such a person is tried and punished for any offences he has committed.
5. Any combatant who falls into the power of an adverse Party while not engaged in an attack or in a military operation pre-

paratory to an attack shall not forfeit his rights to be a combatant and a prisoner of war by virtue of his prior activities.

6. This Article is without prejudice to the right of any person to be a prisoner of war pursuant to Article 4 of the Third Convention.
7. This Article is not intended to change the generally accepted practice of States with respect to the wearing of the uniform by combatants assigned to the regular, uniformed armed units of a Party to the conflict.
8. In addition to the categories of persons mentioned in Article 13 of the First and Second Conventions, all members of the armed forces of a Party to the conflict, as defined in Article 43 of this Protocol, shall be entitled to protection under those Conventions if they are wounded or sick or, in the case of the Second Convention, shipwrecked at sea or in other waters.

Article 45 — Protection of persons who have taken part in hostilities

1. A person who takes part in hostilities and falls into the power of an adverse Party shall be presumed to be a prisoner of war, and therefore shall be protected by the Third Convention, if he claims the status of prisoner of war, or if he appears to be entitled to such status, or if the Party on which he depends claims such status on his behalf by notification to the detaining Power or to the Protecting Power. Should any doubt arise as to whether any such person is entitled to the status of prisoner of war, he shall continue to have such status and, therefore, to be protected by the Third Convention and this Protocol until such time as his status has been determined by a competent tribunal.
2. If a person who has fallen into the power of an adverse Party is not held as a prisoner of war and is to be tried by that Party for an offence arising out of the hostilities, he shall have the right to assert his entitlement to prisoner-of-war status before a judicial tribunal and to have that question adjudicated. Whenever possible under the applicable procedure, this adjudication shall occur before the trial for the offence. The representatives of the Protecting Power shall be entitled to attend the proceedings in which that question is adjudicated, unless, exceptionally, the proceedings are held *in camera* in the interest of State security.

In such a case the detaining Power shall advise the Protecting Power accordingly.

3. Any person who has taken part in hostilities, who is not entitled to prisoner-of-war status and who does not benefit from more favourable treatment in accordance with the Fourth Convention shall have the right at all times to the protection of Article 75 of this Protocol. In occupied territory, any such person, unless he is held as a spy, shall also be entitled, notwithstanding Article 5 of the Fourth Convention, to his rights of communication under that Convention.

Article 46 — Spies

1. Notwithstanding any other provision of the Conventions or of this Protocol, any member of the armed forces of a Party to the conflict who falls into the power of an adverse Party while engaging in espionage shall not have the right to the status of prisoner of war and may be treated as a spy.
2. A member of the armed forces of a Party to the conflict who, on behalf of that Party and in territory controlled by an adverse Party, gathers or attempts to gather information shall not be considered as engaging in espionage if, while so acting, he is in the uniform of his armed forces.
3. A member of the armed forces of a Party to the conflict who is a resident of territory occupied by an adverse Party and who, on behalf of the Party on which he depends, gathers or attempts to gather information of military value within that territory shall not be considered as engaging in espionage unless he does so through an act of false pretences or deliberately in a clandestine manner. Moreover, such a resident shall not lose his right to the status of prisoner of war and may not be treated as a spy unless he is captured while engaging in espionage.
4. A member of the armed forces of a Party to the conflict who is not a resident of territory occupied by an adverse Party and who has engaged in espionage in that territory shall not lose his right to the status of prisoner of war and may not be treated as a spy unless he is captured before he has rejoined the armed forces to which he belongs.

Article 47 — Mercenaries

1. A mercenary shall not have the right to be a combatant or a prisoner of war.
2. A mercenary is any person who:
 - (a) is specially recruited locally or abroad in order to fight in an armed conflict;
 - (b) does, in fact, take a direct part in the hostilities;
 - (c) is motivated to take part in the hostilities essentially by the desire for private gain and, in fact, is promised, by or on behalf of a Party to the conflict, material compensation substantially in excess of that promised or paid to combatants of similar ranks and functions in the armed forces of that Party;
 - (d) is neither a national of a Party to the conflict nor a resident of territory controlled by a Party to the conflict;
 - (e) is not a member of the armed forces of a Party to the conflict; and
 - (f) has not been sent by a State which is not a Party to the conflict on official duty as a member of its armed forces.

PART IV**CIVILIAN POPULATION****SECTION I — GENERAL PROTECTION AGAINST
EFFECTS OF HOSTILITIES****CHAPTER I — BASIC RULE AND FIELD OF APPLICATION***Article 48 — Basic rule*

In order to ensure respect for and protection of the civilian population and civilian objects, the Parties to the conflict shall at all times distinguish between the civilian population and comba-

tants and between civilian objects and military objectives and accordingly shall direct their operations only against military objectives.

Article 49 Definition of attacks and scope of application

1. "Attacks" means acts of violence against the adversary, whether in offence or in defence.
2. The provisions of this Protocol with respect to attacks apply to all attacks in whatever territory conducted, including the national territory belonging to a Party to the conflict but under the control of an adverse Party.
3. The provisions of this Section apply to any land, air or sea warfare which may affect the civilian population, individual civilians or civilian objects on land. They further apply to all attacks from the sea or from the air against objectives on land but do not otherwise affect the rules of international law applicable in armed conflict at sea or in the air.
4. The provisions of this Section are additional to the rules concerning humanitarian protection contained in the Fourth Convention, particularly in Part II thereof, and in other international agreements binding upon the High Contracting Parties, as well as to other rules of international law relating to the protection of civilians and civilian objects on land, at sea or in the air against the effects of hostilities.

CHAPTER II — CIVILIANS AND CIVILIAN POPULATION

Article 50 — Definition of civilians and civilian population

1. A civilian is any person who does not belong to one of the categories of persons referred to in Article 4 A (1), (2), (3) and (6) of the Third Convention and in Article 43 of this Protocol. In case of doubt whether a person is a civilian, that person shall be considered to be a civilian.
2. The civilian population comprises all persons who are civilians.
3. The presence within the civilian population of individuals who do not come within the definition of civilians does not deprive the population of its civilian character.

Article 51 — Protection of the civilian population

1. The civilian population and individual civilians shall enjoy general protection against dangers arising from military operations. To give effect to this protection, the following rules, which are additional to other applicable rules of international law, shall be observed in all circumstances.
2. The civilian population as such, as well as individual civilians, shall not be the object of attack. Acts or threats of violence the primary purpose of which is to spread terror among the civilian population are prohibited.
3. Civilians shall enjoy the protection afforded by this Section, unless and for such time as they take a direct part in hostilities.
4. Indiscriminate attacks are prohibited. Indiscriminate attacks are:
 - (a) those which are not directed at a specific military objective;
 - (b) those which employ a method or means of combat which cannot be directed at a specific military objective; or
 - (c) those which employ a method or means of combat the effects of which cannot be limited as required by this Protocol;and consequently, in each such case, are of a nature to strike military objectives and civilians or civilian objects without distinction.
5. Among others, the following types of attacks are to be considered as indiscriminate:
 - (a) an attack by bombardment by any methods or means which treats as a single military objective a number of clearly separated and distinct military objectives located in a city, town, village or other area containing a similar concentration of civilians or civilian objects; and
 - (b) an attack which may be expected to cause incidental loss of civilian life, injury to civilians, damage to civilian objects, or a combination thereof, which would be excessive in relation to the concrete and direct military advantage anticipated.
6. Attacks against the civilian population or civilians by way of reprisals are prohibited.

7. The presence or movements of the civilian population or individual civilians shall not be used to render certain points or areas immune from military operations, in particular in attempts to shield military objectives from attacks or to shield, favour or impede military operations. The Parties to the conflict shall not direct the movement of the civilian population or individual civilians in order to attempt to shield military objectives from attacks or to shield military operations.
8. Any violation of these prohibitions shall not release the Parties to the conflict from their legal obligations with respect to the civilian population and civilians, including the obligation to take the precautionary measures provided for in Article 57.

CHAPTER III — CIVILIAN OBJECTS

Article 52 — General protection of civilian objects

1. Civilian objects shall not be the object of attack or of reprisals. Civilian objects are all objects which are not military objectives as defined in paragraph 2.
2. Attacks shall be limited strictly to military objectives. In so far as objects are concerned, military objectives are limited to those objects which by their nature, location, purpose or use make an effective contribution to military action and whose total or partial destruction, capture or neutralization, in the circumstances ruling at the time, offers a definite military advantage.
3. In case of doubt whether an object which is normally dedicated to civilian purposes, such as a place of worship, a house or other dwelling or a school, is being used to make an effective contribution to military action, it shall be presumed not to be so used.

Article 53 — Protection of cultural objects and of places of worship

Without prejudice to the provisions of the Hague Convention for the Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict of 14 May 1954, and of other relevant international instruments, it is prohibited:

- (a) to commit any acts of hostility directed against the historic monuments, works of art or places of worship which constitute the cultural or spiritual heritage of peoples;
- (b) to use such objects in support of the military effort;
- (c) to make such objects the object of reprisals.

Article 54 — Protection of objects indispensable to the survival of the civilian population

1. Starvation of civilians as a method of warfare is prohibited.
2. It is prohibited to attack, destroy, remove or render useless objects indispensable to the survival of the civilian population, such as foodstuffs, agricultural areas for the production of foodstuffs, crops, livestock, drinking water installations and supplies and irrigation works, for the specific purpose of denying them for their sustenance value to the civilian population or to the adverse Party, whatever the motive, whether in order to starve out civilians, to cause them to move away, or for any other motive.
3. The prohibitions in paragraph 2 shall not apply to such of the objects covered by it as are used by an adverse Party:
 - (a) as sustenance solely for the members of its armed forces; or
 - (b) if not as sustenance, then in direct support of military action, provided, however, that in no event shall actions against these objects be taken which may be expected to leave the civilian population with such inadequate food or water as to cause its starvation or force its movement.
4. These objects shall not be made the object of reprisals.
5. In recognition of the vital requirements of any Party to the conflict in the defence of its national territory against invasion, derogation from the prohibitions contained in paragraph 2 may be made by a Party to the conflict within such territory under its own control where required by imperative military necessity.

Article 55 — Protection of the natural environment

1. Care shall be taken in warfare to protect the natural environment against widespread, long-term and severe damage. This

protection includes a prohibition of the use of methods or means of warfare which are intended or may be expected to cause such damage to the natural environment and thereby to prejudice the health or survival of the population.

2. Attacks against the natural environment by way of reprisals are prohibited.

Article 56 — Protection of works and installations containing dangerous forces

1. Works or installations containing dangerous forces, namely dams, dykes and nuclear electrical generating stations, shall not be made the object of attack, even where these objects are military objectives, if such attack may cause the release of dangerous forces and consequent severe losses among the civilian population. Other military objectives located at or in the vicinity of these works or installations shall not be made the object of attack if such attack may cause the release of dangerous forces from the works or installations and consequent severe losses among the civilian population.
2. The special protection against attack provided by paragraph 1 shall cease:
 - (a) for a dam or a dyke only if it is used for other than its normal function and in regular, significant and direct support of military operations and if such attack is the only feasible way to terminate such support;
 - (b) for a nuclear electrical generating station only if it provides electric power in regular, significant and direct support of military operations and if such attack is the only feasible way to terminate such support;
 - (c) for other military objectives located at or in the vicinity of these works or installations only if they are used in regular, significant and direct support of military operations and if such attack is the only feasible way to terminate such support.
3. In all cases, the civilian population and individual civilians shall remain entitled to all the protection accorded them by international law, including the protection of the precautionary

measures provided for in Article 57. If the protection ceases and any of the works, installations or military objectives mentioned in paragraph 1 is attacked, all practical precautions shall be taken to avoid the release of the dangerous forces.

4. It is prohibited to make any of the works, installations or military objectives mentioned in paragraph 1 the object of reprisals.
5. The Parties to the conflict shall endeavour to avoid locating any military objectives in the vicinity of the works or installations mentioned in paragraph 1. Nevertheless, installations erected for the sole purpose of defending the protected works or installations from attack are permissible and shall not themselves be made the object of attack, provided that they are not used in hostilities except for defensive actions necessary to respond to attacks against the protected works or installations and that their armament is limited to weapons capable only of repelling hostile action against the protected works or installations.
6. The High Contracting Parties and the Parties to the conflict are urged to conclude further agreements among themselves to provide additional protection for objects containing dangerous forces.
7. In order to facilitate the identification of the objects protected by this article, the Parties to the conflict may mark them with a special sign consisting of a group of three bright orange circles placed on the same axis, as specified in Article 16 of Annex I to this Protocol. The absence of such marking in no way relieves any Party to the conflict of its obligations under this Article.

CHAPTER IV — PRECAUTIONARY MEASURES

Article 57 — Precautions in attack

1. In the conduct of military operations, constant care shall be taken to spare the civilian population, civilians and civilian objects.
2. With respect to attacks, the following precautions shall be taken:
 - (a) those who plan or decide upon an attack shall:

- (i) do everything feasible to verify that the objectives to be attacked are neither civilians nor civilian objects and are not subject to special protection but are military objectives within the meaning of paragraph 2 of Article 52 and that it is not prohibited by the provisions of this Protocol to attack them;
 - (ii) take all feasible precautions in the choice of means and methods of attack with a view to avoiding, and in any event to minimizing, incidental loss of civilian life, injury to civilians and damage to civilian objects;
 - (iii) refrain from deciding to launch any attack which may be expected to cause incidental loss of civilian life, injury to civilians, damage to civilian objects, or a combination thereof, which would be excessive in relation to the concrete and direct military advantage anticipated;
- (b) an attack shall be cancelled or suspended if it becomes apparent that the objective is not a military one or is subject to special protection or that the attack may be expected to cause incidental loss of civilian life, injury to civilians, damage to civilian objects, or a combination thereof, which would be excessive in relation to the concrete and direct military advantage anticipated;
- (c) effective advance warning shall be given of attacks which may affect the civilian population, unless circumstances do not permit.
3. When a choice is possible between several military objectives for obtaining a similar military advantage, the objective to be selected shall be that the attack on which may be expected to cause the least danger to civilian lives and to civilian objects.
 4. In the conduct of military operations at sea or in the air, each Party to the conflict shall, in conformity with its rights and duties under the rules of international law applicable in armed conflict, take all reasonable precautions to avoid losses of civilian lives and damage to civilian objects.
 5. No provision of this article may be construed as authorizing any attacks against the civilian population, civilians or civilian objects.

Article 58 — Precautions against the effects of attacks

The Parties to the conflict shall, to the maximum extent feasible:

- (a) without prejudice to Article 49 of the Fourth Convention, endeavour to remove the civilian population, individual civilians and civilian objects under their control from the vicinity of military objectives;
- (b) avoid locating military objectives within or near densely populated areas;
- (c) take the other necessary precautions to protect the civilian population, individual civilians and civilian objects under their control against the dangers resulting from military operations.

CHAPTER V — LOCALITIES AND ZONES UNDER SPECIAL PROTECTION

Articles 59 — Non-defended localities

1. It is prohibited for the Parties to the conflict to attack, by any means whatsoever, non-defended localities.
2. The appropriate authorities of a Party to the conflict may declare as a non-defended locality any inhabited place near or in a zone where armed forces are in contact which is open for occupation by an adverse Party. Such a locality shall fulfil the following conditions:
 - (a) all combatants, as well as mobile weapons and mobile military equipment must have been evacuated;
 - (b) no hostile use shall be made of fixed military installations or establishments;
 - (c) no acts of hostility shall be committed by the authorities or by the population; and
 - (d) no activities in support of military operations shall be undertaken.
3. The presence, in this locality, of persons specially protected under the Conventions and this Protocol, and of police forces retained

for the sole purpose of maintaining law and order, is not contrary to the conditions laid down in paragraph 2.

4. The declaration made under paragraph 2 shall be addressed to the adverse Party and shall define and describe, as precisely as possible, the limits of the non-defended locality. The Party to the conflict to which the declaration is addressed shall acknowledge its receipt and shall treat the locality as a non-defended locality unless the conditions laid down in paragraph 2 are not in fact fulfilled, in which event it shall immediately so inform the Party making the declaration. Even if the conditions laid down in paragraph 2 are not fulfilled, the locality shall continue to enjoy the protection provided by the other provisions of this Protocol and the other rules of international law applicable in armed conflict.
5. The Parties to the conflict may agree on the establishment of non-defended localities even if such localities do not fulfil the conditions laid down in paragraph 2. The agreement should define and describe, as precisely as possible, the limits of the non-defended locality; if necessary, it may lay down the methods of supervision.
6. The Party which is in control of a locality governed by such an agreement shall mark it, so far as possible, by such signs as may be agreed upon with the other Party, which shall be displayed where they are clearly visible, especially on its perimeter and limits and on highways.
7. A locality loses its status as a non-defended locality when it ceases to fulfil the conditions laid down in paragraph 2 or in the agreement referred to in paragraph 5. In such an eventuality, the locality shall continue to enjoy the protection provided by the other provisions of this Protocol and the other rules of international law applicable in armed conflict.

Article 60 — Demilitarized zones

1. It is prohibited for the Parties to the conflict to extend their military operations to zones on which they have conferred by agreement the status of demilitarized zone, if such extension is contrary to the terms of this agreement.

2. The agreement shall be an express agreement, may be concluded verbally or in writing, either directly or through a Protecting Power or any impartial humanitarian organization, and may consist of reciprocal and concordant declarations. The agreement may be concluded in peacetime, as well as after the outbreak of hostilities, and should define and describe, as precisely as possible, the limits of the demilitarized zone and, if necessary, lay down the methods of supervision.
3. The subject of such an agreement shall normally be any zone which fulfils the following conditions:
 - (a) all combatants, as well as mobile weapons and mobile military equipment, must have been evacuated;
 - (b) no hostile use shall be made of fixed military installations or establishments;
 - (c) no acts of hostility shall be committed by the authorities or by the population; and
 - (d) any activity linked to the military effort must have ceased.

The Parties to the conflict shall agree upon the interpretation to be given to the condition laid down in sub-paragraph (d) and upon persons to be admitted to the demilitarized zone other than those mentioned in paragraph 4.

4. The presence, in this zone, of persons specially protected under the Conventions and this Protocol, and of police forces retained for the sole purpose of maintaining law and order, is not contrary to the conditions laid down in paragraph 3.
5. The Party which is in control of such a zone shall mark it, so far as possible, by such signs as may be agreed upon with the other Party, which shall be displayed where they are clearly visible, especially on its perimeter and limits and on highways.
6. If the fighting draws near to a demilitarized zone, and if the Parties to the conflict have so agreed, none of them may use the zone for purposes related to the conduct of military operations or unilaterally revoke its status.
7. If one of the Parties to the conflict commits a material breach of the provisions of paragraphs 3 or 6, the other Party shall be

released from its obligations under the agreement conferring upon the zone the status of demilitarized zone. In such an eventuality, the zone loses its status but shall continue to enjoy the protection provided by the other provisions of this Protocol and the other rules of international law applicable in armed conflict.

CHAPTER VI CIVIL DEFENCE

Article 61 Definitions and scope

For the purposes of this Protocol:

- (a) "civil defence" means the performance of some or all of the undermentioned humanitarian tasks intended to protect the civilian population against the dangers, and to help it to recover from the immediate effects, of hostilities or disasters and also to provide the conditions necessary for its survival. These tasks are:
- (i) warning;
 - (ii) evacuation;
 - (iii) management of shelters;
 - (iv) management of blackout measures;
 - (v) rescue;
 - (vi) medical services, including first aid, and religious assistance;
 - (vii) fire-fighting;
 - (viii) detection and marking of danger areas;
 - (ix) decontamination and similar protective measures;
 - (x) provision of emergency accommodation and supplies;
 - (xi) emergency assistance in the restoration and maintenance of order in distressed areas;
 - (xii) emergency repair of indispensable public utilities;
 - (xiii) emergency disposal of the dead;

- (xiv) assistance in the preservation of objects essential for survival;
 - (xv) complementary activities necessary to carry out any of the tasks mentioned above, including, but not limited to, planning and organization;
- (b) "civil defence organizations" means those establishments and other units which are organized or authorized by the competent authorities of a Party to the conflict to perform any of the tasks mentioned under sub-paragraph (a), and which are assigned and devoted exclusively to such tasks;
- (c) "personnel" of civil defence organizations means those persons assigned by a Party to the conflict exclusively to the performance of the tasks mentioned under sub-paragraph (a), including personnel assigned by the competent authority of that Party exclusively to the administration of these organizations;
- (d) "*matériel*" of civil defence organizations means equipment, supplies and transports used by these organizations for the performance of the tasks mentioned under sub-paragraph (a).

Article 62 — General protection

1. Civilian civil defence organizations and their personnel shall be respected and protected, subject to the provisions of this Protocol, particularly the provisions of this Section. They shall be entitled to perform their civil defence tasks except in case of imperative military necessity.
2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to civilians who, although not members of civilian civil defence organizations, respond to an appeal from the competent authorities and perform civil defence tasks under their control.
3. Buildings and *matériel* used for civil defence purposes and shelters provided for the civilian population are covered by Article 52. Objects used for civil defence purposes may not be destroyed or diverted from their proper use except by the Party to which they belong.

Article 63 Civil defence in occupied territories

1. In occupied territories, civilian civil defence organizations shall receive from the authorities the facilities necessary for the performance of their tasks. In no circumstances shall their personnel be compelled to perform activities which would interfere with the proper performance of these tasks. The Occupying Power shall not change the structure or personnel of such organizations in any way which might jeopardize the efficient performance of their mission. These organizations shall not be required to give priority to the nationals or interests of that Power.
2. The Occupying Power shall not compel, coerce or induce civilian civil defence organizations to perform their tasks in any manner prejudicial to the interests of the civilian population.
3. The Occupying Power may disarm civil defence personnel for reasons of security.
4. The Occupying Power shall neither divert from their proper use nor requisition buildings or *matériel* belonging to or used by civil defence organizations if such diversion or requisition would be harmful to the civilian population.
5. Provided that the general rule in paragraph 4 continues to be observed, the Occupying Power may requisition or divert these resources, subject to the following particular conditions:
 - (a) that the buildings or *matériel* are necessary for other needs of the civilian population; and
 - (b) that the requisition or diversion continues only while such necessity exists.
6. The Occupying Power shall neither divert nor requisition shelters provided for the use of the civilian population or needed by such population.

Article 64 Civilian civil defence organizations of neutral or other States not Parties to the conflict and international co-ordinating organizations

1. Articles 62, 63, 65 and 66 shall also apply to the personnel and *matériel* of civilian civil defence organizations of neutral or other

States not Parties to the conflict which perform civil defence tasks mentioned in Article 61 in the territory of a Party to the conflict, with the consent and under the control of that Party. Notification of such assistance shall be given as soon as possible to any adverse Party concerned. In no circumstances shall this activity be deemed to be an interference in the conflict. This activity should, however, be performed with due regard to the security interests of the Parties to the conflict concerned.

2. The Parties to the conflict receiving the assistance referred to in paragraph 1 and the High Contracting Parties granting it should facilitate international co-ordination of such civil defence actions when appropriate. In such cases the relevant international organizations are covered by the provisions of this Chapter.
3. In occupied territories, the Occupying Power may only exclude or restrict the activities of civilian civil defence organizations of neutral or other States not Parties to the conflict and of international co-ordinating organizations if it can ensure the adequate performance of civil defence tasks from its own resources or those of the occupied territory.

Article 65 — Cessation of protection

1. The protection to which civilian civil defence organizations, their personnel, buildings, shelters and *matériel* are entitled shall not cease unless they commit or are used to commit, outside their proper tasks, acts harmful to the enemy. Protection may, however, cease only after a warning has been given setting, whenever appropriate, a reasonable time limit, and after such warning has remained unheeded.
2. The following shall not be considered as acts harmful to the enemy:
 - (a) that civil defence tasks are carried out under the direction or control of military authorities;
 - (b) that civilian civil defence personnel co-operate with military personnel in the performance of civil defence tasks, or that some military personnel are attached to civilian civil defence organizations;

- (c) that the performance of civil defence tasks may incidentally benefit military victims, particularly those who are *hors de combat*.
3. It shall also not be considered as an act harmful to the enemy that civilian civil defence personnel bear light individual weapons for the purpose of maintaining order or for self-defence. However, in areas where land fighting is taking place or is likely to take place, the Parties to the conflict shall undertake the appropriate measures to limit these weapons to handguns, such as pistols or revolvers, in order to assist in distinguishing between civil defence personnel and combatants. Although civil defence personnel bear other light individual weapons in such areas, they shall nevertheless be respected and protected as soon as they have been recognized as such.
 4. The formation of civilian civil defence organizations along military lines, and compulsory service in them, shall also not deprive them of the protection conferred by this Chapter.

Article 66 -- Identification

1. Each Party to the conflict shall endeavour to ensure that its civil defence organizations, their personnel, buildings and *matériel*, are identifiable while they are exclusively devoted to the performance of civil defence tasks. Shelters provided for the civilian population should be similarly identifiable.
2. Each Party to the conflict shall also endeavour to adopt and implement methods and procedures which will make it possible to recognize civilian shelters as well as civil defence personnel, buildings and *matériel* on which the international distinctive sign of civil defence is displayed.
3. In occupied territories and in areas where fighting is taking place or is likely to take place, civilian civil defence personnel should be recognizable by the international distinctive sign of civil defence and by an identity card certifying their status.
4. The international distinctive sign of civil defence is an equilateral blue triangle on an orange ground when used for the protection of civil defence organizations, their personnel, buildings and *matériel* and for civilian shelters.

In addition to the distinctive sign, Parties to the conflict may agree upon the use of distinctive signals for civil defence identification purposes.

6. The application of the provisions of paragraphs 1 to 4 is governed by Chapter V of Annex I to this Protocol.
7. In time of peace, the sign described in paragraph 4 may, with the consent of the competent national authorities, be used for civil defence identification purposes.
8. The High Contracting Parties and the Parties to the conflict shall take the measures necessary to supervise the display of the international distinctive sign of civil defence and to prevent and repress any misuse thereof.
9. The identification of civil defence medical and religious personnel, medical units and medical transports is also governed by Article 18.

Article 67 - Members of the armed forces and military units assigned to civil defence organizations

1. Members of the armed forces and military units assigned to civil defence organizations shall be respected and protected, provided that:
 - (a) such personnel and such units are permanently assigned and exclusively devoted to the performance of any of the tasks mentioned in Article 61;
 - (b) if so assigned, such personnel do not perform any other military duties during the conflict;
 - (c) such personnel are clearly distinguishable from the other members of the armed forces by prominently displaying the international distinctive sign of civil defence, which shall be as large as appropriate, and such personnel are provided with the identity card referred to in Chapter V of Annex I to this Protocol certifying their status;
 - (d) such personnel and such units are equipped only with light individual weapons for the purpose of maintaining order or for self-defence. The provisions of Article 65, paragraph 3 shall also apply in this case;

- (e) such personnel do not participate directly in hostilities, and do not commit, or are not used to commit, outside their civil defence tasks, acts harmful to the adverse Party;
- (f) such personnel and such units perform their civil defence tasks only within the national territory of their Party.

The non-observance of the conditions stated in (e) above by any member of the armed forces who is bound by the conditions prescribed in (a) and (b) above is prohibited.

2. Military personnel serving within civil defence organizations shall, if they fall into the power of an adverse Party, be prisoners of war. In occupied territory they may, but only in the interest of the civilian population of that territory, be employed on civil defence tasks in so far as the need arises, provided however that, if such work is dangerous, they volunteer for such tasks.
3. The buildings and major items of equipment and transports of military units assigned to civil defence organizations shall be clearly marked with the international distinctive sign of civil defence. This distinctive sign shall be as large as appropriate.
4. The *matériel* and buildings of military units permanently assigned to civil defence organizations and exclusively devoted to the performance of civil defence tasks shall, if they fall into the hands of an adverse Party, remain subject to the laws of war. They may not be diverted from their civil defence purpose so long as they are required for the performance of civil defence tasks, except in case of imperative military necessity, unless previous arrangements have been made for adequate provision for the needs of the civilian population.

SECTION II — RELIEF IN FAVOUR OF THE CIVILIAN POPULATION

Article 68 — *Field of application*

The provisions of this Section apply to the civilian population as defined in this Protocol and are supplementary to Articles 23, 55, 59, 60, 61 and 62 and other relevant provisions of the Fourth Convention.

Article 69 - Basic needs in occupied territories

1. In addition to the duties specified in Article 55 of the Fourth Convention concerning food and medical supplies, the Occupying Power shall, to the fullest extent of the means available to it and without any adverse distinction, also ensure the provision of clothing, bedding, means of shelter, other supplies essential to the survival of the civilian population of the occupied territory and objects necessary for religious worship.
2. Relief actions for the benefit of the civilian population of occupied territories are governed by Articles 59, 60, 61, 62, 108, 109, 110 and 111 of the Fourth Convention, and by Article 71 of this Protocol, and shall be implemented without delay.

Article 70 - Relief actions

1. If the civilian population of any territory under the control of a Party to the conflict, other than occupied territory, is not adequately provided with the supplies mentioned in Article 69, relief actions which are humanitarian and impartial in character and conducted without any adverse distinction shall be undertaken, subject to the agreement of the Parties concerned in such relief actions. Offers of such relief shall not be regarded as interference in the armed conflict or as unfriendly acts. In the distribution of relief consignments, priority shall be given to those persons, such as children, expectant mothers, maternity cases and nursing mothers, who, under the Fourth Convention or under this Protocol, are to be accorded privileged treatment or special protection.
2. The Parties to the conflict and each High Contracting Party shall allow and facilitate rapid and unimpeded passage of all relief consignments, equipment and personnel provided in accordance with this Section, even if such assistance is destined for the civilian population of the adverse Party.
3. The Parties to the conflict and each High Contracting Party which allow the passage of relief consignments, equipment and personnel in accordance with paragraph 2:
 - (a) shall have the right to prescribe the technical arrangements, including search, under which such passage is permitted;

- (b) may make such permission conditional on the distribution of this assistance being made under the local supervision of a Protecting Power;
 - (c) shall, in no way whatsoever, divert relief consignments from the purpose for which they are intended nor delay their forwarding, except in cases of urgent necessity in the interest of the civilian population concerned.
4. The Parties to the conflict shall protect relief consignments and facilitate their rapid distribution.
 5. The Parties to the conflict and each High Contracting Party concerned shall encourage and facilitate effective international co-ordination of the relief actions referred to in paragraph 1.

Article 71 — Personnel participating in relief actions

1. Where necessary, relief personnel may form part of the assistance provided in any relief action, in particular for the transportation and distribution of relief consignments; the participation of such personnel shall be subject to the approval of the Party in whose territory they will carry out their duties.
2. Such personnel shall be respected and protected.
3. Each Party in receipt of relief consignments shall, to the fullest extent practicable, assist the relief personnel referred to in paragraph 1 in carrying out their relief mission. Only in case of imperative military necessity may the activities of the relief personnel be limited or their movements temporarily restricted.
4. Under no circumstances may relief personnel exceed the terms of their mission under this Protocol. In particular they shall take account of the security requirements of the Party in whose territory they are carrying out their duties. The mission of any of the personnel who do not respect these conditions may be terminated.

**SECTION III TREATMENT OF PERSONS IN THE
POWER OF A PARTY TO THE
CONFLICT**

**CHAPTER I FIELD OF APPLICATION AND PROTECTION
OF PERSONS AND OBJECTS**

Article 72 Field of application

The provisions of this Section are additional to the rules concerning humanitarian protection of civilians and civilian objects in the power of a Party to the conflict contained in the Fourth Convention, particularly Parts I and III thereof, as well as to other applicable rules of international law relating to the protection of fundamental human rights during international armed conflict.

Article 73 - - Refugees and stateless persons

Persons who, before the beginning of hostilities, were considered as stateless persons or refugees under the relevant international instruments accepted by the Parties concerned or under the national legislation of the State of refuge or State of residence shall be protected persons within the meaning of Parts I and III of the Fourth Convention, in all circumstances and without any adverse distinction.

Article 74 - - Reunion of dispersed families

The High Contracting Parties and the Parties to the conflict shall facilitate in every possible way the reunion of families dispersed as a result of armed conflicts and shall encourage in particular the work of the humanitarian organizations engaged in this task in accordance with the provisions of the Conventions and of this Protocol and in conformity with their respective security regulations.

Article 75 Fundamental guarantees

1. In so far as they are affected by a situation referred to in Article I of this Protocol, persons who are in the power of a Party to the conflict and who do not benefit from more favourable treatment

under the Conventions or under this Protocol shall be treated humanely in all circumstances and shall enjoy, as a minimum, the protection provided by this Article without any adverse distinction based upon race, colour, sex, language, religion or belief, political or other opinion, national or social origin, wealth, birth or other status, or on any other similar criteria. Each Party shall respect the person, honour, convictions and religious practices of all such persons.

2. The following acts are and shall remain prohibited at any time and in any place whatsoever, whether committed by civilian or by military agents:

(a) violence to the life, health, or physical or mental well-being of persons, in particular:

- (i) murder;
- (ii) torture of all kinds, whether physical or mental;
- (iii) corporal punishment; and
- (iv) mutilation;

(b) outrages upon personal dignity, in particular humiliating and degrading treatment, enforced prostitution and any form of indecent assault;

(c) the taking of hostages;

(d) collective punishments; and

(e) threats to commit any of the foregoing acts.

3. Any person arrested, detained or interned for actions related to the armed conflict shall be informed promptly, in a language he understands, of the reasons why these measures have been taken. Except in cases of arrest or detention for penal offences, such persons shall be released with the minimum delay possible and in any event as soon as the circumstances justifying the arrest, detention or internment have ceased to exist.

4. No sentence may be passed and no penalty may be executed on a person found guilty of a penal offence related to the armed conflict except pursuant to a conviction pronounced by an impartial and regularly constituted court respecting the generally

recognized principles of regular judicial procedure, which include the following:

- (a) the procedure shall provide for an accused to be informed without delay of the particulars of the offence alleged against him and shall afford the accused before and during his trial all necessary rights and means of defence;
- (b) no one shall be convicted of an offence except on the basis of individual penal responsibility;
- (c) no one shall be accused or convicted of a criminal offence on account of any act or omission which did not constitute a criminal offence under the national or international law to which he was subject at the time when it was committed; nor shall a heavier penalty be imposed than that which was applicable at the time when the criminal offence was committed; if, after the commission of the offence, provision is made by law for the imposition of a lighter penalty, the offender shall benefit thereby;
- (d) anyone charged with an offence is presumed innocent until proved guilty according to law;
- (e) anyone charged with an offence shall have the right to be tried in his presence;
- (f) no one shall be compelled to testify against himself or to confess guilt;
- (g) anyone charged with an offence shall have the right to examine, or have examined, the witnesses against him and to obtain the attendance and examination of witnesses on his behalf under the same conditions as witnesses against him;
- (h) no one shall be prosecuted or punished by the same Party for an offence in respect of which a final judgement acquitting or convicting that person has been previously pronounced under the same law and judicial procedure;
- (i) anyone prosecuted for an offence shall have the right to have the judgement pronounced publicly; and
- (j) a convicted person shall be advised on conviction of his judicial and other remedies and of the time limits within which they may be exercised.

5. Women whose liberty has been restricted for reasons related to the armed conflict shall be held in quarters separated from men's quarters. They shall be under the immediate supervision of women. Nevertheless, in cases where families are detained or interned, they shall, whenever possible, be held in the same place and accommodated as family units.
6. Persons who are arrested, detained or interned for reasons related to the armed conflict shall enjoy the protection provided by this Article until their final release, repatriation or re-establishment, even after the end of the armed conflict.
7. In order to avoid any doubt concerning the prosecution and trial of persons accused of war crimes or crimes against humanity, the following principles shall apply:
 - (a) persons who are accused of such crimes should be submitted for the purpose of prosecution and trial in accordance with the applicable rules of international law; and
 - (b) any such persons who do not benefit from more favourable treatment under the Conventions or this Protocol shall be accorded the treatment provided by this Article, whether or not the crimes of which they are accused constitute grave breaches of the Conventions or of this Protocol.
8. No provision of this Article may be construed as limiting or infringing any other more favourable provision granting greater protection, under any applicable rules of international law, to persons covered by paragraph 1.

CHAPTER II — MEASURES IN FAVOUR OF WOMEN AND CHILDREN

Article 76 — Protection of women

1. Women shall be the object of special respect and shall be protected in particular against rape, forced prostitution and any other form of indecent assault.
2. Pregnant women and mothers having dependent infants who are arrested, detained or interned for reasons related to the armed conflict, shall have their cases considered with the utmost priority.

3. To the maximum extent feasible, the Parties to the conflict shall endeavour to avoid the pronouncement of the death penalty on pregnant women or mothers having dependent infants, for an offence related to the armed conflict. The death penalty for such offences shall not be executed on such women.

Article 77 Protection of children

1. Children shall be the object of special respect and shall be protected against any form of indecent assault. The Parties to the conflict shall provide them with the care and aid they require, whether because of their age or for any other reason.
2. The Parties to the conflict shall take all feasible measures in order that children who have not attained the age of fifteen years do not take a direct part in hostilities and, in particular, they shall refrain from recruiting them into their armed forces. In recruiting among those persons who have attained the age of fifteen years but who have not attained the age of eighteen years, the Parties to the conflict shall endeavour to give priority to those who are oldest.
3. If, in exceptional cases, despite the provisions of paragraph 2, children who have not attained the age of fifteen years take a direct part in hostilities and fall into the power of an adverse Party, they shall continue to benefit from the special protection accorded by this Article, whether or not they are prisoners of war.
4. If arrested, detained or interned for reasons related to the armed conflict, children shall be held in quarters separate from the quarters of adults, except where families are accommodated as family units as provided in Article 75, paragraph 5.
5. The death penalty for an offence related to the armed conflict shall not be executed on persons who had not attained the age of eighteen years at the time the offence was committed.

Article 78 Evacuation of children

1. No Party to the conflict shall arrange for the evacuation of children, other than its own nationals, to a foreign country

except for a temporary evacuation where compelling reasons of the health or medical treatment of the children or, except in occupied territory, their safety, so require. Where the parents or legal guardians can be found, their written consent to such evacuation is required. If these persons cannot be found, the written consent to such evacuation of the persons who by law or custom are primarily responsible for the care of the children is required. Any such evacuation shall be supervised by the Protecting Power in agreement with the Parties concerned, namely, the Party arranging for the evacuation, the Party receiving the children and any Parties whose nationals are being evacuated. In each case, all Parties to the conflict shall take all feasible precautions to avoid endangering the evacuation.

2. Whenever an evacuation occurs pursuant to paragraph 1, each child's education, including his religious and moral education as his parents desire, shall be provided while he is away with the greatest possible continuity.
3. With a view to facilitating the return to their families and country of children evacuated pursuant to this Article, the authorities of the Party arranging for the evacuation and, as appropriate, the authorities of the receiving country shall establish for each child a card with photographs, which they shall send to the Central Tracing Agency of the International Committee of the Red Cross. Each card shall bear, whenever possible, and whenever it involves no risk of harm to the child, the following information:
 - (a) surname(s) of the child;
 - (b) the child's first name(s);
 - (c) the child's sex;
 - (d) the place and date of birth (or, if that date is not known, the approximate age);
 - (e) the father's full name;
 - (f) the mother's full name and her maiden name;
 - (g) the child's next-of-kin;
 - (h) the child's nationality;

- (i) the child's native language, and any other languages he speaks;
- (j) the address of the child's family;
- (k) any identification number for the child;
- (l) the child's state of health;
- (m) the child's blood group;
- (n) any distinguishing features;
- (o) the date on which and the place where the child was found;
- (p) the date on which and the place from which the child left the country;
- (q) the child's religion, if any;
- (r) the child's present address in the receiving country;
- (s) should the child die before his return, the date, place and circumstances of death and place of internment.

CHAPTER III — JOURNALISTS

Article 79 — Measures of protection for journalists

1. Journalists engaged in dangerous professional missions in areas of armed conflict shall be considered as civilians within the meaning of Article 50, paragraph 1.
2. They shall be protected as such under the conventions and this Protocol, provided that they take no action adversely affecting their status as civilians, and without prejudice to the right of war correspondents accredited to the armed forces to the status provided for in Article 4 A (4) of the Third Convention.
3. They may obtain an identity card similar to the model in Annex II of this Protocol. This card, which shall be issued by the government of the State of which the journalist is a national or in whose territory he resides or in which the news medium employing him is located, shall attest to his status as a journalist.

PART V
**EXECUTION OF THE CONVENTIONS
AND OF THIS PROTOCOL**

SECTION I - GENERAL PROVISIONS

Articles 80 -- Measures for execution

1. The High Contracting Parties and the Parties to the conflict shall without delay take all necessary measures for the execution of their obligations under the Conventions and this Protocol.
2. The High Contracting Parties and the Parties to the conflict shall give orders and instructions to ensure observance of the Conventions and this Protocol, and shall supervise their execution.

Article 81 -- Activities of the Red Cross and other humanitarian organizations

1. The Parties to the conflict shall grant to the International Committee of the Red Cross all facilities within their power so as to enable it to carry out the humanitarian functions assigned to it by the Conventions and this Protocol in order to ensure protection and assistance to the victims of conflicts; the International Committee of the Red Cross may also carry out any other humanitarian activities in favour of these victims, subject to the consent of the Parties to the conflict concerned.
2. The Parties to the conflict shall grant to their respective Red Cross (Red Crescent, Red Lion and Sun) organizations the facilities necessary for carrying out their humanitarian activities in favour of the victims of the conflict, in accordance with the provisions of the Conventions and this Protocol and the fundamental principles of the Red Cross as formulated by the International Conferences of the Red Cross.
3. The High Contracting Parties and the Parties to the conflict shall facilitate in every possible way the assistance which Red Cross

(Red Crescent, Red Lion and Sun) organizations and the League of Red Cross Societies extend to the victims of conflicts in accordance with the provisions of the Conventions and this Protocol and with the fundamental principles of the Red Cross as formulated by the International Conferences of the Red Cross.

4. The High Contracting Parties and the Parties to the conflict shall, as far as possible, make facilities similar to those mentioned in paragraphs 2 and 3 available to the other humanitarian organizations referred to in the Conventions and this Protocol which are duly authorized by the respective Parties to the conflict and which perform their humanitarian activities in accordance with the provisions of the Conventions and this Protocol.

Article 82 --- Legal advisers in armed forces

The High Contracting Parties at all times, and the Parties to the conflict in time of armed conflict, shall ensure that legal advisers are available, when necessary, to advise military commanders at the appropriate level on the application of the Conventions and this Protocol and on the appropriate instruction to be given to the armed forces on this subject.

Article 83 --- Dissemination

1. The High Contracting Parties undertake, in time of peace as in time of armed conflict, to disseminate the Conventions and this Protocol as widely as possible in their respective countries and, in particular, to include the study thereof in their programmes of military instruction and to encourage the study thereof by the civilian population, so that those instruments may become known to the armed forces and to the civilian population
2. Any military or civilian authorities who, in time of armed conflict, assume responsibilities in respect of the application of the Conventions and this Protocol shall be fully acquainted with the text thereof.

Article 84 --- Rules of application

The High Contracting Parties shall communicate to one another, as soon as possible, through the depositary and, as appropriate,

through the Protecting Powers, their official translations of this Protocol, as well as the laws and regulations which they may adopt to ensure its application.

SECTION II — REPRESSION OF BREACHES OF THE CONVENTIONS AND OF THIS PROTOCOL

Article 85 — Repression of breaches of this Protocol

1. The provisions of the Conventions relating to the repression of breaches and grave breaches, supplemented by this Section, shall apply to the repression of breaches and grave breaches of this Protocol.
2. Acts described as grave breaches in the Conventions are grave breaches of this Protocol if committed against persons in the power of an adverse Party protected by Articles 44, 45 and 73 of this Protocol, or against the wounded, sick and shipwrecked of the adverse Party who are protected by this Protocol, or against those medical or religious personnel, medical units or medical transports which are under the control of the adverse Party and are protected by this Protocol.
3. In addition to the grave breaches defined in Article 11, the following acts shall be regarded as grave breaches of this Protocol, when committed wilfully, in violation of the relevant provisions of this Protocol, and causing death or serious injury to body or health:
 - (a) making the civilian population or individual civilians the object of attack;
 - (b) launching an indiscriminate attack affecting the civilian population or civilian objects in the knowledge that such attack will cause excessive loss of life, injury to civilians or damage to civilian objects, as defined in Article 57, paragraph 2 (a) (iii);
 - (c) launching an attack against works or installations containing dangerous forces in the knowledge that such attack will cause

excessive loss of life, injury to civilians or damage to civilian objects, as defined in Article 57, paragraph 2 (a) (iii);

- (d) making non-defended localities and demilitarized zones the object of attack;
 - (e) making a person the object of attack in the knowledge that he is *hors de combat*;
 - (f) the perfidious use, in violation of Article 37, of the distinctive emblem of the red cross, red crescent or red lion and sun or of other protective signs recognized by the Conventions or this Protocol.
4. In addition to the grave breaches defined in the preceding paragraphs and in the Conventions, the following shall be regarded as grave breaches of this Protocol, when committed wilfully and in violation of the Conventions or the Protocol:
- (a) the transfer by the occupying Power of parts of its own civilian population into the territory it occupies, or the deportation or transfer of all or parts of the population of the occupied territory within or outside this territory, in violation of Article 49 of the Fourth Convention;
 - (b) unjustifiable delay in the repatriation of prisoners of war or civilians;
 - (c) practices of *apartheid* and other inhuman and degrading practices involving outrages upon personal dignity, based on racial discrimination;
 - (d) making the clearly-recognized historic monuments, works of art or places of worship which constitute the cultural or spiritual heritage of peoples and to which special protection has been given by special arrangement, for example, within the framework of a competent international organization, the object of attack, causing as a result extensive destruction thereof, where there is no evidence of the violation by the adverse Party of Article 53, sub-paragraph (b), and when such historic monuments, works of art and places of worship are not located in the immediate proximity of military objectives;
 - (e) depriving a person protected by the Conventions or referred to in paragraph 2 of this Article of the rights of fair and regular trial.

5. Without prejudice to the application of the Conventions and of this Protocol, grave breaches of these instruments shall be regarded as war crimes.

Article 86 Failure to act

1. The High Contracting Parties and the Parties to the conflict shall repress grave breaches, and take measures necessary to suppress all other breaches, of the Conventions or of this Protocol which result from a failure to act when under a duty to do so.
2. The fact that a breach of the Conventions or of this Protocol was committed by a subordinate does not absolve his superiors from penal or disciplinary responsibility, as the case may be, if they knew, or had information which should have enabled them to conclude in the circumstances at the time, that he was committing or was going to commit such a breach and if they did not take all feasible measures within their power to prevent or repress the breach.

Article 87 Duty of commanders

1. The High Contracting Parties and the Parties to the conflict shall require military commanders, with respect to members of the armed forces under their command and other persons under their control, to prevent and, where necessary, to suppress and report to competent authorities breaches of the Conventions and of this Protocol.
2. In order to prevent and suppress breaches, High Contracting Parties and Parties to the conflict shall require that, commensurate with their level of responsibility, commanders ensure that members of the armed forces under their command are aware of their obligations under the Conventions and this Protocol.
3. The High Contracting Parties and Parties to the conflict shall require any commander who is aware that subordinates or other persons under his control are going to commit or have committed a breach of the Conventions or of this Protocol, to initiate such steps as are necessary to prevent such violations of the Conventions or this Protocol, and, where appropriate, to initiate disciplinary or penal action against violators thereof.

Article 88 Mutual assistance in criminal matters

1. The High Contracting Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connexion with criminal proceedings brought in respect of grave breaches of the Conventions or of this Protocol.
2. Subject to the rights and obligations established in the Conventions and in Article 85, paragraph 1, of this Protocol, and when circumstances permit, the High Contracting Parties shall co-operate in the matter of extradition. They shall give due consideration to the request of the State in whose territory the alleged offence has occurred.
3. The law of the High Contracting Party requested shall apply in all cases. The provisions of the preceding paragraphs shall not, however, affect the obligations arising from the provisions of any other treaty of a bilateral or multilateral nature which governs or will govern the whole or part of the subject of mutual assistance in criminal matters.

Article 89 Co-operation

In situations of serious violations of the Conventions or of this Protocol, the High Contracting Parties undertake to act, jointly or individually, in co-operation with the United Nations and in conformity with the United Nations Charter.

Article 90 — International Fact-Finding Commission

1. (a) An International Fact-Finding Commission (hereinafter referred to as "the Commission") consisting of fifteen members of high moral standing and acknowledged impartiality shall be established.
- (b) When not less than twenty High Contracting Parties have agreed to accept the competence of the Commission pursuant to paragraph 2, the depositary shall then, and at intervals of five years thereafter, convene a meeting of representatives of those High Contracting Parties for the purpose of electing the members of the Commission. At the meeting, the representatives shall elect the members of the Commission by

secret ballot from a list of persons to which each of those High Contracting Parties may nominate one person.

- (c) The members of the Commission shall serve in their personal capacity and shall hold office until the election of new members at the ensuing meeting.
 - (d) At the election, the High Contracting Parties shall ensure that the persons to be elected to the Commission individually possess the qualifications required and that, in the Commission as a whole, equitable geographical representation is assured.
 - (e) In the case of a casual vacancy, the Commission itself shall fill the vacancy, having due regard to the provisions of the preceding sub-paragraphs.
 - (f) The depositary shall make available to the Commission the necessary administrative facilities for the performance of its functions.
2. (a) The High Contracting Parties may at the time of signing, ratifying or acceding to the Protocol, or at any other subsequent time, declare that they recognize *ipsa facto* and without special agreement, in relation to any other High Contracting Party accepting the same obligation, the competence of the Commission to enquire into allegations by such other Party, as authorized by this Article.
- (b) The declarations referred to above shall be deposited with the depositary, which shall transmit copies thereof to the High Contracting Parties.
 - (c) The Commission shall be competent to:
 - (i) enquire into any facts alleged to be a grave breach as defined in the Conventions and this Protocol or other serious violation of the Conventions or of this Protocol;
 - (ii) facilitate, through its good offices, the restoration of an attitude of respect for the Conventions and this Protocol.
 - (d) In other situations, the Commission shall institute an enquiry at the request of a Party to the conflict only with the consent of the other Party or Parties concerned.

- (e) Subject to the foregoing provisions of this paragraph, the provisions of Article 52 of the First Convention, Article 53 of the Second Convention, Article 132 of the Third Convention and Article 149 of the Fourth Convention shall continue to apply to any alleged violation of the Conventions and shall extend to any alleged violation of this Protocol.
3. (a) Unless otherwise agreed by the Parties concerned, all enquiries shall be undertaken by a Chamber consisting of seven members appointed as follows:
- (i) five members of the Commission, not nationals of any Party to the conflict, appointed by the President of the Commission on the basis of equitable representation of the geographical areas, after consultation with the Parties to the conflict;
 - (ii) two *ad hoc* members, not nationals of any Party to the conflict, one to be appointed by each side.
- (b) Upon receipt of the request for an enquiry, the President of the Commission shall specify an appropriate time limit for setting up a Chamber. If any *ad hoc* member has not been appointed within the time limit, the President shall immediately appoint such additional member or members of the Commission as may be necessary to complete the membership of the Chamber.
4. (a) The Chamber set up under paragraph 3 to undertake an enquiry shall invite the Parties to the conflict to assist it and to present evidence. The Chamber may also seek such other evidence as it deems appropriate and may carry out an investigation of the situation *in loco*.
- (b) All evidence shall be fully disclosed to the Parties, which shall have the right to comment on it to the Commission.
- (c) Each Party shall have the right to challenge such evidence.
5. (a) The Commission shall submit to the Parties a report on the findings of fact of the Chamber, with such recommendations as it may deem appropriate.
- (b) If the Chamber is unable to secure sufficient evidence for factual and impartial findings, the Commission shall state the reasons for that inability.

- (c) The Commission shall not report its findings publicly, unless all the Parties to the conflict have requested the Commission to do so.
6. The Commission shall establish its own rules, including rules for the presidency of the Commission and the presidency of the Chamber. Those rules shall ensure that the functions of the President of the Commission are exercised at all times and that, in the case of an enquiry, they are exercised by a person who is not a national of a Party to the conflict.
 7. The administrative expenses of the Commission shall be met by contributions from the High Contracting Parties which made declarations under paragraph 2, and by voluntary contributions. The Party or Parties to the conflict requesting an enquiry shall advance the necessary funds for expenses incurred by a Chamber and shall be reimbursed by the Party or Parties against which the allegations are made to the extent of fifty percent of the costs of the Chamber. Where there are counter-allegations before the Chamber each side shall advance fifty per cent of the necessary funds.

Article 91 — Responsibility

A Party to the conflict which violates the provisions of the Conventions or of this Protocol shall, if the case demands, be liable to pay compensation. It shall be responsible for all acts committed by persons forming part of its armed forces.

PART VI
FINAL PROVISIONS

Article 92 — Signature

This Protocol shall be open for signature by the Parties to the Conventions six months after the signing of the Final Act and will remain open for a period of twelve months.

Article 93 Ratification

This Protocol shall be ratified as soon as possible. The instruments of ratification shall be deposited with the Swiss Federal Council, depositary of the Conventions.

Article 94 Accession

This Protocol shall be open for accession by any Party to the Conventions which has not signed it. The instruments of accession shall be deposited with the depositary.

Article 95 Entry into force

1. This Protocol shall enter into force six months after two instruments of ratification or accession have been deposited.
2. For each Party to the Conventions thereafter ratifying or acceding to this Protocol, it shall enter into force six months after the deposit by such Party of its instrument of ratification or accession.

Article 96 Treaty relations upon entry into force of this Protocol

1. When the Parties to the Conventions are also Parties to this Protocol, the Conventions shall apply as supplemented by this Protocol.
2. When one of the Parties to the conflict is not bound by this Protocol, the Parties to the Protocol shall remain bound by it in their mutual relations. They shall furthermore be bound by this Protocol in relation to each of the Parties which are not bound by it, if the latter accepts and applies the provisions thereof.
3. The authority representing a people engaged against a High Contracting Party in an armed conflict of the type referred to in Article 1, paragraph 4, may undertake to apply the Conventions and this Protocol in relation to that conflict by means of a unilateral declaration addressed to the depositary. Such declaration shall, upon its receipt by the depositary, have in relation to that conflict the following effects:

- (a) the Conventions and this Protocol are brought into force for the said authority as a Party to the conflict with immediate effect;
- (b) the said authority assumes the same rights and obligations as those which have been assumed by a High Contracting Party to the Conventions and this Protocol; and
- (c) the Conventions and this Protocol are equally binding upon all Parties to the conflict.

Article 97 -- Amendment

1. Any High Contracting Party may propose amendments to this Protocol. The text of any proposed amendment shall be communicated to the depositary, which shall decide, after consultation with all the High Contracting Parties and the International Committee of the Red Cross, whether a conference should be convened to consider the proposed amendment.
2. The depositary shall invite to that conference all the High Contracting Parties as well as the Parties to the Conventions, whether or not they are signatories of this Protocol.

Article 98 — Revision of Annex I

1. Not later than four years after the entry into force of this Protocol and thereafter at intervals of not less than four years, the International Committee of the Red Cross shall consult the High Contracting Parties concerning Annex I to this Protocol and, if it considers it necessary, may propose a meeting of technical experts to review Annex I and to propose such amendments to it as may appear to be desirable. Unless, within six months of the communication of a proposal for such a meeting to the High Contracting Parties, one third of them object, the International Committee of the Red Cross shall convene the meeting, inviting also observers of appropriate international organizations. Such a meeting shall also be convened by the International Committee of the Red Cross at any time at the request of one third of the High Contracting Parties.
2. The depositary shall convene a conference of the High Contracting Parties and the Parties to the Conventions to consider amend-

ments proposed by the meeting of technical experts if, after that meeting, the International Committee of the Red Cross or one third of the High Contracting Parties so request.

Amendments to Annex I may be adopted at such a conference by a two-thirds majority of the High Contracting Parties present and voting.

4. The depositary shall communicate any amendment so adopted to the High Contracting Parties and to the Parties to the Conventions. The amendment shall be considered to have been accepted at the end of a period of one year after it has been so communicated, unless within that period a declaration of non-acceptance of the amendment has been communicated to the depositary by not less than one third of the High Contracting Parties.
5. An amendment considered to have been accepted in accordance with paragraph 4 shall enter into force three months after its acceptance for all High Contracting Parties other than those which have made a declaration of non-acceptance in accordance with that paragraph. Any Party making such a declaration may at any time withdraw it and the amendment shall then enter into force for that Party three months thereafter.
6. The depositary shall notify the High Contracting Parties and the Parties to the Conventions of the entry into force of any amendment, of the Parties bound thereby, of the date of its entry into force in relation to each Party, of declarations of non-acceptance made in accordance with paragraph 4, and of withdrawals of such declarations.

Article 99 Denunciation

1. In case a High Contracting Party should denounce this Protocol, the denunciation shall only take effect one year after receipt of the instrument of denunciation. If, however, on the expiry of that year the denouncing Party is engaged in one of the situations referred to in Article 1, the denunciation shall not take effect before the end of the armed conflict or occupation and not, in any case, before operations connected with the final release, repatriation or re-establishment of the persons protected by the Conventions or this Protocol have been terminated.

2. The denunciation shall be notified in writing to the depositary, which shall transmit it to all the High Contracting Parties.
3. The denunciation shall have effect only in respect of the denouncing Party.
4. Any denunciation under paragraph 1 shall not affect the obligations already incurred, by reason of the armed conflict, under this Protocol by such denouncing Party in respect of any act committed before this denunciation becomes effective.

Article 100 - Notifications

The depositary shall inform the High Contracting Parties as well as the Parties to the Conventions, whether or not they are signatories of this Protocol, of:

- (a) signatures affixed to this Protocol and the deposit of instruments of ratification and accession under Articles 93 and 94;
- (b) the date of entry into force of this Protocol under Article 95;
- (c) communications and declarations received under Articles 84, 90 and 97;
- (d) declarations received under Article 96, paragraph 3, which shall be communicated by the quickest methods; and
- (e) denunciations under Article 99.

Article 101 - Registration

1. After its entry into force, this Protocol shall be transmitted by the depositary to the Secretariat of the United Nations for registration and publication, in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.
2. The depositary shall also inform the Secretariat of the United Nations of all ratifications, accessions and denunciations received by it with respect to this Protocol.

Article 102 - Authentic texts

The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the depositary, which shall transmit certified true copies thereof to all the Parties to the Conventions.

ANNEX I

REGULATIONS CONCERNING IDENTIFICATION

CHAPTER I IDENTITY CARDS

Article 1 Identity card for permanent civilian medical and religious personnel

1. The identity card for permanent civilian medical and religious personnel referred to in Article 18, paragraph 3, of the Protocol should:
 - (a) bear the distinctive emblem and be of such size that it can be carried in the pocket;
 - (b) be as durable as practicable;
 - (c) be worded in the national or official language (and may in addition be worded in other languages);
 - (d) mention the name, the date of birth (or, if that date is not available, the age at the time of issue) and the identity number, if any, of the holder;
 - (e) state in what capacity the holder is entitled to the protection of the Conventions and of the Protocol;
 - (f) bear the photograph of the holder as well as his signature or his thumbprint, or both;
 - (g) bear the stamp and signature of the competent authority;
 - (h) state the date of issue and date of expiry of the card.
2. The identity card shall be uniform throughout the territory of each High Contracting Party and, as far as possible, of the same type for all Parties to the conflict. The Parties to the conflict may be guided by the single-language model shown in Figure 1. At the outbreak of hostilities, they shall transmit to each other a specimen of the model they are using, if such model differs from that shown in Figure 1. The identity card shall be made out, if

possible, in duplicate, one copy being kept by the issuing authority, which should maintain control of the cards which it has issued.

In no circumstances may permanent civilian medical and religious personnel be deprived of their identity cards. In the event of the loss of a card, they shall be entitled to obtain a duplicate copy.

Article 2 Identity card for temporary civilian medical and religious personnel

1. The identity card for temporary civilian medical and religious personnel should, whenever possible, be similar to that provided for in Article 1 of these Regulations. The Parties to the conflict may be guided by the model shown in Figure 1.
2. When circumstances preclude the provision to temporary civilian medical and religious personnel of identity cards similar to those described in Article 1 of these Regulations, the said personnel may be provided with a certificate signed by the competent authority certifying that the person to whom it is issued is assigned to duty as temporary personnel and stating, if possible, the duration of such assignment and his right to wear the distinctive emblem. The certificate should mention the holder's name and date of birth (or if that date is not available, his age at the time when the certificate was issued), his function and identity number, if any. It shall bear his signature or his thumbprint, or both.

FRONT

	<p>(space reserved for the name of the country and authority issuing this card)</p> <p style="text-align: center;">IDENTITY CARD</p> <p style="text-align: center;">PERMANENT medical for TEMPORARY civilian religious personnel</p>	
Name
Date of birth (or age)
Identity No. (if any)
The holder of this card is protected by the Geneva Conventions of 12 August 1949 and by the Protocol Additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949 and relating to the Protection of Victims of International Armed Conflicts (Protocol I) in his capacity as		
Date of issue	No. of card Signature of issuing authority
Date of expiry		

REVERSE SIDE

Height	Eyes	Hair
Other distinguishing marks or information : .		
PHOTO OF HOLDER		
Stamp	Signature of holder or thumbprint or both	

Fig. 1: Model of identity card (format: 74 mm x 105 mm)

CHAPTER II THE DISTINCTIVE EMBLEM**Article 3 Shape and nature**

1. The distinctive emblem (red on a white ground) shall be as large as appropriate under the circumstances. For the shapes of the cross, the crescent or the lion and sun, the High Contracting Parties may be guided by the models shown in Figure 2.
2. At night or when visibility is reduced, the distinctive emblem may be lighted or illuminated; it may also be made of materials rendering it recognizable by technical means of detection.

Fig. 2: Distinctive emblems in red on a white ground

Article 4 — Use

1. The distinctive emblem shall, whenever possible, be displayed on a flat surface or on flags visible from as many directions and from as far away as possible.
2. Subject to the instructions of the competent authority, medical and religious personnel carrying out their duties in the battle area shall, as far as possible, wear headgear and clothing bearing the distinctive emblem.

CHAPTER III — DISTINCTIVE SIGNALS

Article 5 — *Optional Use*

1. Subject to the provisions of Article 6 of these Regulations, the signals specified in this Chapter for exclusive use by medical units and transports shall not be used for any other purpose. The use of all signals referred to in this Chapter is optional.
2. Temporary medical aircraft which cannot, either for lack of time or because of their characteristics, be marked with the distinctive emblem, may use the distinctive signals authorized in this Chapter. The best method of effective identification and recognition of medical aircraft is, however, the use of a visual signal, either the distinctive emblem or the light signal specified in Article 6, or both, supplemented by the other signals referred to in Articles 7 and 8 of these Regulations.

Article 6 — *Light signal*

1. The light signal, consisting of a flashing blue light, is established for the use of medical aircraft to signal their identity. No other aircraft shall use this signal. The recommended blue colour is obtained by using, as trichromatic co-ordinates:

green boundary	y	0.065		0.805x
white boundary	y	0.400	-	x
purple boundary	x	0.133		0.600y

The recommended flashing rate of the blue light is between sixty and one hundred flashes per minute.

2. Medical aircraft should be equipped with such lights as may be necessary to make the light signal visible in as many directions as possible.
3. In the absence of a special agreement between the Parties to the conflict reserving the use of flashing blue lights for the identification of medical vehicles and ships and craft, the use of such signals for other vehicles or ships is not prohibited.

Article 7 Radio signal

1. The radio signal shall consist of a radiotelephonic or radio-telegraphic message preceded by a distinctive priority signal to be designated and approved by a World Administrative Radio Conference of the International Telecommunication Union. It shall be transmitted three times before the call sign of the medical transport involved. This message shall be transmitted in English at appropriate intervals on a frequency or frequencies specified pursuant to paragraph 3. The use of the priority signal shall be restricted exclusively to medical units and transports.
2. The radio message preceded by the distinctive priority signal mentioned in paragraph 1 shall convey the following data:
 - (a) call sign of the medical transport;
 - (b) position of the medical transport;
 - (c) number and type of medical transports;
 - (d) intended route;
 - (e) estimated time en route and of departure and arrival, as appropriate;
 - (f) any other information such as flight altitude, radio frequencies guarded, languages and secondary surveillance radar modes and codes.
3. In order to facilitate the communications referred to in paragraphs 1 and 2, as well as the communications referred to in Articles 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30 and 31 of the Protocol, the High Contracting Parties, the Parties to a conflict, or one of the Parties to a conflict, acting in agreement or alone, may designate, in accordance with the Table of Frequency Allocations in the Radio Regulations annexed to the International Telecommunication Convention, and publish selected national frequencies to be used by them for such communications. These frequencies shall be notified to the International Telecommunication Union in accordance with procedures to be approved by a World Administrative Radio Conference.

Article 8 Electronic identification

1. The Secondary Surveillance Radar (SSR) system, as specified in Annex 10 to the Chicago Convention on International Civil

Aviation of 7 December 1944, as amended from time to time, may be used to identify and to follow the course of medical aircraft. The SSR mode and code to be reserved for the exclusive use of medical aircraft shall be established by the High Contracting Parties, the Parties to a conflict, or one of the Parties to a conflict, acting in agreement or alone, in accordance with procedures to be recommended by the International Civil Aviation Organization.

2. Parties to a conflict may, by special agreement between them, establish for their use a similar electronic system for the identification of medical vehicles, and medical ships and craft.

CHAPTER IV — COMMUNICATIONS

Article 9 — Radiocommunications

The priority signal provided for in Article 7 of these Regulations may precede appropriate radiocommunications by medical units and transports in the application of the procedures carried out under Articles 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30 and 31 of the Protocol.

Article 10 — Use of international codes

Medical units and transports may also use the codes and signals laid down by the International Telecommunication Union, the International Civil Aviation Organization and the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization. These codes and signals shall be used in accordance with the standards, practices and procedures established by these Organizations.

Article 11 — Other means of communication

When two-way radiocommunication is not possible, the signals provided for in the International Code of Signals adopted by the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization or in the appropriate Annex to the Chicago Convention on International Civil Aviation of 7 December 1944, as amended from time to time, may be used.

Article 12 Flight plans

The agreements and notifications relating to flight plans provided for in Article 29 of the Protocol shall as far as possible be formulated in accordance with procedures laid down by the International Civil Aviation Organization.

Article 13 — Signals and procedures for the interception of medical aircraft

If an intercepting aircraft is used to verify the identity of a medical aircraft in flight or to require it to land in accordance with Articles 30 and 31 of the Protocol, the standard visual and radio interception procedures prescribed by Annex 2 to the Chicago Convention on International Civil Aviation of 7 December 1944, as amended from time to time, should be used by the intercepting and the medical aircraft.

CHAPTER V CIVIL DEFENCE*Article 14 — Identity card*

1. The identity card of the civil defence personnel provided for in Article 66, paragraph 3, of the Protocol is governed by the relevant provisions of Article 1 of these Regulations.
2. The identity card for civil defence personnel may follow the model shown in Figure 3.
3. If civil defence personnel are permitted to carry light individual weapons, an entry to that effect should be made on the card mentioned.

REVERSE SIDE

Height	Eyes	Hair
Other distinguishing marks or information: . Weapons		
PHOTO OF HOLDER		
Stamp	Signature of holder or thumbprint or both	

FRONT

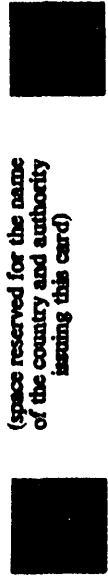
(space reserved for the name of the country and authority issuing this card) 	
IDENTITY CARD for civil defence personnel	
Name
Date of birth (or age)
Identity No. (if any)
The holder of this card is protected by the Geneva Conventions of 12 August 1949 and by the Protocol Additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949, and relating to the Protection of Victims of International Armed Conflicts (Protocol I) in his capacity as	
Date of issue	No. of card
Signature of issuing authority	
Date of expiry

Fig. 3: Model of identity card for civil defence personnel (format: 74 mm x 105 mm)

Article 15 *International distinctive sign*

1. The international distinctive sign of civil defence provided for in Article 66, paragraph 4, of the Protocol is an equilateral blue triangle on an orange ground. A model is shown in Figure 4:

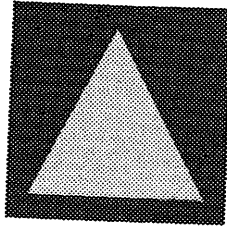

Fig. 4: Blue triangle on an orange ground.

2. It is recommended that:
 - (a) if the blue triangle is on a flag or armlet or tabard, the ground to the triangle be the orange flag, armlet or tabard;
 - (b) one of the angles of the triangle be pointed vertically upwards;
 - (c) no angle of the triangle touch the edge of the orange ground
3. The international distinctive sign shall be as large as appropriate under the circumstances. The distinctive sign shall, whenever possible, be displayed on flat surfaces or on flags visible from as many directions and from as far away as possible. Subject to the instructions of the competent authority, civil defence personnel shall, as far as possible, wear headgear and clothing bearing the international distinctive sign. At night or when visibility is reduced, the sign may be lighted or illuminated; it may also be made of materials rendering it recognizable by technical means of detection.

CHAPTER VI WORKS AND INSTALLATIONS CONTAINING DANGEROUS FORCES

Article 16 International special sign

1. The international special sign for works and installations containing dangerous forces, as provided for in Article 56, paragraph 7, of the Protocol, shall be a group of three bright orange circles of equal size, placed on the same axis, the distance between each circle being one radius, in accordance with Figure 5 illustrated below.
2. The sign shall be as large as appropriate under the circumstances. When displayed over an extended surface it may be repeated as often as appropriate under the circumstances. It shall, whenever possible, be displayed on flat surfaces or on flags so as to be visible from as many directions and from as far away as possible.
3. On a flag, the distance between the outer limits of the sign and the adjacent sides of the flag shall be one radius of a circle. The flag shall be rectangular and shall have a white ground.
4. At night or when visibility is reduced, the sign may be lighted or illuminated. It may also be made of materials rendering it recognizable by technical means of detection.

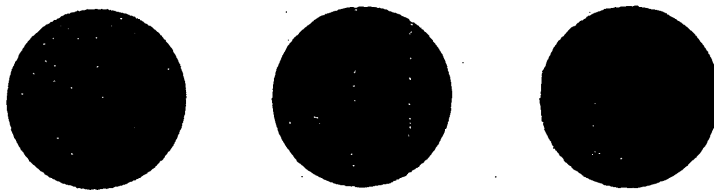

Fig. 5: International special sign for works and installations containing dangerous forces.

N. 43/79

754

ANNEX II

**IDENTITY CARD FOR JOURNALISTS
ON DANGEROUS PROFESSIONAL MISSIONS**

FRONT

NOTICE

This identity card is issued to journalists or dangerous professional missions in areas of conflict. The holder is entitled to be treated as a civilian under the Geneva Conventions of 12 August 1949, and their Additional Protocol I. The card must be carried at all times by the bearer. If he is detained, he shall at once hand it to the Detaining Authorities, to assist in his identification.

ملاحظة

يتم إصدار البطاقة للمراسلين الكثرين في مناطق النزاع المهنية الخطيرة في مناطق الصراع. حامل البطاقة له الحق في معاملة المدنيين بموجب اتفاقيات جنيف لعام 1949 وبروتوكولها الإضافي الأول. يجب أن يحمل البطاقة دائما ويجب تسليمها فوراً إلى سلطات الاعتقال لتسهيل التعرف عليه.

NOTA

La presente tarjeta de identidad se expide a los periodistas en misión profesional peligrosa en zonas de conflictos armados. Su titular tiene derecho a ser tratado como civil de acuerdo con el Protocolo adicional I del Convenio de Ginebra de 12 de agosto de 1949. El titular debe llevar la tarjeta consigo, en todo momento. En caso de ser detenido, la entregará inmediatamente a las autoridades que lo detengan a fin de facilitar su identificación.

AVIS

La présente carte d'identité est délivrée aux journalistes en mission professionnelle dangereuse dans des zones de conflits armés. Le titulaire a le droit d'être traité comme un civil en vertu du Protocole additionnel I du traité de Genève du 12 août 1949 et de leur Protocole additionnel I. La carte doit être portée en tout temps par son titulaire. Si celui-ci est arrêté, il la remettra immédiatement aux autorités qui le détienne afin qu'elles puissent l'identifier.

УВЕЩАНИЕ

Экзemplар этого удостоверения выдается журналистам, выполняющим профессиональные обязанности в районах войны или вооруженного конфликта. Его обладатель имеет право на обращение к нему как к гражданину в соответствии с Дополнительным протоколом I к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 г. и Дополнительным протоколом I к ним. Владелец удостоверения должен носить его при себе. В случае задержания он должен немедленно представить удостоверение лицам, осуществляющим задержание.

IDENTITY CARD FOR JOURNALISTS

ON DANGEROUS PROFESSIONAL MISSIONS

بطاقة الهوية الخاصة بالمصطفيين

الكثيرين بمهام خطيرة

TARJETA DE IDENTIDAD DE PERIODISTA

EN MISION PELIGROSA

CARTE D'IDENTITE DE JOURNALISTE

EN MISSION PERILLEUSE

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЖУРНАЛИСТА,

НАХОДЯЩЕГОСЯ В ОПАСНОЙ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ

REVERSE SIDE

<p>Issued by (Competent authority) Expedida por (autoridad competente) Délivré par (autorité compétente)</p> <p>Photograph of bearer صورة حامل البطاقة Fotografista Photographie du porteur الفوتوغرافيا</p> <p>Official seal imprint (Sello oficial) (Fisbre de l'autorité délivrant la carte) (Opzastavka pečata izdavača)</p> <p>Name اسم Apellido اسم العائلة Non اسم الأول</p> <p>First name Nombre اسم الأول Pate & date of birth مكان و تاريخ الميلاد Lugar y fecha de nacimiento Lieu & date de naissance Carta e data de nastanice مرقوم و تاريخ الميلاد</p> <p>Correspondent de Korespondent Specific occupation مهنة محددة Catégorie professionnelle Profesionálna kategória Pok. zanimanje Valid for صالح لـ</p> <p>Válido por Duree de validité Kateroravnako</p>	<p>Height الطول Estature Taille Feet</p> <p>Weight الوزن Peso Poids Dec</p> <p>Blood type مجموعة الدم Grupo sanguíneo Sgruppaa spona</p> <p>Religion (optional) الديانة Religión (optativo) Religion (facultatif) Paganstvo (opcionalno) Fingerprints (optional) بصمات الأصابع Huellas dactilares (optativo) Opreznosti digitale (facultativ) Opcionalne otiske (opcionalno)</p> <p>(Left forefinger) (اليد اليسرى) (Dedo índice izquierdo) (Index gauche) (Index ymanus sinistae)</p> <p>(Right forefinger) (اليد اليمنى) (Dedo índice derecho) (Index droit) (Index ymanus dexterae)</p> <p>Special marks of identification العلامات الخاصة بالهوية Signes particuliers Specijalne oznake Oznake signaturae</p>
--	---

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΡΟΣ

ΠΡΟΣΘΕΤΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ
ΤΗΣ 12ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, 1949, ΑΦΟΡΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ
ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΣΥΡΡΑΞΕΩΝ (ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ Ι)

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΟΝΤΑ τὴν ειλικρινὴ αὐτῶν ἐπιθυμίαν νὰ ἔθουν τὴν εἰρήνην
νὰ ἐπικρατῆ μεταξύ τῶν λαῶν,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑ ὅτι πᾶν Κράτος ἔχει καθήκον, συμφώνως πρὸς τὸν Χάρτην
τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, νὰ ἀπέχη εἰς τὰς διεθνεῖς αὐτοῦ σχέσεις τῆς ἀπειλῆς
ἢ τῆς χρήσεως βίας κατὰ τῆς κυριαρχίας, ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος ἢ πολιτικῆς
ἀνεξαρτησίας παντὸς Κράτους, ἢ καθ' οἷονδήποτε ἕτερον τρόπον ἀσυμβίβα-
στον πρὸς τοὺς σκοποὺς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν,

ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑ, ἐντούτοις, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως ἐπαναθεβαιώσουν καὶ
ἀναπτύξουν τὰς διατάξεις τὰς προστατευούσας τὰ θύματα ἐνόπλων συρράξεων
καὶ ὅπως προσθέσουν μέτρα σκοποῦντα τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν,

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑ τὴν πεποίθησιν αὐτῶν ὅτι οὐδὲν ἐν τῷ παρόντι Πρωτοκόλλῳ
ἢ ἐν ταῖς Συμβάσεσι τῆς Γενεύης τῆς 12ης Αὐγούστου 1949 δύναται νὰ ἐρμη-
νεύηται ὡς νομιμοποιῶν ἢ ἐπιτρέπον οἰανδήποτε ἐπιθετικὴν ἐνέργειαν ἢ οἰαν-
δήποτε ἕτεραν χρήσιν βίας ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸν Χάρτην τῶν Ἠνωμένων
Ἐθνῶν,

ΕΠΑΝΑΒΕΒΑΙΟΥΝΤΑ περαιτέρω ὅτι αἱ διατάξεις τῶν Συμβάσεων τῆς
Γενεύης τῆς 12ης Αὐγούστου 1949 καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου δεόν νὰ
ἐφαρμόζωνται πλήρως εἰς πᾶσαν περίστασιν ἐφ' ἀπάντων τῶν προσώπων τὰ
ὁποῖα προστατεύονται ὑπὸ τῶν ἐν λόγω ἐγγράφων, ἀνεὺ οἰασθήποτε δυσμε-
νοῦς διακρίσεως θασιζομένης εἰς τὴν φύσιν ἢ τὴν προέλευσιν τῆς ἐνόπλου συρ-
ράξεως ἢ εἰς τὰ αἷτια τὰ ὑποστηριζόμενα ὑπὸ τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως
ἢ ἀποδιδόμενα εἰς αὐτὰ,

ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΑΝ ἐπὶ τῶν κάτωθι :

ΜΕΡΟΣ Ι

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 1. - Γενικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἔκτασις ἐφαρμογῆς

1. Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν σεβα-
σμοῦ καὶ διασφαλίσεως σεβασμοῦ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου εἰς πᾶσαν
περίστασιν.

2. Εἰς περιπτώσεις μὴ καλυπτομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἢ ὑπὸ
ἐτέρων διεθνῶν συμφωνιῶν, οἱ πολῖται καὶ οἱ μάχιμοι παραμένουν ὑπὸ τὴν
προστασίαν καὶ δικαιοδοσίαν τῶν ἀρχῶν τοῦ διεθνοῦς δικαίου τὸ ὁποῖον
πηγάζει ἐκ τῶν ἐδραιωμένων ἐθίμων, ἐκ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ ἐκ
τῶν ὑπαγορευῶσεων τῆς δημοσίας συνειδήσεως.

3. Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον τὸ ὁποῖον συμπληροῖ τὰς Συμβάσεις τῆς Γενεύης
τῆς 12ης Αὐγούστου 1949 διὰ τὴν προστασίαν τῶν θυμάτων πολέμου, θὰ τυγ-
χάνη ἐφαρμογῆς εἰς τὰς καταστάσεις τὰς ἀναφερομένας ἐν τῷ Ἄρθρῳ 2 τὸ
ὁποῖον εἶναι κοινὸν εἰς τὰς ἐν λόγω Συμβάσεις.

4. Αἱ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερόμεναι καταστάσεις περιλαμ-
βάνουν ἐνόπλους συρράξεις κατὰ τὰς ὁποίας λαοὶ ἀγωνίζονται ἐναντίον ἀποι-
κιακοῦ δεσποτισμοῦ καὶ ξένης κατοχῆς καὶ ἐναντίον ρατσιστικῶν καθεστώτων

έν τῇ ἀσκήσει τοῦ δικαιώματος αὐτοδιαθέσεως τῶν, ὡς τοῦτο διατυπῶνται εἰς τὸν Χάρτην τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ τὴν Διακήρυξιν ἐπὶ τῶν Ἀρχῶν τοῦ διεθνoῦς Δικαίου τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὰς Φιλικὰς Σχέσεις καὶ Συνεργασίαν μεταξὺ Κρατῶν συμφῶνως πρὸς τὸν Χάρτην τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 2.—Ὁρισμοὶ

Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου :

(α) «Πρώτη Σύμβασις», «Δευτέρα Σύμβασις», «Τρίτη Σύμβασις» καὶ «Τετάρτη Σύμβασις» σημαίνει, ἀντιστοίχως, τὴν Σύμβασιν τῆς Γενεύης διὰ τὴν Βελτίωσιν τῆς Καταστάσεως τῶν Τραυματιῶν καὶ Ἀσθενῶν εἰς τὰς ἐν Ἐκστρατεία Ἐνόπλους Δυνάμεις τῆς 12ης Αὐγούστου 1949' τὴν Σύμβασιν τῆς Γενεύης διὰ τὴν Βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν Τραυματιῶν, Ἀσθενῶν καὶ Ναυαγῶν Μελῶν τῶν κατὰ Θάλασσαν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς 12ης Αὐγούστου 1949' τὴν Σύμβασιν τῆς Γενεύης τὴν σχετικὴν πρὸς τὴν Μεταχείρισιν τῶν Αἰχμαλώτων Πολέμου τῆς 12ης Αὐγούστου 1949' τὴν Σύμβασιν τῆς Γενεύης τὴν σχετικὴν πρὸς τὴν Προστασίαν Πολιτῶν ἐν Καιρῷ Πολέμου τῆς 12ης Αὐγούστου 1949' καὶ Σύμβασεις σημαίνει τὰς τέσσαρας Σύμβασεις τῆς Γενεύης τῆς 12ης Αὐγούστου 1949 διὰ τὴν προστασίαν τῶν θυμάτων πολέμου·

(β) «κανόνες διεθνoῦς δικαίου ἐφαρμοστέοι εἰς ἐνόπλους συρράξεις» σημαίνει τοὺς ἐφαρμοστέους εἰς ἐνόπλους συρράξεις κανόνες οἱ ὅποιοι περιέχονται εἰς διεθνεῖς συμφωνίας εἰς τὰς ὁποίας τὰ Μέρη τῆς συρράξεως εἶναι Συμβαλλόμενα Μέρη καὶ τὰς γενικῶς ἀνεγνωρισμένας ἀρχὰς καὶ κανόνες τοῦ διεθνoῦς δικαίου οἱ ὅποιοι εἶναι ἐφαρμοστέοι εἰς ἐνόπλους συρράξεις·

(γ) «Προστάτις Δύναμις» σημαίνει οὐδέτερόν τι ἢ ἕτερον Κράτος μὴ μέρος τῆς συρράξεως τὸ ὁποῖον ὑπεδείχθη ὑπὸ τινος Μέρους τῆς συρράξεως καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου Μέρους καὶ τὸ ὁποῖον συνεφώνησε νὰ ἐκτελῇ τὰ δυνάμει τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου εἰς Προστάτιδα Δύναμιν ἀνατιθέμενα καθήκοντα·

(δ) «ἀντικαταστάτης» σημαίνει ὄργανισμὸν τινα ἐνεργοῦντα εἰς τὴν θέσιν Προστάτιδος Δυνάμεως συμφῶνως πρὸς τὸ Ἄρθρον 5.

Ἄρθρον 3.—Ἐναρξεις καὶ πέρασ ἐφαρμογῆς

Ἄνευ ἐπηρεασμοῦ τῶν διατάξεων αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐφαρμοστέαι κατὰ πάντα χρόνον :

(α) αἱ Σύμβασεις καὶ τὸ παρὸν Πρωτόκολλον θὰ τυγχάνουν ἐφαρμογῆς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως πάσης καταστάσεως ἀναφερομένης ἐν τῷ Ἄρθρῳ I τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου·

(β) ἡ ἐφαρμογὴ τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου θὰ περατοῦται, εἰς τὸ ἔδαφος τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως, ἐπὶ τῇ γενικῇ λήξει τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων καί, ἐν περιπτώσει κατεχομένων ἐδαφῶν, ἐπὶ τῷ τερματισμῷ τῆς κατοχῆς, ἐκτός, ἐν ἑκατέρῃ περιπτώσει, διὰ τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἡ ὀριστικὴ ἀπελευθέρωσις, ἐπαναστατισμὸς ἢ ἐπανεγκατάστασις πραγματοποιεῖται μεταγενεστέρως. Τὰ πρόσωπα ταῦτα θὰ συνεχίσουν νὰ ὠφελῶνται ἐκ τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου μέχρι τῆς ὀριστικῆς αὐτῶν ἀπελευθέρωσως, ἐπαναστατισμοῦ ἢ ἐπανεγκαταστάσεως.

Ἄρθρον 4.—Νομικὴ κατάστασις τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, καθὼς καὶ ἡ σύναξις τῶν ἐν αὐταῖς προβλεπομένων συμφωνιῶν, οὐδόπως θὰ ἐπηρεάζουν τὴν νομικὴν κατάστασιν τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως. Οὔτε ἡ κατοχὴ ἐδάφους οὔτε δὲ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου θὰ ἐπηρεάζουν τὴν νομικὴν κατάστασιν τοῦ συγκεκριμένου ἐδάφους.

Άρθρον 5.—Όρισμός Προστατίδων Δυνάμεων
καί τοῦ ἀντικαταστάτου αὐτῶν

1. Ἀποτελεῖ καθήκον τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως ἀπό τῆς ἐνάρξεως τῆς συρράξεως ὅπως ἐξασφαλίσουν τὴν ἐποπτεῖαν καὶ ὑλοποιήσιν τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τῶν Προστατίδων Δυνάμεων, περιλαμβανομένης μεταξὺ ἄλλων τῆς ὑποδείξεως καὶ ἀποδοχῆς τῶν ἐν λόγῳ Δυνάμεων, συμφώνως πρὸς τὰς ἀκολουθούσας παραγράφους. Αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις θὰ ὑπέχουν τὸ καθήκον προστασίας τῶν συμφερόντων τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως.

2. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως καταστάσεώς τινος ἀναφερομένης ἐν τῷ Ἄρθρῳ 1, ἕκαστον Μέρος τῆς συρράξεως ὀφείλει ἀνευ καθυστερήσεως νὰ ὑποδείξῃ Προστάτιδα Δύναμιν πρὸς τὸν σκοπὸν ἐφαρμογῆς τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου καί, ὁμοίως ἀνευ καθυστερήσεως καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, νὰ ἐπιτρέψῃ τὰς δραστηριότητας τῆς Προστάτιδος Δυνάμεως ἢ ὅποια ἐγένετο δεκτὴ ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τὴν ὑπόδειξιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου Μέρους.

3. Ἐάν Προστάτις Δύναμις δὲν ἔχῃ ὑποδειχθῆ ἢ γίνῃ δεκτὴ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως καταστάσεώς τινος ἀναφερομένης ἐν τῷ Ἄρθρῳ 1, ἢ Διεθνῆς Ἐπιτροπῆ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἀνευ ἐπηρεασμοῦ τοῦ δικαιώματος οἰουδήποτε ἑτέρου ἀμερολήπτου ἀνθρωπιστικοῦ ὀργανισμοῦ ὅπως ἐνεργήσῃ παρομοίως, θὰ προσφέρῃ τὰς καλὰς τῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὰ Μέρη τῆς συρράξεως πρὸς τὸν σκοπὸν ὑποδείξεως ἀνευ καθυστερήσεως Προστάτιδος Δυνάμεως ὡς πρὸς τὴν ὅποιαν τὰ Μέρη τῆς συρράξεως συναινοῦν. Πρὸς τοῦτο αὕτη δύναται, μεταξὺ ἄλλων, νὰ ζητήσῃ παρ' ἐκάστου Μέρους νὰ τὴν ἐφοδιάσῃ διὰ τινος καταλόγου ἐκ πέντε τοῦλάχιστον Κρατῶν τὰ ὅποια τὸ ἐν λόγῳ Μέρος θεωρεῖ ἀποδεκτὰ ἵνα ἐνεργοῦν ὡς Προστάτιδες Δυνάμεις διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ ἐν σχέσει πρὸς ἀντίπαλόν τι Μέρος, καὶ νὰ ζητήσῃ παρ' ἐκάστου ἀντιπάλου Μέρους νὰ παράσῃ κατάλογον ἐκ πέντε τοῦλάχιστον Κρατῶν τὰ ὅποια θὰ ἀπεδέχεται ὡς Προστάτιδας Δυνάμεις τοῦ πρώτου Μέρους· οἱ κατάλογοι οὗτοι κοινοποιῶνται πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐντὸς δύο ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς αἰτήσεως· αὕτη θὰ συγκρίνῃ τούτους καὶ θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν συμφωνίαν ἐφ' οἰουδήποτε προτεινομένου Κράτους κατονομαζομένου εἰς ἀμφοτέρους τοὺς καταλόγους.

4. Ἐάν, παρὰ τὰ ἀνωτέρω, οὐδεμία ὑπάρχῃ Προστάτις Δύναμις, τὰ Μέρη τῆς συρράξεως ὀφείλουν νὰ ἀποδεχθοῦν ἀνευ καθυστερήσεως προσφορὰν τινὰ ἢ ὅποια δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἢ ὑπ' οἰουδήποτε ὀργανισμοῦ ὁ ὁποῖος προσφέρει πάσας τὰς ἐγγυήσεις ἀμεροληψίας καὶ ἱκανότητος, κατόπιν εὐλόγων διαβουλεύσεων μετὰ τῶν ἐιρημένων Μερῶν καὶ ἀφοῦ ληφθοῦν ὑπ' ὅσιν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐν λόγῳ διαβουλεύσεων, ὅπως ἐνεργῆ ὡς ἀντικαταστάτης. Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ ἐν λόγῳ ἀντικαταστάτου ὑπόκειται εἰς τὴν συναίνεσιν τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως· τὰ Μέρη τῆς συρράξεως ὀφείλουν νὰ καταβάλλουν πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀντικαταστάτου ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ δυνάμει τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

5. Συμφώνως πρὸς τὸ Ἄρθρον 4, ὁ ὀρισμός καὶ ἡ ἀποδοχὴ Προστατίδων Δυνάμεων πρὸς τὸν σκοπὸν ἐφαρμογῆς τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου οὐδόπως θὰ ἐπηρεάζῃ τὴν νομικὴν κατάστασιν τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως ἢ οἰουδήποτε ἐδάφους, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ ὑπὸ κατοχὴν ἐδάφους.

6. Ἡ διατήρησις διπλωματικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως ἢ ἡ ἀνάθεσις τῆς προστασίας τῶν συμφερόντων Μέρους τινός καὶ ἐκείνων τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ εἰς τρίτον Κράτος συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τοῦ διεθνούς δικαίου τοὺς ἀφορῶντας εἰς τὰς διπλωματικὰς σχέσεις δὲν ἀποτελεῖ κώλυμα διὰ τὴν ὑπόδειξιν Προστατίδων Δυνάμεων πρὸς τὸν σκοπὸν ἐφαρμογῆς τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

7. Πᾶσα μεταγενεστέρα μνεῖα ἐν τῷ παρόντι Πρωτοκόλλῳ Προστάτιδος Δυνάμεως περιλαμβάνει ἐπίσης καὶ τὸν ἀντικαταστάτην.

"Άρθρον 6.—Προσωντοῦχα πρόσωπα

1. Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, ἐν καιρῷ εἰρήνης, θὰ προσπαθοῦν, τῇ βοήθειᾳ τῶν ἔθνικῶν Συνδέσμων Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου, Ἐρυθροῦ Λέοντος καὶ Ἥλλου), νὰ ἐκπαιδεύσουν προσωντοῦχον προσωπικόν πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, καὶ ἰδιαιτέρως τῶν δραστηριοτήτων τῶν Προστατίδων Δυνάμεων.

2. Ἡ πρόσληψις καὶ ἐκπαίδευσις τοιοῦτου προσωπικοῦ ἀνήκει εἰς τὴν ἐσωτερικὴν δικαιοδοσίαν.

3. Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ θὰ ἔχη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν τοὺς καταλόγους τῶν οὕτω ἐκπαιδευομένων προσώπων τοὺς ὁποίους τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἤθελον καταρτίσει καὶ διαβιβάσει πρὸς αὐτὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

4. Οἱ ὄροι οἱ διέποντες τὴν ἀπασχόλησιν τοῦ τοιοῦτου προσωπικοῦ ἐκτὸς τοῦ ἔθνικοῦ ἐδάφους θὰ ἀποτελοῦν, ἐν ἐκάστη περιπτώσει, τὸ ἀντικείμενον ἐδικῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Μερῶν.

"Άρθρον 7.—Συνελεύσεις

Ὁ θεματοφύλαξ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου θὰ συγκαλῆ συνέλευσιν τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, τῇ αἰτήσῃ ἐνὸς ἢ πλείονων ἐκ τῶν εἰρημένων Μερῶν καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως ἐκ μέρους τῆς πλειονότητος ἐξ αὐτῶν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ γενικὰ προβλήματα ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ Πρωτοκόλλου.

ΜΕΡΟΣ II

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ, ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΝΑΥΑΓΟΙ

ΤΜΗΜΑ I.—ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

"Άρθρον 8.—Ὁρολογία

Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου:

(α) «τραυματῖαι» καὶ «ἀσθενεῖς» σημαίνει πρόσωπα, στρατιωτικῆς ἢ πολιτικῆς ἰδιότητος, τὰ ὁποῖα, οὐνεπεία τραύματος, ἀσθενείας ἢ ἐτέρας φυσικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνωμαλίας ἢ ἀνικανότητος, ἔχουν ἀνάγκην ἰατρικῆς βοήθειας ἢ φροντίδος καὶ τὰ ὁποῖα ἀπέχουν πάσης ἐχθροπραξίας. Οἱ ὄροι οὗτοι καλύπτουν ἐπίσης περιπτώσεις μητρότητος, νεογέννητα θρέφῃ καὶ ἕτερα πρόσωπα τὰ ὁποῖα δυνατὸν νὰ ἔχουν ἀνάγκην ἀμέσου ἰατρικῆς βοήθειας ἢ φροντίδος, ὡς εἶναι οἱ ἀνάπηροι ἢ αἱ ἔγκυοι γυναῖκες, καὶ τὰ ὁποῖα ἀπέχουν πάσης ἐχθροπραξίας.

(β) «ναυαγοὶ» σημαίνει πρόσωπα, στρατιωτικῆς ἢ πολιτικῆς ἰδιότητος, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται ἐν κινδύνῳ εἰς τὴν θάλασσαν ἢ εἰς ἕτερα ὕδατα οὐνεπεία ἀτυχήματος ἐτηρεάζοντος αὐτὰ ἢ τὸ μεταφέρον αὐτὰ σκάφος ἢ ἀεροσκάφος καὶ τὰ ὁποῖα ἀπέχουν πάσης ἐχθροπραξίας. Τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι συνεχίζουν νὰ ἀπέχουν πάσης ἐχθροπραξίας, θὰ συνεχίσουν νὰ θεωρῶνται ναυαγοὶ διαρκούσης τῆς διασώσεώς τῶν μέχρι τῆς ἀποκτήσεως ὑπ' αὐτῶν ἐτέρας ἰδιότητος δυνάμει τῶν Συμβάσεων ἢ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

(γ) «ὕγειονομικὸν προσωπικόν» σημαίνει τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα τὰ προοριζόμενα, ὑπὸ τινος Μέρους τῆς συρράξεως, ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς ὕγειονομικοὺς σκοποὺς τοὺς ἀπαριθμουμένους ἐν τῇ ὑποπαράγραφῳ (ε) ἢ διὰ τὴν διοίκησιν ὕγειονομικῶν μονάδων ἢ τὴν λειτουργίαν ἢ διοίκησιν ὕγειονομικῶν μεταφορικῶν μέσων. Ἡ τοιαύτη ἀνάθεσις καθηκόντων δύναται νὰ εἶναι μόνιμος ἢ προσωρινή. Ὁ ὄρος περιλαμβάνει:

(i) ὕγειονομικὸν προσωπικὸν Μέρους τινός τῆς συρράξεως, στρατιωτικὸν ἢ πολιτικόν, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐν τῇ Πρώτῃ καὶ τῇ Δευτέρᾳ Συμβάσει περιγραφομένου, καθὼς καὶ τοῦ προοριζομένου διὰ τὰς ὀργανώσεις πολιτικῆς ἀμύνης.

(ii) ύγειονομικόν προσωπικόν τῶν ἐθνικῶν Συνδέσμων Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου, Ἐρυθροῦ Λέοντος καί Ἡλίου) καί ἕτεραί ἐθνικαί ἐθελοντικά ὀργανώσεις παροχῆς βοήθειας δέοντως ἀνεγνωρισμένα καί ἐξουσιοδοτημένα ὑπό τινος Μέρους τῆς συρράξεως·

(iii) ὑγειονομικόν προσωπικόν τῶν ὑγειονομικῶν μονάδων ἢ τῶν ὑγειονομικῶν μεταφορικῶν μέσων τῶν περιγραφομένων ἐν τῷ Ἄρθρῳ 9, παράγραφος 2·

(δ) «θρησκευτικόν προσωπικόν» σημαίνει στρατιωτικά ἢ πολιτικά πρόσωπα, ὡς εἶναι οἱ ἱερεῖς, τὰ ὁποῖα ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς εἰς ἱερατικά καθήκοντα καί εἶναι ἀπεσπασμένα:

(i) εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις Μέρους τινός τῆς συρράξεως·

(ii) εἰς τὰς ὑγειονομικάς μονάδας ἢ ὑγειονομικά μεταφορικά μέσα Μέρους τινός τῆς συρράξεως·

(iii) εἰς ὑγειονομικάς μονάδας ἢ ὑγειονομικά μεταφορικά μέσα περιγραφόμενα ἐν Ἄρθρῳ 9, παράγραφος 2· ἢ

(iv) εἰς ὀργανώσεις πολιτικῆς ἀμύνης Μέρους τινός τῆς συρράξεως.

Ἡ ἀπόσπασις θρησκευτικοῦ προσωπικοῦ δύναται νά εἶναι μόνιμος ἢ προσωρινή, αἱ δὲ συναφεῖς διατάξεις τῆς ὑποπαραγράφου (ια) ἐφαρμόζονται ἐπ' αὐτῶν·

(ε) «ὑγειονομικαὶ μονάδες» σημαίνει ἐγκαταστάσεις καί ἐτέρας μονάδας, στρατιωτικάς ἢ πολιτικάς, ὀργανωμένας δι' ὑγειονομικοῦ σκοποῦς, ἥτοι τὴν ἀναζήτησιν, συλλογὴν, μεταφορὰν, διάγνωσιν ἢ περίθαλψιν περιλαμβανομένης τῆς παροχῆς πρώτων βοηθειῶν -- τῶν τραυματιῶν, ἀσθενῶν καί ναυαγῶν, ἢ διὰ τὴν πρόληψιν ἀσθενειῶν. Ὁ ὄρος περιλαμβάνει, ἐπὶ παραδείγματι, νοσοκομεῖα καί ἐτέρας παρεμφερεῖς μονάδας, κέντρα μεταγγίσεως αἵματος, προληπτικά νοσηλευτικά κέντρα καί ἰδρύματα, ὑγειονομικοῦ σταθμοῦ καί τὰς ὑγειονομικάς ἀποθήκας φαρμάκων τῶν ἐν λόγῳ μονάδων. Αἱ ὑγειονομικαὶ μονάδες δύνανται νά εἶναι σταθεραὶ ἢ κινηταί, μόνιμοι ἢ προσωρινοί·

(στ) «ὑγειονομικὴ μεταφορὰ» σημαίνει τὴν διὰ ξηρᾶς, ὕδατος ἢ ἀέρος μεταφορὰν τραυματιῶν, ἀσθενῶν ἢ ναυαγῶν, ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ, θρησκευτικοῦ προσωπικοῦ, ὑγειονομικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἢ ὑγειονομικῶν ἐφοδίων προσατευομένων ὑπὸ τῶν Συμβάσεων καί τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου·

(ζ) «ὑγειονομικά μεταφορικά μέσα» σημαίνει πᾶν μέσον μεταφορᾶς, στρατιωτικόν ἢ πολιτικόν, μόνιμον ἢ προσωρινόν, προοριζόμενον ἀποκλειστικῶς δι' ὑγειονομικᾶς μεταφορᾶς καί τελοῦν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ἀρμοδίας τινός ἀρχῆς Μέρους τῆς συρράξεως·

(η) «ὑγειονομικά ὀχήματα» σημαίνει πᾶν ὑγειονομικόν μεταφορικόν μέσον διὰ ξηρᾶς·

(θ) «ὑγειονομικά πλοῖα καί σκάφη» σημαίνει πᾶν ὑγειονομικόν μεταφορικόν μέσον δι' ὕδατος·

(ι) «ὑγειονομικόν ἀεροσκάφος» σημαίνει πᾶν ὑγειονομικόν μεταφορικόν μέσον δι' ἀέρος·

(ια) «μόνιμον ὑγειονομικόν προσωπικόν», «μόνιμοι ὑγειονομικαὶ μονάδες» καί «μόνιμα ὑγειονομικά μεταφορικά μέσα» σημαίνει τὰ προοριζόμενα ἀποκλειστικῶς δι' ὑγειονομικοῦ σκοποῦς ἐπὶ ἀκαθόριστον χρονικὴν περίοδον. «Προσωρινόν ὑγειονομικόν προσωπικόν», «προσωριναὶ ὑγειονομικαὶ μονάδες» καί «προσωρινὰ ὑγειονομικά μεταφορικά μέσα» σημαίνει τὰ προοριζόμενα ἀποκλειστικῶς δι' ὑγειονομικοῦ σκοποῦς ἐπὶ περιορισμένης χρονικᾶς περιόδου καί κατὰ τὴν διάρκειαν ὁλοκλήρου τῆς περιόδου αὐτῶν. Ἐκτὸς ἐάν ἄλλως ὀρίζεται, οἱ ὄροι «ὑγειονομικόν

προσωπικόν», «ύγειονομικαί μονάδες» και «ύγειονομικά μεταφορικά μέσα» καλύπτουν ἀμφοτέρας τὰς τε μονίμους και προσωρινὰς κατηγορίας.

(ιβ) «διακριτικὸν ἔμβλημα» σημαίνει τὸ διακριτικὸν ἔμβλημα τοῦ ἔρυθροῦ σταυροῦ, ἔρυθρᾶς ἡμισελήνου ἢ ἔρυθροῦ λέοντος και ἡλίου ἐπὶ λευκῆς βάσεως ὡσάκις χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν προστασίαν ὑγειονομικῶν μονάδων και μεταφορικῶν μέσων ἢ ὑγειονομικοῦ και θρησκευτικοῦ προσωπικοῦ, ἐξοπλισμοῦ ἢ ἐφοδίων.

(ιγ) «διακριτικὸν σῆμα» σημαίνει πᾶν σῆμα ἢ μήνυμα καθοριζόμενον διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ἀποκλειστικῶς ὑγειονομικῶν μονάδων ἢ μεταφορικῶν μέσων ἐν τῷ Κεφαλαίῳ III τοῦ Παραρτήματος I τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

Ἄρθρον 9.—Πεδίον ἐφαρμογῆς

1. Τὸ παρὸν Μῆρος, αἱ διατάξεις τοῦ ὁποῖου ἀποσκοποῦν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν τραυματιῶν, ἀσθενῶν και ναυαγῶν, θὰ ἐφαρμόζηται εἰς ἅπαντας τοὺς ἐπηρεαζομένους ὑπὸ τινος καταστάσεως ἀναφερομένης ἐν τῷ Ἄρθρῳ 1, ἀνευ οὐδεμιᾶς δυσμενοῦς διακρίσεως ἐρειδομένης ἐπὶ τῆς φυλῆς, χρώματος, φύλου, γλώσσης, θρησκευόματος ἢ πίστεως, πολιτικοῦ ἢ ἑτέρου φρονήματος, ἔθνικῆς ἢ κοινωνικῆς προελεύσεως, πλοῦτου, γεννήσεως ἢ ἑτέρας προσωπικῆς καταστάσεως, ἢ ἐφ' οἰωνδήποτε ἑτέρων παρεμφερῶν κριτηρίων.

2. Αἱ συναφεῖς διατάξεις τῶν Ἄρθρων 27 και 32 τῆς Πρώτης Συμβάσεως θὰ ἐφαρμόζωνται εἰς τὰς μονίμους ὑγειονομικὰς μονάδας και μεταφορικά μέσα (πλὴν τῶν πλοίων-νοσοκομείων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζεται τὸ Ἄρθρον 25 τῆς Δευτέρας Συμβάσεως) και εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἑτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν Μέρους τινὸς τῆς συρράξεως δι' ἀνθρωπιστικούς σκοπούς :

- (α) ὑπὸ οὐδετέρου ἢ ἑτέρου Κράτους τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι Μῆρος τῆς ἐν λόγῳ συρράξεως.
- (β) ὑπὸ τινος ἀνεγνωρισμένης και ἀρμοδίας ὀργανώσεως παροχῆς βοήθειας τοῦ ἐν λόγῳ Κράτους.
- (γ) ὑπὸ τινος ἀμερολήπτου διεθνοῦς ἀνθρωπιστικοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρον 10.—Προστασία και μέριμνα

1. Ἄπαντες οἱ τραυματῖαι, ἀσθενεῖς και ναυαγοί, εἰς οἰωνδήποτε Μῆρος και ἂν ἀνήκουν δέον νὰ τυγχάνουν σεβασμοῦ και προστασίας.

2. Εἰς ἀπάσας τὰς περιστάσεις οὔτοι δέον νὰ τυγχάνουν ἀνθρωπιστικῆς μεταχειρίσεως και νὰ λαμβάνουν, κατὰ τὴν πλήρη δυνατὴν ἔκτασιν και μετὰ τῆς ἐλαχίστης δυνατῆς καθυστερήσεως, ἰατρικὴν περίθαλψιν και παρακολούθησιν ἢ ὁποῖα ἐπιβάλλεται ἐκ τῆς καταστάσεώς των. Οὐδεμίᾳ διάκρισιν ἐπιτρέπεται εἰς θάρος αὐτῶν, ἐρειδομένη ἐφ' οἰωνδήποτε λόγων πλὴν ἰατρικῶν τοιούτων.

Ἄρθρον 11.—Προστασία προσώπων

1. Ἡ φυσικὴ ἢ διανοητικὴ ὑγεία και ἀκεραιότης προσώπων τὰ ὁποῖα τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀντιπάλου Μέρους ἢ τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ὑπὸ περιορισμόν, κράτησιν ἢ ἄλλως πως στεροῦνται τῆς ἐλευθερίας των συνεπεῖα καταστάσεώς τινος ἀναφερομένης ἐν τῷ Ἄρθρῳ 1 δέον νὰ μὴ τίθεται ἐν κινδύνῳ ὑφ' οἰασδήποτε ἀδικαιολογήτου ἐνεργείας ἢ παραλείψεως. Ἐπομένως, ἀπαγορεύεται ἢ ὑποβολὴ τῶν ἐν τῷ παρόντι Ἄρθρῳ περιγραφόμενων προσώπων εἰς οἰωνδήποτε ἰατρικὴν διαδικασίαν ἢ ὁποῖα δὲν ἐνδείκνυται ἐκ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ ἐνδιαφερομένου προσώπου και ἢ ὁποῖα δὲν συνάδει πρὸς τὰ γενικῶς παραδεδεγμένα ἰατρικὰ ἐπίπεδα τὰ ὁποῖα θὰ ἐφηρμόζοντο ὑπὸ παρομοίας ἰατρικᾶς περιστάσεως εἰς ὑπηκόους τοῦ Μέρους τοῦ διεξάγοντος τὴν διαδικασίαν και οἱ ὁποῖοι κατ' οὐδένα τρόπον στεροῦνται τῆς ἐλευθερίας των.

2. Άπαγορεύεται, ιδίως, η διενέργεια επί των προσώπων τούτων, ἔστω καὶ τῇ συναινέσει αὐτῶν:

- (α) φυσικῶν ἀκρωτηριασμῶν
- (β) ἰατρικῶν ἢ ἐπιστημονικῶν πειραμάτων
- (γ) ἀφαιρέσεως ἰσθῶν ἢ ὀργάνων πρὸς μεταμόσχευσις, ἐκτὸς ὅπου αἱ πράξεις αὐταὶ δικαιολογοῦνται συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν παραγράφῳ 1 προβλεπομένους ὁρους.

3. Ἐξαιρέσεις τῆς ἐν παραγράφῳ 2(γ) ἀπαγορεύσεως εἶναι δυνατὰ μόνον ἐν τῇ περιπτώσει δωρεῶν αἵματος πρὸς μετάγγισιν ἢ δέρματος πρὸς μεταμόσχευσις, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ταῦτα δίδονται οἰκειοθελῶς καὶ ἀνευ οἰουδήποτε καταναγκασμοῦ ἢ προτροπῆς, μόνον δὲ διὰ θεραπευτικούς σκοπούς, ὑπὸ ὁρους συνάδοντας πρὸς γενικῶς παραδεδεγμένα ἰατρικὰ ἐπίπεδα καὶ ἐλέγχους σκοποῦντας τὴν ὠφέλειαν ἀμφοτέρων τοῦ τε δωρητοῦ καὶ τοῦ λήπτου.

4. Πᾶσα ἐσκεμμένη πρῶξις ἢ παράλειψις ἢ ὁποῖα σοβαρῶς θέτει ἐν κινδύνῳ τὴν φυσικὴν ἢ διανοητικὴν υἰεῖαν ἢ ἀκεραιότητα παντὸς προσώπου, τὸ ὁποῖον τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Μέρους τινὸς πλὴν ἐκείνου ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐξαρτᾶται, καὶ ἢ ὁποῖα εἴτε παραθιάζει οἰανδήποτε τῶν ἐν παραγράφῳ 1 καὶ 2 ἀπαγορεύσεων εἴτε συνιστᾷ παράλειψιν συμμορφώσεως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς παραγράφου 3 θὰ ἀποτελῇ σοβαρὰν παράβασιν τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

5. Τὰ ἐν παραγράφῳ 1 περιγραφόμενα πρόσωπα δικαιοῦνται νὰ ἀρνηθῶν οἰανδήποτε χειρουργικὴν ἐπέμβασιν. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως, τὸ ὑγειονομικὸν προσωπικὸν θὰ ἐπιδιώκῃ νὰ λάβῃ γραπτὴν πρὸς τοῦτο δήλωσιν, ὑπογεγραμμένην ἢ ἀνεγνωρισμένην ὑπὸ τοῦ ἀσθενοῦς.

6. Ἐκαστον Μέρος τῆς συρράξεως θὰ τηρῇ ἰατρικὸν βιβλίον καταχωρήσεως πάσης δωρεᾶς αἵματος πρὸς μετάγγισιν ἢ δέρματος πρὸς μεταμόσχευσις ὑπὸ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 ἀναφερομένων προσώπων, ἐὰν ἢ ἐν λόγῳ δωρεὰ πραγματοποιηθῇ ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ Μέρους τούτου. Ἐπιπροσθέτως, ἕκαστον Μέρος τῆς συρράξεως θὰ ἐπιδιώκῃ νὰ τηρῇ βιβλίον καταχωρήσεως πασῶν τῶν ἰατρικῶν διαδικασιῶν τῶν ἀναληφθεισῶν ἐν σχέσει πρὸς οἰονδήποτε πρόσωπον τὸ ὁποῖον τελεῖ ὑπὸ περιορισμὸν, κράτησιν ἢ ἄλλως πῶς στερεῖται τῆς ἐλευθερίας του συνεπεῖα καταστάσεώς τινος ἀναφερομένης ἐν τῷ Ἄρθρῳ 1. Τὰ ἐν λόγῳ βιβλία δέον νὰ εἶναι προσιτὰ κατὰ πάντα χρόνον πρὸς ἐξέτασιν ὑπὸ τῆς Προστάτιδος Δυνάμεως.

"Ἄρθρον 12.—Προστασία ὑγειονομικῶν μονάδων

1. Αἱ ὑγειονομικαὶ μονάδες δέον νὰ τυγχάνουν σεβασμοῦ καὶ προστασίας κατὰ πάντα χρόνον καὶ νὰ μὴ ἀποτελοῦν στόχον ἐπιθέσεως.

2. Ἡ παράγραφος 1 θὰ ἐφαρμόζεται εἰς πολιτικὰς ὑγειονομικὰς μονάδας, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αὐταί:

- (α) ἀνήκουν εἰς ἕν τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως
- (β) εἶναι ἀνεγνωρισμένοι καὶ ἐξουσιοδοτημένοι ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ἑνὸς τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως
- (γ) εἶναι ἐξουσιοδοτημένοι συμφώνως πρὸς τὸ Ἄρθρον 9, παράγραφος 2, τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἢ τοῦ Ἄρθρου 27 τῆς Πρώτης Συμβάσεως.

3. Τὰ Μέρη τῆς συρράξεως καλοῦνται νὰ γνωστοποιοῦν εἰς ἄλληλα τὴν τοποθεσίαν τῶν σταθερῶν ὑγειονομικῶν μονάδων τῶν. Ἡ ἔλλειψις τοιαύτης γνωστοποιήσεως δὲν ἀπαλλάσσει τὰ Μέρη τῆς ὑποχρεώσεως τηρήσεως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1.

4. Κατ' οὐδεμίαν περίστασιν δύνανται αἱ ὑγειονομικαὶ μονάδες νὰ χρησιμοποιῶνται ἐν τῇ προσπάθειᾳ συγκαλύψεως στρατιωτικῶν στόχων ἀπὸ ἐπιθέσεως. Ὅποτεδήποτε εἶναι δυνατόν, τὰ Μέρη τῆς συρράξεως δέον νὰ διασφαλίζουσι ὅτι αἱ ὑγειονομικαὶ μονάδες εἶναι οὕτω πῶς τοποθετημένοι ὥστε ἐπιθέσεις ἐναντίον στρατιωτικῶν στόχων νὰ μὴ ἐκθέτουν εἰς κίνδυνον τὴν ἀσφάλειάν των.

"Άρθρον 13.—Διακοπή προστασίας πολιτικῶν υγειονομικῶν μονάδων

1. Ἡ προστασία τὴν ὁποῖαν δικαιούνται αἱ πολιτικαὶ υγειονομικαὶ μονάδες δὲν θὰ τερματίζεται ἐκτὸς ἐὰν αὐταὶ χρησιμοποιῶνται πρὸς ἐκτέλεσιν, ἐκτὸς τοῦ πλαισίου τῆς ἀνθρωπιστικῆς τῶν λειτουργίας, πράξεων ἐπιβλαβῶν εἰς τὸν ἐχθρόν. Ἐντούτοις, ἡ προστασία δύναται νὰ τερματισθῇ μόνον κατόπιν προειδοποιήσεως παρεχούσης, ὁσάκις ἐνδείκνυται, εὐλογον προθεσίαν, καὶ ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη προειδοποίησις ἠγνοήθη.

2. Τὰ κάτωθι δέον νὰ μὴ θεωρῶνται ὡς πράξεις ἐπιβλαβεῖς εἰς τὸν ἐχθρόν :

- (α) ὅτι τὸ προσωπικὸν τῆς μονάδος εἶναι ἐξωπλισμένον δι' ἐλαφρῶν ἀτομικῶν ὄπλων διὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀμυναν ἢ τὴν ἀμυναν τῶν ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ εὑρισκομένων τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν·
- (β) ὅτι ἡ μονὰς φρουρεῖται ὑπὸ φρουρᾶς ἢ ὑπὸ φυλακίων ἢ ὑπὸ συνοδείας·
- (γ) ὅτι μικρὴ ποσότης ὄπλων καὶ πυρομαχικῶν ληφθεῖσα ἐκ τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν, καὶ μὴ εἰσέτι παραδοθεῖσα εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν, εὔρεθη εἰς τὰς μονάδας·
- (δ) ὅτι μέλη τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἢ ἕτεροι μάχημοι εὑρίσκονται εἰς τὴν μονάδα δι' υγειονομικοῦς λόγους.

"Άρθρον 14.—Περιορισμοὶ ὡς πρὸς τὴν ἐπίταξιν
πολιτικῶν υγειονομικῶν μονάδων

1. Ἡ Κατοχικὴ Δύναμις ὑπέχει τὸ καθήκον ἐξασφαλίσεως ὅτι αἱ υγειονομικαὶ ἀνάγκαι τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ εἰς τὸ κατεχόμενον ἔδαφος συνεχίζουσι νὰ ἱκανοποιῶνται.

2. Ἡ Κατοχικὴ Δύναμις, ὡς ἐκ τούτου, δὲν θὰ ἐπιτάσῃ πολιτικὰς υγειονομικὰς μονάδας, τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν, τὸ ὑλικὸν τῶν ἢ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν, ἐφ' ὅσον οἱ πόροι οὗτοι εἶναι ἀναγκαῖοι διὰ τὴν παροχὴν ἐπαρκῶν υγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν διὰ τὸν ἀμαχὸν πληθυσμὸν καὶ διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἱατρικῆς φροντίδος οἰωνδῆποτε τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν εὑρισκομένων ἤδη ὑπὸ περιθαλψιν.

3. Νοουμένου ὅτι ὁ γενικὸς κανὼν τῆς παραγράφου 2 συνεχίζει νὰ τηρῆται, ἡ Κατοχικὴ Δύναμις δύναται νὰ ἐπιτάξῃ τοὺς ἐν λόγω πόρους, ὑπὸ τοὺς κάτωθι εἰδικούς ὁρους :

- (α) ὅτι οἱ πόροι εἶναι ἀναγκαῖοι διὰ τὴν ἐπαρκῆ καὶ ἀμεσον ἱατρικὴν περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν μελῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς Κατοχικῆς Δυνάμεως ἢ τῶν ἀιχμαλώτων πολέμου·
- (β) ὅτι ἡ ἐπίταξις συνεχίζει μόνον ἐφ' ὅσον χρόνον ὑφίσταται ἡ τοιαύτη ἀνάγκη· καὶ
- (γ) ὅτι ἀμεσοὶ διευθετήσεις λαμβάνουσι χώραν πρὸς ἐξασφάλισιν ὅτι αἱ υγειονομικαὶ ἀνάγκαι τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ, ὡς καὶ αἱ τοιαῦται οἰωνδῆποτε ὑπὸ περιθαλψιν τελούντων τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν αἱ ὁποῖαι ἐπηρεάζονται ὑπὸ τῆς ἐπιτάξεως, συνεχίζουσι νὰ ἱκανοποιῶνται.

"Άρθρον 15.—Προστασία πολιτικοῦ υγειονομικοῦ
καὶ θρησκευτικοῦ προσωπικοῦ

1. Τὸ πολιτικὸν υγειονομικὸν προσωπικὸν δέον νὰ τυγχάνῃ σεβασμοῦ καὶ προστασίας.

2. Ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη, πᾶσα δυνατὴ βοήθεια δέον νὰ παρέχῃται εἰς τὸ πολιτικὸν υγειονομικὸν προσωπικὸν εἰς περιοχὴν ἔνθα αἱ πολιτικαὶ υγειονομικαὶ μονάδες διελύθησαν συνεπεῖα πολεμικῆς δράσεως.

3. Ἡ Κατοχικὴ Δύναμις δέον νὰ παρέχῃ εἰς τὸ πολιτικὸν υγειονομικὸν προσωπικὸν τῶν κατεχομένων ἐδαφῶν πᾶσαν βοήθειαν διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐκπληρῶσιν, κατὰ τὸ μέγιστον τῶν δυνατοτήτων του, τὰ ἀνθρωπιστικὰ αὐτοῦ καθήκοντα. Ἡ Κατοχικὴ Δύναμις δὲν δύναται νὰ ἀπαιτῇ, κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν

τών ἐν λόγῳ καθηκόντων, ὅπως τὸ τοιοῦτο προσωπικὸν παρέχῃ προτεραιότητα περιθάλψεως οἰονδήποτε προσώπου ἐκτὸς δι' ἰατρικούς λόγους. Τοῦτο δέον νὰ μὴ ἐξαναγκάζηται νὰ ἐκτελῇ καθήκοντα τὰ ὁποῖα εἶναι ὀδυμβίαστα πρὸς τὴν ἀνθρωπιστικὴν αὐτοῦ ἀποστολήν.

4. Τὸ πολιτικὸν ὑγειονομικὸν προσωπικὸν δέον νὰ ἔχῃ ἐλευθερίαν εἰσόδου εἰς οἰονδήποτε μέρος ἔνθα αἱ ὑπηρεσίαι του εἶναι οὐσιώδεις, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοιαύτης ἐπιτελείας καὶ μέτρων ἀσφαλείας ὡς ἤθελον θεωρηθῆ ἀναγκαῖα ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ Μέρους τῆς συρράξεως.

5. Τὸ πολιτικὸν θρησκευτικὸν προσωπικὸν δέον νὰ τυγχάνῃ σεβασμοῦ καὶ προστασίας. Αἱ διατάξεις τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν προστασίαν καὶ ἀναγνώρισιν ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ θὰ τυγχάνουν ἐξ ἴσου ἐφαρμογῆς καὶ εἰς τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα.

"Ἄρθρον 16.--Γενικὴ προστασία ὑγειονομικῶν καθηκόντων

1. Κατ' οὐδεμίαν περίστασιν εἶναι δυνατόν οἰονδήποτε πρόσωπον νὰ τιμωρηθῆ διότι προέβη εἰς ἰατρικὰς δραστηριότητας συναδούσας πρὸς τὴν ἰατρικὴν ἠθικὴν, ἀδιαφόρως τοῦ προσώπου τὸ ὁποῖον ὠφελεῖται ἐξ αὐτῶν.

2. Πρόσωπα ἀσχολούμενα εἰς ἰατρικὰς δραστηριότητας δέον νὰ μὴ ἐξαναγκάζονται νὰ ἐκτελοῦν πράξεις ἢ νὰ ἐπιτελοῦν ἔργον ἀντιβαῖνον πρὸς τοὺς κανόνους τῆς ἰατρικῆς ἠθικῆς ἢ πρὸς ἑτέρους ἰατρικούς κανόνους ἀποσκοποῦντας εἰς τὴν ὠφέλειαν τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν ἢ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν Συμβάσεων ἢ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, ἢ νὰ ἀπέχουν τῆς ἐκτελέσεως πράξεως ἢ ἐπιτελέσεως ἔργου ἀπαιτουμένου ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ κανόνων καὶ διατάξεων.

3. Οὐδεὶς ἀσχολούμενος εἰς ἰατρικὰς δραστηριότητας δύναται νὰ ἐξαναγκασθῆ νὰ παραδώσῃ εἰς οἰονδήποτε ἀνήκοντα εἴτε εἰς ἀντίπαλον Μέρος ἢ εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ Μέρος πλὴν ὡς ἀπαιτεῖται ὑπὸ τοῦ δικαίου τοῦ τελευταίου Μέρους, οἰανδήποτε πληροφορίαν ἀφορῶσαν εἰς τοὺς τραυματίας καὶ ἀσθενεῖς οἱ ὁποῖοι διατελοῦν ἢ διετέλεσαν ὑπὸ τὴν φροντίδα αὐτοῦ, ἐὰν ἡ τοιαύτη πληροφορία, κατὰ τὴν γνώμην του, θὰ ἀπεδεικνύετο ἐπιβλαπὴς διὰ τοὺς συγκεκριμένους ἀσθενεῖς ἢ τὰς οἰκογενεῖας των. Ἐντούτοις, οἱ κανονισμοὶ περὶ ὑποχρεωτικῆς γνωστοποιήσεως μεταδοτικῶν ἀσθενειῶν δέον νὰ τηρῶνται.

"Ἄρθρον 17.--Ὁ ρόλος τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ καὶ τῶν συνδέσμων παροχῆς βοήθειας

1. Ὁ ἀμάχος πληθυσμὸς ὀφείλει νὰ σέβεται τοὺς τραυματίας, ἀσθενεῖς καὶ ναυαγούς, καίτοι οὗτοι ἀνήκουν εἰς τὸ ἀντίπαλον Μέρος, καὶ νὰ μὴ θιασπράγῃ κατ' αὐτῶν. Εἰς τὸν ἀμάχον πληθυσμὸν καὶ τοὺς συνδέσμους παροχῆς βοήθειας, ὡς εἶναι οἱ ἔθνικοι Σύνδεσμοι Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου, Ἐρυθροῦ Λέοντος καὶ Ἡλίου) θὰ ἐπιτρέπεται, ἀκόμη καὶ κατόπιν ἰδίας αὐτῶν πρωτοβουλίας, νὰ διενεργοῦν ἐράνους καὶ νὰ μεριμοῦν διὰ τοὺς τραυματίας, ἀσθενεῖς καὶ ναυαγούς, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς ὑποστάσας εἰσβολὴν ἢ κατεχομένης περιοχᾶς. Οὐδεὶς δύναται θιγῆ, διωχθῆ, καταδικασθῆ ἢ τιμωρηθῆ συνεπείᾳ τοιούτων ἀνθρωπιστικῶν πράξεων.

2. Τὰ Μέρη τῆς συρράξεως δύναται νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν ἀμάχον πληθυσμὸν καὶ τοὺς ἐν παραγράφῳ 1 ἀναφερομένους συνδέσμους παροχῆς βοήθειας ὅπως διενεργοῦν ἐράνους καὶ μεριμοῦν διὰ τοὺς τραυματίας, ἀσθενεῖς καὶ ναυαγούς καὶ ὅπως ἀναζητοῦν τοὺς νεκροὺς καὶ ἀναφέρουν τὸν τόπον εὐρέσεώς των· ταῦτα ὀφείλουσιν νὰ παρέχουν καὶ προστασίαν καὶ τὰς ἀπαραίτητους διευκολύνσεις εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν ἐκκλήσιν ταύτην. Ἐὰν τὸ ἀντίπαλον Μέρος ἀποκτήσῃ ἢ ἐπανακτήσῃ τὸν ἔλεγχον τῆς περιοχῆς, τοῦτο δέον νὰ παράσῃ τὴν αὐτὴν προστασίαν καὶ διευκολύνσεις δι' ὅσον χρόνον αὐταὶ ἀπαιτοῦνται.

"Άρθρον 18. -- Αναγνώρισις

1. "Εκαστον Μέρος τῆς συρράξεως δέον νά ἐπιδιώκη νά ἐξασφαλίσῃ ὅτι τὸ ὕγειονομικὸν καὶ θρησκευτικὸν προσωπικὸν καὶ αἱ ὕγειονομικαὶ μονάδες καὶ τὰ μεταφορικὰ μέσα εἶναι ἀναγνωρίσιμα.

2. "Εκαστον Μέρος τῆς συρράξεως δέον νά ἐπιδιώκη ὡσαύτως τὴν υἱοθέτησιν καὶ ἐφαρμογὴν μεθόδων καὶ διαδικασιῶν αἱ ὁποῖαι νά καθιστοῦν δυνατὴν τὴν ἀναγνώρισιν ὕγειονομικῶν μονάδων καὶ μεταφορικῶν μέσων τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦν τὸ δαικριτικὸν ἐμβλημα καὶ τὰ διακριτικὰ σήματα.

3. Εἰς κατεχόμενον ἔδαφος καὶ εἰς περιοχὰς ἔνθα διεξάγονται ἢ πιθανὸν νά διεξαχθοῦν μάχαι, τὸ πολιτικὸν ὕγειονομικὸν προσωπικὸν καὶ τὸ πολιτικὸν θρησκευτικὸν προσωπικὸν δέον νά ἀναγνωρίζωνται διὰ τοῦ διακριτικοῦ ἐμβλήματος καὶ τῆς δελητίου ταυτότητος πιστοποιούντος τὴν ἰδιότητά των.

4. Τῇ συγκαταθέσει τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, αἱ ὕγειονομικαὶ μονάδες καὶ τὰ μεταφορικὰ μέσα θά σημαίνωνται διὰ τοῦ διακριτικοῦ ἐμβλήματος. Τὰ ἐν τῷ Ἄρθρῳ 22 τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἀναφερόμενα πλοῖα καὶ σκάφη θά σημαίνωνται σιμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Δευτέρας Συμβάσεως.

5. Ἐπιπροσθέτως τοῦ διακριτικοῦ ἐμβλήματος, τὸ Μέρος τῆς συρράξεως δύναται, ὡς προβλέπεται ἐν τῷ Κεφαλαίῳ III τοῦ Παραρτήματος I τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, νά ἐπιτρέψῃ τὴν χρησιμοποίησιν διακριτικῶν σημάτων πρὸς ἀναγνώρισιν ὕγειονομικῶν μονάδων καὶ μεταφορικῶν μέσων. Κατ' ἐξαιρέσιν, εἰς τὰς εἰδικὰς περιπτώσεις τὰς καλυπτομένας ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Κεφαλαίου, τὰ μεταφορικὰ μέσα δύναται νά χρησιμοποιοῦν διακριτικὰ σήματα ἀνευ ἐπιδείξεως τοῦ διακριτικοῦ ἐμβλήματος.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 ἕως 5 τοῦ παρόντος Ἄρθρου διέπεται ὑπὸ τῶν Κεφαλαίων I ἕως III τοῦ Παραρτήματος I τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου. Τὰ ἐν τῷ Κεφαλαίῳ III τοῦ Παραρτήματος καθοριζόμενα σήματα διὰ τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τῶν ὕγειονομικῶν μονάδων καὶ μεταφορικῶν μέσων, πλὴν ὡς διαλαμβάνεται ἐν αὐτῷ, δέον νά μὴ χρησιμοποιῶνται δι' οἰονδήποτε σκοπὸν ἕτερον ἢ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ὕγειονομικῶν μονάδων καὶ μεταφορικῶν μέσων τῶν καθοριζομένων ἐν τῷ Κεφαλαίῳ τούτῳ.

7. Τὸ παρὸν Ἄρθρον δὲν ἐπιτρέπει οἰονδήποτε εὐρυτέραν χρησιμοποίησιν τοῦ διακριτικοῦ ἐμβλήματος ἐν καιρῷ εἰρήνης ἀπὸ ἐκείνην ἢ ὁποῖα διαγράφεται ἐν τῷ Ἄρθρῳ 44 τῆς Πρώτης Συμβάσεως.

8. Αἱ διατάξεις τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπιτεταμένην χρῆσιν τοῦ διακριτικοῦ ἐμβλήματος καὶ τὴν πρόληψιν καὶ καταστροφὴν πάσης καταχρήσεως τούτου θά τυγχάνουν ἐφαρμογῆς καὶ εἰς τὰ διακριτικὰ σήματα.

"Άρθρον 19. -- Οὐδέτερα καὶ ἕτερα Κράτη
μὴ Μέρη τῆς συρράξεως

Οὐδέτερα καὶ ἕτερα Κράτη μὴ Μέρη τῆς συρράξεως θά ἐφαρμόζουν τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου εἰς πρόσωπα προστατευόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος Μέρους τὰ ὁποῖα δυνατὸν νά συλληφθοῦν ἢ περιορισθοῦν ἐντὸς τοῦ ἔδαφους των, καθὼς καὶ εἰς οἰονδήποτε νεκρὸν τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως τὸν ὁποῖον ἤθελον ἀνεύρει.

"Άρθρον 20. -- Ἀπαγόρευσις ἀντιποίνων

Ἀντίποινα κατὰ τῶν προσώπων καὶ ἀντικειμένων τῶν προστατευομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος Μέρους ἀπαγορεύονται.

ΤΜΗΜΑ II. -- ὙΓΕΙΟΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ

"Άρθρον 21. -- Ὑγειονομικὰ δχήματα

Τὰ ὕγειονομικὰ δχήματα δέον νά τυγχάνουν σεβασμοῦ καὶ προστασίας κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς καὶ αἱ κινητὰ ὕγειονομικὰ μονάδες δυνάμει τῆς Συμβάσεως καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

Άρθρον 22. - Πλοία - νοσοκομεία και
παράκτια ναυαγιοσωστικά σκάφη

1. Αι διατάξεις των Συμβάσεων εν σχέσει προς :

- (α) τὰ ἐν ἄρθροισι 22, 24, 25 καὶ 27 τῆς Δευτέρας Συμβάσεως περιγραφόμενα πλοία,
- (β) τὰς ναυαγιοσωστικὰς αὐτῶν λέμβους καὶ τὰ μικρὰ σκάφη,
- (γ) τὸ προσωπικὸν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῶν, καὶ
- (δ) τοὺς φερομένους ἐπὶ αὐτῶν τραυματίας, ἀσθενεῖς καὶ ναυαγούς,

θὰ ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ ὅταν τὰ ἐν λόγῳ πλοία μεταφέρουν πολίτας τραυματίας, ἀσθενεῖς καὶ ναυαγούς οἱ ὁποῖοι δὲν ἀνήκουν εἰς οἰωνδήποτε τῶν ἐν ἄρθρῳ 13 τῆς Δευτέρας Συμβάσεως μνημονευομένων κατηγοριῶν. Οἱ πολῖται οὗτοι, ἐντούτοις, δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσουν ὑποκαείμενα παραδόσεως εἰς οἰωνδήποτε Μέρους τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι τὸ ἰδικόν των, ἢ αἰχμαλωσίας ἐν θαλάσῃ. Ἐὰν οὗτοι εὐρεθοῦν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Μέρους τῆς συρράξεως ἐτέρου ἢ τοῦ ἰδικοῦ των θὰ καλύπτονται ὑπὸ τῆς Τετάρτης Συμβάσεως καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

2. Ἡ ὑπὸ τῶν Συμβάσεων προβλεπομένη προστασία τῶν πλοίων τὰ ὁποῖα περιγράφονται ἐν τῷ ἄρθρῳ 25 τῆς Δευτέρας Συμβάσεως θέλει ἐκτείνεται καὶ εἰς τὰ πλοία - νοσοκομεία τὰ τεθέντα εἰς τὴν διάθεσιν Μέρους τινός τῆς συρράξεως δι' ἀνθρωπιστικούς σκοπούς :

- (α) ὑπὸ τινος οὐδετέρου ἢ ἐτέρου Κράτους μὴ Μέρους τῆς συρράξεως ἢ
- (β) ὑπὸ τινος ἀμερολήπτου διεθνούς ἀνθρωπιστικοῦ ὀργανισμοῦ,

ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι, ἐν ἑκατέρῳ περιπτώσει, τηροῦνται αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου.

3. Μικρὰ σκάφη περιγραφόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 27 τῆς Δευτέρας Συμβάσεως θὰ προστατεύονται, καίτοι ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου γνωστοποίησις δὲν ἐγένετο. Τὰ Μέρη τῆς συρράξεως καλοῦνται, ἐντούτοις, νὰ πληροφοροῦν ἀλλήλα περὶ οἰωνδήποτε λεπτομερειῶν τῶν τοιοῦτων σκαφῶν αἱ ὁποῖαι θέλουσι διευκολύνει τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ ἀναγνώρισιν αὐτῶν.

Άρθρον 23. - Ἔτερα ὑγειονομικὰ πλοία καὶ σκάφη.

1. Ὑγειονομικὰ πλοία καὶ σκάφη πλὴν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 38 τῆς Δευτέρας Συμβάσεως, ὁσάκις εὐρίσκονται εἰς τὴν θάλασσαν ἢ εἰς ἕτερα ὕδατα, δεόν νὰ τυγχάνουν σιθασμῶν καὶ προστασίας κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς καὶ αἱ κινητὰ ὑγειονομικὰ μονάδες δυνάμει τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου. Ἐφ' ὅσον, ὁμως, ἢ προετοιμία αὕτη, τότε μόνον δύναται νὰ εἶναι δραστικὴ ἐὰν ταῦτα δύνασται νὰ ἐξακριβωθοῦν καὶ ἀναγνωρισθοῦν ὡς ὑγειονομικὰ πλοία ἢ σκάφη, τὰ ἐν λόγῳ πλοία δεόν νὰ σημαίνονται διὰ τοῦ διακριτικοῦ ἐμβλήματος καὶ, κατὰ τὸ δίκαιόν, νὰ τηροῦν τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 43 τῆς Δευτέρας Συμβάσεως.

2. Τὰ ἐν παραγράφῳ 1 ἀναφερόμενα πλοία καὶ σκάφη θὰ διέπονται ὑπὸ τοῦ δικαίου τοῦ πολέμου. Πᾶν πολεμικὸν πλοῖον ἐπιφανείας ἰκανὸν ἀμέσως νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ἔλεγχόν του δύναται νὰ διατάξῃ αὐτὰ ὅπως στοματήσουσιν, προχωρήσουσιν ἢ νὰ τὰ ἀναγκάσῃ νὰ ἀκολουθήσουσιν ὀρισμένην πορείαν, ταῦτα δὲ ὀφείλουσιν νὰ ὑπακούουσιν εἰς πᾶσαν τοιαύτην διαταγὴν. Τὰ ἐν λόγῳ πλοία καὶ σκάφη δὲν δύνανται καθ' οἰωνδήποτε ἕτερον τρόπον νὰ ἀπαιγραποῦν ἐκ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς λατρικῆς τῶν ἀποστολῆς ἐφ' ὅσον χρόνον ταῦτα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τοὺς φερομένους ἐπὶ αὐτῶν τραυματίας, ἀσθενεῖς καὶ ναυαγούς.

3. Ἡ ἐν παραγράφῳ 1 προβλεπομένη προστασία παύει μόνον ὑπὸ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροισι 34 καὶ 35 τῆς Δευτέρας Συμβάσεως ἐκτιθεμένους ὁρους. Σαφῆς ἀρνήσις ὑπακοῆς εἰς διαταγὴν δοθεῖσαν συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 2 θέλει εἶναι πράξις ἐπιβλαπῆς εἰς τὸν ἐχθρὸν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 34 τῆς Δευτέρας Συμβάσεως.

4. Μέρος της συρράξεως δύναται νά γνωστοποιήση εις πᾶν ἀντιπάλου Μέρους, ὅσον τὸ δυνατὸν πρότερον τοῦ ἀπόπλου, τὸ ὄνομα, περιγραφήν, ἀναμενόμενον χρόνον ἀπόπλου, πορείαν καὶ προβλεπομένην ταχύτητα τοῦ ὑγειονομικοῦ πλοίου ἢ σκάφους ἰδίως ἐν τῇ περιπτώσει πλοίων πέραν τῶν 2,000 τόννων ὀλικῆς χωρητικότητος, καὶ δύναται νά παρασῆχῃ πᾶσαν ἑτέραν πληροφορίαν ἢ ὁποία ἤθελε διευκολύνει τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ ἀναγνώρισιν. Τὸ ἀντιπάλου Μέρους ὀφείλει νά γνωστοποιήσῃ λήψιν τῆς τοιαύτης πληροφορίας.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ Ἄρθρου 37 τῆς Δευτέρας Συμβάσεως θὰ τυγχάνουν ἐφαρμογῆς εἰς τὸ ὑγειονομικὸν καὶ θρησκευτικὸν προσωπικὸν τῶν ἐν λόγῳ πλοίων καὶ σκαφῶν.

6. Αἱ διατάξεις τῆς Δευτέρας Συμβάσεως θὰ τυγχάνουν ἐφαρμογῆς εἰς τοὺς τραυματίας, ἀσθενεῖς καὶ ναυαγούς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὰς ἐν Ἄρθρῳ 13 τῆς Δευτέρας Συμβάσεως καὶ ἐν Ἄρθρῳ 44 τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἀναφερομένης κατηγορίας, οἱ ὅποιοι δυνατὸν νά μεταφέρονται ἐπὶ τοιούτων ὑγειονομικῶν πλοίων καὶ σκαφῶν. Τραυματία, ἀσθενεῖς καὶ ναυαγοὶ πολῖται, οἱ ὅποιοι δὲν ἀνήκουν εἰς οἰανδήποτε τῶν ἐν Ἄρθρῳ 13 τῆς Δευτέρας Συμβάσεως μνημονευομένων κατηγοριῶν, δὲν δύναται νά ἀποτελοῦν ἐν θαλάσῃ ὑποκείμενα εἴτε παραδόσεως εἰς οἰανδήποτε Μέρους τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι τὸ ἰδικόν των, εἴτε μετακινήσεως ἐκ τῶν τοιούτων πλοίων ἢ σκαφῶν ἐάν οὗτοι ἤθελον εὔρεθῆ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Μέρους τινὸς τῆς συρράξεως ἑτέρου ἢ τοῦ ἰδικού των, ὅπσοι θὰ καλύπτονται ὑπὸ τῆς Τετάρτης Συμβάσεως καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

Ἄρθρον 24.—Προστασία ὑγειονομικῶν ἀεροσκαφῶν

Τὰ ὑγειονομικὰ ἀεροσκάφη δέον νά τυγχάνουν σεβασμοῦ καὶ προστασίας, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Μέρους.

Ἄρθρον 25.—Υγειονομικὰ ἀεροσκάφη εἰς περιοχὰς μὴ ἐλεγχόμενας ὑπὸ ἀντιπάλου Μέρους

Ἐντὸς καὶ ὑπερθεν χερσαίων περιοχῶν φυσικῶς ἐλεγχομένων ὑπὸ φιλίων δυνάμεων, ἢ ἐντὸς καὶ ὑπερθεν θαλασσιῶν περιοχῶν μὴ φυσικῶς ἐλεγχομένων ὑπὸ τινος ἀντιπάλου Μέρους, ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ προστασία ὑγειονομικῶν ἀεροσκαφῶν Μέρους τινὸς τῆς συρράξεως δὲν ἐξαρτᾶται ἐξ οἰανδήποτε συμφωνίας μετὰ τοῦ ἀντιπάλου Μέρους. Πρὸς μεγαλυτέραν ἀσφάλειαν, ὅμως, τὸ Μέρος τῆς συρράξεως τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖ τὰ ὑγειονομικὰ αὐτοῦ ἀεροσκάφη ἐντὸς τῶν τοιούτων περιοχῶν, δύναται νά προβῆ εἰς γνωστοποίησιν τοῦ ἀντιπάλου Μέρους, ὡς προβλέπεται ἐν Ἄρθρῳ 29, ἰδίως ὁσάκις τὰ ἀεροσκάφη ταῦτα διενεργοῦν πτήσεις αἱ ὁποῖαι φέρουν αὐτὰ ἐντὸς βολῆς τῶν ἀντιαεροπορικῶν σιστημάτων τοῦ ἀντιπάλου Μέρους.

Ἄρθρον 26.—Υγειονομικὰ ἀεροσκάφη ἐντὸς ζωνῶν ἐπαφῆς ἢ παρομοίων ζωνῶν

1. Ἐντὸς καὶ ὑπερθεν ἐκείνων τῶν τμημάτων τῆς ζώνης ἐπαφῆς τὰ ὁποῖα φυσικῶς ἐλέγχονται ὑπὸ φιλίων δυνάμεων καὶ ἐντὸς καὶ ὑπερθεν ἐκείνων τῶν περιοχῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ φυσικὸς ἐλεγχος δὲν εἶναι σαφῶς πεπαγιαμένος, ἡ προστασία ὑγειονομικῶν ἀεροσκαφῶν δύναται νά εἶναι πλήρως ἀποτελεσματικὴ μόνον κατόπιν προηγουμένης συμφωνίας μετὰ τῶν ἀρμοδίων στρατιωτικῶν ἀρχῶν τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως, ὡς προβλέπεται ἐν Ἄρθρῳ 29. Καίτοι, ἐν ἑλλείψει τοιαύτης συμφωνίας, τὰ ὑγειονομικὰ ἀεροσκάφη ἐκτελοῦν πτήσεις ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ, ἐντούτοις ταῦτα δέον νά τυγχάνουν σεβασμοῦ μετὰ τὴν ἀναγνώρισίν των ὡς τοιούτων.

2. «Ζώνη ἐπαφῆς» σημαίνει πᾶσαν χερσαίαν περιοχὴν ἐνθα τὰ προκεχωρημένα τμήματα τῶν ἀντιπάλων δυνάμεων εὐρίσκονται εἰς ἐπαφὴν μετὰ των, ἰδίως ὅταν εὐρίσκονται ἐκτεθειμένα εἰς ἄμεσον βολὴν ἐκ τοῦ ἐδάφους.

Άρθρον 27.--Υγειονομικά αεροσκάφη εντός περιοχών
έλεγχόμενων υπό αντιπάλου Μέρους

1. Τα υγειονομικά αεροσκάφη Μέρους της συρράξεως θά συνεχίσουν να προστατεύονται δούκις υπερίπτανται χειρσαίων ή θαλασσιών περιοχών φυσικώς έλεγχόμενων υπό αντιπάλου Μέρους, υπό την προϋπόθεσιν ότι εξησφαλισθη ή προηγουμένη συμφωνία διά τας τοιαύτας πτήσεις παρά της άρμοδιίας άρχης του έν λόγω αντιπάλου Μέρους.

2. Υγειονομικόν αεροσκάφος υπερίπταμενον περιοχής φυσικώς έλεγχόμενης υπό αντιπάλου Μέρους άνευ, ή κατά παράβασιν των όρων, συμφωνίας τινός ως προβλέπεται έν παραγράφω 1, είτε λόγω αεροπλοϊκού λάθους είτε λόγω έπειγούσης ανάγκης έπηρεαζούσης την ασφάλειαν της πτήσεως, όφείλει να καταβάλλη πάσαιν προσπάθειαιν διευκολύνουσαιν την εξακρίθωσιν της ταυτότητός του και να πληροφορήση τό αντιπάλου Μέρος περί των περιστάσεων. Εύθως ως τό έν λόγω υγειονομικόν αεροσκάφος ήναγνωρισθη υπό του αντιπάλου Μέρους, τό Μέρος τούτο όφείλει να καταβάλλη πάσαιν εύλογον προσπάθειαιν διά να δώση την έντολήν προσγειώσεως ή προσθαλασσίσεως την αναφερομένην έν Άρθρω 30, παράγραφος 1, ή να λάθη έτερα μέτρα προστατευτικά των συμφερόντων του, και, έν έκαστέρω περιπτώσει να παράσχη εις τό αεροσκάφος χρόνον πρός τόν σκοπόν συμμορφώσεως, πρίν ή προσφύγη εις έπίθεσιν κατά του αεροσκάφους.

Άρθρον 28.--Περιορισμοί ως πρός την χρήσιν
υγειονομικών αεροσκαφών

1. Τα Μέρη της συρράξεως άπαγορεύεται να χρησιμοποιούν τα υγειονομικά των αεροσκάφη έν τη προσπάθειά των όπως αποκτήσουν οιονδήποτε στρατιωτικόν πλεονέκτημα έναντι του αντιπάλου Μέρους. Η παρουσία υγειονομικών αεροσκαφών δέον να μη χρησιμοποιήται έν τη προσπάθειά όπως καταιστούν στρατιωτικοί στόχοι άπρόσβλητοι από έπιθέσεις.

2. Τα υγειονομικά αεροσκάφη δέον να μη χρησιμοποιώνται πρός συλλογήν ή διαβίβασιν πληροφοριακών στοιχείων και να μη μεταφέρουν οιονδήποτε έξοπλισμόν προσωρισμένον διά τοιούτους σκοπούς. Ταύτα άπαγορεύεται να μεταφέρουν οιαδήποτε πρόσωπα ή φορτία τά όποια δέν έμπίπτουν έντός του όρισμού του Άρθρου 8, ύποπαράγραφος (στ). Η έπί αυτών μεταφορά των προσωπικών αντικειμένων των έπιβατών ή του έξοπλισμού του προσωρισμένου αποκλειστικώς να διευκολύνη την αεροπλοϊαν, έπικοινωνίαν ή εξακρίθωσιν δέν θά θεωρηται ως άπηγορευμένη.

3. Τα υγειονομικά αεροσκάφη δέν θά μεταφέρουν οιονδήποτε όπλισμόν έξαιρέσει μικρών όπλων και πολεμοφοδίων, ληφθέντων έκ των έπί αυτών μεταφερομένων τραυματιών, ασθενών και ναυαγών και μη εισέτι παραδοθέντων εις την άρμοδίαν ύπηρεσίαν, καθώς και τοιούτων έλαφρών άτομικών όπλων οία είναι άπαραίτητα ώστε να δύναται τό έπιβαίνον υγειονομικόν προσωπικόν να υπερασπίση έαυτό και τούς τραυματίας, ασθενείς και ναυαγούς.

4. Καθ' όν χρόνον έκτελούν τας έν τοίς Άρθροις 26 και 27 αναφερομένας πτήσεις, τά υγειονομικά αεροσκάφη δέν θά χρησιμοποιώνται, έκτός κατόπιν προηγουμένης συμφωνίας μετά του αντιπάλου Μέρους, διά την ανάγκητησιν των τραυματιών, ασθενών και ναυαγών.

Άρθρον 29.--Γνωστοποιήσεις και συμφωνία
άφορώσαι εις Υγειονομικά αεροσκάφη

1. Αί γνωστοποιήσεις δύναμει του άρθρου 25, ή αί αίτήσεις διά προηγουμένην συμφωνίαν δύναμει του Άρθρου 26, 27, 28 (παράγραφος 4) ή 31 δέον να άναφέρουν τόν προτεινόμενον αριθμόν υγειονομικών αεροσκαφών, τό σχέδιον πτήσεως αυτών και τά μέσα άναγνωρίσεως, και θά είναι αυτόνοήτον ότι πάσα πηής θά έκτελήται συμφώνως πρός τό Άρθρον 28.

2. Τό Μέρος τό όποιον λαμβάνει γνωστοποιήσιν γενομένην δύναμει του Άρθρου 25 όφείλει πάραυτα να θεβαιώση λήψιν της τοιαύτης γνωστοποιήσεως.

3. Το Μέρος το οποίο λαμβάνει αίτησιν διά προηγουμένην συμφωνίαν δύναται τών "Αρθρων 26, 27, 28 (παράγραφος 4) ή 31 όφείλει το ταχύτερον δυνατόν να γνωστοποιήση εις το αίτούμενον Μέρος :

(α) ότι συμφωνεί προς την αίτησιν

(β) ότι άρνείται την αίτησιν ή

(γ) εύλόγους ύπαλλακτικές προτάσεις εις την αίτησιν. Τοϋτο δύναται ώσαύτως να προτείνη άπαγόρευσιν ή περιορισμόν έτέρων πτήσεων έν τη περιοχή διαρκούντος του συγκεκριμένου χρόνου. Έάν το Μέρος το όποιον υπέβαλε την αίτησιν άποδέχεται τās ύπαλλακτικές προτάσεις, τοϋτο όφείλει να γνωστοποιήση την τοιαύτην άποδοχήν εις το έτερον Μέρος.

4. Τα Μέρη δέον να λαμβάνουν τα άναγκαία μέτρα προς εξασφάλισιν ότι αι γνωστοποιήσεις και αι συμφωνίαί δύνανται να πραγματοποιηθοϋν ταχέως.

5. Τα Μέρη ώσαύτως δέον να λαμβάνουν τα άναγκαία μέτρα διά την ταχειαν διάδοσιν της ουσίας οίωδηποτε τοιούτων γνωστοποιήσεων και συμφωνιών προς τās ενδιαφερομένας στρατιωτικές μονάδας και δέον να παρέχουν οδηγίας εις τās έν λόγω μονάδας ως προς τα μέσα άναγνωρίσεως τα όποια θα χρησιμοποιηθοϋν υπό των συγκεκριμένων ύγειονομικών άεροσκαφών.

"Αρθρον 30. Προσγειώσεις και έλεγχος ύγειονομικών άεροσκαφών

1. Υγειονομικά άεροσκάφη ύπεριπτάμενα περιοχών αι όποία φυσικώς έλέγχονται υπό αντίπαλου Μέρους, ή περιοχών επί των όποιων ο φυσικός έλεγχος δέν είναι σαφώς πεπαγίωμένος, δύνανται να διαταχθοϋν να προσγειωθοϋν ή προσθαλασσωθοϋν, άναλόγως, δια να διενεργηθή έλεγχος ουμψώνως προς τās άκολουθους παραγράφους. Τα ύγειονομικά άεροσκάφη όφείλουν να ύπακούσων εις την τοιαύτην διαταγήν.

2. Έάν έν τοιούτον άεροσκάφος προσγειωθή ή προσθαλασσωθή, είτε διετάχθη να πράξη τοϋτο είτε δι' έτέρους λόγους, τοϋτο δύναται να ύποβληθή εις έλεγχον άποκλειστικώς προς διαπίστωσιν των θεμάτων των άναφερομένων έν ταις παραγράφους 3 και 4. Πās τοιούτος έλεγχος δέον να άρχίζη άνευ καθυστερήσεως και να διενεργηται ταχέως. Το διενεργούν τον έλεγχον Μέρος δέον να μη άπειτη την εκ του άεροσκάφους μετακίνησιν των τραυματιών και άσθενών εκτός εάν ή μετακίνησις των είναι ούσιώδης δια τον έλεγχον. Το έν λόγω Μέρος όφείλει έν πάσει περιπτώσει να διασφαλίζη ότι ή κατάστασις των τραυματιών και άσθενών δέν θέλει επηρεασθή δυσμενώς εκ του έλέγχου ή της μετακινήσεως.

3. Έάν ο έλεγχος άποκαλύψη ότι το άεροσκάφος :

(α) είναι ύγειονομικόν άεροσκάφος έν τη έννοία του "Αρθρου 8, ύποπάραγραφος (ι),

(β) δέν τελεί έν παραβίασει των έν "Αρθρω 28 καθοριζομένων όρων, και

(γ) δέν εξετέλεσε πτήσιν άνευ ή κατά παράβασιν προηγουμένης τινός συμφωνίας ένθα απαιτείται τοιαύτη συμφωνία,

εις το άεροσκάφος και εις εκείνους εκ των επιβατών του οι όποιοι άνήκουν εις το αντίπαλον Μέρος ή εις οϋδέτερον ή έτερον Κράτος μη Μέρος της συρράξεως θα επιτραπή να συνεχίσουν την πτήσιν άνευ καθυστερήσεως.

4. Έάν ο έλεγχος άποκαλύψη ότι το άεροσκάφος :

(α) δέν είναι ύγειονομικόν άεροσκάφος έν τη έννοία του "Αρθρου 8, ύποπάραγραφος (ι),

(β) τελεί έν παραβίασει των έν "Αρθρω 28 καθοριζομένων όρων, ή

(γ) εξετέλεσε πτήσιν άνευ ή κατά παράβασιν προηγουμένης συμφωνίας ένθα απαιτείται τοιαύτη συμφωνία,

τὸ ἀεροσκάφος δύναται νὰ συλληφθῇ. Οἱ ἐπιβάται τοῦ δέον νὰ τύχουν μεταχειρίσασθαι συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου. Πᾶν συλλαμβανόμενον ἀεροσκάφος τὸ ὁποῖον ἔχει προσδιορισθῆ ὡς μόνιμον ὑγειονομικὸν ἀεροσκάφος δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ μετατὰυτα μόνον ὡς ὑγειονομικὸν ἀεροσκάφος.

Ἄρθρον 31. - Οὐδέτερα ἢ ἕτερα Κράτη μὴ Μέρη τῆς συρράξεως

1. Πλὴν ἐὰν ὑπάρξῃ προηγουμένη συμφωνία, τὰ ὑγειονομικὰ ἀεροσκάφη δέον νὰ μὴ ὑπερίπτανται ἢ προσγειοῦνται ἐν τῷ ἐδάφει οὐδετέρου ἢ ἑτέρου Κράτους μὴ Μέρους τῆς συρράξεως. Ἐντούτοις, κατόπιν τοιαύτης συμφωνίας, ταῦτα θὰ τυγχάνουν σεβασμοῦ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς πτήσεως τῶν καὶ ἐπίσης κατὰ τὴν διάρκειαν οἰωνδῆποτε προσγειώσεων ἐν τῷ ἐδάφει τούτῳ. Ἐντούτοις ταῦτα ὀφείλουσαν νὰ ὑπακούουν εἰς οἰωνδῆποτε ἐντολὴν προσγειώσεως ἢ προσθαλασσωσεως, ἀναλόγως.

2. Ἐὰν ὑγειονομικὸν ἀεροσκάφος, ἐν ἑλλείψει συμφωνίας τινὸς ἢ κατὰ παράθεσιν τῶν ὄρων συμφωνίας τινὸς, ἤθελεν εὐρεθῆ ὑπεριπτάμενον τοῦ ἐδάφους οὐδετέρου ἢ ἑτέρου Κράτους μὴ Μέρους τῆς συρράξεως, εἴτε λόγῳ ἀεροπλοϊκοῦ λάθους εἴτε λόγῳ ἐπειγούσης ἀνάγκης ἐπηρεαζούσης τὴν ἀσφάλειαν τῆς πτήσεως, τοῦτο ὀφείλει νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὥστε νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν πτήσιν καὶ νὰ παράσῃ στοιχεῖα ἀναγνωρίσεώς του. Εὐθὺς ὡς τὸ ἐν λόγῳ ὑγειονομικὸν ἀεροσκάφος ἀναγνωρισθῆ, τὸ ἐν λόγῳ Κράτος ὀφείλει νὰ καταβάλῃ πᾶσαν εὐλόγον προσπάθειαν διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἐντολὴν προσγειώσεως ἢ προσθαλασσωσεως τὴν ἀναφερομένην ἐν τῷ Ἄρθρῳ 30, παράγραφος 1, ἢ νὰ λάβῃ ἕτερα μέτρα προστατευτικὰ τῶν συμφερόντων του, καὶ, ἐν ἑκατέρῳ περιπτώσει, νὰ παράσῃ εἰς τὸ ἀεροσκάφος χρόνον πρὸς τὸν σκοπὸν συμμορφώσεως, πρὶν ἢ προσφύγῃ εἰς ἐπιθεσιν κατὰ τοῦ ἀεροσκάφους.

3. Ἐὰν ὑγειονομικὸν ἀεροσκάφος, εἴτε κατόπιν συμφωνίας εἴτε ὑπὸ περιτάσει μνημονευόμενος ἐν παραγράφῳ 2, προσγειωθῆ ἢ προσθαλασσωθῆ ἐν τῷ ἐδάφει οὐδετέρου ἢ ἑτέρου Κράτους μὴ Μέρους τῆς συρράξεως, εἴτε διατάχθῃ νὰ πράξῃ τοῦτο εἴτε δι' ἑτέρους λόγους, τὸ ἀεροσκάφος ὑπόκειται εἰς ἔλεγχον πρὸς τὸν σκοπὸν διαπιστώσεως κατὰ πόσον πράγματι εἶναι ὑγειονομικὸν ἀεροσκάφος. Ὁ ἔλεγχος θὰ ἀρχίσῃ ἀνευ καθυστερήσεως καὶ θὰ διενεργητῆ ταχέως. Τὸ διενεργεῖν τὸν ἔλεγχον μέρος δέον νὰ μὴ ἀπαιτῆ τὴν ἐκ τοῦ ἀεροσκάφους μετακίνησιν τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν τοῦ χρησιμοποιούντος τὸ ἀεροσκάφος Μέρους ἑκτὸς ἐὰν ἢ μετακινήσις τῶν εἶναι οὐσιώδης διὰ τὸν ἔλεγχον. Τὸ διενεργεῖν τὸν ἔλεγχον μέρος ὀφείλει ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ διασφαλίσῃ ὅτι ἡ κατάστασις τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν δὲν θέλει ἐπηρεασθῆ δυσμενῶς ἐκ τοῦ ἔλεγχου τῆς μετακινήσεως. Ἐὰν ὁ ἔλεγχος ἀποκαλύψῃ ὅτι τὸ ἀεροσκάφος πράγματι εἶναι ὑγειονομικὸν ἀεροσκάφος, εἰς τοῦτο μετὰ τῶν ἐπιβατιῶν του, πλὴν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δέον νὰ κρατηθοῦν συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τοῦ διεθνοῦς δικαίου τοὺς ἐφαρμοστέους εἰς ἔνοπλον σύρραξιν, θὰ ἐπιτραπῆ νὰ συνεχίσῃ τὴν πτήσιν του, εὐλόγοι δὲ διευκολύνσεις δέον νὰ παρέχωνται διὰ τὴν συνέχισιν τῆς πτήσεως. Ἐὰν ὁ ἔλεγχος ἀποκαλύψῃ ὅτι τὸ ἀεροσκάφος δὲν εἶναι ὑγειονομικὸν ἀεροσκάφος, τοῦτο θὰ συλληφθῆ καὶ οἱ ἐπιβάται θὰ τύχουν μεταχειρίσεως συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 4.

4. Οἱ τραυματῆαι, ἀσθενεῖς καὶ ναυαγοὶ ἀποβιθασθέντες, ἄλλως ἢ προσωρινῶς, εἰς ὑγειονομικὸν ἀεροσκάφος τῆ συγκρατηθεῖσι τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ἐν τῷ ἐδάφει οὐδετέρου ἢ ἑτέρου Κράτους μὴ Μέρους τῆς συρράξεως, ἑκτὸς ἐὰν ἄλλως συμφωνηθῆ μετὰ τὸ Κράτος τούτου καὶ τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως, δέον νὰ κατακρατηθοῦν ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου, ὡς ἔνοπλον σύρραξιν, ὑπὸ τῶν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου τῶν ἐφαρμοστέων εἰς ἔνοπλον σύρραξιν, εἰς τὸν ὅσον οὗτοι νὰ μὴ δυνηθοῦν νὰ λάβουν μέρος πάλιν εἰς τὰς ἐχθροπραξίας. Τὰ ἔξοδα νοσοκομειακῆς περιθαλψεως καὶ περιορισμοῦ θὰ βαρύνουν τὸ Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα.

5. Οὐδέτερα ἢ ἕτερα Κράτη μὴ Μέρη τῆς συρράξεως ὀφείλουσαν νὰ ἐφαρμόζουσαν ἐξ ἴσου εἰς ἅπαντα τὰ Μέρη τῆς συρράξεως οἰουσιδήποτε ὄρους ἢ περιορισμοῦ ὡς πρὸς τὴν διέλευσιν ὑγειονομικῶν ἀεροσκαφῶν ὑπερθεν τοῦ ἐδάφους τῶν ἢ τὴν προσγειώσιν τούτων ἐν αὐτῷ.

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ - ΑΓΝΟΥΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΙ

"Άρθρον 32.—Γενική Άρχη

Έν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ παρόντος Τμήματος, αἱ δραστηριότητες τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως καὶ τῶν διεθνῶν ἀνθρωπιστικῶν ὀργανώσεων τῶν μνημονευομένων ἐν ταῖς Συμβάσεσι καὶ ἐν τῷ παρόντι Πρωτοκόλλῳ δεόν νὰ ὑπαγορεύωνται κυρίως ἐκ τοῦ δικαίωματος τῶν οἰκογενειῶν νὰ πληροφορηθοῦν τὴν τύχην τῶν συγγενῶν των.

"Άρθρον 33.—Άγνοούμενοι

1. Εὐθὺς ὡς αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουσιν, τὸ ἀργότερον δὲ ἀπὸ τοῦ τέλους τῶν ἐνεργῶν ἐχθροπραξιῶν, ἕκαστον Μέρος τῆς συρράξεως ὀφείλει νὰ διερευνᾷ περὶ τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀναφερθῆ ὡς ἀγνοούμενοι ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου Μέρους. Τὸ ἐν λόγῳ ἀντίπαλον Μέρος θὰ διαβιβάσῃ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν ἀφορῶσαν εἰς τὰ πρόσωπα τούτα πρὸς τὸν σκοπὸν διευκολύνσεως τῶν τοιούτων ἐρευνῶν.

2. Πρὸς τὸν σκοπὸν διευκολύνσεως τῆς συλλογῆς πληροφοριῶν συμφώνως τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἕκαστον Μέρος τῆς συρράξεως ὀφείλει, ἀναφορικῶς πρὸς πρόσωπα τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἐτύχχανον εὐμενεστέρας μεταχειρίσεως δυνάμει τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου :

(α) νὰ καταγράψῃ τὰς ἐν Ἄρθρῳ 138 τῆς Τετάρτης Συμβάσεως καθοριζομένης πληροφορίας περὶ τῶν τοιούτων προσώπων τὰ ὁποῖα ἔχουν κρατηθῆ, φυλακισθῆ ἢ ἄλλως πῶς αἰχμαλωτισθῆ πέραν τῶν δύο ἑβδομάδων συνεπείᾳ ἐχθροπραξιῶν ἢ κατοχῆς, ἢ τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀποθάνει διαρκούσης οἰαοδήποτε περιόδου κρατήσεώς των

(β) κατὰ τὴν πληρεστέραν δυνατὴν ἔκτασιν, νὰ διευκολύνῃ καί, ἐὰν παρῶσθῃ ἀνάγκη, νὰ προθῆ εἰς τὴν ἔρευναν καὶ καταγραφὴν πληροφοριῶν περὶ τῶν τοιούτων προσώπων ἐὰν ἔχουν ἀποθάνει ὑπὸ ἐτέρας περιστάσεις συνεπείᾳ ἐχθροπραξιῶν ἢ κατοχῆς.

3. Αἱ πληροφορίες περὶ προσώπων ἀναφερομένων ὡς ἀγνοουμένων συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 καὶ αἱ αἰτήσεις διὰ τοιαύτας πληροφορίας δεόν νὰ διαβιβάζωνται εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε μέσω τῆς Προστάτιδος Δυνάμεως ἢ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Ἀναζητήσεων τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἢ τῶν ἔθνικῶν Συνδέσμων Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου, Ἐρυθροῦ Λέοντος καὶ Ἡλίου). Ὅσακις αἱ πληροφορίες δὲν διαβιβάζονται μέσω τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Κεντρικῆς αὐτῆς Ὑπηρεσίας Ἀναζητήσεων, ἕκαστον Μέρος τῆς συρράξεως δεόν νὰ διασφαλίζῃ ὅτι αἱ ἐν λόγῳ πληροφορίες παρέχονται ὡσαύτως καὶ πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν Ἀναζητήσεων.

4. Τὰ Μέρη τῆς συρράξεως ὀφείλουσιν νὰ προσπαθῆσουσιν νὰ συμφωνήσουσιν διευθετήσεις περὶ ομάδων πρὸς ἀναζήτησιν, ἐξακρίθωσιν καὶ ἀνάκτησιν τῶν νεκρῶν ἐκ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν, περιλαμβανομένων διευθετήσεων, ἐὰν εἶναι πρόσφορον, ὥστε αἱ τοιαῦται ομάδες νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ προσωπικοῦ τοῦ ἀντιπάλου Μέρους ὡσάκις ἐκτελοῦν τὰς ἐν λόγῳ ἀποστολάς εἰς περιοχὰς ἐλεγχόμενας ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου Μέρους. Τὸ προσωπικὸν τῶν ἐν λόγῳ ομάδων δεόν νὰ τυγχάνῃ σεβασμοῦ καὶ προστασίας ὡσάκις ἀποκλειστικῶς ἐκτελεῖ τὰ ἐν λόγῳ καθήκοντα.

"Άρθρον 34.—Λείψανα ἀποθανόντων

1. Τὰ λείψανα προσώπων τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀποθάνει διὰ λόγους σχετιζομένους πρὸς κατοχὴν ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν κρατήσεως συνεπείᾳ κατοχῆς ἢ ἐχθροπραξιῶν, καθὼς καὶ τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ὑπήκοοι τῆς χώρας εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν ἀποθάνει συνεπείᾳ ἐχθροπραξιῶν δεόν νὰ τυγχάνουσιν σεβασμοῦ, νὰ διατηρῶνται καὶ νὰ σημαίνωνται ὡς προβλέπεται ἐν Ἄρθρῳ 130 τῆς Τετάρτης Συμβάσεως, ὡσάκις τὰ λείψανα ἢ οἱ τάφοι αὐτῶν δὲν θὰ ἐτύχχανον εὐμενεστέρας μεταχειρίσεως δυνάμει τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

2. Εὐθὺς ὡς αἱ περιστάσεις καὶ αἱ μεταξύ τῶν ἀντιπάλων Μερῶν σχέσεις τὸ ἐπιτρέψουν, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη εἰς τὰ ἐδάφη τῶν ὁποίων εὐρίσκονται τάφοι καὶ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη εἰς τὰ ἐδάφη τῶν ὁποίων εὐρίσκονται τάφοι καὶ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ἕτεροι τόποι λειψάνων προσώπων τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀποθάνει συντελεῖ ἔχθροπραξιῶν ἢ διαρκούσης κατοχῆς ἢ τῆς κρατησεῶς των, ὀφείλουν νὰ συνάψουν συμφωνίας πρὸς τὸν σκοπὸν :

- (α) νὰ διευκολύνουν τὰς ἐπισκέψεις εἰς τοὺς τάφους ὑπὸ συγγενῶν τῶν ἀποθανόντων καὶ ὑπὸ ἀντιπροσώπων τῶν ἐπισήμων ὑπηρεσιῶν καταγραφῆς τάφων καὶ νὰ ρυθμίσουν τὰς πρακτικὰς λεπτομερείας τῶν τοιούτων ἐπισκέψεων·
- (β) νὰ προστατεύσουν καὶ συντηρήσουν τοὺς ἐν λόγῳ τάφους μονίμως·
- (γ) νὰ διευκολύνουν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν λειψάνων τῶν ἀποθανόντων καὶ τῶν προσωπικῶν ἀντικειμένων εἰς τὴν πατρίδα χώραν τῇ αἰτήσῃ αὐτῆς ἢ, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη ἀντιτίθεται, τῇ αἰτήσῃ τοῦ πλησιεστέρου συγγενοῦς.

3. Ἐν ἐλλείψει τῶν ἐν παραγράφῳ 2(β) ἢ (γ) προβλεπομένων συμφωνιῶν καὶ ἐὰν ἡ πατρὶς χώρα τοιούτου ἀποθανόντος δὲν ἐπιθυμῇ νὰ διευθετηθῇ ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις τὴν συντήρησιν τῶν τάφων τούτων, τὸ Ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον Μῆρος εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποῖου εὐρίσκονται οἱ τάφοι δύναται νὰ προσφερθῇ νὰ διευκολύνῃ τὴν εἰς τὴν πατρίδα χώραν ἐπιστροφὴν τῶν λειψάνων τῶν ἀποθανόντων. Ὅσάκις ἡ τοιαύτη προσφορά δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὴ, τὸ Ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον Μῆρος δύναται, μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς προσφορᾶς καὶ κατόπιν προσηκούσης εἰδοποιήσεως τῆς πατρίδος χώρας, νὰ ἀκολουθῆσιν τὰς ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτῆς νομοθεσίας προβλεπομένας διευθετήσεις ἀναφορικῶς πρὸς κοιμητήρια καὶ τάφους.

4. Εἰς τὸ Ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον Μῆρος εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποῖου εὐρίσκονται οἱ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι τάφοι ἐπιτρέπεται νὰ ἐκθάψῃ τὰ λείψανα μόνον :

- (α) συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 2(γ) καὶ 3 ἢ
- (β) ὡσάκις ἡ ἐκθάψῃ εἶναι ζήτημα πρωταρχικῆς δημοσίας ἀνάγκης, περιλαμβανομένων περιπτώσεων ἰατρικῆς καὶ ἀνακριτικῆς ἀνάγκης, κατὰ τὰς ὁποίας τὸ Ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον Μῆρος ὀφείλει πάντοτε νὰ σεβασθῇ τὰ λείψανα καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν πατρίδα χώραν περὶ τῆς προθέσεώς του νὰ ἐκθάψῃ τὰ λείψανα παρέχον ταύτοχρόνως καὶ λεπτομερείας περὶ τοῦ σκοποῦμένου μέρους ἐπανατοποθετησεῶς των.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

ΜΕΘΟΔΟΙ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η ΙΔΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΜΑΧΙΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΜΗΜΑ Ι.—ΜΕΘΟΔΟΙ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἄρθρον 35.—Βασικοὶ κανόνες

1. Εἰς πᾶσαν ἐνοπλον σύρραξιν, τὸ δικαίωμα τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως νὰ ἐκλέγουν μεθόδους ἢ μέσα διεξαγωγῆς πολέμου δὲν εἶναι ἀπεριόριστον.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις ὀπλων, θλημάτων, ὀλικῶν καὶ πολεμικῶν μεθόδων τοιαύτης φύσεως ὥστε νὰ προξενῆται περιττὴ θλάθῃ ἢ ἄσκοπος ὀδύνη.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις μεθόδων ἢ μέσων διεξαγωγῆς πολέμου τὰ ὁποῖα σκοποῦν νὰ προξενήσουν ἢ δυνατόν νὰ ἀναμείνῃ τις ὅτι θὰ προξενήσουν εὐρείαν, μακροχρόνιον καὶ σοβαρὰν ζημίαν εἰς τὸ φυσικὸν περιβάλλον.

"Άρθρον 36.—Νέα όπλα

Έν τή μελέτῃ, έξελίξει, άποκτήσει ή υιοθετήσει νέου όπλου, μέσου ή μεθόδου διεξαγωγής πολέμου, έκαστον Ύψηλόν Συμβαλλόμενον Μέρους Έχει όποχρέωσιν νά άποφάσιση κατά πόσον ή χρήσις του θα άπηγορεύετο, εις μερικάς ή εις πάσας τάς περιπτώσεις, υπό του παρόντος Πρωτοκόλλου ή ύφ' οίουδήποτε έτέρου κανόνος διεθνούς δικαίου εφαρμοστέου επί του Ύψηλού Συμβαλλομένου Μέρους.

"Άρθρον 37.—Άπαγόρευσις δολιότητος

1. Άπαγορεύεται νά φονεύση, τραυματίση ή συλλάβη τις αντίπαλόν του διά καταφυγής εις δολιότητα. Πράξεις έλκύουσai την έμπιστοσύνην του αντίπαλου ώστε νά οδηγήσουν αυτόν νά πιστεύη ότι οστος δικαιοῦται προστασίας ή ότι είναι υποχρεωμένος νά παράσχη προστασίαν δυνάμει τών κανόνων διεθνούς δικαίου τών εφαρμοστέων εις ένόπλους συρράξεις, επί τῷ τέλει καταπροδόσεως τής τοιαύτης έμπιστοσύνης, θα συνιστοῦν δολιότητα. Αί άκόλουθοι πράξεις είναι παραδείγματα δολιότητος :—

- (α) ή προσποιήσις προθέσεως συνδιαλλαγής υπό σημαίαν τινά άνακωχής ή παραδόσεως
- (β) ή προσποιήσις άνικανότητος λόγω τραυμάτων ή άσθενείας
- (γ) ή προσποιήσις τής ιδιότητος του άμάχου πολίτου και
- (δ) ή προσποιήσις ιδιότητός τινος ήτις τυγχάνει προστασίας διά τής χρήσεως σημάτων, έμβλημάτων ή στολών τών Ήνωμένων Έθνών ή ουδέτερων ή έτέρων Κρατών άτινα δέν είναι Μέρη τής συρράξεως.

2. Πολεμικά τεχνάσματα δέν άπαγορεύονται. Τοιαῦτα τεχνάσματα είναι πράξεις άτινες άποσκοποῦν εις τό νά παρασύρουν τόν αντίπαλον, ή νά έξωθήσουν αυτόν εις άπερίσκεπτον ένέργειαν άλλ' άτινες δέν παραβιάζουν οιοδήποτε κανόνα διεθνούς δικαίου εφαρμοστέου εις ένόπλους συρράξεις και άτινες δέν είναι δόλιοι ως μη έλκύουσai την έμπιστοσύνην του αντίπαλου έν σχέσει πρὸς προστασίαν δυνάμει του δικαίου τούτου. Τά άκόλουθα είναι παραδείγματα τών τοιούτων τεχνασμάτων : ή χρήσις παραλλαγής (καμουφλάζ), παγίδων, ψευδοεπιχειρήσεων και έσφαλμένων πληροφοριών.

"Άρθρον 38.—Άνεγνωρισμένα έμβλήματα

1. Άπαγορεύεται ή άτοπος χρήσις του διακριτικού έμβλήματος του έρυθρου σταυρού, τής έρυθράς ήμισελήνου ή του έρυθρου λέοντος και ήλιου ή έτέρων έμβλημάτων, σημείων ή σημάτων προνοουμένων υπό τών Συμβάσεων ή υπό του παρόντος Πρωτοκόλλου. Επίσης άπαγορεύεται ή σκόπιμος κατάχρησις έν τινι συρράξει έτέρων διεθνῶς άνεγνωρισμένων προστατευτικῶν έμβλημάτων, σημείων ή σημάτων, περιλαμβανομένης τής σημαίας άνακωχής και του προστατευτικού έμβλήματος πολιτιστικής περιουσίας.

2. Άπαγορεύεται ή χρήσις του διακριτικού έμβλήματος τών Ήνωμένων Έθνῶν, πλην ως αύτη έξουσιοδοτεΐται υπό του έν λόγω Όργανισμοῦ.

"Άρθρον 39.—Έμβλήματα Έθνικότητος

1. Άπαγορεύεται ή χρήσις έν τινι ένόπλῳ συρράξει σημαιῶν ή στρατιωτικῶν έμβλημάτων, διασημάτων (άξιώματος), ή στολών ουδέτερων ή έτέρων Κρατών, άτινα δέν είναι Μέρη τής συρράξεως.

2. Άπαγορεύεται ή χρήσις σημαιῶν ή στρατιωτικῶν έμβλημάτων, διασημάτων (άξιώματος) ή στολών αντίπαλων Μερῶν καθ' όν χρόνον επιδιδεται τις εις επιθέσεις ή πρὸς τόν σκοπόν προστατευτικῆς καλύψεως, εὔνοίας, προστασίας ή παρεμποδίσεως στρατιωτικῶν έπιχειρήσεων.

3. Οὐδέν τών έν τῷ παρόντι "Άρθρῳ ή τών έν τῇ παραγράφῳ 1(δ) του "Άρθρου 37 διαλαμβανομένων θέλει έπηρεάσει την ύπαρξιν γενικῶς άνεγνωρισμένων κανόνων διεθνούς δικαίου εφαρμοστέων εις την διεξαγωγήν κατασκοπείας ή τήν χρήσιν σημαιῶν έν τῇ διεξαγωγῇ ένόπλου συρράξεως έν τῇ θαλάσσει.

Άρθρον 40.—Επίδειξις οίκτου

Απαγορεύεται νά διατάσῃ τις ὅτι δέν θά ὑπάρξουν ἐπιζῶντες, νά ἐκτοξεύῃ τοιαύτην ἀπειλήν κατά τοῦ ἀντιπάλου ἢ νά διεξάγῃ ἐχθροπραξίας ἐπὶ τῆς τοιαύτης θάσεως.

Άρθρον 41.—Ἐξασφάλισις προστασίας ἐχθροῦ «ἐκτός μάχης»

1. Πρόσωπον, ὄπερ εἶναι ἀνεγνωρισμένον ἢ ὄπερ, ὑπὸ τὰς περιστάσεις, δέον νά ἀναγνωρισθῆ ὡς εὐρισκόμενον «ἐκτός μάχης» δέν δύναται νά ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἐπιθέσεως.

2. Πρόσωπόν τι τελεῖ «ἐκτός μάχης» ἔάν :

(α) τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἀντιπάλου Μέρους·

(β) ἐκφράζῃ σαφῶς πρόθεσιν νά παραδοθῆ· ἢ

(γ) κατέστη ἀνάσθητος ἢ εἶναι ἄλλως ἀνίκσνος λόγω τραυμάτων ἢ ἀσθενείας, καὶ ὡς ἐκ τούτου δέν δύναται νά ὑπερασπίσῃ ἑαυτόν :

νοεῖται ὅτι εἰς οἰανδήποτε τῶν ἀνω περιπτώσεων, οὗτος ἀπέχει ἀπὸ οἰανδήποτε ἐχθρικὴν ἐνέργειαν καὶ δέν πειράται νά δραπετεύσῃ.

3. Ὅσακις πρόσωπά τινα δικαιούμενα εἰς προστασίαν ὡς αἰχμάλωτοι πολέμου ἔχουν περιπέσει εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀντιπάλου Μέρους ὑπὸ ἀσυνήθεις συνθήκας μάχης, αἵτινες παρεμποδίζουν τὴν ἀπομάκρυνσίν των ὡς προνοεῖται ἐν τῷ Μέρει III, Γμῆμα I τῆς Τρίτης Συμβάσεως, ταῦτα δέον νά ἀπολύωνται καὶ νά λαμβάνωνται ὅλαι αἱ δυναταὶ προφυλάξεις πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀσφαλείας των.

Άρθρον 42.—Επιβάται ἀεροσκάφους

1. Οὐδεὶς ριπτόμενος ὡς ἀλεξιπτωτιστῆς ἐξ ἀεροσκάφους ἐν κινδύνῳ καθίσταται ἀντικείμενον ἐπιθέσεως κατά τὴν διάρκειαν τῆς καθόδου του.

2. Ἐπὶ τῇ προσγειώσει του εἰς ἔδαφος ἐλεγχόμενον ὑπὸ ἀντιπάλου Μέρους, πρόσωπον ὄπερ ἔχει ριφθῆ ὡς ἀλεξιπτωτιστῆς ἐξ ἀεροσκάφους ἐν κινδύνῳ δέον νά τύχῃ τῆς εὐκαιρίας νά παραδοθῆ προτοῦ καταστῆ ἀντικείμενον ἐπιθέσεως, ἐκτός ἔάν εἶναι ἐμφανές ὅτι ἐπιδίδεται εἰς ἐχθρικὴν ἐνέργειαν.

3. Στρατεύματα μεταφερόμενα δι' ἀέρος δέν προστατεύονται ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ΤΜΗΜΑ II.—Ἡ ἸΔΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΜΑΧΙΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Άρθρον 43.—Ἐνοπλιοὶ δυνάμεις

1. Αἱ ἔνοπλιοὶ δυνάμεις ἐνός Μέρους τῆς συρράξεως συνίστανται ἐξ ὅλων τῶν ὀργανωμένων ἐνόπλων δυνάμεων, ὁμάδων καὶ μονάδων αἵτινες τελοῦν ὑπὸ διοίκησιν εὐθυνομένην ἐναντι τοῦ ἐν λόγῳ Μέρους διὰ τὴν συμπεριφορὰν τῶν ὑφισταμένων τῆς, ἀκόμη καὶ ὅταν τὸ ἐν λόγῳ μέρος ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τινος Κυβερνήσεως ἢ Ἀρχῆς ἣτις δέν τυγχάνει ἀναγνωρίσεως ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου Μέρους. Αἱ τοιαῦται ἔνοπλιοὶ δυνάμεις ὑπόκεινται εἰς διεθνὲς πειθαρχικὸν σύστημα ὄπερ, μεταξύ ἄλλων, ἐπιβάλλει σιμμόρφωσιν πρὸς τοὺς κανόνας διεθνούς δικαίου τοὺς ἐφαρμοστέους εἰς ἐνόπλους συρράξεις.

2. Τὰ μέλη τῶν ἐνόπλων δυνάμεων Μέρους συρράξεως (πλὴν τοῦ ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἱερέων οἵτινες καλύπτονται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 33 τῆς Τρίτης Συμβάσεως) εἶναι μάχιμοι, ἤτοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νά συμμετέχουν ἀπ' εὐθείας εἰς ἐχθροπραξίας.

3. Ὅσακις ἐν Μέρους τῆς συρράξεως ἐνσωματώνει εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις του παραστρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἔνοπλον ὑπηρεσίαν ἐπιβολῆς τοῦ νόμου, ὀφείλει νά γνωστοποιῇ τοῦτο εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς συρράξεως.

“Άρθρον 44.—Μάχιμοι καὶ αἰχμάλωτοι πολέμου

1. Πᾶς μάχιμος, ὡς οὗτος καθωρίσθη ἐν τῷ “Άρθρῳ 43, ὅστις περιπίπτει εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀντιπάλου Μέρους εἶναι αἰχμάλωτος πολέμου.

2. Ἐνῶ ἅπαντες οἱ μάχιμοι ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφοῦνται πρὸς τοὺς κανόνας διεθνοῦς δικαίου τοὺς ἐφαρμοστέους εἰς ἐνόπλους συρράξεις, παραβιάσεις τῶν ἐν λόγῳ κανόνων δὲν στεροῦν τὸν μάχιμον τοῦ δικαιώματός του νὰ εἶναι μάχιμος, ἢ, ἐὰν περιπέσῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἀντιπάλου Μέρους, τοῦ δικαιώματός του νὰ εἶναι αἰχμάλωτος πολέμου, πλὴν ὡς προνοεῖται εἰς τὰς παραγράφους 3 καὶ 4.

3. Πρὸς τὸν σκοπὸν προαγωγῆς τῆς προστασίας τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ἀπὸ τὰς ἐπιπτώσεις τῶν ἐχθροπραξιῶν, οἱ μάχιμοι ὑποχρεοῦνται νὰ διαφέρουν ἀπὸ τὸν ἀμαχον πληθυσμὸν ἐνῶ οὗτοι ἐπιδίδονται εἰς ἐπίθεσιν ἢ εἰς στρατιωτικὴν ἐνέργειαν προπαρασκευαστικὴν διὰ μίαν ἐπίθεσιν. Ἀναγνωρίζοντες, ἐν τούτοις, ὅτι ὑφίστανται καταστάσεις εἰς ἐνόπλους συρράξεις κατὰ τὰς ὁποίας λόγῳ τῆς φύσεως τῶν ἐχθροπραξιῶν ὁ ἐνόπλος μάχιμος δὲν δύναται νὰ καταστή οὔτω διαφορετικὸς, οὗτος θὰ διατηρῇ τὴν ἰδιότητά του ὡς μάχιμος, νοουμένου ὅτι εἰς τὰς τοιαύτας περιπτώσεις οὗτος φέρει τὰ ὄπλα του ἐμφανῶς :

(α) κατὰ τὴν διάρκειαν ἐκάστης στρατιωτικῆς ἐνεργείας, καὶ

(β) καθ’ ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου καθ’ ὃν οὗτος εἶναι ὄρατος εἰς τὸν ἀντίπαλον ἐνῶ ἐπιδίδεται εἰς στρατιωτικὴν ἀνάπτυξιν ἣτις προηγείται τῆς ἐνάρξεως ἐπιθέσεως εἰς τὴν ὁποίαν οὗτος πρόκειται νὰ μετάσχη.

Πράξεις αἰτινες συνάδουν πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν λογίζονται ὡς δόλια ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παραγράφου 1 (γ) τοῦ “Άρθρου 37.

4. Μάχιμος ὅστις περιπίπτει εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀντιπάλου Μέρους ἐνῶ ἀδυνατεῖ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἐν τῇ δευτέρᾳ προτάσει τῆς παραγράφου 3 ἐκτεθειμένας προϋποθέσεις χάνει τὸ δικαίωμά του νὰ εἶναι αἰχμάλωτος πολέμου, ἀλλὰ, ἐν τούτοις, παρέχεται εἰς αὐτὸν προστασία ἰσοδύναμος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως πρὸς ἐκείνην ἣτις παρέχεται εἰς τοὺς αἰχμάλωτους πολέμου ὑπὸ τῆς Τρίτης Συμβάσεως καὶ ὑπὸ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου. Ἡ προστασία αὕτη εἶναι ἰσοδύναμος πρὸς τὴν προστασίαν ἣτις παρέχεται εἰς τοὺς αἰχμάλωτους πολέμου ὑπὸ τῆς Τρίτης Συμβάσεως ἐν τῇ περιπτώσει καθ’ ἣν τὸ τοιοῦτο πρόσωπον ἐκδικάζεται καὶ τιμωρεῖται δι’ οἰαδήποτε ἀδικήματα ἄτινα οὗτος ἔχει διαπράξει.

5. Μάχιμος ὅστις ἔχει περιπέσει εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀντιπάλου Μέρους ἐνῶ δὲν ἐπιδίδεται εἰς ἐπίθεσιν ἢ εἰς στρατιωτικὴν ἐνέργειαν προπαρασκευαστικὴν μιᾶς ἐπιθέσεως δὲν χάνει τὰ δικαιώματά του νὰ εἶναι μάχιμος καὶ αἰχμάλωτος πολέμου λόγῳ τῶν προηγουμένων ἐνεργειῶν του.

6. Τὸ παρὸν “Άρθρον δὲν ἐπηρεάζει δυσμενῶς τὸ δικαίωμα οἰοῦδήποτε προσώπου νὰ εἶναι αἰχμάλωτος πολέμου κατ’ ἐφαρμογὴν τοῦ “Άρθρου 4 τῆς Τρίτης Συμβάσεως.

7. Τὸ παρὸν “Άρθρον δὲν σκοπεῖ νὰ ἀλλοιώσῃ τὴν γενικῶς ἀποδεκτὴν τακτικὴν Κρατῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸ φέρειν τὴν στρατιωτικὴν στολὴν ὑπὸ μαχίμων κατεταγμένων εἰς τὰς κανονικὰς ἐν στολῇ ἐνόπλους μονάδας Μέρους τινὸς τῆς συρράξεως.

8. Ἐπιπροσθέτως πρὸς τὰς κατηγορίας τῶν προσώπων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ “Άρθρῳ 13 τῆς Πρώτης καὶ Δευτέρας Συμβάσεως, ἅπαντα τὰ μέλη τῶν ἐνόπλων δυνάμεων Μέρους τινὸς τῆς συρράξεως, ὡς ταῦτα καθορίζονται ἐν τῷ “Άρθρῳ 43 τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, δικαιοῦνται προστασίας δυνάμει τῶν ἐν λόγῳ Συμβάσεων ἐὰν τραυματισθοῦν ἢ ἀσθενήσουν ἢ, ἐν τῇ περιπτώσει τῆς Δευτέρας Συμβάσεως, ἐὰν ναυαγήσουν εἰς τὴν θάλασσαν ἢ εἰς ἄλλα ὕδατα.

Άρθρον 45.--Προστασία προσώπων άτινα
έχουν λάθει μέρος εις έχθροπραξίας

1. Πρόσωπον όπερ λαμβάνει μέρος εις έχθροπραξίας και περιπίπτει εις την έξουσίαν αντίπαλου Μέρους τεκμαίρεται ώς αίχμαλwtος πολέμου και, κατά συνέπειαν, προστατεύεται υπό της Τρίτης Συμβάσεως εάν αξιώση την ιδιότητα του αίχμαλwtου πολέμου, ή εάν έμφανισθή ότι δικαιούται της τοιαύτης ιδιότητας, ή εάν το Μέρος εκ του όποιου εξαρτάται αξιώση την τοιαύτην ιδιότητα εκ μέρους του διά γνωστοποίησεως προς το Μέρος όπερ κρατεί τοúτο ή προς την Προστάτιδα Δύναμιν. Έάν ύπάρξη άμφιβολία κατά πόσον οίονδήποτε τοιούτο πρόσωπον δικαιούται της ιδιότητας του αίχμαλwtου πολέμου, τότε θα εξακολουθήση να έχη την τοιαύτην ιδιότητα και, επομένως, προστατεύεται υπό της Τρίτης Συμβάσεως και του παρόντος Πρωτοκόλλου μέχρις ότου ή ιδιότης του άποφασισθή υπό άρμοδίου δικαστηρίου.

2. Έάν πρόσωπόν τι, όπερ περιέπεσε εις την έξουσίαν αντίπαλου Μέρους, δέν κρατήται ώς αίχμαλwtος πολέμου και πρόκειται να δικασθή υπό του έν λόγω Μέρους δι' άδίκημα άπορρέον εκ των έχθροπραξιών, δικαιούται να ύποστηρίξη τό δικαίωμα του να τύχη της ιδιότητας αίχμαλwtου πολέμου ένwπιον δικαστηρίου και να ζητήση δικαστικήν άπόφασιν επί του έν λόγω θέματος. Όσάκις είναι δυνατόν, δυνάμει της έφαρμοστέας διαδικασίας, ή τοιαύτη άπόφασις θα προηγήται της δίκης διά τό άδίκημα. Οι αντιπρόσωποι της Προστάτιδος Δυνάμεως θα δικαιούνται να παρευρίσκωνται εις την διαδικασίαν καθ' ήν τό έν λόγω ζήτημα άποφασίζεται, εκτός εάν, κατ' εξαίρεσιν, ή διαδικασία διεξάγεται κεκλεισμένων των θυρών προς τό συμφέρον της άσφαλείας του Κράτους. Έν τοιαύτη περιπτώσει ή κρατούσα Δύναμις πληροφορεί την Προστάτιδα Δύναμιν αναλόγως.

3. Πρόσωπον όπερ έχει λάθει μέρος εις έχθροπραξίας και δέν δικαιούται της ιδιότητας του αίχμαλwtου πολέμου και όπερ δέν ώφελείται έξ ευνοϊκώτερας μεταχειρίσεως συμφώνως προς την Τετάρτην Σύμβασιν έχει πάντοτε τό δικαίωμα της προστασίας του Άρθρου 75 του παρόντος Πρωτοκόλλου. Εις κατεχόμενον έδαφος πάν τοιούτο πρόσωπον έχει επίσης τό δικαίωμα, εκτός εάν κρατήται ώς κατάσκοπος, ανεξαρτήτως του Άρθρου 5 της Τετάρτης Συμβάσεως, της επικοινωνίας δυνάμει της έν λόγω Συμβάσεως.

Άρθρον 46.--Κατάσκοποι

1. Άνεξαρτήτως οίονδήποτε διατάξεων των Συμβάσεων ή του παρόντος Πρωτοκόλλου, πάν μέλος των ένόπλων δυνάμεων Μέρους της συρράξεως όπερ περιπίπτει εις την έξουσίαν αντίπαλου Μέρους ένw επιδίδεται εις κατασκοπείαν δέν έχει τό δικαίωμα της ιδιότητας του αίχμαλwtου πολέμου και είναι δυνατόν να τύχη μεταχειρίσεως κατασκόπου.

2. Μέλος των ένόπλων δυνάμεων Μέρους της συρράξεως όπερ, εκ μέρους του έν λόγω Μέρους και εις έδαφος έλεγχόμενον υπό αντίπαλου Μέρους, συλλέγει ή πειράται να συλλέξη πληροφορίας, δέν λογίζεται ώς επιδιδόμενον εις κατασκοπείαν εάν, ένw ενεργεί ούτω, φέρει την στολήν των ίδίων αυτού ένόπλων δυνάμεων.

3. Μέλος των ένόπλων δυνάμεων Μέρους της συρράξεως όπερ είναι κάτοικος έδάφους κατεχομένου υπό αντίπαλου Μέρους της συρράξεως και όπερ, εκ μέρους του Μέρους εκ του όποιου εξαρτάται, συλλέγει ή πειράται να συλλέξη πληροφορίας στρατιωτικής αξίας έντός του έν λόγω έδάφους δέν λογίζεται ώς επιδιδόμενον εις κατασκοπείαν εκτός εάν πράττη τοúτο διά ψευδών παραστάσεων ή σκοπίμως κατά μυστικόν τρόπον. Επιπλέον, ό τοιούτος κάτοικος δέν χάνει τό δικαίωμα της ιδιότητας του αίχμαλwtου πολέμου και δέν δύναται να τύχη μεταχειρίσεως κατασκόπου εκτός εάν συλληθθή επιδιδόμενος εις κατασκοπείαν.

4. Μέρος τῶν ἐνόπλων δυνάμεων Μέρους τῆς συρράξεως ὅπερ δὲν εἶναι κάτοικος ἐδάφους κατεχομένου ὑπὸ ἀντιπάλου Μέρους καὶ ὅπερ ἔχει ἐπιδοθῆ εἰς κατασκοπεῖαν ἐν τῷ ἐν λόγῳ ἐδάφει δὲν χάνει τὸ δικαίωμα τῆς ιδιότητος τοῦ αἰχμαλώτου πολέμου καὶ δὲν δύναται νὰ τύχη μεταχειρίσεως κατασκόπου ἐκτὸς ἐὰν συλληφθῆ προτοῦ ἐπανενωθῆ μετὰ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις εἰς τὰς ὁποίας ἀνήκει.

Ἄρθρον 47.—Μισθοφόροι

1. Ὁ μισθοφόρος δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἶναι μάχιμος ἢ αἰχμάλωτος πολέμου.

2. Μισθοφόρος εἶναι πᾶν πρόσωπον ὅπερ:

- (α) προσελήφθη εἰδικῶς ἐπιτοπίως ἢ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διὰ νὰ πολεμήσῃ ἐν τινὶ ἐνόπλῳ συρράξει·
- (β) λαμβάνει πράγματι μέρος εἰς τὰς ἐχθροπραξίας·
- (γ) ὠθεῖται νὰ λάθῃ μέρος εἰς τὰς ἐχθροπραξίας οὐσιωδῶς ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ιδιωτικοῦ κέρδους καὶ, τῷ ὄντι, παρέχεται εἰς αὐτὸν ἡ ὑπόσχεσις ὑπὸ ἢ ἐκ μέρους τοῦ Μέρους τῆς συρράξεως ὕλικῆς ἀποζημιώσεως οὐσιωδῶς ἀνωτέρας τῆς ὑποσχομένης ἢ καταβαλλομένης εἰς μάχιμους τῶν αὐτῶν βαθμῶν καὶ καθηκόντων εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τοῦ ἐν λόγῳ Μέρους·
- (δ) δὲν εἶναι ὑπήκοος Μέρους τῆς συρράξεως οὐδὲ κάτοικος ἐδάφους ἐλεγχομένου ὑπὸ Μέρους τῆς συρράξεως·
- (ε) δὲν εἶναι μέλος τῶν ἐνόπλων δυνάμεων Μέρους τῆς συρράξεως· καὶ
- (στ) δὲν ἔχει σταλῆ ὑπὸ Κράτους ὅπερ δὲν εἶναι Μέρος τῆς συρράξεως ἐπὶ ἐπισήμῳ καθήκοντι ὡς μέλος τῶν ἐνόπλων δυνάμεων αὐτοῦ.

ΜΕΡΟΣ IV

ΑΜΑΧΟΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

ΤΜΗΜΑ I.—ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΧΘΡΟΠΡΑΞΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.—ΒΑΣΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Ἄρθρον 48.—Βασικὸς κανὼν

Ἐπὶ τῷ τέλει διασφαλίσεως σεβασμοῦ καὶ προστασίας τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ καὶ τῶν πολιτικῶν ἀντικειμένων, τὰ Μέρη τῆς συρράξεως ὀφείλου νὰ κάμνουν διάκρισιν μεταξὺ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ καὶ τῶν μαχίμων καὶ μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ἀντικειμένων καὶ τῶν στρατιωτικῶν στόχων καὶ συνεπῶς νὰ κατευθύνουν τὰς ἐπιχειρήσεις των μόνον κατὰ στρατιωτικῶν στόχων.

Ἄρθρον 49.—Ὅρισμός ἐπιθέσεων καὶ πεδίων ἐφαρμογῆς

1. «Ἐπιθέσεις» σημαίνει πράξεις βίας κατὰ τοῦ ἀντιπάλου, εἴτε ἐν ἐπιθέσει εἴτε ἐν ἀμύνει.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἐν σχέσει πρὸς ἐπιθέσεις ἐφαρμόζονται εἰς ὅλας τὰς ἐπιθέσεις ἐν οἰκῷ ἐδάφει διενεργουμένας, περιλαμβανομένου τοῦ ἐθνικοῦ ἐδάφους τοῦ ἀνήκοντος εἰς ἐν μέρος τῆς συρράξεως τελούντος ὁμοῦ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ἀντιπάλου Μέρους.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ἄρθρου ἐφαρμόζονται εἰς πᾶσαν πολεμικὴν ἐπιχείρησιν κατὰ ξηρὰν, ἀέρα καὶ θάλασσαν ἥτις δυνατὸν νὰ ἐπηρεάσῃ τὸν ἀμαχὸν πληθυσμὸν, τοὺς πολίτας ἀτομικῶς ἢ πολιτικᾶ ἀντικείμενα ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. Περαιτέρω αὐταὶ ἐφαρμόζονται εἰς ὅλας τὰς ἐπιθέσεις ἀπὸ θαλάσσης ἢ ἀέρος ἐναντίον στόχων ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀλλὰ δὲν ἐπηρεάζουν κατ' ἄλλον τρόπον τοὺς κανόνας τοῦ διεθνoῦς δικαίου τοὺς ἐφαρμοστέους εἰς ἐνόπλους συρράξεις εἰς τὴν θάλασσαν ἢ εἰς τὸν ἀέρα.

4. Αι διατάξεις του παρόντος Πρωτοκόλλου είναι επιπρόσθετοι προς τους κανόνες τους αναφερομένους εις την ανθρωπιστικήν προστασίαν την διαλαμβανομένην εις την Τέταρτην Σύμβασιν, Ιδιαιτέρως δέ εις τὸ Μέρος II αὐτῆς, καὶ εις ἑτέρας διεθνείς συμφωνίας δεσμευούσας τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, καθὼς καὶ εις ἑτέρους κανόνες διεθνούς δικαίου ἀφορῶντας εις τὴν προστασίαν τῶν πολιτῶν καὶ τῶν πολιτικῶν ἀντικειμένων εις τὴν ξηράν, εις τὴν θάλασσαν ἢ εις τὸν ἀέρα ἔναντι τῶν ἐπιπτώσεων τῶν ἐχθροπραξιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.—ΠΟΛΙΤΑΙ ΚΑΙ ΑΜΑΧΟΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

"Ἀρθρον 50.—Ὅρισμός πολιτῶν καὶ ἀμάχου πληθυσμοῦ

1. Πολίτης εἶναι πᾶν πρόσωπον ὕπερ δὲν ἀνήκει εις μίαν τῶν κατηγοριῶν προσώπων τῶν ἀναφερομένων εις τὸ "Ἀρθρον 4A (1), (2), (3) καὶ (6) τῆς Τρίτης Συμβάσεως καὶ εις τὸ "Ἀρθρον 43 τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου. Ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας κατὰ πόσον πρόσωπόν τι εἶναι πολίτης, τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον θεωρεῖται ὡς πολίτης.

2. Ὁ ἀμάχος πληθυσμὸς περιλαμβάνει ἅπαντα τὰ πρόσωπα ἅτινα εἶναι πολῖται.

3. Ἡ παρουσία μεταξὺ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ἀτόμων ἅτινα δὲν καλύπτονται ὑπὸ τοῦ ὁρισμοῦ τῶν πολιτῶν δὲν ἀποστερεῖ τὸν πληθυσμὸν τοῦ χαρακτῆρος του ὡς ἀμάχου.

"Ἀρθρον 51.—Προστασία τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ

1. Ὁ ἀμάχος πληθυσμὸς καὶ οἱ πολῖται ὡς ἄτομα ἀπολαύουν γενικῆς προστασίας ἐναντίον κινδύνων προερχομένων ἐκ στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων. Διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῆς προστασίας ταύτης δεόν νὰ τηρῶνται εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις οἱ ἀκόλουθοι κανόνες, οἵτινες εἶναι ἐπιπρόσθετοι πρὸς ἄλλους ἐφαρμοστέους κανόνες διεθνούς δικαίου.

2. Ὁ ἀμάχος πληθυσμὸς ὡς τοιοῦτος, καθὼς καὶ οἱ πολῖται ὡς ἄτομα δεόν νὰ μὴ ἀποτελοῦν ἀντικείμενον ἐπιθέσεως. Πράξεις βίας ἢ ἀπειλαὶ βίας τῶν ὁποίων ὁ κύριος σκοπὸς εἶναι νὰ ἐνσπείρουν τρόμον μεταξὺ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ἀπαγορεύονται.

3. Οἱ πολῖται ἀπολαύουν τῆς προστασίας τῆς παρεχομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος Τμήματος, ἐκτὸς ἐάν, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου κατὰ τὸν ὁποῖον οὗτοι, ἤθελον λάθει μέρος εὐθέως εἰς ἐχθροπραξίας.

4. Ἐπιθέσεις ἄνευ διακρίσεως ἀπαγορεύονται. Τοιαῦται ἐπιθέσεις εἶναι:

(α) ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι δὲν κατευθύνονται ἐναντίον εἰδικοῦ στρατιωτικοῦ στόχου·

(β) ἐκεῖναι κατὰ τὰς ὁποίας χρησιμοποιοῦνται μέθοδοι ἢ μέσα μάχης ἅτινα δὲν δύνανται νὰ κατευθύνωνται ἐναντίον εἰδικοῦ στρατιωτικοῦ στόχου· ἢ

(γ) ἐκεῖναι κατὰ τὰς ὁποίας χρησιμοποιοῦνται μέθοδοι ἢ μέσα μάχης τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὁποίων δὲν δύνανται νὰ περιορισθοῦν ὡς ἀπαιτεῖται ὑπὸ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου· καὶ

συνεπῶς, ἐν ἐκάστη τοιαύτῃ περιπτώσει, εἶναι τοιαύτης φύσεως ὥστε νὰ πλήττουν στρατιωτικούς στόχους καὶ πολίτας ἢ πολιτικὰ ἀντικείμενα ἄνευ διακρίσεως.

5. Μεταξὺ ἄλλων, οἱ ἀκόλουθοι τύποι ἐπιθέσεων δεόν νὰ λογίζωνται ὡς ἄνευ διακρίσεως:

(α) ἐπιθέσεις διὰ βομβαρδισμοῦ δι' οἰαοδήποτε μεθόδου ἢ μέσου ἧτις θεωρεῖ ὡς ἐνιαῖον στρατιωτικὸν στόχον ἀριθμὸν σαφῶς κεχωρισμένων καὶ εὐδιακρίτων στρατιωτικῶν στόχων εὐρισκομένων εἰς πόλιν, χωρίον ἢ ἑτέραν περιοχὴν περιέχουσαν παρομοίαν συγκέντρωσιν πολιτῶν ἢ πολιτικῶν ἀντικειμένων· καὶ

(β) επίθεσις ἥτις δύναται νά ἀναμένηται ὅτι θά ἐπιφέρῃ ταυτοχρόνως ἀπώλειαν ζωῆς πολιτῶν, θλάθην εἰς πολίτας, ζημίαν εἰς πολιτικά ἀντικείμενα ἢ συνδυασμὸν τούτων, ἥτις θά ἦτο ὑπερβολικὴ ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀναμενόμενον θετικὸν καὶ ἄμεσον στρατιωτικὸν πλεονέκτημα.

6. Ἐπιθέσεις ἐναντίον τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ἢ τῶν πολιτῶν ἐν εἶδει ἀντιποίνων ἀπαγορεύονται.

7. Ἡ παρουσία ἢ κίνησις τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ἢ τῶν πολιτῶν ἀτομικῶς δὲν θά χρησιμοποιῶνται διὰ νά καταστοῦν ὠρισμένα σημεῖα ἢ περιοχαὶ ἀπρόσβλητοι ἀπὸ στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις, καὶ ἴδια ἐν τῇ προσπάθειᾳ νά προστατευθοῦν στρατιωτικοὶ στόχοι ἀπὸ ἐπιθέσεις ἢ νά προστατευθοῦν, εὐνοηθοῦν ἢ παρακωλυθοῦν στρατιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις. Τὰ Μέρη τῆς συρράξεως δὲν δύναται νά κατευθύνουν τὴν κίνησιν τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ἢ τῶν πολιτῶν ἀτομικῶς ἐν τῇ προσπάθειᾳ νά προστατευθοῦν στρατιωτικοὶ στόχοι ἀπὸ ἐπιθέσεις ἢ νά προστατευθοῦν στρατιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις.

8. Παραβιάσις τῶν ρηθεισῶν ἀπαγορεύσεων δὲν ἀπαλλάσσει τὰ Μέρη τῆς συρράξεως ἀπὸ τὰς νομικὰς ὑποχρεώσεις των ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἀμαχὸν πληθυσμὸν καὶ τοὺς πολίτας, περιλαμβανομένης τῆς ὑποχρέωσης τῆς λήψεως τῶν προληπτικῶν μέτρων τῶν προνοουμένων ὑπὸ τοῦ Ἄρθρου 57.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.—ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

Ἄρθρον 52.—Γενικὴ προστασία πολιτικῶν ἀντικειμένων

1. Πολιτικὰ ἀντικείμενα δὲν θά ἀποτελοῦν στόχον ἐπιθέσεως ἢ ἀντιποίνων. Πολιτικὰ ἀντικείμενα εἶναι ἅπαντα τὰ ἀντικείμενα ἅτινα δὲν εἶναι στρατιωτικοὶ στόχοι ὡς καθορίζονται ἐν τῇ παραγράφῳ 2.

2. Αἱ ἐπιθέσεις δέον νά περιορίζονται αὐστηρῶς εἰς στρατιωτικούς στόχους. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἀντικείμενα, οἱ στρατιωτικοὶ στόχοι περιορίζονται εἰς ἐκεῖνα τὰ ἀντικείμενα ἅτινα λόγῳ τῆς φύσεως, τῆς τοποθεσίας, τοῦ σκοποῦ ἢ τῆς χρήσεως των συνιστοῦν ἀποτελεσματικὴν συμβολὴν εἰς στρατιωτικὴν ἐνέργειαν καὶ τῶν ὁποίων ἡ συνολικὴ ἢ μερικὴ καταστροφὴ, σύλληψις ἢ ἐξουδετέρωσις, ὑπὸ τὰς ἐκάστοτε ἐπικρατούσας περιστάσεις, προσφέρει θετικὸν στρατιωτικὸν πλεονέκτημα.

3. Ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας κατὰ πόσον ἀντικείμενον ὄπερ συνήθως ἀφιερῶνται εἰς πολιτικούς σκοπούς, ὡς εἶναι ὁ τόπος λατρείας, μία οἰκία ἢ ἕτερον κατάλυμα ἢ ἐν σχολεῖον, χρησιμοποιεῖται πρὸς ἐπίτευξιν ἀποτελεσματικῆς συμβολῆς εἰς στρατιωτικὴν ἐνέργειαν, τοῦτο θά τεκμαίρεται ὡς μὴ χρησιμοποιούμενον τοιουτοτρόπως.

Ἄρθρον 53.—Προστασία πολιτιστικῶν ἀντικειμένων καὶ τόπων λατρείας

Ἄνευ ἐπηρεασμοῦ τῶν διατάξεων τῆς Συμβάσεως τῆς Χάγης διὰ τὴν Προστασίαν Πολιτιστικῆς Περιουσίας ἐν Περιπτώσει Ἐνόπλου Συρράξεως τῆς 14ης Μαΐου, 1954, καὶ ἐτέρων σχετικῶν διεθνῶν κειμένων, ἀπαγορεύεται:

- (α) τὸ διεξάγειν ἐχθροπραξίας κατευθυνόμενας κατὰ τῶν ἱστορικῶν μνημείων, ἔργων τέχνης ἢ τόπων λατρείας ἅτινα συνιστοῦν τὴν πολιτιστικὴν ἢ πνευματικὴν κληρονομίαν τῶν λαῶν
- (β) τὸ χρησιμοποιεῖν τοιαῦτα ἀντικείμενα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς στρατιωτικῆς προσπάθειας
- (γ) τὸ καθιστᾶν τὰ ἀντικείμενα ταῦτα στόχον ἀντιποίνων.

Ἄρθρον 54.—Προστασία ἀντικειμένων ἀπολύτως ἀναγκάτων διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ

1. Ἡ λιμοκτονία τῶν πολιτῶν ὡς μέθοδος διεξαγωγῆς πολέμου ἀπαγορεύεται.

2. Απαγορεύεται ή επίθεσις, καταστροφή, απομάκρυνσις ή άχρήστευσις άντικειμένων άπολύτως άνταγκάτων διά την επίβωσιν του άμαχου πληθυσμού, ώς είναι τά τρόφιμα, αί γεωργικάί περιοχαί διά την παραγωγήν τροφίμων, συγκομιδών, κτηνοτροφικών προϊόντων, έγκαταστάσεων ποσίμου ύδατος και έργων ύδατοπρομηθείας και άρδεύσεως πρός τόν ειδικόν σκοπόν της άποστερήσεως τούτων έχόντων άξίαν συντηρήσεως διά τόν άμαχον πληθυσμόν ή διά τó αντίπαλον Μέρος, άνεξαρτήτως του κινήτρου, είτε τούτο είναι ή λιμοκτονία τών πολιτών, είτε ό έξαναγκασμός μετακινήσεώς των, είτε οίονδήποτε ζτερον κίνητρον.

3. Αι άπαγορεύσεις της παραγράφου 2 δέν εφαρμόζονται εις έκείνα τών άντικειμένων τών καλυπτομένων ύπ' αυτής άτινα χρησιμοποιούνται ύπό του αντίπαλου Μέρους:

- (α) πρός συντήρησιν άποκλειστικώς τών μελών τών ένόπλων δυνάμεών του ή
- (β) εάν ούχι διά συντήρησιν, τότε διά άμεσον ύποστήριξιν στρατιωτικής δράσεως, νοουμένου, έν τούτοις, ότι έν ούδεμιά περιπτώσει θα άναληφθούν κατά τών άντικειμένων αυτών ένέργειαι άτινες δυνατόν να άναμένηται ότι θα περιαγάγουν τόν άμαχον πληθυσμόν εις τοιαύτην άνεπάρκειαν τροφής ή ύδατος ώστε να προκληθή λιμοκτονία αυτού ή έξαναγκασμός τούτου εις μετακίνησιν.

4. Τά άντικείμενα ταύτα δέν δύνανται να άποτελέσουν στόχον άντιποίνων.

5. Εις άναγνώρισιν τών ζωτικών άναγκών οίονδήποτε Μέρους της συρράξεως έν τή ύπερασπίσει του έθνικου έδάφους του έναντίον εισβολής, παραμερισμός τών έν παραγράφω 2 διαλαμβανομένων άπαγορεύσεων δύναται να γίνη ύπό τινος Μέρους της συρράξεως έντός της ύπό τόν έλεγχόν του τοιαύτης περιοχής ένθα τούτο άπαιτείται ύπό έπιτακτικής στρατιωτικής άνάγκης.

"Άρθρον 55.—Προστασία του φυσικού περιβάλλοντος

1. Κατά την διεξαγωγήν πολεμικών έπιχειρήσεων δέον να λαμβάνεται φροντίς διά την προστασίαν του φυσικού περιβάλλοντος από έκτεταμένης, μακροχρονίου και σοβαράς ζημίας. Η προστασία αυτή περιλαμβάνει άπαγόρευσιν της χρήσεως μεθόδων ή μέσων διεξαγωγής πολέμου άτινα άποσκοπούν εις τό να προξενήσουν, ή δυνατόν να άναμένηται ότι θα προξενήσουν τοιαύτην ζημίαν εις τό φυσικόν περιβάλλον και συνεπώς να έπηρεάσουν την ύγείαν ή επίβωσιν του πληθυσμού.

2. Επίθεσις κατά του φυσικού περιβάλλοντος έν είδει άντιποίνων άπαγορεύονται.

"Άρθρον 56.—Προστασία έργων και έγκαταστάσεων περιεχουσών επικινδύνους δυνάμεις

1. Έργα ή έγκαταστάσεις περιέχουσαι επικινδύνους δυνάμεις, ήτοι ύδατοφράκτες, άναχώματα, και ήλεκτροπαραγωγικοί σταθμοί κινούμενοι διά πυρηνικής ένεργείας, δέον να μη άποτελούν στόχον επίθεσεως άκόμη και όταν τά άντικείμενα ταύτα άποτελούν στρατιωτικούς στόχους, εάν ή τοιαύτη επίθεσις δυνατόν να προξενήση την άπελευθέρωσιν επικινδύνων δυνάμεων και κατά συνέπειαν σοβαράς άπωλείας μεταξύ του άιάρχου πληθυσμού. Έτεροι στρατιωτικοί στόχοι εύρισκόμενοι έντός ή πλησίον τών τοιούτων έργων ή έγκαταστάσεων δέον να μη καθίστανται στόχος επίθεσεως εάν ή τοιαύτη επίθεσις δυνατόν να προκαλέση την άπελευθέρωσιν επικινδύνων δυνάμεων εκ τών έργων ή έγκαταστάσεων και να προκαλέση οίτω σοβαράς άπωλείας μεταξύ του άμαχου πληθυσμού.

2. Η έν τή παραγράφω 1 πρδνοουμένη ειδική προστασία έναντι επίθεσεως τερματίζεται:

- (α) διά ύδατοφράκτην ή άνάχωμα μόνον εάν χρησιμοποιήται δι' έτερον ή τόν συνήθη σκοπόν του, και πρός τακτικήν, ουσιώδη και άμεσον ύποστήριξιν στρατιωτικών έπιχειρήσεων και εάν ή τοιαύτη επίθεσις είναι ό μόνος έφικτός τρόπος τερματισμού της τοιαύτης ύποστηρίξεως.

- (β) διά ηλεκτροπαραγωγικών σταθμών κινούμενον διά πυρηνικής ενέργειας μόνον εάν παράγη ηλεκτρισμόν προς τακτικήν, ουσιώδη και άμεσον ύποστήριξιν στρατιωτικών επιχειρήσεων και εάν ή τοιαύτη επίθεσις είναι ό μόνος έφικτός τρόπος τερματισμού της τοιαύτης ύποστηρίξεως.
- (γ) διά έτέρους στρατιωτικούς στόχους κειμένους έντός ή πλησίον τοιούτων έργων ή έγκαταστάσεων μόνον εάν χρησιμοποιώνται προς τακτικήν, ουσιώδη και άμεσον ύποστήριξιν στρατιωτικών επιχειρήσεων και εάν ή τοιαύτη επίθεσις είναι ό μόνος έφικτός τρόπος τερματισμού της τοιαύτης ύποστηρίξεως.

3. Είς πάσας τας περιπτώσεις, ό άμαχος πληθυσμός και οί πολίται άτομικώς διατηροῦν τό δικαίωμα πάσης προστασίας παρεχομένης είς αυτούς υπό του διεθνούς δικαίου, περιλαμβανομένης της προστασίας των προληπτικών μέτρων των προνοουμένων υπό του "Άρθρου 57. Εάν ή προστασία τερματισθή και ύποστη ή επίθεσις οίονδήποτε έργον, οίανδήποτε έγκατάστασις ή στρατιωτικός στόχος εκ των άναφερομένων έν τη παραγράφω 1, δέον να λαμβάνονται όλα τά πρακτικά προληπτικά μέτρα προς άποφυγήν της άπελευθερώσεως των επικινδύνων δυνάμεων.

4. Απαγορεύεται να καταστήση τις οίονδήποτε των έν τη παραγράφω 1 άναφερομένων έργων, έγκαταστάσεων ή στρατιωτικών στόχων άντικείμενον αντιποίνων.

5. Τά Μέρη της συρράξεως δέον να προόπαθοῦν να άποφεύγουν την άνέγερσιν οίανδήποτε στρατιωτικών στόχων πλησίον των έν τη παραγράφω 1 άναφερομένων έργων ή έγκαταστάσεων. Έν τούτοις επιτρέπονται έγκαταστάσεις άνεγειρόμεναι διά μόνον τον σκοπόν της ύπερασπίσεως των προστατευομένων έργων ή έγκαταστάσεων από επίθεσις και δέον να μη καθίστανται αυται άντικείμενον επίθεσεως, νοουμένου ότι δέν χρησιμοποιούνται είς έχθροπραξίας είμή δι' άμυντικός πράξεις αίτινες είναι αναγκαίαι προς άπόκρουσιν επίθεσεων έναντίον των προστατευομένων έργων ή έγκαταστάσεων και ότι ό έξοπλισμός των περιορίζεται είς όπλα ικανά μόνον δι' άπόκρουσιν της έχθρικής ενεργείας έναντίον των προστατευομένων έργων ή έγκαταστάσεων.

6. Τά Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη και τά Μέρη της συρράξεως ένθαρρύνονται να συνάπτουν περαιτέρω συμφωνίας μεταξύ των διά την παροχήν επιπροσθέτου προστασίας είς άντικείμενα περιέχοντα επικινδύνους δυνάμεις.

7. Προς τον σκοπόν διευκολύνσεως της άναγνωρίσεως των υπό του παρόντος "Άρθρου προστατευομένων άντικείμενων, τά Μέρη της συρράξεως δύνανται να τά έπισημαίνουν διά ειδικού σήματος συνισταμένου έξ ομάδος τριών λαμπρών πορτοκαλοχρόων κύκλων τοποθετουμένων επί του αυτού άξονος, ως καθορίζεται έν τώ "Άρθρω 16 του Παραρτήματος I του παρόντος Πρωτοκόλλου. Η άπουσία τοιαύτης έπισημάσεως κατ' ούδένα λόγον άπαλλάσσει τό Μέρος της συρράξεως εκ των δυνάμει του παρόντος "Άρθρου ύποχρεώσεων αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV—ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

"Άρθρον 57.—Προφυλάξεις έν επίθεσει

1. Έν τη διεξαγωγή στρατιωτικών επιχειρήσεων, δέον να καταβάλληται συνεχής φροντίς ώστε αυται να φειδώνται του άμάχου πληθυσμού, των πολιτών και των πολιτικών άντικείμενων.

2. Έν σχέσει προς επίθεσις, δέον να λαμβάνονται αι ακόλουθοι προφυλάξεις :

(α) εκείνοι οί όποιοι σχεδιάζουν ή άποφασίζουν την επίθεσιν δέον όπως :

- (1) πράττουσιν πάν τό δυνατόν να βεβαιώνται ότι οί στόχοι οίτινες θα ύποστοῦν επίθεσιν δέν είναι πολίται ή πολιτικά άντικείμενα και δέν ύπόκεινται είς ειδικήν προστασίαν άλλ' είναι στρατιωτικοί στόχοι

έν τῇ έννοίᾳ τῆς παραγράφου 2 τοῦ Ἄρθρου 52 καί ὅτι δέν ἀπαγορεύεται ὑπό τῶν προνοιῶν τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου νά ὑποσταοῦν ἐπίθεσιν

(ii) λαμβάνουν ἀπάσας τὰς δυνατός προφυλάξεις έν τῇ ἐπιλογῇ τῶν μέσων καί μεθόδων ἐπιθέσεως πρὸς τόν σκοπόν ἀποφυγῆς, καί έν πάσῃ περιπτώσει μετριασμοῦ, οἰασδήποτε συμπτωματικῆς ἀπώλειας ζωῆς πολιτῶν, θλάθης εἰς πολίτας καί ζημίας εἰς πολιτικά ἀντικείμενα

(iii) ἀποφεύγουν νά ἀποφασίζουσι τὴν ἐξαπόλυσιν ἐπιθέσεως ἣτις δυνατόν νά ἀναμένηται ὅτι θά προξενήσῃ συμπτωματικὴν ἀπώλειαν ζωῆς πολιτῶν, θλάθην εἰς πολίτας, ζημίαν εἰς πολιτικά ἀντικείμενα, ἢ συνδυασμόν τούτων, ἅτινα θά ἦσαν ὑπερβολικά έν συγκρίσει πρὸς τὸ ἀναμενόμενον θετικόν καί ἀμεσον στρατιωτικόν πλεονέκτημα.

(β) ἡ ἐπίθεσις δέον νά ἀκυροῦται ἢ ἀναστέλληται ἐάν καταστῇ πρόδηλον ὅτι ὁ στόχος δέν εἶναι στρατιωτικός ἢ ὅτι οὗτος ὑπόκειται εἰς εἰδικὴν προστασίαν ἢ ὅτι ἡ ἐπίθεσις δύναται νά ἀναμένηται ὅτι θά προξενήσῃ συμπτωματικὴν ἀπώλειαν ζωῆς πολιτῶν, θλάθην εἰς πολίτας, ζημίαν εἰς πολιτικά ἀντικείμενα, ἢ συνδυασμόν τούτων, ἅτινα θά ἦσαν ὑπερβολικά έν συγκρίσει πρὸς τὸ ἀναμενόμενον θετικόν καί ἀμεσον στρατιωτικόν πλεονέκτημα

(γ) δέον ὅπως διδῆται ἀποτελεσματικὴ προειδοποίησις περὶ τῶν ἐπιθέσεων αἰτινες δυνατόν νά ἐπηρεάσουσι τόν ἀμαχον πληθυσμόν, ἐκτός ἐάν αἱ περιστάσεις δέν τὸ ἐπιτρέπουσι.

3. Ὅσακις εἶναι δυνατὴ ἐπιλογή μεταξύ διαφόρων στρατιωτικῶν στόχων πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ αὐτοῦ στρατιωτικοῦ πλεονεκτήματος, ὁ ἐπιλεγθόμενος στόχος δέον νά εἶναι ἐκεῖνος, ἢ ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐπίθεσις δυνατόν νά ἀναμένηται ὅτι θά προξενήσῃ τόν ἐλάχιστον κίνδυνον εἰς ζωὰς πολιτῶν καί εἰς πολιτικά ἀντικείμενα.

4. Ἐν τῇ διεξαγωγῇ στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ θάλασσαν καί ἀέρα, ἕκαστον Μέρος τῆς συρράξεως ὀφείλει, κατὰ συμμόρφωσιν πρὸς τὰ δικαιώματα καί τὰς ὑποχρεώσεις του δυνάμει τῶν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου τῶν ἐφαρμοστέων εἰς ἐνόπλους συρράξεις, νά λαμβάνῃ ἀπάσας τὰς λογικὰς προφυλάξεις πρὸς ἀποφυγὴν ἀπωλειῶν εἰς ζωὰς πολιτῶν καί ζημιῶν εἰς πολιτικά ἀντικείμενα.

5. Οὐδεμία πρόνοια έν τῷ παρόντι Ἄρθρῳ δύναται νά ἐρμηνευθῇ ὡς ἐπιτρέπουσα οἰασδήποτε ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ, πολιτῶν ἢ πολιτικῶν ἀντικειμένων.

Ἄρθρον 58.—Προφυλάξεις κατὰ τῶν ἐπιπτώσεων τῶν ἐπιθέσεων

Τὰ Μέρη τῆς συρράξεως ὀφείλουσι, εἰς τὴν μεγίστην δυνατὴν ἔκτασιν :

(α) ἀνευ ἐπηρεασμοῦ τοῦ Ἄρθρου 49 τῆς Τετάρτης Συμβάσεως, νά προσπαθοῦν νά ἀπομακρύνουσι τόν ἀμαχον πληθυσμόν, τοὺς πολίτας ἀτομικῶς καί τὰ ὑπὸ τόν ἔλεγχόν των μὴ στρατιωτικὰ ἀντικείμενα ἀπὸ τὴν γειτνίασιν πρὸς στρατιωτικούς στόχους

(β) νά ἀποφεύγουν τὴν ἐγκατάστασιν στρατιωτικῶν στόχων ἐντὸς ἢ πλησίον πυκνοκατοικημένων περιοχῶν

(γ) νά λαμβάνουν πᾶσαν ἐτέραν προφύλαξιν ἣτις εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν προστασίαν τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ, τῶν πολιτῶν ἀτομικῶς καί τῶν ὑπὸ τόν ἔλεγχόν των πολιτικῶν ἀντικειμένων ἐναντι τῶν ἐκ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων πηγαζόντων κινδύνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V--ΠΕΡΙΟΧΑΙ ΚΑΙ ΖΩΝΑΙ
ΥΠΟ ΕΙΔΙΚΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ

"Αρθρον 59.--'Ανωχύρωτοι περιοχαι

1. 'Απαγορεύεται διά τὰ Μέρη τῆς συρράξεως νά ἐπιτίθενται, δι' οιουδήποτε μέσου, κατά ἀνωχυρώτων περιοχῶν.

2. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαί Μέρους τινός τῆς συρράξεως δύνανται νά κηρύξουν ὡς ἀνωχύρωτον περιοχὴν οιονδήποτε κατωκημένον μέρος πλησίον ἢ ἐντός μιᾶς ζώνης ἔνθα ἔνοπλοι δυνάμεις τελοῦν εἰς ἐπαφὴν καὶ ὅπερ (μέρος) εἶναι ἐλεύθερον πρὸς κατάληψιν ὑπὸ ἀντιπάλου Μέρους. Ἡ τοιαύτη περιοχὴ δέον νά πληροῖ τοὺς ἀκολούθους ὅρους :

- (α) ἅπαντες οἱ μάχιμοι καθὼς καὶ τὰ κινητὰ ὄπλα καὶ ὁ κινητὸς στρατιωτικὸς ἐξοπλισμὸς δέον νά ἔχουν ἀπομακρυνθῆ'
- (β) οὐδεμία ἐχθρική χρῆσις θά γίνεται τῶν σταθερῶν στρατιωτικῶν συγκροτημάτων ἢ ἐγκαταστάσεων'
- (γ) οὐδεμία ἐχθροπραξία θά διενεργῆται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἢ ὑπὸ τοῦ πληθυσμοῦ' καὶ
- (δ) οὐδεμία ἐνέργεια θά ἀναλαμβάνηται πρὸς ὑποστήριξιν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων.

3. Ἡ ἐντός τῆς περιοχῆς ταύτης παρουσία προσώπων εἰδικῶς προστατευομένων, δυνάμει τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, καθὼς καὶ ἀστυνομικῶν δυνάμεων διατηρουμένων διά τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς τηρήσεως τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως δέν ἀντίκειται πρὸς τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ὅρους.

4. Ἡ δυνάμει τῆς παραγράφου 2 γενομένη δήλωσις ἀπευθύνεται πρὸς τὸ ἀντίπαλον Μέρος καὶ καθορίζει καὶ περιγράφει, ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριθέστερον, τὰ ὄρια τῆς ἀνωχυρώτου περιοχῆς. Τὸ Μέρος τῆς συρράξεως πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπευθύνεται ἡ δήλωσις θέλει γνωστοποιεῖ τὴν λῆψιν ταύτης καὶ ὀφείλει νά μεταχειρίζηται τὴν περιοχὴν ὡς ἀνωχύρωτον περιοχὴν ἐκτός ἐάν οἱ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ὅροι δέν πληρῶνται ἐν τῇ πραγματικότητι, ὅποτε ὀφείλει ἀμέσως νά πληροφορήσῃ σχετικῶς τὸ Μέρος ὅπερ προέβη εἰς τὴν δήλωσιν. Καίτοι οἱ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ὅροι δέν πληρῶνται, ἡ περιοχὴ θά ἐξακολουθῆ νά ἀπολαύῃ τῆς προστασίας τῆς προνοουμένης ὑπὸ τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου καὶ τῶν λοιπῶν κανόνων διεθνοῦς δικαίου τῶν ἐφαρμοστέων εἰς ἐνόπλους συρράξεις.

5. Τὰ Μέρη τῆς συρράξεως δύνανται νά συμφωνήσουν ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν ἀνωχυρώτων περιοχῶν ἀκόμη καὶ ἐάν αἱ τοιαῦται περιοχαι δέν πληροῦν τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ὅρους. Ἡ συμφωνία δέον νά καθορίζῃ καὶ περιγράφῃ, ὅσον τὸ δυνατόν σαφέστερον, τὰ ὄρια τῆς ἀνωχυρώτου περιοχῆς, ἐάν δὲ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, δύνανται νά καθορίζῃ καὶ τὰς μεθόδους ἐπιτηρήσεως.

6. Τὸ Μέρος ὅπερ ἐλέγχει περιοχὴν διεπομένην ὑπὸ τοιαύτης συμφωνίας θά ἐπισημαίνῃ τὴν ἐν λόγῳ περιοχὴν, ὅσον τὸ δυνατόν εὐκρινέστερον, διά τοιούτων σημάτων ὡς ἤθελε συμφωνηθῆ μετὰ τοῦ ἐτέρου Μέρους, ἅτινα δέον νά ἐπιδεικνύωνται, ὅπου ταῦτα εἶναι εὐκρινῶς ὁρατά, προπαντὸς δὲ ἐπὶ τῆς περιμέτρου καὶ τῶν συνόρων καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν ὑπεραστικῶν ὁδῶν αὐτῆς.

7. Μία περιοχὴ θά ἐκπίπτῃ τῆς ἰδιότητός της ὡς ἀνωχυρώτου ἐάν παύσῃ νά πληροῖ τοὺς ὅρους τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ἢ ἐν τῇ συμφωνίᾳ τῇ ἀναφερομένῃ ἐν τῇ παραγράφῳ 5. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ περιοχὴ θά ἐξακολουθῆ νά ἀπολαύῃ προστασίας ἣτις παρέχεται ὑπὸ τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν κανόνων διεθνοῦς δικαίου τῶν ἐφαρμοστέων εἰς ἐνόπλους συρράξεις.

"Αρθρον 60.--'Αποστρατικοποιημένα ζῶνα

1. 'Απαγορεύεται διά τὰ Μέρη τῆς συρράξεως νά ἐπεκτείνουν τὰς στρατιωτικὰς τῶν ἐπιχειρήσεις εἰς ζῶνας εἰς τὰς ὁποίας ἔχουν προσδώσει διά συμφωνίας τὴν ἰδιότητα τῆς ἀποστρατικοποιημένης ζώνης, ἐάν ἡ τοιαύτη ἐπέκτασις ἀντίκειται εἰς τοὺς ὅρους τῆς συμφωνίας ταύτης.

2. Ἡ συμφωνία θά εἶναι ρητή συμφωνία, δύναται νά συναφθῆ προφορικῶς ἢ γραπτῶς, εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε μέσῳ Προστάτιδος Δυνάμεως ἢ οἰουδήποτε ἀμερολήπτου ἀνθρωπιστικοῦ ὀργανισμοῦ καί δύναται νά συνίσταται εἰς ἀμοιβαίας καί συμπιπτούσας δηλώσεις. Ἡ συμφωνία δύναται νά συναφθῆ ἐν καιρῷ εἰρήνης καθώς καί μετὰ τήν ἔναρξιν ἐχθροπραξιῶν καί δέον νά καθορίζη καί περιγράφη, ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριθέστερον, τὰ ὄρια τῆς ἀποστρατικοποιημένης ζώνης καί, ἐάν τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, νά καθορίζη τὰς μεθόδους ἐπιτηρήσεως.

3. Τὸ ἀντικείμενον μιᾶς τοιαύτης συμφωνίας θά εἶναι συνήθως πᾶσα ζώνη ἣτις πληροῖ τοὺς ἀκολουθοῦς ὅρους :

- (α) ἅπαντες οἱ μάχιμοι καθῶς καί τὰ κινητὰ ὄπλα καί ὁ κινητὸς στρατιωτικὸς ἐξοπλισμὸς δέον νά ἔχουν ἀπομακρυνθῆ.
- (β) οὐδεμία ἐχθρική χρῆσις θά γίνεται τῶν στρατιωτικῶν συγκροτημάτων ἢ σταθερῶν ἐγκαταστάσεων.
- (γ) οὐδεμία ἐχθροπραξία θά διενεργῆται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἢ ὑπὸ τοῦ πληθυσμοῦ καί
- (δ) πᾶσα δραστηριότης συνυφαισμένη πρὸς τὴν στρατιωτικὴν προσπάθειαν δέον νά ἔχη τερματισθῆ.

Τὰ Μέρη τῆς συρράξεως θά συμφωνοῦν ὡς πρὸς τὴν ἐρμηνείαν ἣτις θά δοθῆ εἰς τὸν ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ (δ) ἀναγραφόμενον ὅρον καί ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα ἅτινα θά ἐπιτραπῆ νά εὐρίσκωνται εἰς τὴν ἀποστρατικοποιημένην ζώνην πλὴν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 4 ἀναφερομένων.

4. Ἡ ἐν τῇ ζώνῃ ταύτῃ παρουσία προσώπων εἰδικῶς προστατευομένων δυνάμει τῶν Συμβάσεων καί τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, καθῶς καί ἀτυνομικῶν δυνάμεων διατηρουμένων διὰ τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς τηρήσεως τοῦ νόμου καί τῆς τάξεως δὲν ἀντίκειται πρὸς τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ 3 ἀναγραφόμενους ὅρους.

5. Τὸ Μέρος ὅπερ ἐλέγχει τὴν τοιαύτην ζώνην ὀφείλει νά τὴν ἐπισημάνῃ, καθ' ἣν ἔκτασιν τοῦτο εἶναι δυνατόν, διὰ τοιοῦτων σημάτων οἷα ἤθελον συμφωνηθῆ μετὰ τοῦ ἐτέρου Μέρους καί ἅτινα θέον νά ἐπιδεικνύωνται, ὅπου ταῦτα εἶναι εὐκρινῶς ὁρατά, ἰδίως ἐπὶ τῆς περιμέτρου καί τῶν συνόρων καθῶς καί ἐπὶ τῶν ὑπεραστικῶν ὁδῶν αὐτῆς.

6. Ἐάν ἡ μάχη πλησιάζῃ πρὸς τινὰ ἀποστρατικοποιημένην ζώνην καί ἐάν τὰ Μέρη τῆς συρράξεως ἔχουν οὕτω συμφωνήσει, οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν δύναται νά χρησιμοποιήσῃ τὴν ζώνην διὰ σκοποὺς σχετιζομένους πρὸς τὴν διεξαγωγὴν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ μονομερῶς δὲν ἀνακαλέσῃ τὴν ἰδιότητά της.

7. Ἐάν τὸ ἐν ἐκ τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως διαπράξῃ οὐσιώδη παραβίασιν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καί 6, τὸ ἕτερον Μέρος ἀπαλλάσσεται τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ δυνάμει τῆς συμφωνίας τῆς προσοδιδούσης εἰς τὴν ζώνην τὴν ἰδιότητα τῆς ἀποστρατικοποιημένης ζώνης. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ζώνη ἐκπίπτει μὲν τῆς ἰδιότητός της ἀλλ' ἐξακολουθεῖ νά ἀπολαύῃ τῆς προστασίας τῆς προνοουμένης ὑπὸ τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου καί ὑπὸ τῶν λοιπῶν κανόνων διεθνoῦς δικαίου τῶν ἐφαρμοστέων εἰς ἐνόπλους συρράξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

Ἄρθρον 61.—Ὅρισμοὶ καί Σκοπὸς

Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου :

(α) «πολιτικὴ ἀμυνα» σημαίνει ἐκτέλεσιν τινῶν ἢ ἀπάντων τῶν κατωτέρω ἀναφερομένων ἀνθρωπιστικῶν ἔργων τῶν ἀποσκοπούντων νά προστατεύουν τὸν ἀμαχὸν πληθυσμὸν κατὰ τῶν κινδύνων, καί νά βοηθήσουν αὐτὸν νά ἀναλάβῃ ἐκ τῶν ἀμέσων ἐπιπτώσεων τῶν ἐχθροπραξιῶν ἢ καταστροφῶν καθῶς καί νά προσφέρουν τὰς συνθήκας τὰς ἀναγκαιούσας διὰ τὴν ἐπιβίωσίν του. Τὰ ἔργα αὐτὰ εἶναι :

- (i) προειδοποιήσις
- (ii) ἐκκένωσις

- (iii) ὀργάνωσις καταφυγίων
- (iv) ὀργάνωσις μέτρων συσκοτίσεως
- (v) διάσωσις
- (vi) ἰατρικαὶ ὑπηρεσίαι, περιλαμβανομένων πρώτων βοηθειῶν καὶ θρησκευτικῆ ἀρώγῃ
- (vii) κατάσβεσις πυρῶν
- (viii) ἀνίχνευσις καὶ ἐπίσημανσις περιοχῶν κινδύνου
- (ix) ἀπολύμανσις καὶ παρόμοια προστατευτικὰ μέτρα
- (x) παροχὴ στέγης καὶ προμηθειῶν ἐν ἐκτάκτῳ ἀνάγκῃ
- (xi) βοήθεια ἐν ἐκτάκτῳ ἀνάγκῃ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν καὶ διατήρησιν τῆς τάξεως εἰς πληγείσας περιοχάς
- (xii) ἔκτακτοι ἐπισκευαὶ ἀπαραιτήτων δημοσίων ἔργων
- (xiii) διάθεσις τῶν νεκρῶν ἐν ἐκτάκτῳ ἀνάγκῃ
- (xiv) βοήθεια διὰ τὴν διατήρησιν ἀντικειμένων οὐσιωδῶν πρὸς ἐπιβίωσιν
- (xv) συμπληρωματικαὶ ἐνέργειαι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν διεξαγωγὴν οἰωνδήποτε τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων ἔργων, περιλαμβανομένου τοῦ σχεδιασμοῦ καὶ τῆς ὀργανώσεως ἀλλ' ἄνευ περιορισμοῦ εἰς αὐτά

(β) «ὀργανισμοὶ πολιτικῆς ἀμύνης» σημαίνει ἐκεῖνα τὰ συγκροτήματα καὶ ἐτέρας μονάδας αἰτινες ὀργανώνονται ἢ ἐξουσιοδοτοῦνται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν Μέρους τῆς συρράξεως διὰ νὰ ἐκτελοῦν οἰονδήποτε τῶν ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ (α) ἀναφερομένων ἔργων καὶ αἰτινες προορίζονται καὶ ἀφιερῶνται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ ἐν λόγῳ ἔργα

(γ) «προσωπικὸν» τῶν ὀργανισμῶν πολιτικῆς ἀμύνης σημαίνει τὰ άτομα τὰ ὅποια προορίζονται ὑπὸ τινος Μέρους τῆς συρράξεως ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ (α) ἀναφερομένων ἔργων, περιλαμβανομένων καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ προοριζομένου ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ ἐν λόγῳ Μέρους ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν διοικήσιν τῶν ἐν λόγῳ ὀργανισμῶν

(δ) «ὕλικά» τῶν ὀργανισμῶν πολιτικῆς ἀμύνης σημαίνει ἐξοπλισμὸν, προμηθείας καὶ μεταφορικὰ μέσα χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ὀργανισμῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ (α) ἀναφερομένων ἔργων.

Ἄρθρον 62.—Γενικὴ προστασία

1. Πολιτικοὶ ὀργανισμοὶ πολιτικῆς ἀμύνης καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτῶν θὰ τυγχάνουν σεβασμοῦ καὶ προστασίας, ὑπὸ τὴν αἴρεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Τμήματος. Οὗτοι δικαιούνται νὰ ἐκτελοῦν τὰ ἔργα τῶν πολιτικῆς ἀμύνης ἐκτὸς ἐν περιπτώσει ἐπιτακτικῆς στρατιωτικῆς ἀνάγκης.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς πολίτας οὔτινες, ἂν καὶ δὲν εἶναι μέλη πολιτικῶν ὀργανισμῶν πολιτικῆς ἀμύνης, ἀνταποκρίνονται εἰς ἔκκλησιν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν καὶ ἐκτελοῦν ἔργα πολιτικῆς ἀμύνης ὑπὸ τὸν ἔλεγχον αὐτῶν.

3. Οἰκήματα καὶ ὕλικά χρησιμοποιούμενα διὰ σκοποῦς πολιτικῆς ἀμύνης καὶ καταφύγια προβλεπόμενα διὰ τὸν ἀμαχὸν πληθυσμὸν καλύπτονται ὑπὸ τοῦ Ἄρθρου 52. Ἀντικείμενα χρησιμοποιούμενα διὰ σκοποῦς πολιτικῆς ἀμύνης δὲν δύνανται νὰ καταστραφῶν ἢ νὰ ἐκτραποῦν ἐκ τῆς κανονικῆς χρήσεως τῶν εἰμῆ μόνον ὑπὸ τοῦ Μέρους εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκουν.

Ἄρθρον 63.—Πολιτικὴ ἄμυνα εἰς κατεχομένας περιοχάς

1. Εἰς κατεχομένα ἐδάφη οἱ πολιτικοὶ ὀργανισμοὶ πολιτικῆς ἀμύνης δέον νὰ λαμβάνουν παρὰ τῶν ἀρχῶν τὰς ἀναγκαίουσας διευκολύνσεις διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ὑποχρεοῦται τὸ προσωπικὸν τῶν νὰ προβαίνει εἰς δραστηριότητα ἣτις θὰ παρεκώλυε τὴν κανονικὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν. Ἡ Κατοχικὴ Δύναμις ὀφείλει νὰ μὴ ἀλλοιοῖ τὴν δομὴν

τοῦ προσωπικοῦ τῶν τοιούτων ὀργανισμῶν καθ' οἰονδήποτε τρόπον ὅστις θά ἠδύνατο νά θλάσῃ τήν ἀποτελεσματικὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των. Παρά τῶν τοιούτων ὀργανισμῶν δεόν νά μὴ ἀπαιτῆται νά δίδουν προτεραιότητα εἰς τοὺς πολίτας ἢ τὰ συμφέροντα τῆς ἐν λόγῳ Δυνάμεως.

2. Ἡ Κατοχικὴ Δύναμις δεόν νά μὴ ὑποχρεῶνῃ, ἐξωθῆ ἢ προτρέπῃ τοὺς πολιτικούς ὀργανισμοὺς πολιτικῆς ἀμύνης νά ἐπιτελοῦν τὸ ἔργον των καθ' οἰονδήποτε τρόπον παραβλάπτοντα τὰ συμφέροντα τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ.

3. Ἡ Κατοχικὴ Δύναμις δύναται νά ἀφοπλίζῃ τὸ προσωπικὸν τῆς πολιτικῆς ἀμύνης διὰ λόγους ἀσφαλείας.

4. Ἡ Κατοχικὴ Δύναμις δεόν νά μὴ ἐκτρέπῃ ἐκ τῆς κανονικῆς χρήσεως των, οὐδὲ νά ἐπιτάσῃ οἰκήματα ἢ ὕλικά ἀνήκοντα εἰς ὀργανισμοὺς πολιτικῆς ἀμύνης ἢ χρησιμοποιοῦμενα ὑπ' αὐτῶν, ἐὰν ἡ τοιαύτη ἐκτροπὴ ἢ ἐπίταξις θά ἦτο ἐπιβλαβὴς διὰ τὸν ἀμαχὸν πληθυσμὸν.

5. Νοουμένου ὅτι ὁ γενικός κανὼν τῆς παραγράφου 4 ἐξακολουθεῖ νά τηρηταί, ἡ Κατοχικὴ Δύναμις δύναται νά ἐπιτάσῃ ἢ νά ἐκτρέπῃ τοὺς ἐν λόγῳ πόρους, τηρουμένων τῶν ἀκολουθῶν εἰδικῶν ὄρων:

(α) ὅτι τὰ οἰκήματα ἢ ὕλικά χρειάζονται δι' ἄλλας ἀνάγκας τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ·

(β) ὅτι ἡ ἐπίταξις ἢ ἐκτροπὴ ἐξακολουθεῖ μόνον ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἡ τοιαύτη ἀνάγκη·

6. Ἡ Κατοχικὴ Δύναμις δεόν νά μὴ ἐκτρέπῃ οὐδὲ νά ἐπιτάσῃ καταφύγια προβλεπόμενα διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ἢ ἀναγκαιοῦντα εἰς τὸν τοιοῦτον πληθυσμὸν.

"Ἀρθρον 64.—Πολιτικοὶ Ὄργανισμοὶ πολιτικῆς ἀμύνης οὐδετέρων ἢ ἐτέρων Κρατῶν μὴ Μερῶν τῆς συρράξεως καὶ διεθνεῖς συντονιστικοὶ ὀργανισμοὶ

1. Τὰ "Ἄρθρα 62, 63, 65 καὶ 66 ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς τὸ προσωπικὸν καὶ τὰ ὕλικά τῶν πολιτικῶν ὀργανισμῶν πολιτικῆς ἀμύνης οὐδετέρων ἢ ἐτέρων Κρατῶν μὴ Μελῶν τῆς συρράξεως ἄτινα ἐκτελοῦν τὰ ἐν τῷ "Ἀρθρῳ 61 ἀναφερόμενα ἔργα πολιτικῆς ἀμύνης ἐν τῷ ἐδάφει Μέρους τῆς συρράξεως, τῇ συναινέσει καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ ἐν λόγῳ Μέρους. Γνωστοποίησις περὶ τῆς τοιαύτης βοήθειας δεόν νά δίδηται ὅσον τὸ δυνατόν ἐνωρίτερον εἰς οἰονδήποτε ἐνδιαφερόμενον ἀντίπαλον Μέρος. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δεόν νά θεωρηθῆται ἡ τοιαύτη δραστηριότης ὡς ἐπέμβασις εἰς τὴν σύρραξιν. Ἀλλὰ ἡ δραστηριότης αὕτη πρέπει νά ἐκτελεθῆται ἀφοῦ ληφθοῦν δεόντως ὑπ' ὄψιν τὰ συμφέροντα ἀσφαλείας τῶν ἐνδιαφερομένων Μερῶν τῆς συρράξεως.

2. Τὰ Μέρη τῆς συρράξεως τὰ λαμβάνοντα τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ἀναφερομένην βοήθειαν καὶ τὰ παρέχοντα ταύτην Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δεόν νά διευκολύνουν τὸν διεθνή συντονισμόν τοιούτων πράξεων πολιτικῆς ἀμύνης ὁσάκις τοῦτο εἶναι πρόσφορον. Εἰς τὰς τοιαύτας περιπτώσεις οἱ σχετικοὶ διεθνεῖς ὀργανισμοὶ καλύπτονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κεφαλαίου.

3. Εἰς κατεχόμενα ἐδάφη, ἡ Κατοχικὴ Δύναμις δύναται νά ἀποκλείσῃ ἢ περιορίσῃ τὰς δραστηριότητας τῶν πολιτικῶν ὀργανισμῶν πολιτικῆς ἀμύνης οὐδετέρων ἢ ἐτέρων Κρατῶν μὴ Μερῶν τῆς συρράξεως καὶ διεθνῶν συντονιστικῶν ὀργανισμῶν μόνον ἐὰν δύναται νά ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπαρκῆ ἐκτέλεσιν ἔργων πολιτικῆς ἀμύνης διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς μέσων ἢ δι' ἐκείνων τοῦ κατεχομένου ἐδάφους.

"Ἀρθρον 65.—Τερματισμὸς προστασίας

1. Ἡ προστασία εἰς τὴν ὁποίαν δικαιοῦνται οἱ πολιτικοὶ ὀργανισμοὶ πολιτικῆς ἀμύνης, τὸ προσωπικόν, τὰ οἰκήματα, καταφύγια καὶ ὕλικά αὐτῶν δὲν τερματίζεται ἐκτός ἐὰν ἐκτελοῦν, ἐκτός τῶν κανονικῶν των καθηκόντων, πράξεις ἐπιζημίας εἰς τὸν ἐχθρόν, ἢ χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων πράξεων. Ἡ προστασία δύναται, ἐν τούτοις, νά τερματισθῆ μόνον κατόπιν προειδοποιήσεως θετούσης, ὁσάκις τοῦτο εἶναι πρόσφορον, εὐλογον προθεσμίαν καὶ ἀφοῦ ἡ τοιαύτη προειδοποίησις παρέμεινεν ἠγνοημένη.

2. Τὰ ἀκόλουθα δὲν λογίζονται ὡς πράξεις ἐπιζήμια εἰς τὸν ἐχθρόν:
- (α) ὅτι ἔργα πολιτικῆς ἀμύνης ἐκτελοῦνται ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν ἢ ἔλεγχον στρατιωτικῶν ἀρχῶν
 - (β) ὅτι πολιτικὸν προσωπικὸν τῆς πολιτικῆς ἀμύνης συνεργάζεται μετὰ στρατιωτικῶν προσωπικῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων πολιτικῆς ἀμύνης ἢ ὅτι στρατιωτικὸν προσωπικὸν ἀποσπάται εἰς πολιτικούς ὄργανισμοὺς πολιτικῆς ἀμύνης
 - (γ) ὅτι ἡ ἐκτέλεσις ἔργων πολιτικῆς ἀμύνης δυνατόν νὰ εὐεργετήσῃ παρεμπιπτόντως στρατιωτικὰ θύματα, ἰδίως ἐκείνους οἵτινες εἶναι ἐκτὸς μάχης.

3. Ἐπίσης δὲν θεωρεῖται ὡς πράξις ἐπιζήμια εἰς τὸν ἐχθρόν τὸ ὅτι πολιτικὸν προσωπικὸν τῆς πολιτικῆς ἀμύνης φέρει ἑλαφρὰ ἀτομικὰ ὄπλα διὰ τὴν τήρησιν τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως ἢ δι' αὐτοάμυναν. Ἐν τούτοις, εἰς περιοχὰς ἐνθα διεξάγεται ἢ πιθανόν νὰ διεξαχθῇ μάχη, τὰ Μέρη τῆς συρράξεως δέον νὰ λαμβάνουν τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν ὄπλων αὐτῶν εἰς ὄπλα χειρός, ὡς εἶναι τὰ πιστόλια ἢ περιστροφὰ, ὥστε νὰ ὑποβοηθῆται ἡ διάκρισις μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ τῆς πολιτικῆς ἀμύνης καὶ τῶν μαχίμων. Παρ' ὅλον ὅτι τὸ προσωπικὸν τῆς πολιτικῆς ἀμύνης φέρει ἄλλα ἑλαφρὰ ἀτομικὰ ὄπλα εἰς τοιαύτας περιοχὰς, ἐν τούτοις θὰ τυγχάνῃ σεβασμοῦ καὶ προστασίας εὐθὺς ὡς ἤθελεν ἀναγνωρισθῆ ὡς τοιοῦτον.

4. Ὁ οχηματισμὸς πολιτικῶν ὀργανισμῶν πολιτικῆς ἀμύνης ἐπὶ στρατιωτικῶν προτύπων καὶ ἢ εἰς αὐτοὺς ὑποχρεωτικὴ ὑπηρεσία δὲν στεροῦν τούτους τῆς διὰ τοῦ παρόντος Κεφαλαίου παρεχομένης προστασίας.

Ἄρθρον 66.—Ἀναγνώρισις

1. Ἐκαστὸν Μέρος τῆς συρράξεως δέον νὰ προσπαθῇ νὰ ἐξασφαλίσῃ ὅτι οἱ ὀργανισμοὶ πολιτικῆς ἀμύνης αὐτοῦ, τὸ προσωπικόν, τὰ οἰκήματα καὶ τὰ ὄπλα αὐτῶν εἶναι ἀναγνωρίσιμα καθ' ὃν χρόνον ταῦτα εἶναι ἀποκλειστικῶς ἀφιερωμένα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων πολιτικῆς ἀμύνης. Καταφύγια προβλεπόμενα διὰ τὸν ἀμαχὸν πληθυσμὸν δέον ἐπίσης νὰ εἶναι ἀναγνωρίσιμα.

2. Ἐκαστὸν Μέρος τῆς συρράξεως δέον νὰ προσπαθῇ ἐπίσης νὰ υἱοθετήσῃ καὶ ἐφαρμόσῃ μεθόδους καὶ διαδικασίας αἵτινες καθιστοῦν δυνατόν τὴν ἀναγνώρισιν πολιτικῶν καταφυγίων καθὼς καὶ τοῦ προσωπικοῦ πολιτικῆς ἀμύνης, τῶν οἰκημάτων καὶ τοῦ ὄπλου ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιδεικνύεται τὸ διεθνὲς διακριτικὸν σῆμα τῆς πολιτικῆς ἀμύνης.

3. Εἰς κατεχομένα ἔδαφη καὶ εἰς περιοχὰς ἐνθα διεξάγεται ἢ πιθανόν νὰ διεξαχθῇ μάχη, τὸ πολιτικὸν προσωπικὸν τῆς πολιτικῆς ἀμύνης δέον νὰ εἶναι ἀναγνωρίσιμον διὰ τοῦ διεθνoῦς διακριτικοῦ σήματος πολιτικῆς ἀμύνης καὶ διὰ δελτίου ταυτότητος πιστοποιούντος τὴν ἰδιότητά των.

4. Τὸ διεθνὲς διακριτικὸν σῆμα τῆς πολιτικῆς ἀμύνης εἶναι ἐν ἰσόπλευρον κυανῶν τρίγωνον ἐπὶ πορτοκαλοχρόου βάσεως ὅταν χρησιμοποιῆται διὰ τὴν προστασίαν ὀργανισμῶν πολιτικῆς ἀμύνης, τοῦ προσωπικοῦ, τῶν οἰκημάτων καὶ τοῦ ὄπλου αὐτῶν καὶ διὰ πολιτικὰ καταφύγια.

5. Ἐπιπροσθέτως πρὸς τὸ διακριτικὸν σῆμα, τὰ Μέρη τῆς συρράξεως δύναται νὰ συμφωνήσουν ἐπὶ τῆς χρήσεως διακριτικῶν σημάτων διὰ σκοποῦς ἀναγνώρισεως τῆς πολιτικῆς ἀμύνης.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 ἕως 4 διέπεται ὑπὸ τοῦ Κεφαλαίου τοῦ Παραρτήματος I τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

7. Ἐν καιρῷ εἰρήνης, τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ 4 περιγραφόμενον σῆμα δύναται, τῇ συναινέσει τῶν ἀρμοδίων ἐθνικῶν ἀρχῶν, νὰ χρησιμοποιῆται διὰ σκοποῦς ἀναγνώρισεως τῆς πολιτικῆς ἀμύνης.

8. Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη καὶ τὰ Μέρη τῆς συρράξεως δέον νὰ λαμβάνουν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς ἐπιδείξεως τοῦ διεθνοῦς διακριτικοῦ σημείου πολιτικῆς ἀμύνης καὶ τῆς παρεμποδίσεως καὶ καταστολῆς οἰασθῆποτε καταχρήσεως τούτου.

9. Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ ὑγειονομικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ προσωπικοῦ, τῶν ὑγειονομικῶν μονάδων καὶ τῶν ὑγειονομικῶν μεταφορικῶν μέσων τῆς πολιτικῆς ἀμύνης διέπεται ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Ἄρθρου 18.

Ἄρθρον 67.—Μέλη τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις ἀπεσπασμένοι εἰς ὀργανισμοὺς πολιτικῆς ἀμύνης

1. Μέλη τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ στρατιωτικαὶ μονάδες ἀπεσπασμένοι εἰς ὀργανισμοὺς πολιτικῆς ἀμύνης θὰ τυγχάνουν σεβασμοῦ καὶ προστασίας, νοουμένου ὅτι:

- (α) Τὸ τοιοῦτο προσωπικὸν καὶ αἱ τοιαῦται μονάδες ἀποσπάζονται μόνιμως καὶ ἐπιδίδονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν οἰωνδῆποτε τῶν ἐν τῷ Ἄρθρῳ 61 ἀναφερομένων ἔργων·
- (β) ὡσάκις εἶναι οὕτω ἀπεσπασμένοι, τὸ τοιοῦτο προσωπικὸν δὲν ἐκτελεῖ οἰασθῆποτε ἕτερα στρατιωτικὰ καθήκοντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συρράξεως·
- (γ) τὸ τοιοῦτο προσωπικὸν διακρίνεται σαφῶς ἀπὸ τὰ λοιπὰ μέλη τῶν ἐνόπλων δυνάμεων διὰ τῆς ἐμφανοῦς ἐπιδείξεως τοῦ διεθνοῦς διακριτικοῦ σήματος τῆς πολιτικῆς ἀμύνης, ὅπερ δέον νὰ ἔχη κατάλληλον μέγεθος καὶ εἰς τὸ τοιοῦτο προσωπικὸν παραχωρεῖται τὸ δελτίον ταυτότητος τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ Κεφάλαιον V τοῦ Παραρτήματος I τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ὅπερ πιστοποιεῖ τὴν ἰδιότητά του·
- (δ) τὸ τοιοῦτο προσωπικὸν καὶ αἱ τοιαῦται μονάδες εἶναι ἐξωπλισμένοι μόνον δι' ἐλαφρῶν ἀτομικῶν ὄπλων ἐπὶ τῷ τέλει διατηρήσεως τῆς τάξεως ἢ δι' αὐτοάμυνας. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ Ἄρθρου 65 ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν·
- (ε) τὸ τοιοῦτο προσωπικὸν δὲν μετέχει εὐθέως εἰς ἐχθροπραξίας καὶ δὲν διαπράττει ἢ δὲν χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν διάπραξιν, ἐκτός τοῦ πλαισίου τῶν ἔργων πολιτικῆς ἀμύνης, πράξεων ἐπιζημιῶν εἰς τὸ ἀντίπαλον Μέρος·
- (στ) τὸ τοιοῦτο προσωπικὸν καὶ αἱ τοιαῦται μονάδες ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά των τῆς πολιτικῆς ἀμύνης μόνον ἐν τῷ ἐθνικῷ ἐδάφει τοῦ Μέρους των.

Ἡ μὴ τήρησις τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ (ε) ἀνωτέρω ἀναγραφόμενων ὄρων ὑπὸ τινος μέλους τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ὅπερ δεσμεύεται ὑπὸ τῶν ἐν (α) καὶ (β) ἀνωτέρω περιγραφόμενων ὄρων ἀπαγορεύεται.

2. Μέλη στρατιωτικοῦ προσωπικοῦ ὀηρετοῦντα ἐντὸς ὀργανισμῶν πολιτικῆς ἀμύνης λογίζονται ὡς αἰχμάλωτοι πολέμου, ἐὰν περιπέσουν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἀντιπάλου Μέρους. Εἰς κατεχόμενον ἔδαφος δύνανται, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ τοῦ ἐν λόγῳ ἐδάφους, νὰ χρησιμοποιῶνται εἰς ἔργα πολιτικῆς ἀμύνης καθ' ἣν ἔκτασιν ἢ ἀνάγκη ἐπιτάσσει τούτο, ἀλλὰ νοουμένου ὅτι, ἐὰν τὰ ἐν λόγῳ ἔργα εἶναι ἐπικίνδυνα, τὸ ρηθὲν προσωπικὸν προσφέρεται νὰ ὕπηρετήσῃ ἐθελοντικῶς.

3. Τὰ οἰκήματα καὶ τὰ κυριώτερα ἀντικείμενα τοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ τῶν μεταφορικῶν μέσων τῶν στρατιωτικῶν μονάδων αἰτινες ἀποσπῶνται εἰς ὀργανισμοὺς πολιτικῆς ἀμύνης δέον νὰ ἐπισημαίνωνται εὐκρινῶς διὰ τοῦ διεθνοῦς διακριτικοῦ σήματος τῆς πολιτικῆς ἀμύνης. Τὸ διακριτικὸν τούτο σῆμα δέον νὰ ἔχη ἀνάλογον μέγεθος.

4. Τα ύλικα και τα οικήματα των στρατιωτικῶν μονάδων αίτινες ἀποσπῶνται μόνιμως εἰς ὀργανισμούς πολιτικῆς ἀμύνης και ἐπιθίδονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων πολιτικῆς ἀμύνης, ἐάν περιπέσουν εἰς χεῖρας ἀντιπάλου Μέρους, ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπόκεινται εἰς τὸ δίκαιον τοῦ πολέμου. Δὲν δύνανται νὰ ἐκτραποῦν ἐκ τοῦ σκοποῦ τῶν τῆς πολιτικῆς ἀμύνης, ἐφ' ὅσον χρειάζονται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων πολιτικῆς ἀμύνης, πλὴν τῆς περιπτώσεως ἐπιτακτικῆς στρατιωτικῆς ἀνάγκης, ἐκτὸς ἐάν ἔχουν γίνει προηγουμένως διευθετήσεις διὰ ἐπαρκῆ ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀμάρχου πληθυσμοῦ.

ΤΜΗΜΑ ΙΙ.—ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΙΣ ΤΟΥ ΑΜΑΧΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

"Αρθρον 68.—Πεδίον ἐφαρμογῆς

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος "Αρθροῦ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ ἀμάρχου πληθυσμοῦ ὡς καθορίζεται ἐν τῷ παρόντι Πρωτοκόλλῳ, και εἶναι συμπληρωματικά τῶν "Αρθρῶν 23, 55, 59, 60, 61 και 62, και ἐτέρων συναφῶν διατάξεων τῆς Τετάρτης Συμβάσεως.

"Αρθρον 69.—Βασικαὶ ἀνάγκαι εἰς κατεχόμενα ἐδάφη

1. Ἐπιπροσθέτως πρὸς τὰ καθήκοντα τὰ καθοριζόμενα ἐν τῷ "Αρθρῳ 55 τῆς Τετάρτης Συμβάσεως ἀναφορικῶς πρὸς τροφίμα και ἰατρικὰς προμηθειάς, ἡ Κατοχικὴ Δύναμις ὀφείλει ὅπως ἐξασφαλίσῃ, μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὅριου τῶν εἰς αὐτὴν προσιτῶν μέσων και ἀνευ δυσμενοῦς διακρίσεως, και τὴν προμηθειαν ἰαματισμοῦ, κλινῶν, μέσων προφυλάξεως, ἐτέρων προμηθειῶν οὐσιωδῶν διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ ἀμάρχου πληθυσμοῦ τοῦ κατεχομένου ἐδάφους και ἀντικειμένων ὅτινα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν θρησκευτικὴν λατρείαν.

2. Ἀνακουφιστικαὶ πράξεις ὑπὲρ τοῦ ἀμάρχου πληθυσμοῦ κατεχομένων ἐδαφῶν διέπονται ὑπὸ τῶν "Αρθρῶν 59, 60, 61, 62, 108, 109, 110 και 111 τῆς Τετάρτης Συμβάσεως και ὑπὸ τοῦ "Αρθροῦ 71 τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου και ἡ ἐφαρμογὴ τῶν θά εἶναι ἀνευ χρονοτριβῆς.

"Αρθρον 70.—Ἀνακουφιστικαὶ πράξεις

1. Ἐάν διὰ τὸν ἀμαχὸν πληθυσμὸν οἰουδήποτε ἐδάφους ὑπὸ τὸν ἔλεγχον Μέρους τινὸς τῆς συρράξεως, ἐτέρου ἢ κατεχομένου ἐδάφους, δὲν ὑπάρχουν ἱκανοποιητικαὶ προμηθειαι ὡς ἀναφέρεται ἐν τῷ "Αρθρῳ 69, θά ἀναλαμβάνωνται ἀνευ δυσμενοῦς διακρίσεως ἀνακουφιστικαὶ πράξεις ἀνθρωπιστικοῦ και ἀμερολήπτου χαρακτήρος, ὑπὸ τὴν αἴρεσιν τῆς μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Μερῶν συμφωνίας εἰς τοιαύτας ἀνακουφιστικὰς πράξεις. Προσφορά τοιαύτης ἀνακουφίσεως δέον νὰ μὴ λογίζωνται ὡς ἐπέμβασις εἰς τὴν ἐνοπλίον συρράξιν ἢ ὡς μὴ φιλικαὶ ἐνέργειαι. Κατὰ τὴν διανομὴν ἀνακουφιστικῶν προμηθειῶν, δέον νὰ διδῆται προτεραιότης εἰς ἐκεῖνα τὰ πρόσωπα, ὡς εἶναι τὰ παιδία, αἱ ἔγκυοι γυναῖκες, αἱ θηλάζουσαι μητέραι και αἱ ἐν τῷ μαιευτηρίῳ γυναῖκες, ὅτινα, δυνάμει τῆς Τετάρτης Συμβάσεως ἢ δυνάμει τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, δέον νὰ τυγχάνουν προνομιοῦχου μεταχειρίσεως ἢ ἐιδικῆς προστασίας.

2. Τὰ Μέρη τῆς συρράξεως και ἕκαστον Ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον Μέρος ὀφείλουν νὰ ἐπιτρέπουν και διευκολύνουν ταχεῖαν και ἀπρόσκοπτον διοχέτευσιν ὄλων τῶν συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν "Αρθρον παρεχομένων ἀνακουφιστικῶν προμηθειῶν, ἐξοπλισμοῦ και προσωπικοῦ ἔσω και ἂν ἡ τοιαύτη βοήθεια προορίζεται διὰ τὸν ἀμαχὸν πληθυσμὸν τοῦ ἀντιπάλου Μέρους.

3. Τὰ Μέρη τῆς συρράξεως και ἕκαστον Ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον Μέρος ὅτινα ἐπιτρέπουν τὴν διοχέτευσιν ἀνακουφιστικῶν προμηθειῶν, ἐξοπλισμοῦ και προσωπικοῦ συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 2:

(α) θά ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ καθορίζουν τὰς τεχνικὰς διευθετήσεις, περιλαμβανομένης τῆς ἐρεῦνης, θάσει τῶν ὁποίων ἡ τοιαύτη διοχέτευσις θά ἐπιτρέπηται·

(β) δύνανται νὰ παράσχουν τὴν τοιαύτην ἀδειαν ὑπὸ τὴν αἴρεσιν τῆς διεξαγωγῆς τῆς διανομῆς τῆς βοηθείας ταύτης ὑπὸ τὴν ἐπιτόπιον ἐπιβλεψιν μιᾶς Προστάτιδος Δυνάμεως·

(γ) ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἐκτρέψουν ἀνακουφιστικὰς προμηθείας ἐκ τοῦ σκοποῦ δι' ἃν προορίζονται, οὐδὲ νὰ ἐπιβραδύνουν τὴν ἀποστολὴν τῶν, πλὴν εἰς περιπτώσεις ἐπείγουσας ἀνάγκης πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀμάχου πληθυσμοῦ.

4. Τὰ Μέρη τῆς συρράξεως ὀφείλουν νὰ προστατεύουν τὰς ἀνακουφιστικὰς προμηθείας καὶ νὰ διευκολύνουν τὴν ταχείαν διανομὴν τῶν.

5. Τὰ Μέρη τῆς συρράξεως καὶ ἕκαστον ἐνδιαφερόμενον Ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον Μέρος θὰ ἐνθαρρύνουν καὶ διευκολύνουν τὸν ἀποτελεσματικὸν διεθνή συντονισμόν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ἀναφερομένων ἀνακουφιστικῶν πράξεων.

Ἄρθρον 71.—Προσωπικὸν μετέχον τῶν ἀνακουφιστικῶν πράξεων

1. Ὅσακις τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, τὸ ἀνακουφιστικὸν προσωπικὸν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῆς βοηθείας τῆς παρεχομένης ἐν τινι ἀνακουφιστικῇ πράξει, εἰδικώτερον δὲ διὰ τὴν μεταφορὰν καὶ διανομὴν ἀνακουφιστικῶν προμηθειῶν ἢ συμμετοχῇ τοῦ τοιοῦτου προσωπικοῦ ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Μέρους εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποῦ τοῦ ἐν λόγω προσωπικοῦ θὰ ἐκτελέσῃ τὰ καθήκοντά του.

2. Τὸ τοιοῦτο προσωπικὸν δέον νὰ τυγχάνῃ σεβασμοῦ καὶ προστασίας.

3. Ἐκαστον Μέρος λαμβάνον ἀνακουφιστικὰς προμηθείας ὀφείλει νὰ βοηθῇ, εἰς τὸν ὑψιστὸν δυνατὸν βαθμὸν, τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ἀναφερόμενον ἀνακουφιστικὸν προσωπικὸν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἀνακουφιστικῆς τοῦ ἀποστολῆς. Μόνον ἐν περιπτώσει ἐπίτακτικῆς στρατιωτικῆς ἀνάγκης δύναται αἱ ἐνέργειαι τοῦ ἀνακουφιστικοῦ προσωπικοῦ νὰ περιορισθοῦν ἢ αἱ κινήσεις αὐτοῦ νὰ ἀπαγορευθοῦν προσωρινῶς.

4. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται τὸ ἀνακουφιστικὸν προσωπικὸν νὰ ὑπερβαίῃ τοὺς ὅρους τῆς ἀποστολῆς τοῦ δυνάμει τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου. Εἰδικώτερον, τοῦτο ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας ἀσφαλείας τοῦ Μέρους ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ ὁποῦ ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντά του. Ἡ ἀποστολὴ οἰουδήποτε μέλους τοῦ προσωπικοῦ ὅπερ δὲν σέβεται τοὺς ὅρους αὐτοῦς δύναται νὰ τερματισθῇ.

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ.—ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑΝ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΣΥΡΡΑΞΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.—ΠΕΔΙΟΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ

Ἄρθρον 72.—Πεδίον ἐφαρμογῆς

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ἄρθρου εἶναι ἐπιπρόσθετοι πρὸς τοὺς κανόνας τοὺς ἀφορῶντας εἰς τὴν ἀνθρωπιστικὴν προστασίαν πολιτῶν καὶ πολιτικῶν ἀντικειμένων ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Μέρους τῆς συρράξεως τοὺς περιεχομένους ἐν τῇ Τετάρτῃ Συμβάσει, καὶ εἰδικώτερον εἰς τὰ Μέρη I καὶ ΙΙΙ ταύτης, καθὼς καὶ πρὸς ἐτέρους ἐφαρμοστέους κανόνας τοῦ διεθνoῦς δικαίου σχετικῶς πρὸς τὴν προστασίαν θεμελιωδῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν διεθνoῦς ἐνόπλου συρράξεως.

Ἄρθρον 73.—Πρόσφυγες καὶ ἀπάτριδες

Πρόσωπα ἄτινα, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν, ἐθεωροῦντο ὡς ἀπάτριδες ἢ ὡς πρόσφυγες δυνάμει τῶν σχετικῶν διεθνῶν κειμένων τῶν παραδεκτῶν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Μερῶν ἢ δυνάμει τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους καταφυγῆς ἢ τοῦ Κράτους διαμονῆς θὰ εἶναι προστατευόμενα πρόσωπα ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν Μερῶν I καὶ ΙΙΙ τῆς Τετάρτης Συμβάσεως, εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις καὶ ἄνευ οἰασθήποτε δυσμενοῦς διακρίσεως.

“Άρθρον 74.—Έπανένωσις διαλυθεισών οικογενειών

Τά Ύψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη καί τά Μέρη τής συρράξεως όφείλουν νά διευκολύνουν διά παντός δυνατού τρόπου τήν έπανένωσιν οίκογενειών διαλυθεισών ώς άποτέλεσμα τών ένόπλων συρράξεων καί νά ένθαρρύνουν ειδικώτερον τήν έργασίαν τών άνθρωπιστικών όργανισμών τών έπιδιδομένων εις τό έργον τούτο συμφώνως πρός τās διατάξεις τών Συμβάσεων καί του παρόντος Πρωτοκόλλου καί συμφώνως πρός τούς οικείους κανονισμούς άσφαλείας.

“Άρθρον 75.—Θεμελιώδεις έγγυήσεις

1. Καθ' ήν έκταιν ταύτα έπηρεάζονται υπό καταστάσεώς τινος άναφερομένης έν τώ “Άρθρω 1 του παρόντος Πρωτοκόλλου, πρόσωπα άτινα εύρίσκονται υπό τήν έξουσίαν Μέρους τής συρράξεως καί άτινα δέν ώφελούνται έξ ευνοϊκότερας μεταχειρίσεως δυνάμει τών Συμβάσεων ή δυνάμει του παρόντος Πρωτοκόλλου θά τυγχάνουν άνθρωπιστικής μεταχειρίσεως εις άπάσας τās περιπτώσεις καί θά άπολαύουν, τουλάχιστον, τής υπό του παρόντος “Άρθρου παρεχομένης προστασίας άνευ δυσμενοϋς διακρίσεως λόγω φυλής, χρώματος, φύλου, γλώσσης, θρησκείας, πίστεως, πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, έθνικής ή κοινωνικής καταγωγής, πλούτου, γεννήσεως, ή έτέρας καταστάσεως ή οίωνδήποτε έτέρων κριτηρίων. “Έκαστον Μέρος όφείλει νά σέβεται τό πρόσωπον, τήν τιμήν, τās πεποιθήσεις καί τās θρησκευτικές συνηθείας άπάντων τών τοιούτων προσώπων.

2. Αί άκόλουθοι πράξεις είναι καί παραμένουν άπηγορευμένα καθ' οίονδήποτε χρόνον καί εις ολονδήποτε τόπον, είτε αϋται διαπράττονται υπό πολιτικών είτε υπό στρατιωτικών παραγόντων :

(α) θία κατά τής ζωής, ύγείας, ή φυσικής ή πνευματικής ευεξίας τών ατόμων, ειδικώτερον δέ :

(i) φόνος

(ii) κακοποίησης πάσης φύσεως, φυσική ή πνευματική

(iii) σωματική ποινή και

(iv) άκρωτηριασμός

(β) προσβολή τής προσωπικής αξιοπρεπείας, ειδικώτερον δέ ταπεινωτική καί έξευτελιστική μεταχειρίσις, έξαναγκασμός εις πορνείαν καί πάσα μορφή άνηθίκου έπιθέσεως

(γ) λήψις όμήρων

(δ) συλλογικοί τιμωρίαι και

(ε) άπειλή διαπράξεως οιασδήποτε τών άνωτέρω πράξεων.

3. Πάν πρόσωπον συλλαμβανόμενον, κρατούμενον, ή περιοριζόμενον διά πράξεις σχετιζόμενας πρός τήν ένόπλιον σύρραξιν δέον νά πληροφορηται άμέσως, εις γλώσσαν άντιληπτήν εις αϋτόν, περι τών λόγων διά τούς όποιους τά τοιαύτα μέτρα έχουν ληφθή. Πλήν τών περιπτώσεων συλλήψεως ή κρατήσεως διά ποινικά άδίκηματα, τά τοιαύτα πρόσωπα θά άπολύωνται μετά τής έλαχίστης δυνατής καθυστερήσεως καί έν πάση περιπτώσει ευθύς ώς αί συνθήκαι αί δικαιολογούσαι τήν σύλληψιν, κράτησιν ή περιορισμόν ήθελον πάυσει νά ύφίστανται.

4. Ούδεμία ποινή δύναται νά έπιβληθή ή έκτελεσθή κατά προσώπου εύρεθέντος ένόχου διά ποινικόν άδίκημα σχετιζόμενον πρός τήν ένόπλιον σύρραξιν, ειμή δυνάμει καταδίκης έκδοθείσης υπό άνετηρεάστου καί κανονικώς συσταθέντος δικαστηρίου σεβομένου τās γενικώς άνεγνωρισμένες άρχάς κανονικής δικαστικής διαδικασίας, αΐτινες διαλαμβάνουν τά άκόλουθα :

(α) ή διαδικασία θά περιλαμβάνη πρόνοιαν όπως ο κατηγορούμενος πληροφορηται άνευ χρονότριβης περι τών λεπτομερειών του άδίκηματος διά τό όποιον οδτος κατηγορείται καί θά παρέχωνται εις τόν κατηγορούμενον, πρό και κατά τήν διάρκειαν τής δίκης, άπαντα τά αναγκαία δικαιώματα και μέσα υπερασπίσεως :

- (β) οὐδείς θά καταδικάζεται δι' ἀδίκημά τι εἰμῆ ἐπὶ τῇ θάσει ἀτομικῆς ποινικῆς εὐθύνης·
- (γ) οὐδείς θά κατηγορηθῆται ἢ καταδικάζηται διὰ ποινικὸν ἀδίκημα ἐπὶ τῇ θάσει πράξεως ἢ παραλείψεως ἥτις δὲν συνίστα ποινικὸν ἀδίκημα δυνάμει τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ διεθνούς δικαίου εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος ὑπέκειτο κατὰ τὸν χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον τοῦτο διεπράχθη. Οὐδέ θά ἐπιβάλληται τιμωρία βαρύτερα ἐκείνης ἥτις θά ἐπεβάλλετο κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃ διεπράχθη τὸ ποινικὸν ἀδίκημα· ἐάν μετὰ τὴν διάπραξιν τοῦ ἀδικήματος ἐγένετο πρόνοια διὰ τὴν ἐπιβολὴν ἐλαφροτέρας ποινῆς, ὁ κατηγορούμενος θά ὠφελῆται ἐκ τῆς προνοίας ταύτης·
- (δ) πᾶς κατηγορούμενος δι' ἀδίκημά τι θά τεκμαίρεται ἄθῶως μέχρις ἀποδείξεως τῆς ἐνοχῆς του συμφώνως πρὸς τὸν νόμον·
- (ε) ἕκαστος κατηγορούμενος δι' ἀδίκημά τι θά ἔχη τὸ δικαίωμα τῆς ἐπὶ παρουσίᾳ του ὑπεξαγωγῆς τῆς δίκης·
- (στ) οὐδείς θά ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ τι ἐναντίον του ἢ νὰ ὁμολογήσῃ ἐνοχὴν·
- (ζ) πᾶς κατηγορούμενος δι' ἀδίκημά τι ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσῃ ἢ νὰ ἔχη ἐξετάσει τοὺς μάρτυρας κατηγορίας καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν παρουσίαν καὶ ἐξετάσῃ μαρτύρων ὑπερασπίσεως ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους ὡς ἐν τῇ περιπτώσει τῶν μαρτύρων κατηγορίας·
- (η) οὐδείς θά διώκεται ἢ τιμωρηθῆται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Μέρους δι' ἀδίκημά τι ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη προηγουμένης τελικῆς ἀπόφασις δι' ἧς τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον ἠθώθη ἢ κατεδικάσθη δυνάμει τοῦ αὐτοῦ νόμου καὶ τῆς αὐτῆς δικαστικῆς διαδικασίας·
- (θ) πᾶς ὅστις ἔχει διωχθῆ δι' ἀδίκημά τι θά ἔχη τὸ δικαίωμα τῆς ἐπ' ἀκρωατηρίῳ ἀπειγγελίας τῆς ἀποφάσεως·
- (ι) εἰς ἕκαστον καταδικαζόμενον πρόσωπον δέον νὰ γνωστοποιῶνται ἐπὶ τῇ καταδίκῃ του τὰ ἐνδίκαια μέσα καὶ ἕτερα δικαιώματα ἅτινα οὗτος ἔχει, καθὼς καὶ τὰ χρονικὰ ὄρια ἐντὸς τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα ταῦτα δύνανται νὰ ἀσκηθοῦν.

5. Γυναῖκες τῶν ὁποίων ἡ ἐλευθερία ἔχει περιορισθῆ διὰ λόγους σχετιζομένους πρὸς τὴν ἐνοπλιον σύρραξιν δέον νὰ κρατῶνται εἰς χώρους χωριστοὺς ἀπὸ ἐκείνους τῶν ἀνδρῶν. Οἱ χώροι οὗτοι δέον νὰ εἶναι ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπιθλευσιν γυναικῶν. Εἰς περιπτώσεις, ὅμως, καθ' ἃς κρατοῦνται ἢ περιορίζονται οἰκογένειαι, αὗται δέον νὰ κρατῶνται καὶ στεγάζωνται, ὡς ἂν εἶναι δυνατόν, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ὡς οἰκογενειακαὶ μονάδες.

6. Πρόσωπα ἅτινα συλλαμβάνονται, κρατοῦνται, ἢ περιορίζονται διὰ λόγους σχετιζομένους πρὸς τὴν ἐνοπλιον σύρραξιν θά ἀπολαύουν τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος "Ἀρθρου παρεχομένης προστασίας μέχρι τῆς τελικῆς ἀπολύσεώς των, ἐπαναπατρισμοῦ των ἢ ἐπανεγκαταστάσεώς των, ἀκόμη καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐνόπλου συρράξεως.

7. Πρὸς ἀποφυγὴν οἰαοδήποτε ἀμφιβολίας ἀναφορικῶς πρὸς τὴν δίωξιν καὶ ἐκδίκασιν προσώπων κατηγορουμένων δι' ἐγκλήματα πολέμου ἢ ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος θά ἐφαρμόζωνται αἱ ἀκόλουθοι ἀρχαί :

- (α) πρόσωπα ἅτινα κατηγοροῦνται διὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα θά ὑποβάλλωνται διὰ σκοποὺς διώξεως καὶ δίκης εἰς τοὺς ἐφαρμοστέους κανόνας τοῦ διεθνούς δικαίου· καὶ
- (β) πᾶν τοιοῦτο πρόσωπον, ὅπερ δὲν ἀρύεται ὠφέλειαν ἐξ εὐνοικωτέρας μεταχειρίσεως δυνάμει τῶν Συμβάσεων ἢ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, θά τυγχάνῃ μεταχειρίσεως ὡς προνοεῖται ὑπὸ τοῦ παρόντος "Ἀρθρου, εἴτε τὰ ἐγκλήματα διὰ τὰ ὁποῖα κατηγορεῖται συνιστοῦν σοβαρὰς παραβιάσεις τῶν Συμβάσεων ἢ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, εἴτε μή.

8. Ουδέμια διάταξις του παρόντος "Αρθρού δύναται νά ἐρμηνευθῆ ὡς περιορίζουσα ἢ παραβιάζουσα οἰωνδήποτε ἑτέραν εὐνοϊκωτέραν διάταξιν παρέχουσαν μεγαλύτεραν προστασίαν, δυνάμει οἰωνδήποτε ἐφαρμοστέων κανόνων διεθνoῦς δικαίου, εἰς πρόσωπα καλυπτόμενα ὑπὸ τῆς παραγράφου 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.—ΜΕΤΡΑ ὙΠΕΡ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ

"Αρθρον 76.—Πρόστασία γυναικῶν

1. Αἱ γυναῖκες θά ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον εἰδικoῦ σεβασμοῦ καὶ θά προστατεύωνται ἰδιαιτέρως κατὰ τοῦ θιασμοῦ, τῆς ὑποχρεωτικῆς πορνείας καὶ οἰασηήποτε ἑτέρας μορφῆς ἀνηθικοῦ ἐπιθέσεως.

2. Αἱ ὑποθέσεις ἐγκύων γυναικῶν καὶ μητέρων ἐχουσῶν ἐξαρτώμενα νήπια αἰτινες συλλαμβάνονται, κρατοῦνται ἢ τίθενται ὑπὸ περιορισμόν διὰ λόγους σχετιζομένους πρὸς τὴν ἔνοπλον σύρραξιν, θά μελετῶνται μετὰ τῆς μεγίστης δυνατῆς προτεραιότητος.

3. Τὰ Μέρη τῆς συρράξεως δέον νά προσπαθοῦν νά ἀποφεύγουν, κατὰ τὴν μεγαλύτεραν δυνατὴν ἑκτασίην, τὴν ἐπιβολὴν τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου ἐπὶ ἐγκύων γυναικῶν ἢ μητέρων αἰτινες ἔχουν ἐξαρτώμενα νήπια, δι' ἀδίκημα σχετιζόμενον πρὸς τὴν ἔνοπλον σύρραξιν. Ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου δὲν θά ἐκτελῆται εἰς τὰς ἐν λόγω περιπτώσεις.

"Αρθρον 77.—Πρόστασία παιδίων

1. Τὰ παιδία θά ἀποτελοῦν ἀντικείμενον εἰδικoῦ σεβασμοῦ καὶ θά προστατεύωνται κατὰ πάσης μορφῆς ἀνηθικοῦ ἐπιθέσεως. Τὰ Μέρη τῆς συρράξεως θά παρέχουν εἰς αὐτὰ τὴν φροντίδα καὶ βοήθειαν τὴν ὅποιαν χρειάζονται, εἴτε λόγω τῆς ἡλικίας εἴτε δι' ἕτερον λόγον.

2. Τὰ Μέρη τῆς συρράξεως θά λαμβάνουν ὅλα τὰ δυνατὰ μέτρα οὕτως ὥστε παιδία ἅτινα δὲν συνεπλήρωσαν τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των νά μὴ λαμβάνουν μέρος εὐθέως εἰς ἐχθροπραξίας καὶ, ἰδιαιτέρως, νά ἀποφεύγουν νά στρατολογοῦν αὐτὰ εἰς τὰς ἔνοπλους τῶν δυνάμεις. Κατὰ τὴν στρατολόγησιν μεταξύ ἐκείνων τῶν προσώπων ἅτινα συνεπλήρωσαν τὸ ὄριον ἡλικίας τῶν δεκαπέντε ἐτῶν ἀλλὰ δὲν συνεπλήρωσαν τὸ ὄριον ἡλικίας τῶν δεκαοκτῶ ἐτῶν, τὰ Μέρη τῆς συρράξεως δέον νά προσπαθοῦν νά δίδουν προτεραιότητα εἰς τὰ πρόσωπα ἅτινα ἔχουν τὴν μεγαλύτεραν ἡλικίαν.

3. Ἐάν, εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, παρὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2, παιδία, ἅτινα δὲν συνεπλήρωσαν τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των, λάθουν μέρος εἰς ἐχθροπραξίας καὶ περιπέσουν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἀντιπάλου Μέρους, θά ἐξακολουθοῦν νά ἀπολαύουν τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος "Αρθρου παρεχομένης εἰδικῆς προστασίας, εἴτε εἶναι ἀιχμάλωτοι πολέμου εἴτε μὴ.

4. Ἐάν συλληφθοῦν, κρατηθοῦν ἢ τεθοῦν ὑπὸ περιορισμόν διὰ λόγους σχετιζομένους πρὸς τὴν ἔνοπλον σύρραξιν, τὰ παιδία θά κρατῶνται εἰς χώρους ξεχωριστοὺς ἀπὸ ἐκείνους τῶν ἐνηλίκων, ἐκτὸς ὅταν οἰκογενεῖαι στεγάζωνται ὡς οἰκογενεακαὶ μονάδες ὡς προνοεῖται ἐν τῇ παραγράφῳ 5 τοῦ "Αρθρου 75.

5. Ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου δι' ἀδίκημα σχετιζόμενον πρὸς τὴν ἔνοπλον σύρραξιν δὲν θά ἐκτελῆται εἰς τὴν περίπτωσιν προσώπων ἅτινα δὲν εἶχον συμπληρώσει τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας των κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαπράξεως τοῦ ἀδικήματος.

"Αρθρον 78.—Ἀπομάκρυνσις παιδίων

1. Οὐδὲν μέρος τῆς συρράξεως δύναται νά διευθετῆ ἀπομάκρυνσιν τῶν παιδίων, πλὴν τῶν ἰδίων αὐτοῦ πολιτῶν, εἰς ξένην χώραν ἐκτὸς διὰ προσωρινὴν ἀπομάκρυνσιν ὁσάκις ἐπιτακτικοὶ λόγοι ὑγείας ἢ ἰατρικῆς περιθάλψεως τῶν παιδίων ἢ ἐκτὸς ἐν κατεχομένῳ ἐδάφει, ἢ ἀσφάλειά των, οὕτως ἀπαιτεῖ. Ὅσάκις οἱ γονεῖς ἢ οἱ νόμιμοι κηδεμόνες δύνανται νά ἐξευρεθοῦν, διὰ τὴν τοιαύτην

ἀπομάκρυνσιν των απαιτείται ή έγγραφος συναίνεσις των. Εάν τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ἐξευρεθοῦν, τότε διὰ τὴν τοιαύτην ἀπομάκρυνσιν απαιτείται ή έγγραφος συναίνεσις τῶν προσώπων ἄτινα, κατὰ νόμον ή κατ' ἔθιμον, εἶναι κυρίως ὑπεύθυνα διὰ τὴν φροντίδα τῶν ἐν λόγῳ τέκνων. Πᾶσα τοιαύτη ἀπομάκρυνσις ἐπιτεύεται ὑπὸ τῆς Προστάτιδος Δυνάμεως ἐκ συμφώνου πρὸς τὰ ἐνδιαφερόμενα Μέρη, ἦτοι, τοῦ Μέρους τοῦ διευθετοῦντος τὴν ἀπομάκρυνσιν, τοῦ Μέρους τοῦ δεχομένου, τὰ παιδιά καὶ οἰουδήποτε Μέρους τοῦ ὁποῦ οἱ πῶ-λίται ἀπομακρύνονται. Ἐν ἐκάστη περιπτώσει, ἅπαντα τὰ Μέρη τῆς συρρά-ξεως θὰ λαμβάνουν ἀπάσας τὰς δυνατάς προφυλάξεις πρὸς ἀποφυγὴν παντός κινδύνου κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν.

2. Ὅσακις πραγματοποιεῖται ἀπομάκρυνσις συμφώνως πρὸς τὴν παράγρα-φον 1, δέον νὰ λαμβάνηται πρόνοια διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν ἀδιέλπιτον ἐκπαίδευσιν ἐκάστου παιδίου, περιλαμβανομένης τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς μορφώσεως αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν γονέων τοῦ ἐφ' ὅσον χρόνον τοῦτο εὑρίσκεται μακρὰν αὐτῶν.

3. Ἐπὶ τῷ τέλει διευκολύνσεως τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὰς οἰκογενείας καὶ τὴν χώραν τῶν θάσει τοῦ παρόντος Ἄρθρου ἀπομακρυνθέντων παιδίων, αἱ ἀρχαὶ τοῦ διευθετοῦντος τὴν ἀπομάκρυνσιν Μέρους καὶ, ὡσάκις τοῦτο εἶναι ἀναγ-καῖον, αἱ ἀρχαὶ τῆς δεχομένης χώρας θὰ καταρτίζουσι δι' ἕκαστον παιδίον δελτίον μετὰ φωτογραφιῶν ὅπερ θὰ ἀποστέλλουσι εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρε-σίαν Ἀναζητήσεων τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἐκαστον δελτίον θὰ ἀναγράφῃ, ὡσάκις τοῦτο εἶναι δυνατόν, καὶ ὡσάκις δὲν προκύπτει κίνδυνος βλάβης τοῦ παιδίου, τὰς ἀκολούθους πληροφορίες:

- (α) τὸ ἐπίθετον ή τὰ ἐπίθετα τοῦ παιδίου
- (β) τὸ ὄνομα ή τὰ ὀνόματα τοῦ παιδίου
- (γ) τὸ φύλον τοῦ παιδίου
- (δ) τὸν τόπον καὶ ἡμερομηνίαν γεννήσεως (ἐάν ἡ ἡμερομηνία δὲν εἶναι γνωστή, τὴν ἡλικίαν κατὰ προσέγγισιν)
- (ε) τὸ πλήρες ὄνομα τοῦ πατρός
- (στ) τὸ πλήρες ὄνομα τῆς μητρός καθὼς καὶ τὸ οἰκογενειακὸν τῆς ὀνομα
- (ζ) τὸν πλησιέστερον συγγενῆ τοῦ παιδίου
- (η) τὴν ἐθνικότητα τοῦ παιδίου
- (θ) τὴν μητρικὴν γλῶσσαν τοῦ παιδίου καὶ οἰασδήποτε ἄλλας γλώσσας τοῦτο ὁμιλεῖ
- (ι) τὴν διεύθυνσιν τῆς οἰκογενείας τοῦ παιδίου
- (ια) οἰουδήποτε ἀριθμὸν ἀναγνωρίσεως διὰ τὸ παιδίον
- (ιβ) τὴν κατάστασιν τῆς υγείας τοῦ παιδίου
- (ιγ) τὴν ὁμάδα αἵματος τοῦ παιδίου
- (ιδ) οἰουδήποτε διακριτικὸν χαρακτηριστικὸν
- (ιε) τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ τὸν τόπον ὅπου τὸ παιδίον ἀνευρέθη
- (ιστ) τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ τὸν τόπον ἀπὸ τὸν ὁποῖον τὸ παιδίον ἐγκατέλειψε τὴν χώραν
- (ιζ) τὴν θρησκείαν τοῦ παιδίου, ἐάν ὑπάρχῃ
- (ιη) τὴν παρούσαν διεύθυνσιν τοῦ παιδίου ἐν τῇ δεχομένῃ χώρᾳ
- (ιθ) ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ παιδίου πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς του, τὴν ἡμε-ρομηνίαν, τὸν τόπον καὶ τὰς συνθήκας τοῦ θανάτου, καθὼς καὶ τὸν τόπον ἐγκαθείρξεως του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.—ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ

"Άρθρον 79.—Μέτρα προστασίας διά τούς δημοσιογράφους

1. Οί δημοσιογράφοι οί άπασχολούμενοι εις έπικινδύνους έπαγγελματικάς άποστολάς εις περιοχάς ένόπλου συρράξεως θά θεωρώνται πολίται έν τή έννοία τής παραγράφου 1 του "Άρθρου 50.

2. Ούτοι θά προστατεύωνται δυνάμει τών Συμβάσεων και του παρόντος Πρωτοκόλλου, νοουμένου ότι δέν ενεργοούν κατά τοιούτον τρόπον ώστε να έπηρεάζηται δυσμενώς ή Ιδιότης των ως πολιτών, και άνευ θλάθης του δικαιώματος τών διαπεπιστευμένων εις τάς ένόπλους δυνάμεις πολεμικών άνταποκριτών να έχουν την υπό του "Άρθρου 4Α (4) τής Τρίτης Συμβάσεως προνοουμένην Ιδιότητα.

3. Ούτοι δύνανται να λάθουν δελτίον ταυτότητος παρόμοιον προς τό πρότυπον του Παραρτήματος ΙΙ του παρόντος Πρωτοκόλλου. Τό δελτίον αυτό, όπερ έκδίδεται υπό τής κυβερνήσεως του Κράτους εις τό όποιον άνήκει ό δημοσιογράφος ή εις τό έξδαφος του όποιου ούτος διαμένει ή όπου εύρίσκεται τό πρακτορείον όπερ έργοδοτεί αυτόν, θά έπιμαρτυρή την Ιδιότητά του ως δημοσιογράφου.

ΜΕΡΟΣ V

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ

ΤΜΗΜΑ Ι.—ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

"Άρθρον 80.—Μέτρα διά την έφαρμογήν

1. Τά Ύψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη και τά Μέρη τής συρράξεως όφείλουν να λαμβάνουν άνευ χρονοτριβής όπαντα τά αναγκαία μέτρα διά την έκπληρωσιν τών υποχρεώσεων των δυνάμει τών Συμβάσεων και του παρόντος Πρωτοκόλλου.

2. Τά Ύψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη και τά Μέρη τής συρράξεως όφείλουν να δίδουν διαταγάς και οδηγίας προς διασφάλισιν τής τηρήσεως τών Συμβάσεων και του παρόντος Πρωτοκόλλου και να έπιβλέπουν την έφαρμογήν των.

"Άρθρον 81.—Δραστηριότητες του Έρυθρου Σταυρου
και άλλων ανθρωπιστικων οργανισμων

1. Τά Μέρη τής συρράξεως όφείλουν να παρέχουν εις την Διεθνή Έπιτροπην του Έρυθρου Σταυρου όλας τας δυνατάς διευκολύνσεις ώστε να δύναται αύτη να έκπληροί τά δια τών Συμβάσεων και του παρόντος Πρωτοκόλλου ανατιθέμενα αυτῃ έργα προς διασφάλισιν προστασίας και άρωγής προς τά θύματα συρράξεων. Η Διεθνής Έπιτροπή του Έρυθρου Σταυρου δύναται επίσης να προβαίνει εις οίανδήποτε έτεραν ανθρωπιστικήν ένέργειαν υπέρ των έν λόγω θυμάτων, όπο την αίρεσιν τής συναινέσεως των ένδιαφερομένων Μερων τής συρράξεως.

2. Τά Μέρη τής συρράξεως όφείλουν να παρέχουν προς τούς οικείους αυτών Οργανισμούς Έρυθρου Σταυρου (Έρυθρας Ημισελήνου, Έρυθρου Λέοντος και Ηλιου) τας διευκολύνσεις αιτινες απαιτούνται διά την πραγμάτωσιν των ανθρωπιστικων δραστηριοτήτων αυτων υπέρ των θυμάτων τής συρράξεως συμφώνως προς τας διατάξεις των Συμβάσεων και του παρόντος Πρωτοκόλλου και τας θεμελιώδεις αρχάς του Έρυθρου Σταυρου ως αυται καθορίζονται υπό των Διεθνων Συνεδριων του Έρυθρου Σταυρου.

3. Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη καὶ τὰ Μέρη τῆς συρράξεως ὀφείλουν νὰ διευκολύνουν διὰ παντός δυνατοῦ τρόπου τὴν βοήθειαν τὴν ὁποίαν ὀργανισμοὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου, Ἐρυθροῦ Λέοντος καὶ Ἡλίου) καὶ ἡ Ὄμοσπονδία τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν παρέχουν πρὸς τὰ θύματα συρράξεων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου καὶ πρὸς τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὡς αὐτὰ καθορίζονται ὑπὸ τῶν Διεθνῶν Συνεδρίων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

4. Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη καὶ τὰ Μέρη τῆς συρράξεως ὀφείλουν κατὰ τὸ δυνατόν νὰ καθιστοῦν διευκολύνσεις παρόμοιας πρὸς τὰς ἐν ταῖς παραγράφους 2 καὶ 3 μνημονευομένας προσιτὰς εἰς τοὺς λοιποὺς ἀνθρωπιστικοὺς ὀργανισμοὺς τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὰς Συμβάσεις καὶ τὸ παρὸν Πρωτόκολλον οἵτινες εἶναι δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι ὑπὸ τῶν ἀντιστοιχῶν Μερῶν τῆς συρράξεως καὶ οἵτινες ἐκτελοῦν τὰς ἀνθρωπιστικὰς τῶν δραστηριότητος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

"Ἀρθρον 82.—Νομικοὶ σύμβουλοι εἰς ἐνόπλους δυνάμεις

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη κατὰ πάντα χρόνον, τὰ δὲ Μέρη τῆς συρράξεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνόπλου συρράξεως, ὀφείλουν νὰ μεριμνοῦν ὥστε νὰ ὑφίστανται νομικοὶ σύμβουλοι, ὅσάκις τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, ἵνα συμβουλευθῶν τοὺς στρατιωτικοὺς διοικητὰς εἰς τὸ ἀρμόδιον ἐπίπεδον ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου δοθησομένων πρὸς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις καταλλήλων διαταγῶν.

"Ἀρθρον 83.—Διάδοσις

1. Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουν ὅπως, τὸσον ἐν καιρῷ εἰρήνης ὅσον καὶ ἐν καιρῷ ἐνόπλου συρράξεως, διαδίδουν τὰς Συμβάσεις καὶ τὸ παρὸν Πρωτόκολλον ὅσον τὸ δυνατόν εὐρύτερον εἰς τὰς οἰκείας χώρας τῶν καὶ εἰδικώτερον ὅπως περιλάβουν τὴν μελέτην αὐτῶν εἰς τὰ προγράμματά των περὶ στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ὅπως ἐνθαρρύνουν τὴν μελέτην τῶν ὑπὸ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ, οὕτως ὥστε τὰ ἐν λόγῳ κείμενα νὰ καταστοῦν γνωστὰ τὸσον εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις ὅσον καὶ εἰς τὸν ἀμαχὸν πληθυσμὸν.

2. Πᾶσα στρατιωτικὴ ἢ πολιτικὴ ἀρχὴ ἣτις ἐν καιρῷ ἐνόπλου συρράξεως ἀναλαμβάνει εὐθύνας ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ὀφείλει νὰ εἶναι πλήρως ἐνημερωμένη περὶ τοῦ κειμένου αὐτῶν.

"Ἀρθρον 84.—Κανόνες ἐφαρμογῆς

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὀφείλουν νὰ γνωστοποιήσουν ἀλλήλοις ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον μέσῳ τοῦ θεματοφύλακος καί, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, μέσῳ τῶν Προστατιδῶν Δυνάμεων τὰς ἐπίσημους αὐτῶν μεταφράσεις τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου καθὼς καὶ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοὺς ὁποίους ἤθελον θεσπίσει διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐφαρμογῆς τούτου.

ΤΜΗΜΑ ΙΙ.—ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ

"Ἀρθρον 85.—Καταστολὴ παραβιάσεων τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου

1. Αἱ διατάξεις τῶν Συμβάσεων ἀναφορικῶς πρὸς τὴν καταστολὴν τῶν παραβιάσεων καὶ τῶν σοβαρῶν παραβιάσεων, συμπληρούμεναι ὑπὸ τοῦ παρόντος Τμήματος, θὰ ἐφαρμόζονται εἰς τὴν καταστολὴν παραβιάσεων καὶ σοβαρῶν παραβιάσεων τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

2. Πράξεις περιγραφόμεναι ὡς σοβαραὶ παραβιάσεις εἰς τὰς Συμβάσεις εἶναι σοβαραὶ παραβιάσεις τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἐὰν διαπράττονται ἐναντίον προσώπων τελούντων ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἀντιπάλου Μέρους προστατευομένων ὑπὸ τῶν Ἀρθρῶν 44, 45 καὶ 73 τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, ἢ ἐναντίον τῶν τραυματιῶν, ἀσθενῶν καὶ ναυαγῶν τοῦ ἀντιπάλου Μέρους οἵτινες προστατεύονται ὑπὸ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, ἢ ἐναντίον ἐκείνου τοῦ ὑγειονομικοῦ ἢ θρησκευτικοῦ προσωπικοῦ, τῶν ὑγειονομικῶν μονάδων ἢ ὑγειο-

νομικών μεταφορικών μέσων άτινα τελούν υπό τόν έλεγχον του αντίπαλου μέ-
ρους και προστατεύονται υπό του παρόντος Πρωτοκόλλου.

3. Έπιπροσθέτως προς τας σοβαράς παραβιάσεις τας καθοριζόμενας έν τώ
Άρθρω 11, αι ακόλουθοι πράξεις θεωρούνται ως σοβαράι παραβιάσεις του
παρόντος Πρωτοκόλλου όταν διαπράττωνται σκοπίμως, κατά παράβασιν των
σχετικών διατάξεων του παρόντος Πρωτοκόλλου, και προξενούν θάνατον ή
βαράν θλάθην εις τό σώμα ή την ύγείαν:

(α) τό να καθίσταται ό άμαχος πληθυσμός ή οι πολίται άτομικώς στόχος
έπιθέσεως:

(β) ή διενέργεια άδιακρίτου έπιθέσεως έπηρεαζούσης τόν άμαχον πλη-
θυσμόν ή πολιτικά άντικείμενα έν γνώσει του ότι ή τοιαύτη έπίθεσις
θά προξενήσθ υπερβολικήν άπώλειαν ζωής, θλάθην εις τούς πολίταις
ή ζημίαν εις πολιτικά άντικείμενα, ως καθορίζεται έν τη παραγράφω
2 (α) (iii) του Άρθρου 57.

(γ) ή διενέργεια έπιθέσεως έναντίον έργων ή έγκαταστάσεων περιε-
χουσών επικινδύνους δυνάμεις έν γνώσει του ότι ή τοιαύτη έπίθεσις
θά προξενήσθ υπερβολικήν άπώλειαν ζωής, θλάθην εις τούς πολίταις
ή ζημίαν εις πολιτικά άντικείμενα, ως καθορίζεται έν τη παρα-
γράφω 2 (α) (iii) του Άρθρου 57.

(δ) τό να καθίστανται άνωχώρωτοι περιοχαί και άποστρατικοποιημένα
ζώναι στόχος έπιθέσεως.

(ε) τό να καθίσταται πρόσωπόν τι στόχος έπίθέσεως έν γνώσει του ότι
τούτο είναι «έκτός μάχης».

(στ) ή δολία χρήσις, κατά παράβασιν του Άρθρου 37, του διακριτικού
έμβλήματος του Έρυθρού Σταυρού, της Έρυθράς Ημισελήνου, ή του
Έρυθρού Λέοντος και Ηλίου ή έτέρου προστατευτικού σήματος άνε-
γνωρισμένον υπό των Συμβάσεων ή του παρόντος Πρωτοκόλλου.

4. Έπιπροσθέτως προς τας σοβαράς παραβιάσεις τας καθορισθείσας εις τας
ροηγουμένας παραγράφους και εις τας Συμβάσεις, αι ακόλουθοι θεωρούνται
ως σοβαράι παραβιάσεις του παρόντος Πρωτοκόλλου όταν διαπράττωνται
σκεμμένως και κατά παράβασιν των Συμβάσεων ή του Πρωτοκόλλου:

(α) ή υπό της Κατοχικής Δυνάμεως μεταφορά τμημάτων του ίδιου αυτής
άμαχου πληθυσμού εις τό υπ' αυτής κατεχόμενον έδαφος ή ό έκτο-
πισμός ή ή μεταφορά δλοκλήρου ή μέρους του πληθυσμού του κατε-
χομένου έδάφους έντός ή έκτός του έδάφους τούτου, κατά παράβασιν
του Άρθρου 49 της Τετάρτης Συμβάσεως.

(β) άδικαιολόγητος χρονοτριβή εις τόν επαναστατισμόν αιχμαλώτων
πολέμου ή πολιτών.

(γ) μέθοδοι φυλετικών διακρίσεων και έτεροι άπάνθρωποι και έξευτε-
λιστικοί μέθοδοι ένέχουσαι προσβολήν της προσωπικής αξιοπρεπείας
βασιζόμεναι επί φυλετικής διαφοράς.

(δ) τό να καθίστανται τά εύκρινώς άναγνωριζόμενα ιστορικά μνημεία,
έργα τέχνης ή τόποι λατρείας οστινες αποτελούν την πολιτιστικήν και
πνευματικήν κληρονομίαν των λαών και εις τούς όποιους έχει δοθή
ειδική προστασία δι' ειδικής διευθετήσεως, επί παραδείγματι, έν τώ
πλαίσίω άρμοδίου διεθνούς οργανισμού, στόχος έπιθέσεως προξε-
νούσης ως άποτέλεσμα έκτεταμένην καταστροφήν τούτων, όπου δέν
υπάρχει μαρτυρία περι της υπό του αντίπαλου Μέρους παραβιάσεως
της ύποπαραγράφου (β), του Άρθρου 53 και όταν τά τοιαύτα ιστο-
ρικά μνημεία, έργα τέχνης και τόποι λατρείας δέν εύρίσκονται εις
άμεσον γειτνίασιν προς στρατιωτικούς στόχους.

(ε) ή άποστέρησις από πρόσωπα προστατευόμενα υπό των Συμβάσεων
ή καλυπτόμενα υπό της παραγράφου 2 του παρόντος Άρθρου των
δικαιωμάτων δικαίας και κανονικής δίκης.

5. Άνευ δυσμενοϋς έπηρεασμού της έφαρμογής των Συμβάσεων και του
παρόντος Πρωτοκόλλου, σοβαράι παραβιάσεις των κειμένων αυτών θεωρούνται
ς έγκλήματα πολέμου.

Άρθρον 86.—Παράλειψις δράσεως

1. Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη καὶ τὰ Μέρη τῆς συρράξεως ὀφείλου νὰ καταστέλλουσι σοβαρὰς παραβιάσεις καὶ νὰ ἀναλαμβάνουσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς καταστολὴν ὅλων τῶν ἄλλων παραβιάσεων τῶν Συμβάσεων ἢ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, αἰτινες πηγάζουσι ἐκ τῆς παράλειψος δράσεως ὁσάκις ὑφίσταται ὑποχρέωσις πρὸς τοιαύτην, δράσιν.

2. Τὸ γεγονός, ὅτι παραβίασις τῶν Συμβάσεων ἢ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἐγένετο ὑπὸ τινος ὑφισταμένου δὲν ἀπαλλάσσει τοὺς προϊσταμένους τοῦ ἐκ ποινικῆς ἢ πειθαρχικῆς εὐθύνης, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ἐάν οὗτοι ἐγνώριζον, ἢ ἐάν εἶχον πληροφορίαν ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ βοηθήσῃ αὐτοὺς νὰ συμπεράνουν, ὑπὸ τὰς τότε περιστάσεις, ὅτι οὗτος διέπραξεν ἢ ἐπρόκειτο νὰ διαπράξῃ τοιαύτην παραβίαν καὶ ἐάν δὲν ἔλαβον ὅλα τὰ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν δυνάτῃ μέτρα πρὸς παρεμπόδισιν ἢ καταστολὴν τῆς παραβιάσεως.

Άρθρον 87.—Καθῆκον τῶν στρατιωτικῶν διοικητῶν

1. Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη καὶ τὰ Μέρη τῆς συρράξεως δεόν νὰ ἀπαιτοῦν παρὰ τῶν στρατιωτικῶν διοικητῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὰ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν μέλη τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ λοιπὰ ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν των πρόσωπα, ὅπως παρεμποδίζουσι καὶ, ὁσάκις τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, ὅπως καταστέλλουσι καὶ ἀναφέρουσι εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς παραβιάσεις τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

2. Πρὸς τὸν σκοπὸν παρεμπόδισεως καὶ καταστολῆς παραβιάσεων, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη καὶ τὰ Μέρη τῆς συρράξεως δεόν νὰ ἀπαιτοῦν ὅπως, ἀναλόγως πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῶν εὐθυνῶν των, οἱ στρατιωτικοὶ διοικηταὶ θεβαιῶνται ὅτι τὰ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν μέλη τῶν ἐνόπλων δυνάμεων εἶναι ἐνήμερα τῶν ὑποχρεώσεων των δυνάμει τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

3. Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη καὶ τὰ Μέρη τῆς συρράξεως δεόν νὰ ζητοῦν παρὰ παντὸς διοικητοῦ, γνωρίζοντος ὅτι ὑφιστάμενοί του ἢ ἕτερα πρόσωπα ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν του πρόκειται νὰ διαπράξουσι ἢ ἔχουσι διαπράξει παραβίαν τῶν Συμβάσεων ἢ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, ὅπως προβῇ εἰς τοιαῦτα διαθήματα ὅσα ἤθελον εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς πρόληψιν τῶν τοιούτων παραβιάσεων τῶν Συμβάσεων ἢ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου καὶ ὅπως, ὅταν τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, λάβῃ πειθαρχικὰ ἢ ποινικὰ μέτρα κατὰ τῶν παραβατῶν.

Άρθρον 88.—Ἀμοιβαία βοήθεια εἰς ποινικὰ ζητήματα

1. Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δεόν νὰ παρέχουσι ἀλλήλοις τὴν μεγαλυτέραν βοήθειαν ἐν σχέσει πρὸς ποινικὴν διαδικασίαν ἀφορῶσαν εἰς σοβαρὰς παραβιάσεις τῶν Συμβάσεων ἢ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

2. Τηρουμένων τῶν ἐν ταῖς Συμβάσεσι καὶ τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ Ἄρθρου 85 τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἀναφερομένων δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων, καὶ ὁσάκις αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουσι, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δεόν νὰ συνεργάζωνται εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκδόσεως. Ταῦτα ὀφείλουσι νὰ μελετοῦσι προσηκόντως τὴν αἴτησιν τοῦ Κράτους εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποίου διεπράχθη τὸ περὶ οὗ ὁ ἰσχυρισμὸς ἀδίκημα.

3. Τὸ δίκαιον τοῦ Ὑψηλοῦ Συμβαλλομένου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται ἡ αἴτησις θὰ τυγχάνῃ ἐφαρμογῆς εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων, ὅμως, δὲν θὰ ἐπιπρεάζουσι τὰς ὑποχρεώσεις τὰς πηγαζούσας ἐκ τῶν διατάξεων ὁσᾶνδήποτε ἑτέρας συνθήκης διμεροῦς ἢ πολυμεροῦς φύσεως ἥτις διέπει ἢ θὰ διέπῃ ὁλόκληρον ἢ μέρος τοῦ θέματος τῆς ἀμοιβαίας βοήθειας εἰς ποινικὸν ζήτημα.

Άρθρον 89.—Συνεργασία

1. Εἰς καταστάσεις σοβαρῶν παραβιάσεων τῶν Συμβάσεων ἢ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι νὰ ἐνεργήσουσι, ὁμοῦ ἢ κεχωρισμένως, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὸν Χάρτην τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

"Άρθρον 90: Διεθνής Έρευνητική Έπιτροπή"

1. --(α) Καθιερύεται Διεθνής Έρευνητική Έπιτροπή (έν τοίς έφ' έξής αναφερομένη ώς «ή Έπιτροπή») άποτελουμένη έκ δεκαπέντε μελών ύψηλής ήθικής στάθμης και έγνωσμένης άμεροληψίας.

(β) Όσάκις ούχι όλιγώτερα τών είκοσι Ύψηλών Συμβαλλομένων Μερών έχουν συμφωνήσει νά άποδεχθοϋν την άρμοδιότητα της Έπιτροπής συμφώνως πρός την παράγραφον 2, ό θεματοφύλαξ ύποχρεούται νά συγκαλέση συνεδρίαν τών άντιπροσώπων τών έν λόγω Ύψηλών Συμβαλλομένων Μερών (και όφείλει νά έπαναλαβάνη τοϋτο άνά πενταετίαν μετά ταϋτα) έπί τῷ τέλει έκλογής τών μελών της Έπιτροπής. Κατά την συνεδρίαν, οί άντιπροσώποι θά εκλέγουν τά μέλη της Έπιτροπής δια μυστικής ψηφοφορίας έκ καταλόγου ύποψηφίων προσώπων όστις καταρτίζεται δια της ύποδείξεως ένός ύποψηφίου ύφ' εκάστου τών Ύψηλών Συμβαλλομένων Μερών.

(γ) Τά Μέλη της Έπιτροπής θά ύπηρετοϋν ύπό την προσωπικήν των ιδιότητα και ή θητεία των θά διαρκή μέχρι της εκλογής νέων μελών κατά την έπομένην συνεδρίαν.

(δ) Κατά την εκλογήν, τά Ύψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη δέον νά διασφαλίζουν ότι τά πρόσωπα άτινα θά εκλεγοϋν ώς Έπιτροπή κατέχουν έν εκαστον τά άπαιτούμενα προσόντα και ότι έξασφαλίζεται δικαία γεωγραφική άντιπροσώπευσις έν τῇ Έπιτροπῇ ώς σύνολον.

(ε) Έν περιπτώσει κενωθείσης θέσεως, ή Έπιτροπή πληροί την κενωθείσαν θέσιν άφ' έαυτής, λαμβάνουσα δεόντως ύπ' όψιν τάς διατάξεις τών προηγούμενων ύποπαραγράφων.

(στ) Ό θεματοφύλαξ όφείλει νά καθιστά προσιτάς εις την Έπιτροπήν τάς άναγκαίαις διοικητικάς διευκολύνσεις δια την εκτέλεσιν τών καθηκόντων της.

2. --(α) Τά Ύψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη δύνανται κατά τον χρόνον της ύπογραφής ή της κυρώσεως του Πρωτοκόλλου ή της προσχωρήσεως εις αυτό ή καθ' οιοδήποτε μεταγενέστερον χρόνον νά δηλώσουν ότι άναγνωρίζουν αυτόμάτως και άνευ ειδικής συμφωνίας, έν σχέσει πρός οιοδήποτε έτερον Ύψηλόν Συμβαλλόμενον Μέρος άποδεχόμενον την αύτην ύποχρέωσιν, την άρμοδιότητα της Έπιτροπής νά διερευνά ίσχυρισμούς του τοιοϋτου έτέρου Μέρους, ώς παρέχεται έξουσία ύπό του παρόντος "Άρθρου.

(β) Αί άνωτέρω αναφερόμεναι δηλώσεις κατατίθενται παρά τῷ θεματοφύλακι, όστις όφείλει νά διαβιβάση άντίγραφα τούτων πρός τά Ύψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη.

(γ) Η Έπιτροπή έχει άρμοδιότητα:

(i) νά διερευνά οιαδήποτε γεγονότα δια τά όποια ύπάρχει ίσχυρισμός ότι συνιστοϋν σοβαράς παραβιάσεις ώς αύται καθορίζονται εις τάς Συμβάσεις και τό παρόν Πρωτόκολλον ή έτέρας σοβαράς παραβιάσεις τών Συμβάσεων ή του παρόντος Πρωτοκόλλου

(ii) νά διευκολύνη, δια τών καλών της ύπηρεσιών, την άποκατάστασιν του σεβασμοϋ τών Συμβάσεων και του παρόντος Πρωτοκόλλου.

(δ) Εις έτέρας περιπτώσεις, ή Έπιτροπή θά διεξάγη έρευναν τῇ αίτήσει Μέρους τινός της συρράξεως μόνον τῇ συναινέσει του έτέρου ή τών έτέρων ένδιαφερομένων Μερών

(ε) Τηρουμένων τών προηγούμενων διατάξεων της παρούσης παραγράφου, αι διατάξεις του "Άρθρου 52 της Πρώτης Συμβάσεως, του "Άρθρου 53 της Δευτέρας Συμβάσεως, του "Άρθρου 132 της Τρίτης Συμβάσεως και του "Άρθρου 149 της Τετάρτης Συμβάσεως θά έξακολουθοϋν νά εφαρμόζονται εις οιαδήποτε ίσχυριζόμενην παραβίασιν τών Συμβάσεων και θά έπεκτείνωνται εις οιαδήποτε ίσχυριζόμενην παραβίασιν του παρόντος Πρωτοκόλλου.

3. (α) Ἐκτός ἴαν συμφωνηθῆ ἄλλως ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Μερῶν, ἀπασαι αἱ ἔρευναὶ ἀναλαμβάνονται ὑπὸ Κλιμακίου ἀποτελουμένου ἐξ ἑπτὰ μελῶν διοριζομένων ὡς ἀκολουθῶς:

- (i) πέντε μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, μὴ πολιτῶν οἰουδήποτε Μέρους τῆς συρράξεως, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ θάσει δικαίας ἀντιπροσωπεύσεως τῶν γεωγραφικῶν περιοχῶν, κατόπιν διαβουλεύσεων μετὰ τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως·
- (ii) δύο ἐκτάκτων μελῶν, μὴ πολιτῶν οἰουδήποτε Μέρους τῆς συρράξεως, τοῦ ἑνὸς διοριζομένου ὑπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς καὶ τοῦ ἑτέρου ὑπὸ τῆς ἄλλης.

(β) Ἄμα τῇ λήψει τῆς αἰτήσεως δι' ἔρευναν, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς καθορίζει κατάλληλον χρονικὴν προθεσίαν διὰ τὴν σύστασιν τοῦ Κλιμακίου. Ἐάν ἑκτακτὸν τι μέλος δὲν διορισθῆ ἐντὸς τῆς δοθείσης προθεσμίας, ὁ Πρόεδρος θὰ διορίζῃ ἀμέσως τοιοῦτον ἐπιπρόσθετον μέλος ἢ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἤθελεν ἀπαιτηθῆ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Κλιμακίου.

4.-(α) Τὸ δυνάμει τῆς παραγράφου 3 καθιδρυόμενον Κλιμάκιον ἵνα ἀναλάβῃ διερεῦναι τινὰ θὰ καλῆ τὰ Μέρη τῆς συρράξεως ὅπως βοηθήσουν αὐτὸ καὶ παρουσιάσουν μαρτυρίαν. Τὸ Κλιμάκιον δύναται ἐπίσης νὰ ζητήσῃ τοιαύτην ἑτέραν μαρτυρίαν οἷαν ἤθελε θεωρήσῃ κατάλληλον καθὼς καὶ νὰ διεξαγάγῃ ἔρευναν τῆς καταστάσεως ἐπὶ τόπου.

(β) Πᾶσα μαρτυρία δέον νὰ ἀποκαλύπτηται πλήρως εἰς τὰ Μέρη, ἅτινα θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλλουν τὰ σχόλια τῶν ἐπ' αὐτῆς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν.

(γ) Ἐκαστὸν Μέρος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀμφισβητῆ καὶ ἀντικρούῃ τὴν τοιαύτην μαρτυρίαν.

5.-(α) Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὰ Μέρη ἑκθεσιν ἐπὶ τῶν πορισμάτων τοῦ Κλιμακίου μετὰ τοιαύτων συστάσεων οἷας ἤθελε θεωρήσῃ σκόπιμον νὰ ὑποβάλλῃ.

(β) Ἐάν τὸ Κλιμάκιον ἀδυνατῆ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐπαρκῆ μαρτυρίαν διὰ πραγματικὰ καὶ ἀνεπηρέαστα πορίσματα, ἢ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀναφέρῃ τοὺς λόγους τῆς τοιαύτης ἀδυναμίας.

(γ) Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν θὰ ὑποβάλλῃ τὸ πόρισμά της δημοσίως, ἐκτός ἔάν τοῦτο ζητηθῆ παρ' αὐτῆς ὑπὸ πάντων τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως.

6. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ θεσπίσῃ τοὺς οἰκείους αὐτῆς κανόνες, περιλαμβανομένων κανόνων διὰ τὴν προεδρίαν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὴν προεδρίαν τοῦ Κλιμακίου. Οἱ ἐν λόγῳ κανόνες δέον νὰ ἐξασφαλίζουσιν ὅτι τὸ ἔργον τοῦ προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖται κατὰ πάντα χρόνον καὶ ὅτι, ἐν περιπτώσει ἐρεύνης τινός, τοῦτο ἐκτελεῖται ὑπὸ προσώπου ὅπερ δὲν εἶναι πολίτης Μέρους τῆς συρράξεως.

7. Αἱ διοικητικαὶ δαπάναι τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἀντιμετωπίζονται διὰ συνεισφορῶν τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἅτινα προέβησαν εἰς δηλώσεις δυνάμει τῆς παραγράφου 2, ὡς καὶ δι' ἐθελοντικῶν συνεισφορῶν. Τὸ Μέρος ἢ τὰ Μέρη τῆς συρράξεως ἅτινα ζητοῦν τὴν ἔρευναν θὰ προκαταβάλλουν τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ διὰ τὰς δαπάνας τὰς ὁποίας ὑφίσταται τὸ Κλιμάκιον καὶ θὰ ἀποζημιῶνται ἀκολουθῶς ὑπὸ τοῦ Μέρους ἢ τῶν Μερῶν ἐναντίον τῶν ὁποίων προεβλήθησαν οἱ ἰσχυρισμοὶ μέχρι πενήκοντα τοῖς ἑκατὸν τῶν δαπανῶν τοῦ Κλιμακίου. Ὅσακις προεβλήθησαν ἰσχυρισμοὶ ὑπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς καὶ ἀντιῆχυρισμοὶ ὑπὸ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς ἐνώπιον τοῦ Κλιμακίου, ἐκάστη πλευρὰ θὰ καταβάλλῃ τὸ ἕμισι τῶν ἀναγκασιούτων ποσῶν.

Ἄρθρον 91. Εὐθύνη

Τὸ Μέρος τῆς συρράξεως τὸ ὁποῖον παραβιάζει τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως ἢ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ὑπόκειται, ἐάν ἢ περιστάσις τὸ ἀπαιτῆ, εἰς τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεως καὶ εἶναι ὑπεύθυνον διὰ πᾶσαν πρᾶξιν γενομένην ὑπὸ προσώπων ἀποτελοῦντων μέρος τῶν ἐνόπλων δυνάμεων αὐτοῦ.

ΜΕΡΟΣ VI

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 92.—Υπογραφή

Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον θὰ εἶναι ἀνοικτὸν δι' ὑπογραφήν ὑπὸ τῶν Μερῶν τῶν Συμβάσεων ἕξ μῆνας μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς Τελικῆς Πράξεως καὶ θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὸν διὰ περίοδον δώδεκα μηνῶν.

Άρθρον 93.—Ἐπικύρωση

Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον θὰ ἐπικυρωθῇ τὸ συντομώτερον δυνατὸν. Τὰ ἔγγραφα ἐπικυρώσεως θὰ κατατεθοῦν παρὰ τῷ Ἑλθετικῷ Ὀμοσπονδιακῷ Συμβουλίῳ, ὡς ἔστιν ὁ θεματοφύλαξ τῶν Συμβάσεων.

Άρθρον 94.—Προσχώρησις

Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον θὰ εἶναι ἀνοικτὸν διὰ προσχώρησιν ὑφ' οἰουδήποτε Μέρους τῶν Συμβάσεων ὅπερ δὲν ἔχει ὑπογράψει αὐτό. Τὰ ἔγγραφα προσχωρήσεως θὰ κατατεθοῦν παρὰ τῷ θεματοφύλακι.

Άρθρον 95.—Ἐναρξις ἰσχύος

1. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἀρχεταὶ ἕξ μῆνας ἀπὸ τῆς καταθέσεως δύο ἐγγράφων ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως.
2. Δι' ἕκαστον μέρος τῶν Συμβάσεων ὅπερ μεταγενεστέρως ἐπικυροῖ τὸ παρὸν Πρωτόκολλον ἢ προσχωρεῖ εἰς αὐτό, ἡ ἰσχύς αὐτοῦ ἀρχεταὶ ἕξ μῆνας ἀπὸ τῆς καταθέσεως ὑπὸ τοῦ ἐν λόγω Μέρους τοῦ ἐγγράφου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως αὐτοῦ.

Άρθρον 96.—Συμβατικαὶ σχέσεις ἐπὶ τῇ ἐνάρξει

τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου

1. Ὅταν τὰ μέρη τῶν Συμβάσεων εἶναι ἐπίσης μέρη τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, αἱ Συμβάσεις θὰ ἐφαρμόζονται ὡς αὐταὶ συμπληροῦνται ὑπὸ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.
2. Ὅταν ἐν τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως δὲν δεσμεύεται ὑπὸ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, τὰ μέρη τοῦ Πρωτοκόλλου παραμένουν δεσμευμένα ὑπὸ αὐτοῦ εἰς τὰς ἀμοιβαίας αὐτῶν σχέσεις. Περαιτέρω ταῦτα θὰ δεσμεύονται ὑπὸ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἐν σχέσει πρὸς ἕκαστον μὴ δεσμευόμενον ὑπ' αὐτοῦ μέρος, ἐὰν τοῦτο ἀποδέχεται καὶ ἐφαρμόζη τὰς διατάξεις αὐτοῦ.
3. Ἡ ἀρχὴ ἢ ἐκπροσωποῦσα λαὸν μαχόμενον ἐναντίον Ὑψηλοῦ Συμβαλλομένου Μέρους εἰς ἐνοπλιον σύρραξιν τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 1 ἀναφερομένου τύπου, δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐν λόγω σύρραξιν διὰ μονομεροῦς δηλώσεως ἀπευθινομένης πρὸς τὸν θεματοφύλακα. Ἡ τοιαύτη δήλωσις θὰ ἔχη, ἀμα τῇ λήψει τῆς ὑπὸ τοῦ θεματοφύλακος, τὰ ἀκόλουθα ἀποτελέσματα ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐν λόγω σύρραξιν:
 - (α) αἱ Συμβάσεις καὶ τὸ παρὸν Πρωτόκολλον τίθενται εἰς ἀμεσὸν ἐφαρμογὴν διὰ τὴν ρηθεῖσαν ἀρχὴν ὡς μέρος τῆς συρράξεως
 - (β) ἡ ρηθεῖσα ἀρχὴ ἀποκτᾷ τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις ὡς ἐκεῖνας τὰς ὁποίας ἔχει ἀναλάβῃ Ὑψηλὸν τι Συμβαλλόμενον μέρος τῶν Συμβάσεων καὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου καὶ
 - (γ) αἱ Συμβάσεις καὶ τὸ παρὸν Πρωτόκολλον εἶναι ἕξ ἴσου δεσμευτικαὶ ἐφ' ὅλων τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως.

"Άρθρον 97.—Τροποποιήσεις

1. Πάν Ύψηλόν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται νά προτείνη τροποποιήσεις του παρόντος Πρωτοκόλλου. Τό κείμενον οιασδήποτε προτεινομένης τροποποιήσεως κοινοποιείται εις τόν θεματοφύλακα, όστις αποφασίζει, κατόπιν διαβουλεύσεων μεθ' όλων τών Ύψηλών Συμβαλλομένων Μερών και τής Διεθνούς Έπιτροπής του Έρυθρου Σταυρού, κατά πόσον δέον νά συγκληθῆ διάσκεψις πρός μελέτην τής προτεινομένης τροποποιήσεως.

2. Ο θεματοφύλαξ θά προσκαλῆ εις τήν έν λόγω διάσκεψιν όλα τά Ύψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη καθώς και τά Μέρη τών Συμβάσεων, ανεξαρτήτως εάν έχουν υπογράψει ή μη τό παρόν Πρωτόκολλον.

"Άρθρον 98.—Αναθεώρησις του Παραρτήματος I

1. Ούχι άργότερον τών τεσσάρων έτών από τής έναρξεως Ισχύος του παρόντος Πρωτοκόλλου και μετά ταύτα κατά διαστήματα ούχι μικρότερα τής τετραετίας, ή Διεθνής Έπιτροπή του Έρυθρου Σταυρού θά διαβουλεύηται μετά τών Ύψηλών Συμβαλλομένων Μερών επί του Παραρτήματος I του παρόντος Πρωτοκόλλου και, εάν θεωρήσῃ τούτο αναγκαίον, δύναται νά προτείνη συνέλευσιν τεχνικών έμπειρογνωμόνων πρός αναθεώρησιν του Παραρτήματος I και εισήγησιν τοιαύτων τροποποιήσεων αυτού οιας ήθελον θεωρήσει επιθυμητάς. Πλήν εάν, έντός έξι μηνών από τής κοινοποιήσεως προτάσεως διά τοιαύτην συνέλευσιν εις τά Ύψηλά Συμβαλλόμενα Πρόσωπα, τό έν τρίτον αυτών αντιτιθεται, ή Διεθνής Έπιτροπή του Έρυθρου Σταυρού θά συγκαλῆ τήν συνέλευσιν, προσκαλοῦσα επίσης παρατηρητάς άρμοδίων διεθνών οργανισμών. Τοιαύτη συνέλευσις θά συγκαληται επίσης υπό τής Διεθνούς Έπιτροπής του Έρυθρου Σταυρού καθ' ολονδήποτε χρόνον τῆ αιτήσει του ένός τρίτου τών Ύψηλών Συμβαλλομένων Μερών.

2. Ο θεματοφύλαξ θά συγκαλῆ διάσκεψιν τών Ύψηλών Συμβαλλομένων Μερών και τών Μερών τών Συμβάσεων πρός μελέτην τών υπό τής συνελεύσεως τών τεχνικών έμπειρογνωμόνων προτεινομένων τροποποιήσεων, εάν μετά τήν έν λόγω συνέλευσιν, ζητήσῃ τούτο ή Διεθνής Έπιτροπή του Έρυθρου Σταυρού ή τό έν τρίτον τών Ύψηλών Συμβαλλομένων Μερών.

3. Τροποποιήσεις του Παραρτήματος I δύναται νά έγκριθούν κατά τήν τοιαύτην διάσκεψιν διά πλειοψηφίας τών δύο τρίτων τών παρόντων και ψηφίζόντων Ύψηλών Συμβαλλομένων Μερών.

4. Ο θεματοφύλαξ θά κοινοποιῆ οιασδήποτε ούτω έγκριθείσαν τροποποιήσιν εις τά Ύψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη και τά Μέρη τών Συμβάσεων. Η τροποποιήσις θά θεωρηται ώς γενομένη άποδεκτη μετά τήν παρέλευσιν ένός έτους από τής κοινοποιήσεως τής, έκτός εάν έντός τής περιόδου ταύτης κοινοποιηθῆ δήλωσις περι μῆ άποδοχής τής τροποποιήσεως εις τόν θεματοφύλακα υπό ούχι όλιγωτέρων του ένός τρίτου τών Ύψηλών Συμβαλλομένων Μερών.

5. Τροποποιήσις θεωρηθείσα ώς γενομένη άποδεκτη συμφώνως πρός τήν παράγραφον 4 τίθεται έν Ισχύϊ τρεις μήνας μετά τήν άποδοχήν τής δι' άπαντά τά Ύψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη πλήν εκείνων τά όποια έχουν προβῆ εις δήλωσιν περι μῆ άποδοχής συμφώνως πρός τήν παράγραφον ταύτην. Πάν Μέρος όπερ προβαίνει εις τοιαύτην δήλωσιν δύναται καθ' ολονδήποτε χρόνον νά ανακαλέσῃ ταύτην, όποτε ή τροποποιήσις τίθεται έν Ισχύϊ διά τό έν λόγω Μέρος μετά παρέλευσιν τριών μηνών από τής ανακλήσεως.

6. Ο θεματοφύλαξ θά πληροφορῆ τά Ύψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη και τά Μέρη τής Συμβάσεως περι τής έναρξεως Ισχύος οιασδήποτε τροποποιήσεως, περι τών δεσμευομένων υπ' αυτής Μερών, περι τής ημερομηνίας έναρξεως Ισχύος ταύτης έν σχέσει πρός έκαστον Μέρος, περι τών δηλώσεων περι μῆ άποδοχής τών γενομένων συμφώνως πρός τήν παράγραφον 4 και περι τών ανακλήσεων τοιούτων δηλώσεων.

"Άρθρον 99.—Καταγγελία

1. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν Ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον Μέρος ἤθελεν καταγγεῖλαι τὸ παρὸν Πρωτόκολλον, ἡ καταγγελία δὲν θὰ λαμβάνῃ ἰσχύον εἰμὴ μόνον ἔν ἔτος ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ ἐγγράφου τῆς καταγγελίας. Ἐάν, ὁμως, κατὰ τὴν ἐκπνοὴν τοῦ ἔτους τὸ καταγγεῖλαν Μέρος εὐρίσκεται εἰς μίαν τῶν καταστάσεων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ "Άρθρῳ 1, ἡ καταγγελία δὲν θὰ λαμβάνῃ ἰσχύον πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐνόπλου συρράξεως ἢ τῆς κατοχῆς καί, ἐν πάσῃ περιπτώσει, οὐχὶ προτοῦ τερματισθῆ τὸ ἔργον τὸ σχετικὸν πρὸς τὴν τελικὴν ἀπόλυσιν, ἐπαναπατρισμὸν ἢ ἐπανεγκατάστασιν τῶν προσώπων τῶν προστατευομένων ὑπὸ τῶν Συμβάσεων ἢ ὑπὸ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

2. Ἡ καταγγελία θὰ γνωστοποιηθῆ ἐγγράφως πρὸς τὸν θεματοφύλακα ὅστις θὰ διαβιβάσῃ ταύτην εἰς τὰ Ὑψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη.

3. Ἡ καταγγελία θὰ ἰσχύῃ μόνον ἐν σχέσει πρὸς τὸ Μέρος τὸ προβαῖνον εἰς ταύτην.

4. Ἡ δυνάμει τῆς παραγράφου 1 καταγγελία δὲν ἐπηρεάζει τὰς συνεπείας τῆς ἐνόπλου συρράξεως ἤδη δημιουργηθείσας ὑποχρεώσεις δυνάμει τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου εἰς θάρος τοῦ οὕτως καταγγελλαντος Μέρους ἐν σχέσει πρὸς οἰανδήποτε ἐνέργειαν γενομένην πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς ἐν λόγῳ καταγγελίας.

"Άρθρον 100.—Γνωστοποιήσεις

Ὁ θεματοφύλαξ θὰ πληροφορῆ τὰ Ὑψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη καθὼς καὶ τὰ Μέρη τῶν Συμβάσεων, εἴτε ταῦτα ὑπέγραψαν τὸ παρὸν Πρωτόκολλον εἴτε μὴ, περὶ τῶν ἀκολούθων:

- (α) τῶν ὑπογραφῶν τῶν τεθεισῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου καὶ τῆς καταθέσεως τῶν ἐγγράφων ἐπικυρώσεως καὶ προσχωρήσεως δυνάμει τῶν "Άρθρων 93 καὶ 94
- (β) τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου δυνάμει τοῦ "Άρθρου 95
- (γ) τῶν γνωστοποιήσεων καὶ δηλώσεων τῶν ληφθεισῶν δυνάμει τῶν "Άρθρων 84, 90 καὶ 97
- (δ) τῶν δηλώσεων τῶν ληφθεισῶν δυνάμει τῆς παραγράφου 3 τοῦ "Άρθρου 96, αἵτινες δεόν νὰ κοινοποιῶνται διὰ τῆς ταχυτέρας μεθόδου καὶ
- (ε) τῶν καταγγελιῶν δυνάμει τοῦ "Άρθρου 99.

"Άρθρον 101.—Πρωτοκόλλησις

1. Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος του, τὸ παρὸν Πρωτόκολλον θὰ διαβιθασθῆ ὑπὸ τοῦ θεματοφύλακος εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν πρὸς πρωτοκόλλησιν καὶ δημοσίευσιν συμφώνως πρὸς τὸ "Άρθρον 102 τοῦ Χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

2. Ὁ θεματοφύλαξ θὰ πληροφορῆ ἐπίσης τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν περὶ ὅλων τῶν ἐπικυρώσεων, προσχωρήσεων καὶ καταγγελιῶν τῶν λαμβανομένων ὑπ' αὐτῶ ἐν σχέσει πρὸς τὸ παρὸν Πρωτόκολλον.

"Άρθρον 102.—Αὐθεντικά κείμενα

Τὸ πρωτότυπον τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, τοῦ ὁποίου τὸ Ἄραβικόν, Κινεζικόν, Ἀγγλικόν, Γαλλικόν, Ρωσικόν καὶ Ἰσπανικόν κείμενον εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικόν, θὰ κατατεθῆ παρὰ τῷ θεματοφύλακι, ὅστις θὰ διαβιβάσῃ κεκρωμένα πιστὰ ἀντίγραφα αὐτοῦ εἰς ἅπαντα τὰ Μέρη τῶν Συμβάσεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΑΦΟΡΩΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.—ΔΕΛΤΙΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

"Άρθρον 1.—Δελτίον ταυτότητος διά μόνιμον πολιτικόν
ύγειονομικόν και θρησκευτικόν προσωπικόν

1. Τό δελτίον ταυτότητος διά τό έν τή παραγράφω 3 του "Άρθρου 18 του Πρωτοκόλλου αναφερόμενον μόνιμον πολιτικόν ύγειονομικόν και θρησκευτικόν προσωπικόν δέον ύπως:

- (α) φέρη τό διακριτικόν έμβλημα και είναι τοιούτου μεγέθους ώστε να μεταφέρηται έν τώ θυλακίω·
- (β) είναι δσον τό δυνατόν άνθεκτικώτερον άπό πρακτικής άπόψεως·
- (γ) είναι συντεταγμένον εις τήν έθνικήν ή έπίσημον γλώσσαν (και δύναται έπιπροσθέτως να είναι συντεταγμένον εις έτέρας γλώσσας)·
- (δ) αναφέρωνται έν αύτῳ τό όνομα, ή ήμερομηνία γεννήσεως (ή, εάν ή ήμερομηνία αύτη δέν είναι γνωστή, ή ήλικία κατά τόν χρόνον τής εκδόσεως) και ό αριθμός ταυτότητος, εάν ύπάρχη, του κατόχου·
- (ε) δηλοϋται έν αύτῳ ύπό ποίαν ιδιότητα ό κάτοχος δικαιούται εις τήν προστασίαν των Συμβάσεων και του Πρωτοκόλλου·
- (στ) φέρη τήν φωτογραφίαν του κατόχου καθώς και τήν ύπογραφήν ή τά δακτυλικά άποτυπώματα του άντίχειρός του, ή άμφότερα·
- (ζ) φέρη τήν σφραγίδα και ύπογραφήν τής άρμοδίας άρχής·
- (η) αναφέρωνται έν αύτῳ ή ήμερομηνία εκδόσεως και ή ήμερομηνία λήξεως του δελτίου.

2. Τό δελτίον ταυτότητος δέον να είναι όμοιόμορφον καθ' όλην τήν έπικράτειαν εκάστου Υψηλού Συμβαλλομένου Μέρους και, καθ' ήν εκτασιν τουτο είναι δυνατόν, του αύτου τύπου δι' άπαντα τά Μέρη τής συρράξεως. Τά Μέρη τής συρράξεως δύναται να καθοδηγώνται ύπό του μονογλωσσικού προτύπου του Σχεδιαγράμματος 1. Κατά τήν έναρξιν των έχθροπραξιων, τά Μέρη θα ανταλλάσσουν μεταξύ των δείγμα του προτύπου τό όποιον χρησιμοποιούν, εάν τουτο διαφέρη άπό τό έν τῳ Σχεδιαγράμματι εικονιζόμενον. Τό δελτίον ταυτότητος εκδίδεται, εάν είναι δυνατόν, εις δύο αντίγραφα, του έτέρου φυλαττομένου ύπό τής άρχής ήτις τό εκδίδει και ήτις όφείλει να τηρή έλεγχον των δελτίων άτινα έχει εκδόσει.

3. Έν ούδεμιᾳ περιπτώσει δύναται τό μόνιμον πολιτικόν ύγειονομικόν και θρησκευτικόν προσωπικόν να στερηθῆ των δελτίων ταυτότητος αύτου. Έν περιπτώσει άπωλείας δελτίου τινός, τό έν λόγω προσωπικόν δικαιούται να λάθῃ αντίγραφον.

"Άρθρον 2.—Δελτίον ταυτότητος διά προσωρινόν πολιτικόν
ύγειονομικόν και θρησκευτικόν προσωπικόν

1. Τό δελτίον ταυτότητος διά προσωρινόν πολιτικόν ύγειονομικόν και θρησκευτικόν προσωπικόν δέον ύπως είναι, όσάκις τουτο είναι δυνατόν, παρόμοιον προς εκείνο τό όποιον προνοείται έν τῳ "Άρθρω 1 των παρόντων κανονισμών. Τά Μέρη τής συρράξεως δύναται να καθοδηγώνται ύπό του έν τῳ Σχεδιαγράμματι 1 προτύπου.

2. Όταν αι περιστάσεις αποκλείουν τήν εις τό προσωρινόν πολιτικόν ύγειονομικόν και θρησκευτικόν προσωπικόν παροχήν δελτίου ταυτότητος παρομοίου προς τό έν τῳ "Άρθρω 1 των παρόντων Κανονισμών περιγραφόμενον, εις τό ειρημένον προσωπικόν δύναται να χορηγηθῆ πιστοποιητικόν ύπογραφόμενον ύπό τής άρμοδίας άρχής διά του όποίου πιστοποιείται δι εις τό πρόσωπον εις τό όποιον εκδίδεται ανετέθησαν καθήκοντα προσωρινού προσωπικού και εις τό όποιον αναφέρεται, ει δυνατόν, ή διάρκεια τής τοιαύτης αναθέσεως καθηκόντων και τό δικαίωμα του προσώπου να φέρη τό διακριτικόν έμβλημα. Τό πιστοποιητικόν δέον να αναφέρη τό όνομα του κατόχου και τήν ήμερομηνίαν γεννήσεώς του (ή, εάν αύτη δέν είναι γνωστή, τήν ήλικίαν κατά τόν χρόνον καθ' όν τό πιστοποιητικόν εκεδόθη), τά καθήκοντά του και τόν αριθμόν τής ταυτότητός του, εάν ύπάρχη. Δέον επίσης να φέρη τήν ύπογραφήν του και τά άποτυπώματα του άντίχειρός του, ή άμφότερα.

ΟΠΙΣΘΙΑ ΠΛΕΥΡΑ

Ύψος	Χρώμα οφθαλμών	Κόμη
*Ετερα χαρακτηριστικά σημεία ή πληροφορίες :		
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΤΟΧΟΥ		
Σφραγίς	*Υπογραφή κατόχου ή αποτυπώματα αντίχειρος ή αμφότερα	

ΕΜΠΡΟΣΘΙΑ ΠΛΕΥΡΑ

	
(ένταθα αναγράφεται ή χώρα και η 'Αρχή ητις εκδίδει το Δελτίον)	
ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ	
ΜΟΝΙΜΟΝ δια πολιτικόν ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΝ δια θρησκευτικόν	προσωπικόν
*Όνομα	
*Ημερ. Γενήσεως (ή ηλικία)	
*Αρ. Ταυτότητος (έναν υπάρχη)	
*Ο κάτοχος του παρόντος δελτίου προστατεύεται υπό των Συμ- θέσεων της Γενεύης της 12ης Αυγούστου, 1949 και υπό του Προσθέτου προς ταύτας Πρωτοκόλλου του αναφερομένου εις την Προστασίαν των Θυμάτων Διεθνών 'Ενόπλων Συρράξεων (Πρωτόκολλον Ι) έν τη ιδιότητι του ως	
*Ημερ. έκδόσεως *Αρ. Ταυτότητος	
*Υπογραφή της έκδόσης *Αρχής	
*Ημερ. λήξεως	

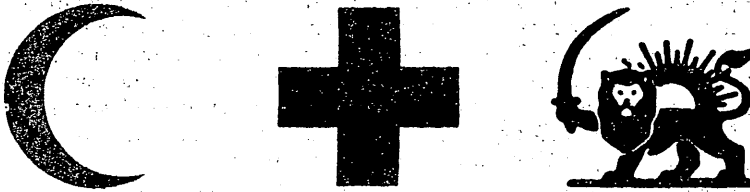
Σχεδιάγραμμα 1: Πρότυπον δελτίου ταυτότητος (μέγεθος 74 mm X 105 mm)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ. ΤΟ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΟΝ ΕΜΒΛΗΜΑ

"Άρθρον 3.—Σχήμα καὶ φύσις

1. Τὸ μέγεθος τοῦ διακριτικοῦ ἐμβλήματος (ἐρυθροῦ ἐπὶ λευκῆς βάσεως) ὄα εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὰς περιστάσεις. Διὰ τὰ σχήματα τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου ἢ τοῦ Λιόντος καὶ Ἡλίου, τὰ Ὑψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη δύνανται νὰ καθοδηγῶνται ὑπὸ τῶν προτύπων τῶν εἰκονιζομένων ἐν τῷ Σχεδιαγράμματι 2.

2. Κατὰ τὴν νύχτα ἢ ὅταν ἡ ὁρατότης εἶναι περιορισμένη, τὸ διακριτικὸν ἐμβλημα δύναται νὰ ἀνάπητῃ ἢ νὰ φωτίζηται· δύναται ἐπίσης νὰ εἶναι κατεσκευασμένον ἐξ ὀλικῶν καθιστάντων τοῦτο ἀναγνωρίσιμον διὰ τεχνικῶν μέσων ἀνιχνεύσεως.

Σχεδιάγραμμα 2: Χαρακτηριστικὰ ἐμβλήματα ἐν ἐρυθρῷ χρώματι ἐπὶ λευκῆς βάσεως.

"Άρθρον 4.—Χρῆσις

1. Τὸ διακριτικὸν ἐμβλημα ἐπιδεικνύεται, ὡσάκις τοῦτο εἶναι δυνατόν, ἐπὶ ἐπιπέδου ἐπιφανείας ἢ ἐπὶ σημαιῶν ὁρατῶν ἐξ ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων κατευθύνσεων καὶ ἐξ ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλυτέρας ἀποστάσεως.

2. Τηρουμένων τῶν ὁδηγιῶν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, τὸ ὑγειονομικὸν καὶ θρησκευτικὸν προσωπικὸν τὸ ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά του ἐν τῇ περιοχῇ τῆς μάχης ὀφείλει νὰ φέρῃ, καθ' ἣν ἔκτασιν τοῦτο εἶναι δυνατόν, κάλυμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ στολὴν φέρουσαν τὸ διακριτικὸν ἐμβλημα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.—ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΑΤΑ

"Άρθρον 5.—Προαιρετικὴ Χρῆσις

1. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ "Άρθρου 6 τῶν παρόντων Κανονισμῶν, τὰ ἐν τῷ παρόντι Κεφαλαίῳ καθοριζόμενα σήματα δι' ἀποκλειστικὴν χρῆσιν ὑπὸ ὑγειονομικῶν μονάδων καὶ μεταφορικῶν μέσων δὲν θὰ χρησιμοποιῶνται δι' οἰονδήποτε ἕτερον σκοπὸν. Ἡ χρῆσις ἀπάντων τῶν ἐν τῷ παρόντι Κεφαλαίῳ ἀναφερομένων σημάτων εἶναι προαιρετικὴ.

2. Προσωρινὰ ὑγειονομικὰ ἀεροσκάφη ἄτινα δὲν δύνανται, εἴτε λόγῳ ἐλλείψεως χρόνου εἴτε λόγῳ τῶν χαρακτηριστικῶν των, νὰ σημαίνθω διὰ τοῦ διακριτικοῦ ἐμβλήματος, δύνανται νὰ χρησιμοποιῶν τὰ ἐν τῷ Παρόντι Κεφαλαίῳ ἐγκεκριμένα διακριτικὰ σήματα. Ἡ καλύτερα μέθοδος ἀποτελεσματικῆς ἐξακριβώσεως καὶ ἀναγνωρίσεως τῶν ὑγειονομικῶν ἀεροσκαφῶν εἶναι, ἐν τούτοις, ἡ χρῆσις ὀπτικοῦ σήματος, εἴτε τοῦ διακριτικοῦ ἐμβλήματος εἴτε τοῦ ἐν "Άρθρῳ 6 καθοριζομένου φωτεινοῦ σήματος εἴτε ἀμφοτέρων, συμπληρουμένων ὑπὸ τῶν λοιπῶν σημάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ "Άρθρα 7 καὶ 8 τῶν παρόντων Κανονισμῶν.

"Άρθρον 6.—Φωτεινὸν σῆμα

1. Τὸ φωτεινὸν σῆμα, συσιστάμενον ἐξ ἀναλάμποντος κυανοῦ φωτός, καθιεροῦται διὰ τὴν χρῆσιν ὑγειονομικῶν ἀεροσκαφῶν διὰ νὰ ἐπισημαίνηται ἡ ταυτότης αὐτῶν. Οὐδὲν ἕτερον ἀεροσκάφος δύναται νὰ χρησιμοποιῆ τὸ ἐν λόγῳ σῆμα. Τὸ προτεινόμενον κυανοῦν χρῶμα λαμβάνεται διὰ τῆς χρήσεως, ὡς τριχρωματικῶν συντεταγμένων:

πρασίνου συνόρου

$$y = 0.065 + 0.805 x$$

λευκοῦ συνόρου

$$y = 0.400 - x$$

πορφυροῦ συνόρου

$$x = 0.133 + 0.600 y$$

Ὁ προτεινόμενος ρυθμὸς ἀναλαμπῆς τοῦ κυανοῦ φωτός εἶναι μεταξὺ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν λάμπσεων κατὰ λεπτόν.

2. Τα υγειονομικά αεροσκάφη δέον να είναι εξοπλισμένα δια ττοιούτων φώτων ως ήθελον είναι αναγκαία ίνα καθιστούν τὸ φωτεινὸν σήμα ὄρατον εἰς ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρας κατευθύνσεις.

3. Ἐλλείπει εἰδικῆς συμφωνίας μεταξύ τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως περιορίζουσης τὴν χρῆσιν ἀναλαμπόντων κυανῶν φώτων διὰ τὴν ἀναγνώρισιν υγειονομικῶν ὀχημάτων, πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν, ἢ χρῆσιν τῶν ττοιούτων σημάτων δι' ἕτερα ὀχήματα, πλοία ἢ ἀεροσκάφη δὲν ἀπαγορεύεται.

"Ἀρθρον 7.—Ραδιο - σήμα

1. Τὸ ραδιο - σήμα συνίσταται εἰς ραδιοηλεφωνικὸν ἢ ραδιοηλεγραφικὸν μήνυμα τοῦ ὁποῖου προηγείται διακριτικὸν σήμα προτεραιότητος ὅπερ καθορίζεται καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τινος Παγκοσμίου Διοικητικῆς Ραδιοφωνικῆς Διασκεψέως τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως Τηλεπικοινωνιῶν. Τοῦτο θὰ ἐκπέμπηται τρίς πρὸ τοῦ σήματος κλήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου υγειονομικοῦ μεταφορικοῦ μέσου. Τὸ ἐν λόγῳ μήνυμα θὰ ἐκπέμπηται ἀγγλιστὶ κατὰ κανονικὰ χρονικὰ διαστήματα ἐπὶ συχνότητος ἢ συχνότητων καθοριζομένων συμφώνως πρὸς τὴν παραγράφον 3. Ἡ χρῆσις τοῦ σήματος προτεραιότητος περιορίζεται ἀποκλειστικῶς δι' υγειονομικὰς μονάδας καὶ μεταφορικὰ μέσα.

2. Τὸ ραδιοφωνικὸν μήνυμα τοῦ ὁποῖου προηγείται τὸ διακριτικὸν σήμα προτεραιότητος τὸ ἀναφερόμενον ἐν τῇ παραγράφῳ 1, θὰ μεταδίδῃ τὰ ἀκόλουθα στοιχεία:

- (α) τὸ σήμα κλήσεως τοῦ υγειονομικοῦ μεταφορικοῦ μέσου
- (β) τὴν θέσιν τοῦ υγειονομικοῦ μεταφορικοῦ μέσου
- (γ) τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν τύπον τῶν υγειονομικῶν μεταφορικῶν μέσων
- (δ) τὴν σκοπούμενην διαδρομὴν
- (ε) τὸν ὑπολογιζόμενον χρόνον διαδρομῆς καθὼς καὶ τὸν χρόνον ἀναχώρησεως καὶ ἀφίξεως, ὡς ήθελεν εἶναι κατάλληλον
- (στ) οἰανδήποτε ἕτεραν πληροφορίαν, ὡς εἶναι τὸ ὕψος πτήσεως, αἱ τηρούμεναι ραδιοφωνικαὶ συχνότητες, αἱ χρησιμοποιούμεναι γλώσσαι, οἱ ρυθμοὶ καὶ οἱ κώδικες τῶν ραντάρ βοηθητικῆς ἐπιτηρήσεως.

3. Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐπικοινωνιῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2, καθὼς καὶ τῶν ἐπικοινωνιῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ἄρθρα 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30 καὶ 31 τοῦ Πρωτοκόλλου, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, τὰ Μέρη τῆς συρράξεως ἢ ἐν ἑκ τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως, ἐνεργούντ' ἀκ συμφώνως ἢ μονομερῶς, δύνανται νὰ καθορίσουν, συμφώνως πρὸς τὸν Πίνακα Παραχώρησεως Συχνότητων τῶν Ραδιοφωνικῶν Κανονισμῶν τῶν ἐπισινημένων εἰς τὴν Διεθνή Τηλεπικοινωνιακὴν Σύμβασιν, καὶ νὰ δημοσιεύσουν ἐπιλεγμένας ἐθνικὰς συχνότητας αἵτινες θὰ χρησιμοποιῶνται ὑπ' αὐτῶν διὰ τὰς ττοιούτας ἐπικοινωνίας. Αἱ ττοιούται συχνότητες γνωστοποιῶνται πρὸς τὴν Διεθνή Τηλεπικοινωνιακὴν Ἐνωσιν συμφώνως πρὸς διαδικασίαν ἐγκρινόμενας ὑπὸ τῆς Παγκοσμίου Διοικητικῆς Ραδιοφωνικῆς Διασκεψέως.

"Ἀρθρον 8.—Ἡλεκτρονικὴ ἀναγνώρισις

1. Τὸ σύστημα Βοηθητικῆς Ἐπιτηρήσεως Ραντάρ (SSR), ὡς τοῦτο καθορίζεται ἐν τῷ Παραρτήματι 10 τῆς Συμβάσεως τοῦ Σικάγου ἐπὶ τῆς Διεθνούς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας τῆς 7ης Δεκεμβρίου 1944, ὡς αὕτη τροποποιεῖται ἐκάστοτε, δύνεται νὰ χρησιμοποιηθῆται πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος τῶν υγειονομικῶν ἀεροσκαφῶν καὶ τὴν παρακολούθησιν τῆς πορείας αὐτῶν. Ὁ ρυθμὸς καὶ ὁ κώδιξ τοῦ συστήματος SSR οἵτινες θὰ ἐπιφυλαχθοῦν διὰ τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν υγειονομικῶν ἀεροσκαφῶν θὰ καθορίζωνται ὑπὸ τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, τῶν Μερῶν τῆς συρράξεως, ἢ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν, ἐνεργούντων ἐκ συμφώνου ἢ μονομερῶς, συμφώνως πρὸς διαδικασίαν προταθησόμενας ὑπὸ τοῦ Διεθνούς Ὄργανισμοῦ Πολιτικῆς Ἀεροπορίας.

2. Τὰ Μέρη τῆς συρράξεως δύνανται, δι' εἰδικῆς συμφωνίας μεταξύ των, νὰ υλοθετήσουν δι' ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν παρόμοιον ἠλεκτρονικὸν σύστημα διὰ τὴν ἀναγνώρισιν υγειονομικῶν ὀχημάτων καὶ υγειονομικῶν πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV.—ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

"Άρθρον 9.—Ραδιοεπικοινωνία

Τὸ διὰ τοῦ "Άρθρου 7 τῶν παρόντων Κανονισμῶν προβλεπόμενον σήμα προτεραιότητος δύναται νὰ προηγηθῆται ἀναλόγων ραδιοεπικοινωνιῶν τῶν ὑγειονομικῶν μονάδων καὶ μεταφορικῶν μέσων εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διαδικασιῶν τῶν τηρουμένων δυνάμει τῶν "Άρθρων 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30 καὶ 31 τοῦ Πρωτοκόλλου.

"Άρθρον 10.—Χρήσις διεθνῶν κωδικῶν

Ἵγειονομικαὶ μονάδες καὶ μεταφορικὰ μέσα δύνανται ἐπίσης νὰ χρησιμοποιῶν τούτους κωδικὰς καὶ τὰ σήματα τὰ καθιερούμενα ὑπὸ τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως Τηλεπικοινωνιῶν, τοῦ Διεθνούς Ὄργανισμοῦ Πολιτικῆς Ἀεροπορίας καὶ τοῦ Διακυβερνητικοῦ Ναυτιλιακοῦ Συμβουλευτικοῦ Ὄργανισμοῦ. Οἱ ἐν λόγῳ κωδικεὶς καὶ τὰ ἐν λόγῳ σήματα θὰ χρησιμοποιῶνται συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ Ὄργανισμῶν καθοριζόμενα ἐπίπεδα, πρακτικὴν καὶ διαδικασίας.

"Άρθρον 11.—Ἔτερα μέσα ἐπικοινωνίας

Ὅσακις δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀμφίδρομος ἐπικοινωνία δύνανται νὰ χρησιμοποιῶνται τὰ σήματα τὰ προβλεπόμενα ἐν τῷ Διεθνεί Κώδικι Σημάτων τῷ ἐγκριθέντι ὑπὸ τοῦ Διακυβερνητικοῦ Ναυτιλιακοῦ Συμβουλευτικοῦ Ὄργανισμοῦ ἢ ἐν τῷ οἰκείῳ Παραρτήματι τῆς Συμβάσεως τοῦ Σικάγου περὶ τῆς Διεθνούς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας τῆς 7ης Δεκεμβρίου 1944, ὡς αὕτη τροποποιεῖται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν.

"Άρθρον 12.—Σχέδια πτήσεως

Αἱ συμφωνίαι καὶ γνωστοποιήσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰ ἐν τῷ "Άρθρῳ 29 τοῦ Πρωτοκόλλου προνοούμενα σχέδια πτήσεως δέον νὰ καταρτίζωνται, καθ' ἣν ἔκτασιν τοῦτο εἶναι δυνατόν, συμφώνως πρὸς τὰς διαδικασίας τὰς καθοριζόμενας ὑπὸ τοῦ Διεθνούς Ὄργανισμοῦ Πολιτικῆς Ἀεροπορίας.

"Άρθρον 13.—Σήματα καὶ διαδικασίαι διὰ τὴν ἀνακοπὴν ὑγειονομικῶν ἀεροσκαφῶν

Ἐάν ἀνακόπτων ἀεροσκάφος χρησιμοποιηθῆται πρὸς διαπίστωσιν τῆς ταυτότητος ὑγειονομικοῦ ἀεροσκάφους ἐν πτήσει ἢ διὰ νὰ τὸ ἐξαναγκάσῃ εἰς προσγείωσιν συμφώνως πρὸς τὰ "Άρθρα 30 καὶ 31 τοῦ Πρωτοκόλλου, δέον νὰ χρησιμοποιῶνται ὑπὸ τοῦ ἀνακόπτοντος καὶ τοῦ ὑγειονομικοῦ ἀεροσκάφους αἱ συνήθεις διαδικασίαι ὀπτικῆς καὶ ραδιοφωνικῆς ἀνακοπῆς αἱ καθοριζόμεναι ὑπὸ τοῦ Παραρτήματος 2 τῆς Συμβάσεως τοῦ Σικάγου ἐπὶ τῆς Διεθνούς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας τῆς 7ης Δεκεμβρίου, 1944, ὡς αὕτη τροποποιεῖται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.—ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

"Άρθρον 14.—Δελτίον ταυτότητος

1. Τὸ δελτίον ταυτότητος τοῦ προσωπικοῦ πολιτικῆς ἀμύνης τὸ προβλεπόμενον ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ "Άρθρου 66 τοῦ Πρωτοκόλλου, διέπεται ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ "Άρθρου 1 τῶν παρόντων Κανονισμῶν.

2. Τὸ δελτίον ταυτότητος διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς πολιτικῆς ἀμύνης δύναται νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ ἐν τῷ Σχεδιαγράμματι 3 εἰκονιζόμενον πρότυπον.

3. Ὅσακις ἐπιτρέπεται εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς πολιτικῆς ἀμύνης νὰ φέρῃ ἑλαφρὰ ἀτομικὰ ὄπλα, τοῦτο δέον νὰ ἀναφέρεται ἐν τῷ ρηθέντι δελτίῳ.

ΕΜΠΡΟΣΘΙΑ ΠΛΕΥΡΑ

(ένταθα αναγράφεται
ή χώρα και ή Αρχή
ή τις εκδίδει το Δελτίον)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

διά προσωπικόν Πολιτικής Ἀμύνης

Όνομα

Ἡμερ. Γενήσεως (ή ηλικία)

Ἀρ. Ταυτότητος (έν ὑπόχρη)

Ὁ κάτοχος τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου προστατεύεται ὑπό
τῶν Συμφάσεων τῆς Γενεύης τῆς 12ης Αὐγούστου, 1949 καί
ὑπό τοῦ Προσθέτου πρὸς ταύτας Πρωτοκόλλου τοῦ ἀναφε-
ρομένου εἰς τὴν Προστασίαν τῶν Θυμάτων Διεθνῶν Ἐνόλων
Συρράξεων (Πρωτόκολλον 1) ἐν τῇ ἰδιότητι ὡς

Ἡμερ. ἐκδόσεως Ἀρ. Ταυτότητος

Ἡμερ. λήξεως Ὑπογραφή τῆς ἐκδόσεως
Ἀρχῆς

ΟΠΙΣΘΙΑ ΠΛΕΥΡΑ

Ὑψος

Ὄφθαλμοί

Κόμη

Ἔτερα χαρακτηριστικά σημεία ή πληροφοροία
.....
.....
.....

Ὅπλα

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΤΟΧΟΥ

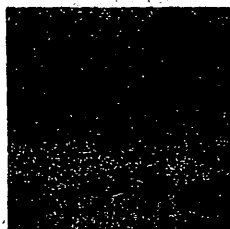
Σφραγίς

Ὑπογραφή κατόχου ή
ἀποτύπωμα ἀντίχειρος
ή ἀμφότερα

Σχεδιάγραμμα 3: Πρότυπον δελτίου ταυτότητος διά τὸ Προσωπικόν Πολιτικής Ἀμύνης (μέγεθος 74 mm X 105 mm)

Άρθρον 15.—Διεθνές διακριτικόν σήμα

1. Το διεθνές διακριτικόν σήμα της πολιτικής άμυνας το προβλεπόμενον εν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ Ἄρθρου 66 τοῦ Πρωτοκόλλου εἶναι ἰσοσκελές κυανοῦν τρίγωνον ἐπὶ πορτοκαλοχρόου βάσειως. Πρότυπον δεικνύεται ἐν τῷ Σχεδιαγράμματι 4.

Σχεδιάγραμμα 4: Κυανοῦν ἰσοσκελές τρίγωνον ἐπὶ πορτοκαλοχρόου βάσειως.

2. Συνοιστᾶται ὅπως:

- (α) ἔάν τὸ κυανοῦν τρίγωνον εἶναι ἐπὶ σημαίας ἢ περιβραχιονίου ἢ μανδύου, ἢ βάσις τοῦ τριγώνου εἶναι πορτοκαλόχρους σημαία, περιβραχιόνιον ἢ μανδύας·
- (β) ἢ μία τῶν γωνιῶν τοῦ τριγώνου ὑψοῦται καθέτως πρὸς τὰ ἄνω·
- (γ) οὐδεμία γωνία τοῦ τριγώνου ἐφάπτεται τοῦ ἄκρου τῆς πορτοκαλοχρόου βάσειως.

3. Τὸ μέγεθος τοῦ διεθνούς διακριτικοῦ σήματος δεόν νά εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὰς περιστάσεις. Τὸ διακριτικόν σήμα δεόν νά ἐπιδεικνύεται, ὡσάκις τοῦτο εἶναι δυνατόν, ἐπὶ ἐπιπέδων ἐπιφανειῶν ἢ ἐπὶ σημαιῶν ὁρατῶν ἐξ ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων κατευθύνσεων καὶ ἐξ ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλυτέρας ἀποστάσεως. Τηρουμένων τῶν ὁδηγιῶν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, τὸ προσωπικόν τῆς πολιτικῆς ἀμύνης ὀφείλει νά φέρῃ, καθ' ἣν ἔκτασιν τοῦτο εἶναι δυνατόν, κάλυμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ στολὴν φέρουσαν τὸ διεθνές διακριτικόν σήμα. Κατὰ τὴν ἔκτασιν ὅταν ἡ ὁρατότης εἶναι περιορισμένη, τὸ σήμα δύναται νά ἀνάπτη ἢ νά φωτίζεται· δύναται ἐπίσης νά εἶναι κατεσκευασμένον ἐξ ὀλικῶν καθιστῶντων τοῦτο ἀναγνωρίσιμον διὰ τεχνικῶν μέσων ἀνιχνεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.—ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Άρθρον 16.—Διεθνές εἰδικόν σήμα

1. Τὸ διεθνές εἰδικόν σήμα δι' ἔργα καὶ ἐγκαταστάσεις περιεχούσας ἐπικινδύνους δυνάμεις, ὡς προνοεῖται ἐν τῇ παραγράφῳ 7 τοῦ Ἄρθρου 56 τοῦ Πρωτοκόλλου, θά εἶναι μία ὁμάς ἐκ τριῶν ζωηρῶν πορτοκαλοχρόων κύκλων τοῦ αὐτοῦ μεγέθους, τοποθετημένοι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄξονος, τῆς μεταξὺ τούτων ἀποστάσεως οὐσης μιᾶς ἀκτίνας, ὡς εἰκονίζεται ἐν τῷ Σχεδιαγράμματι 5 κατωτέρω.

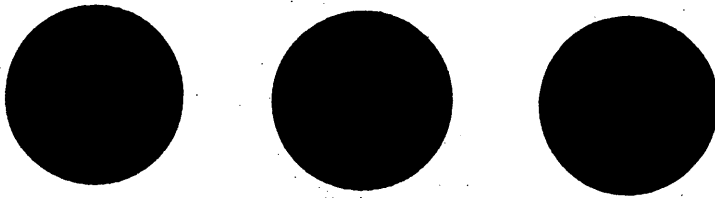
2. Τὸ μέγεθος τοῦ σήματος εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὰς περιστάσεις. Ὅταν ἐπιδεικνύεται ἐπὶ ἐκτεταμένης ἐπιφανείας δύναται νά ἐπαναλαμβάνηται τόσον συχνά ὅσον τὸ ἐπιτρέπουν αἱ συνθήκαι. Δεόν ὁμῶς, ὡσάκις τοῦτο εἶναι δυνατόν, νά ἐπιδεικνύεται ἐπὶ ἐπιπέδων ἐπιφανειῶν ἢ ἐπὶ σημαιῶν οὕτως ὥστε νά εἶναι ὁρατὸν ἐξ ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων κατευθύνσεων καὶ ἐξ ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλυτέρας ἀποστάσεως.

3. Ἐπὶ σημαίας, ἢ ἀπόστασις μεταξὺ τῶν ἐξωτερικῶν ὁρίων τοῦ σήματος καὶ τῶν παρακειμένων πλευρῶν τῆς σημαίας δεόν νά εἶναι μία ἀκτίς τοῦ κύκλου. Ἡ σημαία δεόν νά εἶναι ὀρθογώνιος καὶ νά ἔχη λευκὴν βάσιν.

N. 43/79

812

4. Κατά την νύχτα ή όταν η ορατότης είναι περιορισμένη, το σήμα δύναται να ανάπτη ή να φωτίζεται· δύναται επίσης να είναι κατασκευασμένον ἐξ ὀλικῶν καθιστώντων τούτο αναγνωρίσιμον διὰ τεχνικῶν μέσων ἀνιχνεύσεως.

Σχεδιάγραμμα 5: Διεθνές ειδικόν σήμα δι' ἔργα καὶ ἐγκαταστάσεις περιεχούσας ἐπικινδύνους δυνάμεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ ΔΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ
ΕΙΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΣ

ΕΜΠΡΟΣΘΙΑ ΠΛΕΥΡΑ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ παρὸν δελτίον ταυτότητος ἐκδίδεται εἰς δημοσιογράφους ἐπὶ ἐπικινδύνῳ ἐπαγγελματικῇ ἀποστολῇ εἰς περιοχὰς ἐνόπλιων συρράξεων. Ὁ κάτοχος δικαιούται νὰ τύχη μεταχειρίσεως πολίτου δυνάμει τῶν Σμβάσεων τῆς Γενεύης τῆς 12ης Αὐγούστου, 1949, καὶ τοῦ Προσθέτου Πρωτοκόλλου I. Ὁ κάτοχος δεῖν νὰ φέρῃ ἐπ' αὐτοῦ πάντοτε τὸ δελτίον τούτο. Ἐὰν συλληθῆ, ὀφείλει νὰ τὸ παραδώσῃ ἀμέσως εἰς τὰς ἀρχὰς ἀτινες τὸν συνέλαβον πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς διαπιστώσεως τῆς ταυτότητός του.

(Ἀκολουθεῖ τὸ αὐτὸ κείμενον εἰς ἄλλας γλώσσας.)

ΟΠΙΣΘΙΑ ΠΛΕΥΡΑ

Εξεδότη υπό (άρμοδια αρχή)	Ύψος	Όφθαλμοί
Τόπος έκδοσεως	Βάρος	Κόμη
Ήμερ. έκδοσεως	Κατηγορία αίματος	Συμπλεστής Rh
Επίσημος Σφραγίς	Θρησκεία	
Όνομασπετώνυμον	Αποτυπώματα (προαιρετικά)	(Δεξιός δείχτης)
Ήμερ. Γενήσεως	(Άριστερός δείχτης)	
Ανταποκριτής		
Επαγγελματική κατηγορία		
Διάρκεια ισχύος	Ειδικά χαρακτηριστικά	

Ετυπώθη εν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, ἐν Λευκωσίᾳ.